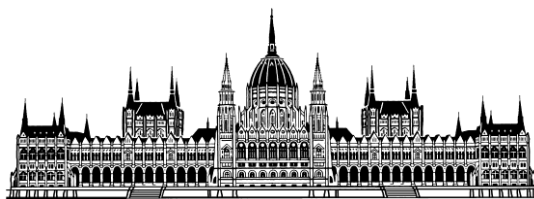

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné,
Móring József Attila, Szávay István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	28775
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	28775
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	28777
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP).....	28778
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	28780
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP).....	28782
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	28784
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	28785
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28787
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	28789
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28790
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	28792
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és elnökhelyetteseinek kinevezéséről:	
/Dr. Juhász Miklós elnök, dr. Bak László és dr. Tóth András elnökhelyettes/ <i>Földi László</i> jegyző.....	
	28792
Döntés előterjesztés időkeretben történő tárgyalásáról:	
<i>Szávay István</i> jegyző.....	28793
Határozathozatal.....	28793
Döntés napirend módosításáról	28793
Az ülés napirendjének elfogadása	28793
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása általános vitájának megkezdése.....	
Orbán Viktor miniszterelnök, a napirendi pont előterjesztője.....	28793
Időkeret ismertetése:	
<i>Földi László</i> jegyző.....	28795
Felszólalók:	
<i>Kósa Lajos</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	28796
<i>Dr. Szájer József</i> európai parlamenti képviselő, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	28800
<i>Vona Gábor</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28805
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28811
<i>Soltész Miklós</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28816
<i>Dr. Hadházy Ákos</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	28819
<i>Dr. Szél Bernadett</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	28823
<i>Balczó Zoltán</i> európai parlamenti képviselő.....	28829
<i>Dr. Trócsányi László</i> igazságügyi miniszter.....	28831
Interpellációk	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meddig nyomorítja tovább az embereket a bulibárók kormánya? Avagy mikor fog a kormány a szegénység ellen és nem a szegények ellen küzdeni?” címmel.....	
	28837
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	
	28838
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	28840
Határozathozatal.....	28840

Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan egyeztethető össze a bevándorlást és magyarországi letelepedést, valamint munkavállalást segítő kormányzati intézkedések sora a multikulturalizmus és bevándorlás ellenzését célzó méregdrága kormányzati kampánnyal?” címmel.....	28841
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28842
Viszonzás:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	28843
Határozathozatal	28844
Sallai R. Benedek, Ikotity István és Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért fontosabb Andy Vajna meggazdagodása mindennél?” címmel.....	28844
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28845
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	28846
Határozathozatal	28847
Dr. Vas Imre (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Veszélyben a tényleges életfogytiglan kiszabásának lehetősége?” címmel.....	28847
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	28848
Viszonzás:	
Dr. Vas Imre (Fidesz)	28849
Demeter Márta (MSZP) - a belügyminiszterhez - „A Belügyminisztérium miért nem hajlandó segítséget nyújtani a Honvéd Egységpénztár csődje miatt kárt szenvedett rendőröknek és nemzetbiztonsági dolgozóknak?” címmel	28850
Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	28851
Viszonzás:	
Demeter Márta (MSZP).....	28852
Határozathozatal	28852
Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Meggazdálkodik-e a kormány a hibájából késedelmesen kiszámlázott szemétdíj összegét a lakosság helyett?” címmel	28852
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	28853
Viszonzás:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	28855
Határozathozatal	28855
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Elkészült-e a Nemzeti Tehetség Program 2017-2018-as cselekvési programja és milyen egyéb intézkedéseket tervez a kormány a tehetséggondozás területén?” címmel	28855
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28856
Viszonzás:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	28858

Kérdések

Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Közeleg a tél! Felkészült-e a kormány és a hajléktalan embereket ellátó rendszer a hideg hónapokra?” címmel	28858
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28859
Szavay István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Támogatná-e a Kormány a négynapos munkahét szélesebb körben történő bevezetését Magyarországon?” címmel	28860
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28861
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Milyen érdemi lépéseket tesz a kormány Magyarország nukleáris biztonságának erősítése érdekében, különös tekintettel az ukrán atomerőművek üzemidő-hosszabbítására?” címmel.....	28862
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	28863

Selmeczi Gabriella és dr. Szűcs Lajos (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A szocialista kormány milyen rossz döntését kell még helyrehoznunk Ferihegyen?” címmel.....	28864
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	28865
Heringes Anita (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Mivel fűtsenek a legszegényebbek, amikor elfogy a tűzifa?” címmel.....	28865
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	28866
Ander Balázs (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Önök szerint összefér-e a polgári erényekkel a hullarablás? Ha nem, akkor miért nem határolódnak el tőle?” címmel.....	28867
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárnak válasza.....	28868

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	28869
Dr. Varga László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nem lehet sikeres az az ország, ahol az emberek majdnem fele létminimum alatt él” címmel	28869
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28870
Viszontválasz:	
Dr. Varga László (MSZP).....	28871
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28872
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	28872
Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Méltók lesznek-e egyszer az életben 1956 emlékéhez?” címmel.....	28872
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	28873
Viszontválasz:	
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	28874
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	28874
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	28875
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a legfőbb ügyészhez - „Önök ez a siker, Főügyész úr?” címmel.....	28875
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	28876
Viszontválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	28877
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	28877
Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Csökken a hátrányos helyzetű gyermekek száma!” címmel	28877
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28878
Viszontválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz)	28879
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28879
Gúr Nándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért verték át az orvosokat a hamis fizetés ígéretével?” címmel.....	28880
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28881
Viszontválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	28882
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28882
Dúró Dóra (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor öntünk végre tiszta vizet a pohárba?” címmel.....	28883
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	28884

Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	28884
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	28885
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Milyen eszközökkel segíti a kormány a bortermelőket?” címmel.....	28886
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	28886
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP).....	28887
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	28887
Sallai R. Benedek (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Meddig tőrjük még?” címmel	28888
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	28889
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	28890
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	28890
Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Rendszerszerűvé vált a magyarországi romák diszkriminációja?” címmel	28891
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28892
Viszonzválasz:	
Teleki László (MSZP)	28892
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28893
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása általános vitájának folytatása	28893
Időkeret ismertetése:	
Móring József Attila jegyző	28894
Felszólalók:	
Dr. Mátrai Márta (Fidesz).....	28894
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	28897
Dr. Hargitai János (KDNP)	28900
Sallai R. Benedek (LMP).....	28903
Fodor Gábor (független)	28910
Dr. Mátrai Márta (Fidesz).....	28917
Harrach Péter (KDNP)	28918
Németh Szilárd István (Fidesz)	28919
Volner János (Jobbik).....	28923
Dr. Aradszki András (KDNP)	28926
Dunai Mónika (Fidesz)	28929
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	28929
Harrach Péter (KDNP)	28930
Kucsák László (Fidesz)	28931
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	28933
Dr. Rétvári Bence (KDNP).....	28934
L. Simon László (Fidesz)	28941
Farkas Gergely (Jobbik)	28944
Szászfalvi László (KDNP)	28946
Harrach Péter (KDNP)	28949
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	28949
Dúró Dóra (Jobbik).....	28953
Hollik István (KDNP).....	28954
Tuzson Bence (Fidesz).....	28957
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	28961
Demeter Zoltán (Fidesz).....	28965
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	28967
Hollik István (KDNP).....	28969
Dunai Mónika (Fidesz)	28970
Ander Balázs (Jobbik).....	28973
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	28974

Vágó Sebestyén (Jobbik).....	28978
Dr. Vas Imre (Fidesz)	28980
Dr. Apáti István (Jobbik).....	28982
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	28985
Bana Tibor (Jobbik).....	28986
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	28988
Szávay István (Jobbik).....	28989
Dr. Vas Imre (Fidesz)	28991
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	28991
Szávay István (Jobbik).....	28992
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	28993
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	28994
Napirend utáni felszólaló:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	28995
Szávay István (Jobbik).....	28997
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről.....	29000
Az ülés bezárása	29000

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja
2016. október 17-én, hétfőn
(9.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 12. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Az adóemelések kormánya” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Lassan megszokhatjuk, hogy bármit állít a magyar kormány, annak pontosan az ellenkezőjét kell elhinni. Azt írják a plakátokra, hogy a magyar reformok működnek, közben látjuk, hogy a magyar egészségügy gyakorlatilag összeomlott. Azt állítják, hogy felszámolták a rendszerszintű korrupciót, és gyakorlatilag azt látjuk, hogy éppen szétlopják az országot. Azt állítják, hogy az adócsökkentés kormánya lennének, miközben mindenki pontosan tudja, hogy a lakosság többsége számára gyakorlatilag a Fidesz-KDNP az adóemelések kormánya. Chipsadó, tranzakciós adó, közműadó, távközlési adó, biztosítási adó, baleseti adó, energiaadó, bankadó, a végkielégítések 98 százalékos különadója - ez mind a Fidesz-KDNP-nek a terméke. Önök mindent megadóztatnak, ami megadóztatható. De ami igazán fáj a magyar embereknek, ami igazán fáj a Fidesz-KDNP kormányzásából, az az, hogy önök egy olyan adórendszerrel vezettek be, ami nagyon jelentős elvonást jelent a magyar emberek többsége számára.

Ennek az adórendszernek egy jellegzetessége van, hogy azoktól vesz el, akiknek adni kellene. Mi azt látjuk, hogy a most 15 százalékos szja mindennel együtt 33,5 százalékos elvonással sújtja a legkisebb béreket is. A kormánynak az úgynevezett adóreformjával 2,5 millió adózó polgártársunk - az adózók 60 százaléka - rosszul jár, ezek az emberek éves átlagban 75 ezer forinttal fizetnek több adót. Az egykulcsos adó, amit önök bevezettek, és amit - mint halljuk - ellenzéki oldalon sem áttálnak egyesek kedvelni, az alsó héttizedbe tartozóktól elvett évi 134 milliárd forintot. Önök ezektől az emberektől elvettek 134 milliárd forintot, és a legjobb módú 10 százaléknak adtak ajándékba 500 milliárdot.

Mi ezzel a probléma? Hát, nem véletlenül hívják ezt a közgazdaságtanban perverz újraelosztásnak, mert ez azt jelenti, hogy Magyarországnak jelenleg egy olyan kormánya van, hogy pénzt vesznek el a

leginkább rászorulóktól, és odaadják azoknak, akik azért feltehetően saját erejükből jobban tudnak boldogulni, mint a legszegényebbek. Tehát önök pontosan azt csinálják, amit a józan ész diktálna, és ami a magyar emberek többségének jó lenne. *(Sic!)*

Azért hadd mondjam el, hogy különleges felszólalás ez abból a szempontból, hogy pontosan tudom, mit fog reagálni a kormány képviselője. Most, ahogy én itt állok, pontosan tudom, hogy önök mit fognak mondani. Ezért előre szeretném figyelmeztetni minden képviselőtársamat, és ha van közvetítés a mostani parlamenti ülésről, akkor a kedves nézőket is, az adózó polgárokat is, hogy várhatóan itt egy kormánytag hamarosan bele fog hazudni az önök szemébe. Azt fogja hazudni, hogy az LMP kormányra kerülve többet adóztatná a magyar embereket, mint a Fidesz. Tehát ez a hazugság. Dömötör Csaba államtitkár úr, aki most is itt van a körünkben, a múlt héten ezt hazudta, amikor egyébként a főnökének a helikopterezési szokásairól kérdeztük, ön azt állította, hogy mi többet fogunk adóztatni, mint a Fidesz-KDNP. Hát, akkor én szeretném tisztázni, hogy az önök hazugságaival ellentétben az LMP kormányra kerülve egy olyan adórendszert vezetne be, ami a magyar emberek döntő többségének jó lenne, jobban járnának velünk, mint a Fidesz-KDNP-vel.

Hát, nyilván azért túl nagy elvárás egy fideszes államtitkártól, hogy a progresszív adózásnak a természetét megértse, ezért szeretném egy kicsit megvilágítani. A Lehet Más a Politika progresszív, azaz többkulcsos adórendszerben gondolkodik. *(Rétvári Bence: Adóemelésben gondolkodik.)* 111 ezer forint után, az első 111 ezer forint után nulla százalék szja-t fizetnének az emberek. Ma mennyit fizetnek, államtitkár úr? 15 százalékot. Az utána következő 139 ezer forint után az LMP-nél csak 12 százalékot adóznának, a Fidesznél 15 százalékot adóznak. És ehhez társulna egyébként az LMP részéről egy 6,5 százalékos komplett munkavállalói járulékcsökkentés, ami azt jelentené, hogy aki minimálbéren van, 24 ezer forinttal keresne többet, aki átlagbéren van, az pedig 37 ezer forinttal többet vihetne haza.

Tehát aki most átlagbér körül, bruttó 250 ezer forintot keres, a mai 166 ezer forint helyett 203 ezer forintot vihetne haza. Tehát a Dömötör államtitkár úrnak a múlt heti állításával szemben nemhogy csökkenne 20 ezerrel, hanem éppen nőne 37 ezer forinttal azoknak az embereknek a bére, akik átlagbéren vannak. Ez az 57 ezer forint, ez a Fidesz hazugsága. Ez az önök hazugsága a múlt héten, ez megtörtént, ezért szeretném, ha mindenki hallaná, hogy aki az LMP-t választja, az jobban fog járni, több pénzt fog hazavinni. És egyébként, aki dupla átlagbért keres, 500 ezer forintot, még mindig 31 ezer forinttal többet keresne.

Az biztos, hogy mi nem lopnánk, nálunk a korrupció nullára lenne rakva, akik pedig börtönt érdemelnék, azok börtönbe kerülnének. Az is biztos, hogy nem helikoptereznénk, meg nem építenénk stadionokat, nem urizálnánk, és nem csinálnánk azt, hogy polgári kormánynak hazudjunk magunkat, és közben

Ibizaról diktáljuk a tempót a saját kormánytársainknak. Ilyen nincsen.

Az LMP-vel a bérválság véget érne, aki elment Magyarországról, az hazajöhetne, és a családok nem szakadnának szét kényszerből. Hogy is mondták? Tessék választani!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úrhölgy! *(Dr. Szél Bernadett: Passzolta! Nem hiszem el...)* Én azt javaslom, először az LMP hazugságairól beszéljünk, jó? Az a felszólalásának a címe, hogy „Az adóemelések kormánya”. Ez önmagában hazugság. Hogyha a Fidesz-KDNP-kormányra gondolt, akkor ön nem mondott igazat. Ez a kormány nem az adóemelések *(Dr. Völner Pál: Így van!)* kormánya, hanem éppen hogy az adóterhelést tudta csökkenteni a kormány. Amikor kormányra kerültünk, 2010-ben a GDP 41 százaléka fölött volt az összadóterhelés. Most pedig, ha megvizsgáljuk - igaz, ez két évvel ezelőtti adat, tehát ez még kedvezőbb valószínűleg ettől, amit mondok -, akkor 39 százalék. És ez nemzetközi adat, tehát az OECD is ezt elfogadta és elismerte.

Tehát önmagában a fő szám, amikor az adóterhelést a GDP-hez viszonyítjuk *(Dr. Szél Bernadett: És mi van az emberekkel?)*, akkor eleve összességében adóterhelés-csökkenés jön ki. Na, most hogyan jön ki ez az adóterhelés-csökkenés? A Fidesz-kormány azt mondta, hogy a jövedelmek adóját csökkenteni szükséges. A jövedelmek, tehát a vállalkozások társasági adóját és a magánemberek személyi jövedelemadóját. Ez megtörtént. Elmondom önnek, hogy hogy. Például úgy, hogy egykulcsos személyi jövedelemadó-rendszert vezettünk be. A Fidesz-kormány előtt 40 százalék volt, 38 százalék, 36 százalék, sőt, a szuperbruttósítást is beleszámítva 40,64 százalékos is volt a személyi jövedelemadó mértéke. Ön akármit mond, akár hogy is mondja, most ez egykulcsos, 15 százalékos.

De ami ettől sokkal jelentősebb változás, hogy a szocialista kormányok megszüntették a családi adókedvezményt. *(Korózs Lajos: Nagyon helyesen!)* Ez közel egymillió családot érintett Magyarországon. Ezt mi bevezettük újra, ez a családoknak csak 2011-ben 460 milliárdot, 2012-ben 475 milliárd többletjövedelmet jelentett, 2013-ban 540 milliárdot, 2014-ben közel 600 milliárdot, míg 2015-ben pedig 660 milliárdot. Összességében a családi adókedvezmény és a személyijövedelemadó-kulcs csökkentése hat év alatt, ha hiszi ön, ha nem, de ezek tények, 3600 milliárd forint jövedelemadó-csökkenést jelentett, ami azt jelentette, hogy a családok zsebében ennyi pénz maradt *(Dr. Szél Bernadett: Hol? A Mészáros családnál?)*, ellentétben az önök állításával.

S ha ehhez még hozzátesszük a nem közvetlen adóintézkedésben a rezsicsökkentésnek a hatását, ugye a devizahitelezésnek a megállítását, illetve rendezését, akkor látható, hogy a családok 2010-től folyamatosan, ahogy a magyar gazdaság egyre jobban teljesített, úgy egyre jobban jártak, és egyre nagyobb lehetőségük, jövedelmük volt a családjaik számára.

(9.10)

Ezt egyébként a fogyasztási adatok is visszaigazolják, hiszen Magyarországon három éve folyamatosan, fokozatosan növekszik a fogyasztás. Komoly eredményeket sikerült elérni a társasági adó terén is, hiszen az 500 millió forint társaságiadó-alappal rendelkező vállalkozások adókulcsa 19 százalékról 10 százalékra csökkent. Ez jelentős forrást hagyott a vállalkozásban, ami fejlesztésre, beruházásra volt költendő.

Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném önnek elmondani, hogy az általános forgalmi adó területén is komoly csökkentéseket hajtott végre a kormányzat. *(Dr. Szél Bernadett: Nagyon cseles.)* A gyógyászati segédeszköz, élő és félsertés áfája csökken; a sertéshús, az új lakóingatlanok áfája, az internet áfája fog csökkenni; az alapvető élelmiszerek, a baromfi, a tojás és a friss tej áfájának kulcsa, ami több száz milliárd forintot fog a családok zsebében hagyni. Összességében tehát mind a jövedelemadó terén, mind pedig az általánosforgalmiadó-terhelés tekintetében komoly eredményeket tud felmutatni a kormány.

Ellentétben önökkel - és akkor rátérnék az önök második hazugságára, amikor azt állítják, hogy önök nem növelnék az emberek személyijövedelemadó-kulcsát, hiszen ön mondta el, hogy bevezetnék a progresszív adókulcsot. Ez nyilvánvalóan sok száz-ezer ember számára többlet-adóterhet fog jelenteni Magyarországon. *(Közbeszólások a kormánypárti oldalon: Így van!)* Viszont ön a felszólalásában, amikor az LMP adópolitikájáról beszélt, egy dologról nem beszélt: mi lesz a családi adókedvezménnyel? *(Dr. Szél Bernadett: Több lesz.)* A családi adókedvezményt önök megtartánák vagy eltörlik? Gyanítom, hogy azért nem beszélt a felszólalásában, mert az LMP amellelt, hogy növeli a személyijövedelemadó-kulcsokat, eltörli a családi adókedvezményt is. *(Dr. Szél Bernadett: Hazugság! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönjük szépen, ebből nem kérünk. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „A társadalmi folyamatok” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim!

Ma van a szegénység elleni küzdelem nemzetközi napja. Mi úgy látjuk, hogy 70 éve ekkora nélkülözésben és kilátástalanságban a magyar társadalom nem élt, mint a 2016. év őszén. Azt látjuk, hogy nagyságrendekkel rosszabb a helyzet, mint a váltság utáni években.

Nézzük, hogyan is küzdött a kormány regnálása hat éve alatt a szegénység ellen! Mindenekelőtt több száz milliárd forintot kivontak a szociális ellátórendszerből. Áldásos tevékenységük eredményeképpen nőtt a létminimum alatt élők száma, nőtt a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élők száma, nőtt a nyugdíjas-létminimum alatt élők száma, nőtt a dolgozó szegénységben élők száma, és nőtt a lakhatási szegénységben élők száma. Itt kívánom megjegyezni, hogy a szocialista frakció ismét be fogja nyújtani az élelmiszeráfa-csökkentési javaslatát. És innen is szeretném üdvözölni a Népszabadság szerkesztőit, akik a héten a Fedél Nélkül című hetilap szerkesztésébe szálltak be, hiszen ez az az újság, amely az ott-hontalanoknak, a hajléktalanoknak segítséget nyújt.

Nézzük továbbá, milyen intézkedést hozott a kormány az elmúlt hat évben! A legnagyobb gazemberség, amit egy demokráciával szemben lehetett elkövetni, az az alkotmány eltörlése volt. Az az Alaptörvény, amely csak tákolmány, kérem szépen, még azt a szót is kitörölte a magyar jogrendből, hogy társadalombiztosítás. Ma Magyarországon hivatalosan nincs társadalombiztosítás. *(Dr. Rétvári Bence: Csak emelkedő nyugdíjak.)*

Ma Magyarország olyan ország az Európai Unió tagállamai között, ahol nincs védelme, alkotmányos védelme a szociális jogoknak. Azt gondolom, hogy egy XXI. századi európai demokráciában ez megengedhetetlen. A kormány további lépései voltak: megadóztatták a minimálbért, lecsökkentették a közmunkásbért, elvették a foglalkoztatást helyettesítő támogatás 20 százalékat, megszüntették 2015. március 1-jével a lakhatási támogatást, eltörölték az adósságkezelési szolgáltatást, eltörölték a rendszeres szociális segélyt, eltörölték az önkormányzati segélyt, eltörölték a méltányossági közgyógyellátást, eltörölték a méltányossági ápolási díjat, és szeptembertől elvették az óvodáztatási támogatást is.

Nem kímélték a nyugdíjasokat sem, tisztelt Ház. Ma több mint 900 ezer nyugdíjas él a létminimum alatt. Legsanyarúbb helyzetben a rokkantak vannak. Nemcsak megalázták őket, hanem több százezer embertől elvették vagy csökkentették az ellátását. A felülvizsgálatokra elrendelt akciót be sem tudták fejezni, csődöt mondtak, hiszen nem találtak csalókat. Sőt, az elmúlt években kétszer indítványoztuk az öregségi nyugdíjminimum emelését. A fideszes többség mind a két alkalommal leszavazta, arra való hivatkozással, hogy olyan kevés embert érint, hogy nem is érdemes vele foglalkozni.

Kedves Képviselőtársaim! Szeretném elmondani önöknek, hogy mi 50 ezer forintba szerettük volna megemelni az öregségi nyugdíjminimum mértékét. Hangsúlyozni szeretném, ebből sem lehet megélni, csak addig mellette voltak azok a támogatások, ame-

lyeket a múlt év márciusában önök eltörölték és megszüntettek. Mind a kétszer arra való hivatkozással törölték el, hogy nem érdemes vele foglalkozni. 73 ezer ember van ma Magyarországon, akinek nem éri el az öregségi nyugdíja az 50 ezer forintot.

És akkor nézzük tovább, hogy mit műveltek a nyugdíj területén! Megszüntették a korhatár előtti ellátásokat. Nincs ma már Magyarországon korekedvezményes nyugdíj, korengedményes nyugdíj, csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj, csökkentés nélküli előrehozott nyugdíj, eltörölték a bányásznyugdíjat, és eltörölték a művészyugdíjat. Másik rovaton: eltörölték a szolgálati nyugdíjat, és megszüntették Európa szegényére a rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíjat. Viszont cserébe kaptak szülőtartást azok a fiatal emberek, akiknek gondoskodniuk kell ma már az idős szüleikről, és kétszer is megfizettetik azokat a szolgáltatásokat, ami egyébként az idős embereket illetné meg, hiszen ezek az emberek, akik gondoskodásra, állami gondoskodásra szorulnak, évtizedeken keresztül társadalombiztosítási járulékot fizettek.

Azt látom, hogy van pénz stadionokra, de nincs szociális ellátásra. Van pénz a Várba költözésre, de nincs a várólisták csökkentésére. Van Paks II.-re, de nincs a tanodák finanszírozására. Van Rogán Antal minisztériumára, de nincs a rákbetegek gyógyszerére; van a Lakitelek Alapítványra, de nincs a devizahitelek megsegítésére; van a nézhetetlen közmédiára, de nincs az éhező gyerekekre; van Mészáros Lőrinc szállodájára, de nincs az ellátásra szoruló idősekre. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Nincs mese, önöknek bukniuk kell! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy mondatban is lehetne válaszolni, meg öt percben, meg persze több órában is a képviselő úr felvetéseire. *(Korózs Lajos: Lemondasz? - Közbeszólások az MSZP padsoraiban.)*

Ha belegondolunk abba, hogy mi a legjobb szociálpolitika egy országban, mi az, ami leginkább segíthet azoknak az embereknek, akik nélkülöznek, akiknek nincs elegendő jövedelmük, azt mondhatjuk, az, ha egy munkanélküli embernek munkahelyet adunk. Ennél jobb szociálpolitika nincsen. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiban.)*

Ha megnézzük, hogy mit tett a szocialista kormányzat ez ügyben, akkor látjuk, hogy 250 ezer ember esett el *(Moraj az ellenzéki pártok padsoraiban. - Az elnök csenget.)* a munkavégzés lehetőségétől. És ha megnézzük, hogy a Fidesz-KDNP időszaka alatt mit történt, akkor azt látjuk, hogy ma 600 ezerrel több ember dolgozik *(Gőgös Zoltán: London-*

ban!), 600 ezerrel több embernek van lehetősége bérből és fizetésből eltartani a családját, biztos megélhetést garantálni önmagának és családjának hosszú távon. 600 ezerrel többnek van erre lehetősége, mint volt 2010-ben, úgy, hogy önök addig már 250 ezer embertől elvették ezt a lehetőséget. *(Gógös Zoltán és Kunhalmi Ágnes többször közbeszól. - Az elnök csenget.)*

És mindemellett azt hiszem, hogy amiket ön itt felsorolt, tisztelt képviselő úr, amit önök tettek a devizahitelezés kapcsán, családok százezreit a tönk szélére sodorva, azt is a Fidesz-KDNP-kormányának kellett helyre tenni, megoldani, és megmenteni ezeket az embereket a kilakoltatás rémétől.

(9.20)

Azt, hogy ön nyugdíjról, nyugdíjkérdésről beszél szocialista képviselőként, miközben önök egyenként álltak fel itt a parlamentben név szerinti szavazásnál, és mindnyájan hangosan és jól érthetően mondtak egy nagy igent arra, hogy elvegyék a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjukat, hogy csökkentsék a nyugdíjak értékét ezáltal 8,3 százalékkal, és utána feláll és azt mondja, hogy kevés a nyugdíjasok emelése, hiszen csak 8,6 százalék volt - míg önök elvettek 8,3-at, mi adtunk 8,6-ot pluszban, önök mínuszban -, ehhez képest feláll és azt mondja, hogy nehezebb a nyugdíjasok helyzete, miközben a rezskiadásai pedig több tízezer forinttal csökkentek, és ezáltal a megélhetésük többi részére többet tudnak fordítani, nos, önök ezek után még felszólalnak a szociális támogatások ügyében.

Tisztelt Képviselő Úr! Azok a támogatások, amiket felsorolt, ön is nagyon jól tudja, a települési támogatásokba olvadtak bele, amire a kormány 30 milliárd forinttal többet ad, mint amennyit az utolsó szocialista kormányzat kínált. S ha megnézi a munkanélküliségi adatokat, amiket az elmúlt időszakban tényként kezelhetünk, látom, hogy önök a tényekkel nagyon hadilábon állnak: 5 százalék alá mérséklődött a munkanélküliek aránya. Aztán egy év alatt 148 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma, a bruttó átlagkereset most már 257 900 forinton áll. Ezek mind-mind olyan lépések, amelyek mind a nehézségben, nehéz helyzetben lévő, a szegénység kockázatának kitett emberek számára adják meg a lehetőséget arra, hogy egy tisztas életformát anyagi nélkülözés nélkül tudjanak véghez vinni.

Ami az egészségügyet érinti, tisztelt képviselő úr: ön beszél egészségügyi válságról, amikor önök egyetlenegy dolgot kínáltak az egészségügy területén válaszként az ott felmerülő problémákra, a vizitdíjat, amivel pontosan a legszegényebb embereket tartották volna távol mind a háziorvostól, mind a kórházi napidíjjal a kórháztól, hogy ne gyógyítsák magukat? Önök voltak azok, akik 1700 milliárdról 1500 milliárdra csökkentették az Egészségbiztosítási Alap összegét. Mi ezt 1500 milliárdról 2000 milliárd fölé emeltük. S ezek után ön beszél itt arról, hogy nehézségben vannak a kórházak?! Pontosán 500 milliárd-

dal kevésbé vannak nehézségben, mint az önök kormányzásának az idején. Csak akkor önök miért csökkentették ezt? Ön miért védte még 2008-ban is azt, amikor mind az emelt szintű, mind az alapszintű szociális normatíva összegét 30 és 100 ezer forinttal csökkentette a szocialista kormány? Akkor nem állt fel a parlamentben, akkor nem szólalt meg.

Amikor mi ágazati bérpótlékot és ágazati bértörvényjavaslatot adtunk a szociális szférában dolgozóknak, és ezáltal átlagosan legalább 16 ezer forinttal többet keresnek, mint amennyit kerestek három évvel ezelőtt, akkor ezeket a törvényjavaslatokat önök nem támogatják és nem fogadják el. Ahogy nem támogatják egyetlenegy olyan törvényjavaslatunkat sem, amelyekkel több év alatt 50 százalékkal növeltük a pedagógusok bérét. Nem támogatták azt, hogy az idén szeptember 1-jétől 107 ezer forinttal növekedjék az orvosok bére, a jövő év november 1-jétől pedig újabb 100 ezer forinttal. Önök ezeket nem lépték meg, hanem elvették ezektől az emberektől egyhavi bérüket. De azt sem támogatták, hogy az ápolók bérét idén is, jövőre is, azután is és azután is növeljük, és 2012-2019 között a duplájára emeljük.

Mi mást lehetne tenni az egészségügyi rendszer fenntarthatósága, jó működése érdekében, mint pontosan ezeket a béremeléseket megvárni? Önök ezeket nem lépték meg, hanem összességében a humán szférában dolgozó félmillió ember béremelése ellen szavaztak az elmúlt években. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Képviselőtársaim, jelezni szeretném, hogy nem párbeszéd zajlik most az Országgyűlésben, hanem kölcsönösen meghallgatjuk egymást.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport: „Megkezdődött a fűtési szezon” címmel. Öné a szó, képviselő asszony. *(A szocialista képviselők elhagyják az üléstermet.)*

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Petőfi Sándor soraival szeretnék röviden utalni felszólalásom tárgyára: „Itt van az ősz, itt van újra. / S szép, mint mindig, énnekem. / Tudja isten, hogy mi okból / Szeretem? de szeretem.” Igen, szeretünk gyönyörködni az ősz ragyogó színeiben, a mezőkön reggelente megülő ködben, és szeretjük hallgatni a fák lehulló levelének lágy nesztét. Ám nem szeretünk vacogva és dideregve készülödni a téli zimankóra, ezért hát jól befűtjük a lakásainkat, és a terjeszkedő sötétség ellen felgyújtjuk a lámpákat, ami viszont, jól tudjuk, sok pénzbe kerül.

Jó néhány évvel ezelőtt a hideg napok beköszöntének visszatérő szomorú híradásai arról szóltak, hogy itt meg ott a saját otthonukban fagytak meg szegény emberek, mert csekély jövedelmükből nem futotta arra, hogy tüzelőt vegyenek, hogy kifizessék a meleg és a fény elővarázsolásához szükséges összeget. És akik ki is tudták valahogyan gazdálkodni,

bizony össze kellett húzniuk a nadrágszíjat hozzá. Így volt ez éveken keresztül.

2010-re a magas és folyamatosan növekvő rezsikiadások miatt a magyar családok pénzügyi mozgástere egyszerűen annyira leszűkült, hogy szinte lehetetlenné tette megélhetésüket, elmélyítette a szegénységet, növelte az inflációt, csökkentette a bérek és a nyugdíjak értékét, gátolta a fogyasztást, ezáltal a gazdaságot is. 2010-ben ott tartottunk, hogy a fizetésekhez viszonyítva az Európai Unióban a magyar családoknak volt a legdrágább a gáz és a második legdrágább az áram ára. Jövedelmük negyedét, a szegényebbek a felét költötték rezsire.

Október 15-ével elindult a fűtési szezon. A meleg radiátorokat és felfűtött kályhákat soha nem adták ingyen, ilyenkor a családok rezsiköltségei megemelkednek. A 2010-es kormányváltás után az egyik első döntésünk volt a rezsiköltségek befagyasztása, majd 2013-14-ben egy radikális rezsicsökkentést hajtottunk végre. Első lépésben 2013 januárjától 10 százalékkal lett alacsonyabb a földgáz, az áram és a távhő ára. Második lépésben 2013 novemberétől újabb 11,1 százalékos csökkenés következett. Harmadik lépésben 2014-ben a gáz ára újabb 6,5 százalékkal, az áram ára újabb 5,7 százalékkal, a távhőé újabb 3,3 százalékkal lett kevesebb. Ehhez járultak a kedvezményes tüzelőfa-akciók, szintén jelentősen csökkentve a családok rezsiterheit.

Az átlagosan 25 százalékos rezsicsökkentésnek köszönhetően a családok évente az ingatlan méretétől és fűtési módjától függően 110-200 ezer forintot takaríthatnak meg. A megtakarított összeg 2013-16 között összesen már 821 milliárd forintra rúg, amiből az idei megtakarítás 179 milliárd.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a szocialisták a kormányzásuk alatt háromszorosára emelték a gáz és duplájára az áram árát, holott ennek az ellenkezőjét ígérték, mégpedig lassan mondták, hogy mindenki megértse. Aztán persze nem így történt. Miközben a családok folyamatosan megszorításokat szenvedtek el, a külföldi kézre került közműszolgáltatók 1040 milliárd forint profitot vittek ki az országból. Az akkor kormányzó baloldal pedig mindezt nemcsak hagyta, hanem segítette is.

A 2010 után végrehajtott rezsicsökkentés uniós szinten is radikális változást, javulást hozott. Mára, a 2016. augusztusi adatok szerint, az Európai Unióban hazánkban lett az ötödik legolcsóbb az áram és a második legolcsóbb a földgáz ára. Az elmúlt négy évben a 30 napon túli hátralékok jelentősen, 40-50 százalékkal csökkentek a különböző szolgáltatásoknál. A kikapcsolt lakossági fogyasztók 30 százalékkal lettek kevesebben.

A cél továbbra is a rezsicsökkentés eddigi eredményeinek megőrzése, illetve a kormány vizsgálja, hogy van-e lehetőség a lakossági energiaárak további csökkentésére. A rezsicsökkentés ma is védelmet ad a családoknak, és ez így lesz még a jövőben is sokáig. Mindenkinek kívánok zimankó- és fagyásmentes telet és szép őszt. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon szépen összefoglalta az elmúlt hat év tevékenységét a rezsicsökkentés tekintetében. Amikor a magyar kormány 2010-ben megalakult, akkor észlelte és helyesen értékelte azt, hogy Magyarországon a rezszi, közte az áram és a gáz ára az egyik legmagasabb Európában.

(9.30)

Ahogy ön is említette, a szociálisan rettentően érzékeny szocialista kormány - megpróbálok hátat fordítani, hogy hátha itt vannak, de nincsenek itt - olyan árstruktúrát alakított ki, hogy 2010 előtt nominális értékben, tehát egységárat is tekintve a nyomorgó angol polgár, az elszegényedő holland polgár, a még szegényebb cseh és ciprusi polgár kevesebbet fizetett a gázért meg a villanyért, az elektromos áramért, mint a prosperáló magyar gazdaságban kereső magyar polgár. Ez volt az az időszak, ahogy előttem Rétvári államtitkár úr is említette, amikor elvették a nyugdíjak egy részét, amikor az egészségügyből pénzt vontak ki, amikor a rezsicsökkentés helyett megpróbálták az egészségügy terheit a polgárookra hárítani. Tehát ez volt az az időszak, amikor a szociálisan érzékeny, de a parlamenti munkájukat nem végző szocialisták így kormányozták az országot.

Tehát nagyon helyesen tette akkor a magyar kormány, a 2010-ben megalakult polgári kormány, hogy a rezsicsökkentés kezdeteként befagyasztással élt, azaz az árakat befagyasztotta, nem engedte jobban növekedni, mint az infláció. Majd 2013-tól fokozatosan, a mai napig kihatással, egy 25 százalékos rezsicsökkentést hajtott végre az áram és a gáz vonatkozásában. Nagyon fontosnak tartom megemlíteni, hogy ez a rezsicsökkentés fenntartható. Bár amikor ezt 2013-ban bevezettük, sokan a mögöttem lévő padosorokból - idézhetően - azt kiabálták, azt mondták, azzal érveltek, hogy ez a rezsicsökkentés nem fenntartható.

Ma már ott tartunk, hogy igenis fenntartható, biztonságosan működik az energiaellátás rendszere, és érzékelhetően könnyebbedett a polgárok sorsa. További pozitív kihatása volt ennek a rezsicsökkentésnek a gazdaság egészére, ami segített alacsonyan tartani az inflációt, stabilitást biztosított a lakosok, a polgárok számára, tudtak tervezni, és hozzájárult az alacsony inflációval a reálkeresetek növekedéséhez. Azt kell mondanunk, hogy ma már a felhalmozott adósságok is jelentősen csökkentek. Az Energia- és Közmű-szolgáltatási Hivatal adatai szerint 2012-ről 2016-ra a 30 napon túli hátralékok a villamos energia esetében 29,1 milliárd forintról 16,7 milliárdra

csökkentek, a földgáz esetében 44,7 milliárd forintról 23,4 milliárd volt a csökkenés mértéke.

Ezzel összefüggésben a kikapcsolt fogyasztók száma is csökkenést mutat. Míg 2012-ben összesen még 139 ezer lakossági fogyasztó volt kikapcsolva, addig 2016-ban ez a szám 101 ezerre csökkent. Emögött nem mindig az van, hogy valaki nem tudta fizetni az esedékes díjakat, hanem az is van, hogy megváltozott az életfeltétele, és benne van a kikapcsolásban az is, hogy esetleg más szolgáltatást vesz igénybe a fűtés területén.

Mindezek alapján azt tudom mondani, hogy folytatni kívánjuk a rezsicsökkentést. Ennek előfeltétele az is, hogy az egyetemes szolgáltatói piac, szemben a képviselő asszony által említett több mint ezermilliárdos profittermeléssel, ma nonprofit jelleggel működik oly módon, hogy biztosítja az ellátásbiztonságot, és gondoskodik arról, hogy hozzáférhető és biztos forrása legyen az adott energiának.

Úgy gondolom, ez az irány jó. Ha minden olyan számításunk, amely most az előttünk lévő adatokból értékelhetően kijön, és erre lehetőség van, akkor folytatni kívánjuk a rezsicsökkentést. De természetesen az elsődleges szempont a fenntarthatóság és a megbízható stabilitásra való törekvés biztosítása. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik képviselőcsoport: „Quaestor, offshore, vagyonynyilatkozatok, eltitkolt Fidesz-ügyek” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom folyamatosan, évek óta küzd egy tisztább, átláthatóbb közélet megteremtése érdekében. Igen, küzd, elsősorban önökkel, hiszen önök minden eszközzel gátolják azt, hogy Magyarországon egy tisztább és átláthatóbb közélet legyen.

Így történt ez a Quaestor-ügy kirobbanása esetén is, amikor a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői rögtön nyilatkoztak arról, hogy semmilyen befektetésük sem nekik, sem a családtagjaiknak nem volt a Quaestorban, és az ügy kirobbanása előtt nem vettek ki semmilyen pénzt. Kértük önöket, hogy nyilatkozzanak önök is erről, ezt nem tették meg. Így volt ez az offshore cégek esetében is, amikor kirobbant az offshore botrány. A Jobbik képviselői nyilatkoztak arról, hogy sem ők, sem családtagjaik nem rendelkeznek offshore cégekkel, és kértük önöket, hogy önök is nyilatkozzanak erről. Nem tették meg, hiszen valószínűleg itt is volt takargatnivalójuk.

Így volt ez a vagyonynyilatkozatok esetében is, amikor is a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői már két évvel ezelőtt nyilvánosságra hozták a velük egy háztartásban élő családtagok vagyonynyilatkozatát. Kértük, hogy önök is tegyék nyilvánossá a

családtagjaik vagyonynyilatkozatát, több mint két éve ez nem sikerült önöknek, tehát önök ezt sem tették meg. Ugye, fölmerült a kérdés, hogy önök vajon miért nem támogatják ezeket a kezdeményezéseket, és egyértelmű volt, hogy azért, mert önöknek ezekben az ügyekben, a Quaestor-ügyben, az offshore ügyekben és a vagyonynyilatkozatok terén van takargatnivalójuk.

Az előző héten a nemzeti 1-es televízió honlapján megjelent a Quaestor-botrány kirobbanása előtti utolsó nap kifizetési listája. 6,5 milliárd forintot vettek ki az utolsó nap. 6,5 milliárd forint volt az, amit valószínűleg valakik nagyon jól megérezhettek, vagy bennfentes információkkal rendelkeztek, és így vették ki a Quaestorból. Mi volt ezek között a nevek között? Ugye, egyértelműen megtaláljuk a Külügyminisztérium cégét, a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt.-t, amely közel 4 milliárd forintot vett ki. Aztán találunk egy olyan hölgyet, aki akkor a Quaestor szóvivője volt, és az ő férje 15 millió forintot vett ki az utolsó nap. Ez hölgy egyébként az önök, a Fidesz tanácsadója volt előtte, és önökhöz közel áll kapcsolatnak lehet nevezni.

Aztán találunk egy olyan gépkocsivezetőt, aki a Legfőbb Ügyészségen dolgozott, és az utolsó nap 200 millió forintot vett ki. Ennek a gépkocsivezetőnek 200 millió forint megtakarítása volt. Gondolom, nagyon sok gépkocsivezető él ma Magyarországon, akinek 200 millió forint megtakarítása van. Vagy az is elképzelhető, hogy ez nem az ő pénze volt, csak egy strómanként kezelte valakinek a pénzét, és ezért tudta kivenni. Ez, még egyszer mondom, a botrány előtti utolsó nap. Kíváncsian várjuk, hátha esetleg napvilágot lát több ilyen lista, és mondjuk, megtudhatnánk a botrány előtti utolsó két hét kifizetéseinek a listáját is. Vajon hány fideszes prominenssel, fideszes rokonnal, barátal, Fideszhez kapcsolható embernek a nevével találkozhatnánk akkor, ha az utolsó két hét listáját is megtalálhatnánk? Tehát, önök, ugye, a Quaestor-ügynél így jártak el.

Az offshore ügyeknél hogy jártak el? Azt mondták, hogy nem kell itt semmiféle nyilatkozatot aláírniuk önöknek, hiszen önök egyáltalán nem érintettek. Aztán sorban jöttek ki a nevek: Horváth Zsolt, Kerényi János, Pogácsás Imre, Mikola István. Elég komoly nevek kerültek szóba az offshore botrányoknál. Egyértelmű volt, hogy önöknek itt is takargatnivalójuk van, ezért nem voltak hajlandóak aláírni azt, hogy önöknek nincs offshore cégük. Hány olyan fideszes lehet még, aki eltitkolja azt, hogy offshore cégben tartja a vagyonát?! Hány olyan fideszes politikus vagy prominens lehet még, aki offshore cégeket hozott létre csak azért, hogy megkárosítsa a magyar államot? - amikor önöknek az lenne a feladatuk, hogy gyarapítsák az állami bevételeket.

Aztán itt van a vagyonynyilatkozatok kérdése. Nagy meglepetésünkre Lázár János azt mondta az előző héten a kormányinfón, hogy az ő tudomása szerint az elmúlt 20 évben két olyan ember volt, aki nyilvánosságra hozta a házastársa vagyonynyilatkozatát, ő és Orbán Viktor. Ezek szerint miniszter úrhoz

nem jutott el az a hír, ezért elmondom neki még egyszer, hogy már két évvel ezelőtt nyilvánosságra hoztuk a velünk egy háztartásban élő családtagok vagyonyilatkozatát, megtettük ezt tavaly is, és mind a két esetben felszólítottuk önöket, hogy önök is tegyék meg. *(Dr. Rétvári Bence: Kovács Béla is nyilvánosságra hozta?)* Most fölmennek a jobbik.hu honlapra, minden képviselőnk házastársának és gyermekeinek a vagyonyilatkozatát megtalálják ott. Kértük, hogy önök is tegyék meg. Nekünk nincs takargatnivalónk. Ha önöknek sincs takargatnivalójuk, akkor tegyék meg. Nem tették meg a mai napig, mert önöknek minden valószínűség szerint van takargatnivalójuk.

Tehát ne mellébeszéljenek, ne nem létező, önök által kreált ügyekkel próbáljanak visszavágni, mint Kovács Béla vagy éppen Volner János már többször tisztázott ügyével, hanem végre cselekedjenek! Újra felszólítjuk önöket, nyilatkozzanak a Quaestor-ügyről, nyilatkozzanak az offshore cégekről, és tegyék nyilvánossá az önökkel egy háztartásban élők vagyonyilatkozatát. *(Taps a Jobbik sorában. - Közbeszólás ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

(9.40)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Több kérdést is említett a képviselő úr, ezért engedje meg, hogy többre is reagáljak.

Ami a Quaestor-károsultak kártalanítását illeti, ez az Alkotmánybíróság által kijelölt úton történik. 32 ezer károsult mintegy 124 milliárd forintnyi kártalanítást kap ezekben a hetekben-hónapokban, szemben például a Baumag- és a Hajdú-bét-ügyekkel, ahol az áldozatokat cserbenhagyták. Egy biztos, a polgári kormány lezárta az évtizedes pénzügyi korrupciót, és rendet tett a brókerpiacon.

Ami az offshore-kérdést illeti, a polgári kormány volt az első, amely kötelezővé tette, hogy a közbeszerzésen induló cégeknek átláthatóaknak kell lenniük. Ma már mindenki számára nyilvános az, hogy kik indulnak közbeszerzésen és kik kapnak megbízásokat. Egyébként a Jobbik-közeli Panda cég ilyen értelemben nem kaphatna megbízást. Még sok a tenni-való, de azt nem állíthatja, hogy a kormány semmit sem tett az offshore elleni küzdelemben.

Ami a vagyonyilatkozatok kérdését és az átláthatóságot illeti, úgy tudom, a Jobbiknak van egy javaslata a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatban. Én nagyon érdekesnek tartom azt, hogy ez a javaslat pont azokra a családtagokra nem terjed ki, pont azokra a rokonokra nem vonatkozna, akiket önök kitömtek a frakciópénzekből szerződéseikkel. *(Dúró Dóra: Jaj! - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Miért hazudsz?)* Így például szeretném arra emlékeztetni, ön is nagyon jól tudja, hogy az egyik pártveze-

tőnek az apja írt tanulmányokat temetőkről; *(Mirkóczki Ádám: Hol van a Btk.-ban, hogy tilos?)* egy másiknak a testvére adott agrártémában tanácsot; egy harmadiknak pedig a nagyanyja cége kapott a pártalapítványtól pénzt. Arról már nem is beszélek, hogy a pártelnök rokonsága hogyan kapcsolódik a Jobbikhoz, illetve a Jobbikhoz köthető munkahelyekhez. És még akkor maguk beszélnek eltitkolt vagyonokról és átláthatóságról!

A felszólalása egyébként újabb bizonyítéka annak, hogy a Jobbik néppártosodása valójában nem jelent mást, csak egy jól kifejlett vágyakozást arra, hogy az egykori nemzeti pártot is bevegék a baloldali összefogásba. *(Dúró Dóra: Jaj! - Mirkóczki Ádám: Ezt te írtad?)* Ember legyen a talpán, aki meg tudja különböztetni a Jobbikot egy tetszőlegesen kiválasztott baloldali párttól. *(Dúró Dóra: Tiltsuk ki a kommunistákat a közéletből! - Zaj, közbeszólások.)*

Ez azért nem előzmény nélküli. *(Az elnök csenget.)* A népszavazás előtt, a baloldalhoz hasonlóan, a Jobbik sem tett semmit azért, hogy szavazásra buzdítsa a magyarokat. Kampányfőnökük nem volt, ehelyett bulvárműsorokba jártak. *(Dr. Apáti István: Kedvesebben beszélj! Hátha megszeretünk!)* Pedig a népszavazás egy olyan kérdés, amelyik évtizedekre meghatározhatja Magyarország sorsát.

Engedje meg, hogy röviden utaljak a Jobbik vadiúj konzultációjára is. Azért teszem ezt, mert ebben a konzultációban is érintenek olyan ügyeket, amelyeket ön az imént felhozott. Azért jó dolog, hogy a pártjuk végre felismerte azt, hogy érdemes kapcsolatot tartani a választókkal, érdemes megfontolni a véleményüket. Nem volt ez mindig így. Korábban Novák Előd képviselőtársunk még vizsgálóbizottságot akart felállítani azért, mert a kormány konzultációt indított. *(Dúró Dóra: Az adatvédelmi biztos elmarasztalt titeket!)*

De ha végignézzük a mostani jobbikos konzultációt, ha végignézzük ezt a konzultációt, az az érzésünk, mintha MSZP-összeszt, vagy valamilyen Tóbiás József-Molnár Gyula füveskönyvet olvasnánk. *(Vona Gábor közbeszólása.)* Nem tudom, hogy miért harognak olyan dolgokat, amit már fél tucat baloldali párt is megtett.

Konzultációjuknak egyébként nemcsak a tartalma, hanem a háttere is rendkívül zavaros. Jellemző módon, miközben a Jobbik jelentette be ezt a konzultációt, a konzultációs íveket már egy teljesen ismeretlen ózdi egyesület gyűjti, amelyről még élő ember nem hallott. *(Dúró Dóra: Nem igaz! - Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Hoppá!)* Így nem tudni, hogy a konzultációban részt vevők adatai végül is kinél fognak landolni. Ne vezessék félre a választókat! Javaslom, hogy tisztázzák ezt a kérdést, akár még ma. *(Dúró Dóra: Két óra múlva megteszem.)*

Ha egyébként önök valóban fontosnak tartják a közpénzek védelmét, akkor a konzultációban arról is szót ejtenek majd, hogy miért nyomoznak többek között Szegedi Csanád ügyében költségvetési csalás

gyanúja miatt. Tudom, hogy ő már nem képviselő, de azért érdemes ezt az ügyet tisztázni, mert ebben a csalási ügyben számos Jobbik-közeli alkalmazott és számos jobbikos politikus is érintett lehet, ezért mindenképpen érdemes tisztázni. *(Mirkóczki Ádám: Egy mondatot fejből!)*

Ha nem tisztázzák ezt, vagy éppen nem tisztázzák a kémkedéses botrányt, vagy nem adnak választ az áfacsalással kapcsolatos vádakra, akkor a Jobbik sokadjára is bizonyítja azt, hogy a pénzért és a hatalomért mindenre képes. *(Mirkóczki Ádám: Az a jó, hogy te nem!)* Ilyen értelemben nagyon is érthető az, hogy az egykori nemzeti párt miért került egy akolba a baloldallal. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Mirkóczki Ádám: Maradt fél perc!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, Fidesz-képviselő-csoport: „A népszavazás után kialakult helyzet” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar választók október 2-án világos üzenetet küldtek Brüsszelnek: Magyarország nem kér a kötelező betelepítési kvótából, és Magyarország elutasítja Brüsszel migrációs politikáját.

Az is teljesen világos, hogy ez az új szövetség, ez az új közösség, amely a magyar szabadság mellett állt ki, nem pusztán egy „nem”-et tett a megfelelő helyre, hanem arra is teljes körű felhatalmazást adott, hogy a parlament ma megkezdjék annak az alaptörvény-módosításnak a vitáját, amelyben a parlament többsége kizárja a kötelező betelepítési kvótát. Erre minden politikai, jogi felhatalmazásunk megvan, és a parlament nagyobbik része ebben a vitában részt vesz. A baloldali ellenzék nem vesz részt, már ki is mentek a teremből, holott egyébként most még nem napirend van, hanem napirend előtti van, tehát kicsit hamarabb mentek haza a kellenél. Dacára annak tették ezt, hogy az elnökük, Molnár Gyula többször nyilatkozott a választási kampány alatt arról, hogy a népszavazás felesleges, hiszen a parlamentben egy kvóta elleni törvényt még a szocialisták is megszavaznak.

Két eset van. Egy csendes, belső puccs zajlik Molnár Gyula ellen, és már meggyengült annyira, hogy a frakció, amelynek ő nem tagja, bátran ellentmond neki, és sem a szavazáson, sem a tárgyaláson nem vesz részt, mint Tóth Bertalan ezt elmondta. A másik lehetőség, hogy a koordináció szervezésében még nem jutottak el oda, hogy a pártelnök sajtónyilatkozatait megfelelő módon értelmezzék.

De azt hiszem, a baloldal helyzetét tekintve ez most már egy jelentéktelen epizód az egész ügyben. Sokkal fontosabb annak a megítélése és az arról való beszéd, hogy mi fog történni az Európai Tanács ülésén. És a mai európai nagybizottsági ülésen adott tájékoztató alapján a parlamentnek tudnia kell azt, hogy az Európai Tanács ülésén továbbra is napirend

a kötelező betelepítési kvóta, az erről szóló törvényalkotás; és az európai országok egy része és az európai baloldal nemhogy nem hajlandó levenni ezt a kérdést a napirendről, hanem arról nyilatkozik, hogy szerintük a migráció, a bevándorlás jó. Legfeljebb arról hajlandóak vitatkozni, hogy ez az ellenőrizetlen forma jó-e, vagy valami mást kell csinálni.

Mi látjuk, értjük, hogy az európai baloldal és az európai országok egy része a különböző belső problémáikra nem tudnak más választ adni. Most ne vitassuk azt meg, hogy vajon milyen elittel rendelkeznek azok az országok, amelyek a saját országaik problémájának a megoldására olyan megoldást választanak, amely nyilvánvalóan veszélyezteteti a kultúrájukat, identitásukat, értékvesztésüket, az egész társadalmukat. Azt se vitassuk meg, hogy ezt miért nem képesek felismerni.

Egy viszont mindenképpen hangsúlyozandó: Magyarország azon a véleményen van, hogy ha valakinek a bevándorlás segít a belső problémái megoldásában, ám tegye az Európai Unióban, de ezt tilos ráerőszakolni más országokra. Tegye meg ezt saját hatáskörben! Mi majd legfeljebb a vitában elmondjuk, hogy ez szerintünk helyes, nem helyes, és milyen következményei vannak a schengeni megállapodásra, milyen következményei vannak a dublini szerződésekre, milyen következménye van bizonyos országok számára a vízum megadásának. De egy biztos: Magyarország, a balti államok, a visegrádi országok és még jó néhány európai ország határozottan elutasítja azt az elképzelést, hogy a kötelező betelepítési kvótát rá lehetne erőltetni bármely európai uniós államra, és ennek az alaptörvény-módosításban is hangot kell adni.

Ezért én arra invitálom nagy tisztelettel frakcióvezető-társaimat, hogy a mai általános vita után csütörtökön 10 órakor folytassuk azt az ötpárti egyeztetést, aminek a végén egy egyeztetett TAB-módosítással lehetséges egyöntetű szöveget elfogadnia a parlamentnek.

Magyarország nem kér a betelepítési kvótából. Magyarország elutasítja idegen lakosság betelepítését. Magyarország nem kér Brüsszel erőszakos migrációs politikájából. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Mielőtt válaszolnék, azt azért érdemes jegyzőkönyvbe venni, hogy a Demokratikus Koalícióhoz hasonlóan a Magyar Szocialista Párt képviselői sem vesznek részt az Országgyűlés munkájában. Ezt hívják munkakerülésnek.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Az október 2-i népszavazáson valóban létrejött egy új egység Magyarorszá-

gért. A baloldal minden cinizmusa és elbogatellizálásra irányuló szándéka ellenére egyértelmű, hogy ez egy olyan közösség, amely nem elsősorban párthovatartozás alapján szerveződik, mert különben hogyan fordulhatna elő, hogy 1 millió emberrel több szavazott nemmel, mint ahányan a kormánypártokat 2014-ben támogatták. Ennek a közösségnek világos az akarata: 3,3 millió ember azt akarja, hogy ne legyen kényszerbetelepítés. Ez a szándék bármelyik más korábbi népszavazáson kifejezett akaratnál erősebb. Ebből is látszik, hogy egy nemzeti ügyről van szó.

Ez az új nemzeti egység kötelezi a kormányt. A kabinet ezért terjesztett elő alkotmánymódosítást, amelyet ma a tisztelt Ház részletesen is megvitathat. A lényeg az, hogy a jövőben tilos lesz a csoportos betelepítés Magyarországra, nem lehet majd megkerülni az Országgyűlést ebben a kérdésben, nem engedhetünk teret annak, hogy Brüsszel megkerülje a nemzetállamokat. Nemcsak idehaza van azonban cselekvési kényszer. Jól látszik, hogy a brüsszeli intézmények is felgyorsítanák a betelepítési programok végrehajtását. Az Európai Bizottság már a népszavazás előtti napokban is egyértelművé tette, hogy nem vonja vissza a kvótacsomagot. A Bizottság elnöke ezen túl arra szólította fel az Európai Unió tagállamait, hogy tartsák tisztelben a bevándorlók elosztására vonatkozó brüsszeli döntést, tehát ő is döntésnek nevezte.

Sajnos, az uniós belügyminiszterek múlt heti tanácsülésén is újra voltak olyan uniós politikusok, akik megfenyegették a betelepítést elutasító tagországokat. A hasonló fenyegetések egyébként nemritkán az uniós forrásokkal való zsarolások formájában jelentkeznek. Ezek a kísérletek különösen felháborítóak azért, hogy ha tudjuk, hogy az uniós források nem egyfajta kegyelemadományok, hanem kompenzáció azért, mert megnyitottuk a piacainkat. Az Európai Unió nagyon is jól keres Magyarországon, ezt mindenki tudja. Egyértelmű tehát, hogy a kötelező kvóta nem kerül le a napirendről, ezért érvényt kell szerezni a magyarok akaratának, amelynek következő helyszíne az e heti uniós csúcstalálkozó.

A jó hír az, hogy Brüsszelben Magyarország lesz az egyetlen, amely népszavazással és 3,3 millió ember egységes akaratával tud majd fellépni a kötelező betelepítés ellen. Eddig csak Magyarország kezdeményezett a betelepítés ügyében népszavazást, ez egy fontos dolog. Ha Brüsszel komolyan veszi azokat a demokratikus alapelveket, amelyekre szüntelen hivatkozik, akkor megérti a népszavazás eredményét, és mielőbb visszavonja ezt a kétségkívül elhibázott és veszélyes javaslatot.

Jól látszik már most, hogy a népszavazás nem valaminek a vége, hanem egy történet kezdete. Az októberi referendum ugyanis nemcsak a magyaroktól szólt, hanem arról is, hogy milyen Európában szeretnénk élni. Mi egy erős Európát szeretnénk, egy olyan Európát, amely megvédi a közösségeit és épít mindarra, amelyre az Unió alapító atyái építettek.

Hosszú politikai küzdelemre számítunk, és éppen ezért azt reméljük, hogy az itt ülő ellenzéki pár-

tok is félre tudják tenni nyers pártpolitikai megfontolásait, és magukra nézve is kötelezőnek tekintik a népszavazás 98 százalékos többségét. Ha nem tesszük, akkor már jól tudjuk, hogy mi lesz az egyik tétje a 2018-as választásoknak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Sallai R. Benedek, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Szávay István, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik-képviselőcsoport.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és elnökhelyetteseinek kinevezéséről szóló átiratot küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát. Jegyző úr!

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatnom az Országgyűlést, hogy a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 35. § (2) bekezdése alapján - a miniszterelnök előterjesztésére - dr. Juhász Miklóst 2016. november 2-i hatállyal hatévi időtartamra ismételten kineveztem a Gazdasági Versenyhivatal elnökévé, dr. Bak Lászlót 2016. november 1-jei hatállyal hatévi időtartamra kineveztem a Gazdasági Versenyhivatal elnökhelyettesévé, valamint dr. Tóth Andrást 2016. november 1-jei hatállyal hatévi időtartamra ismételten kineveztem a Gazdasági Versenyhivatal elnökhelyettesévé, egyben megbíztam a Versenytanács elnöki teendőinek ellátásával. Budapest, 2016. október 10. Üdvözlettel: Áder János köztársasági elnök.”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak elnök úrnak és elnökhelyettes uraknak és sok sikert kívánjak munkájukhoz.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el.

Az elnöki jogkör alapján előterjesztett javaslat azt kezdeményezi, hogy a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása című, T/12458. számú előterjesztést az Országgyűlés 10 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását.

Felkérem Szávay István jegyző urat, hogy ismeresse az **időkeret** felosztására vonatkozó indítványt.

SZÁVAY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 10 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 206 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 114 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 103 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 94 perc, az LMP képviselőcsoportjának 61 perc, a független képviselőknek pedig 22 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést 10 órás időkeretben tárgyalja az Országgyűlés. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 112 igen szavazattal, 24 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés mai ülésén az interpellációk tárgyalását megelőzően kerüljön sor a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása című T/12458. számú törvényjavaslat általános vitájának a megkezdésére oly módon, hogy a vezérszónoki felszólalásokat követően elsőként szólasra jelentkező független képviselő felszólalását követően kerüljön sor az interpellációk megtárgyalására. Az általános vita folytatására és lezárására az azonnali kérdések és válaszok óráját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **javaslatot** elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadj-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása** általános vitájának megkezdése. A kormány-előterjesztés T/12458. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterelnök úr, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! A kormány úgy látta illendőnek, hogy az ügy súlyára tekintettel a miniszterelnök ismeresse önökkel az expozét. Úgy lenne illendő, hogy a frakciók felszólalását is meghallgassam, és azokra érdemben válaszoljak, most mégis arra kérem önöket, mentse nek fel e kötelességem alól, s tegyék lehetővé, hogy a vitát megnyitó felszólalásom után távozhassak - félreértések elkerülése végett csak a mai ülésről. *(Derültség.)* A mai délután ugyanis Bajorországban közös megemlékezést tartunk az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából. Ezért felszólalásom után a kormányt a vitában az igazságügyi miniszter képviseli majd. Megértésüket kérem.

(10.00)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A mostani mondandóm folytatása annak, amit a népszavazást követő ülésen legutóbb mondhattam önök előtt, ezért a korábban elmondottakat most itt nem ismétlem meg.

Miért került sor az alkotmányt módosító javaslat benyújtására? Javaslatom abból a tényből indul ki, hogy október 2-a után egy új egység jött létre Magyarorszáért. Ennek az egységnek az a törekvése, hogy megtartsa Magyarországot magyar országnak; hogy megőrizze azt, amit hazánk oly sok verejtékkel kiküzdött magának. Úgy látom, ez az új egység felülírja a pártpolitikai határokat, nem jobb- vagy baloldali, hanem egyszerűen magyar. Adja magát a kérdés, kell-e, s ha igen, miért kellene ezt az új egységet alkotmánymódosítás útján is kifejezni. A válaszuk erre az, hogy a népszavazás a migránskérdésen túlnyúlva valójában az alkotmányos identitásunkról szólt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az alkotmányos identitás kérdése a jövő egyik fontos, de az is meglehet, legfontosabb kérdése, és egyben a Brüsszellel fennálló vitáink summázata is. Köszönet az igazságügyi miniszternek, aki egy remek könyvben összegezte számunkra az alkotmányos identitás kérdéskörét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem szerint az új egység azért jött létre, hogy kifejezze azt a magyar néplelekből származó elemi igényt, hogy hozzájárulásunk és beleegyezésünk nélkül senki sem dönthet arról, hogy kikkel és hogyan kívánunk együtt élni. Felfogásom szerint az új egység Magyarorszáért azért olyan széles, sokszínű és erős, mert az emberek érzik, hogy a magyar önállóság ismét veszélyben van. Veszélyben van, mert újra nemzetközi akcióba léptek azok, akik szerint nincs már szükség a nemzetekre; akik szerint a világnak globálisan befogadónak kell lennie; akik szerint a határokat el kell tüntetni; akiknek az az álmuk, hogy a világ, de legalábbis Európa összeolvad egyetlen hatalmas tömeggé, amely eltünteti a nemzeti hagyományokat, kultúrákat, nyelveket és törvényeket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Elnök Úr! Küzdelem zajlik ma Európában. Ez a küzdelem a modern kori népvándorlás miatt vált élessé, de valójában a migránsválság csak tünet, viszont nyilvánva-

lává tett egy alapvető és eldöntetlen kérdést: amikor a közös Európáról beszélünk, akkor a nemzetek Európáját kívánjuk-e megőrizni, avagy európai birodalmat akarunk építeni? A mi közösségünk, az új egység Magyarországért azt akarja, hogy megmaradjanak a nemzetek - valójában ezt erősítettük meg 98 százalékos egyetértésben -, ragaszkodunk hozzá, hogy minden nemzet dönthessen a saját sorsa felől, azt szeretnénk, ha megőrizhetnénk Európa sokszínűségét. Ezzel szemben az európai egyesült államok, az új európai birodalom hívei fel akarják számolni a nemzeteket, Brüsszel kezébe adnák a kulcsot, a felelős és demokratikus nemzeti döntéshozatal felváltásának egy arctalan bürokrácia direktóriumával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A XX. században mindenhol a nemzeti eszme volt az, amely útját állta a birodalmi zsarnokságok kísérleteinek. A magyar történelem kellő erővel bizonyítja: egy nemzet a politikai, geopolitikai helyzet romlásával bármikor visszasüllyedhet egyszerű nemzetiséggé. Kossuthot idézve azt mondhatom: mi, magyarok európai nemzet akarunk maradni, és nem egy nemzetiség akarunk lenni Európában. Mi, magyarok az európai szabad nemzetek és országok szövetségében hiszünk, és nem hiszünk egy Brüsszelsből irányított birodalomban. Erről szól a mostani alkotmánymódosítás.

Arra kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy rövid időre tegyék félre a pártpolitikai szempontjaikat. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: De ti is!)* Október 2-án 3 millió 300 ezer baloldali, liberális, fideszes, kereszténydemokrata és jobbikos választópolgár állt ki Magyarországért. Azt javaslom, kövessük a példájukat.

Kérem, támogassák a kormány indítványát! *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Orbán Viktor távozik az ülésteremből.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának 10 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztását.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 206 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 114 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 94 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 103 perc, az LMP képviselőcsoportjának 61 perc, a független képviselőknek pedig 22 perc áll rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióháttérrel rendelkező európai parlamenti képviselők, amennyiben az adott frakciónál jelezték felszólalási szándékukat, a frakciójuk időkeretének terhére szólhatnak fel. A frakcióháttérrel nem rendelkező és a közvetlenül bejelentkező európai parlamenti képviselők az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt használhatnak fel.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 30-30 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Megadom a szót Kósa Lajos frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Alaptörvény és annak módosítása mindig kivételes pillanat a Ház munkájában, és aligha mondható az, hogy bármelyik alaptörvény-módosítás mellékes vagy lényegtelen lenne, azonban most először fordul elő az, hogy az alkotmányos identitásunk védelme érdekében kell direkt, közvetlenül kifejezni az Alaptörvényben ragaszkodásunkat ahhoz, amit a magyar alkotmányos hagyomány, az alkotmányos vívmányok, Magyarország történelme, szokásai, értékválasztása, rendje kapcsán gondolunk.

Nem véletlen, hogy úgy hozta a sors, hogy ez pont a hetedik módosítás, ami - mint tudjuk - a magyar legendáriumban is kivételes és különleges szám. Ez a hetedik módosítás egy olyan időszakban történik, amikor Európát és Magyarországot alapvető, lényegbeli kihívások érik, olyanok, amelyekre ha elhibázzuk a választ, hosszú évtizedekre, ha nem örökre megváltoztathatják az országot, megváltozik az a Magyarország, amit mi ismerünk.

(10.10)

Az a Magyarország már nem lesz ilyen, mint amilyenek mi most szeretjük, amilyenek kaptuk a szüleinktől, és amilyenek szeretnénk majd a gyerekeinkre ráhagyni.

Ha valaki nem hisz csak a saját szemének, ma már a schengeni egyezmény adta jogokkal élve egészen kevés pénzből meggyőződhet arról, hogy mit jelent az, amikor azt mondjuk, a migráció Európa és a benne lévő népek és országok alapvető identitását veszélyezteti. Csak el kell menni Dél-Franciaországba, el kell menni Svédországba, el kell menni Hollandiába, Németországba, Berlinbe, és látjuk a saját szemünkkel, amit csak a brüsszeli elefántcsonttoronyba szánt bürokraták nem hajlandók észrevenni, holott talán ma már ott tartunk, hogy elég lenne nekik kinyitni az ablakot, és kinézni, mert az Európai Unió fővárosa is jobban emlékeztet néhány kerületében Tunéziára, Egyiptomra vagy Szíriára, mint Brüsszelre. Hol vannak már a csokoládés, csipkeverős hangulatú utcácskák? Talán skanzenként van még jelen néhány térségben, bár ott is egyre ritkábban. Nem véletlen, hogy az osztrák elnökválasztási kampány egyik jelöltje Facebook-bejegyzésében a következő mondatokat írta be egy fénykép kíséretében; a fényképen az Oktoberfest volt látható, amint szögesdróttal és katonákkal körülvéve rendezik meg ezt Münchenben, s azt írta: Mivé lett a világ? A határokat nem őrzi senki, a határok védtelenek, az Oktoberfestet pedig körbekerítették és katonák őrzik.

Mi azt gondoljuk, hogy Magyarországnak olyan országnak kell maradnia, amilyenek megismertük. Magyarországnak azok az alapjogai, amelyek megillették akkor is, amikor az Európai Unió tagjává vált, és a tagságkor egyáltalán nem kellett azzal szembe-sülni, hogy majd valamikor később azzal kell farkas-szemet nézünk, hogy olyan emberekkel kell együtt laknunk és megosztanunk a hazánkat, akikről nem tudjuk, kicsodák, nem tudjuk, hogy kik döntenek róla, nem tudjuk, hogy milyen felhatalmazás alapján. Akkor, amikor a magyar polgárok arról döntöttek, hogy legyünk az Unió tagja... - most tekintünk el az elképesztően bugyuta kampánytól! Emlékszünk rá? Kovács László itt a parlamentben: szavazz az Unióra, mert neked is lehet kávézó a Mariahilferen. Konkrétan menjen végig mindenki a Mariahilferen, egyetlen magyarnak sincs ott kávézója - töröknek annál inkább; zárójel bezárva. De eltekintve ettől, az Európai Unióba való lépésünk egy sor alapjogunkról nem mondtunk le. Szó sem volt arról, hogy el kell szenvednünk olyanokat, amilyeneket a magyar történelemben már elszenvedett Magyarország; igaz, azok legalább „rendes” diktatúrák voltak - a „rendeset” idézőjelbe téve -, merthogy a sztálini Szovjetunió lakosságcsereket hajtott végre úgymond és kitelepítéseket, egész nemzeteket tüntetett el egyébként a Szovjetunió térképéről is vagy akár Közép-Európából, ezt megtapasztaltuk. Ki az ördög gondolta azt, hogy annyi évvel a sztálini diktatúra elmúlása után, annyi évvel az MSZMP-diktatúra elmúlása után egy szabad országok közösségében ugyanazzal a jelenséggel fogunk szembenézni, csak most már ezt nem kitelepítésnek és lakosságcsere hívják, hanem kvótának meg elosztási mechanizmusnak?

De függetlenül attól, hogy hogyan hívjuk ezt a jelenséget, a kényszer-lakhelyváltoztatás tömeges méretekben még az ENSZ alapokmányok szerint is tilalmas. Mindegy, hogy milyen szóvirágokkal próbálják ezt jellemezni, barátságos látogatás, tanulmányút, ideiglenes tartózkodás - ugye, emlékszünk, a szovjet hadsereg is ideiglenesen állomásozott Magyarországon az idők végezetéig, s a többi, s a többi -, az ENSZ alapokmányai is tiltják ezt, mint arra egyébként oly plasztikusan felhívta a figyelmet maga a magyar ombudsman. Mégiscsak jó, hogy van nálunk ilyen intézmény, szemben más, egyébként rendkívül demokratikusnak mondott európai országgal, ahol az ombudsman mint jelenség ismeretlen, viszont a mi figyelmünket a vitathatatlanul független ombudsman is felhívta arra, hogy ez a szándék egyébként más nemzetközi joggal is teljes mértékben ellentétes.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akkor, amikor az alaptörvény-módosításról vitázunk, és a konkrét szöveget nézzük meg, természetesen számtalan szempontra ki kell térni. Egy azonban egészen biztos: az egész módosítás alapját az az új összefogás Magyarorszáért teremtette meg, amely az október 2-ai népszavazáson 3 millió 360 ezer embert abba az irányba terelt, hogy mondjunk nemet, mondjunk nemet Brüsszel-

nek a kötelező kvótára, a betelepítési politikájára. Ez a politikai alapja annak, hogy ha most a parlament elfogadja, és remélem, elfogadja az alaptörvény-módosítást, senki az égegyadta világon nem kérdőjelezheti meg ennek a legitimitását és a politikai közös akaratot, még akkor sem, ha a szocialisták most egész egyszerűen nincsenek jelen.

Fájó szívvel mondhatjuk, hogy Magyarországon a baloldalra Magyarország védelmében sosem lehetett számítani. Most, hogy '56 hatvanadik évfordulója közeledik, pontosan tudjuk, hogy a magyar baloldal inkább a szovjet megszálló hadsereg mellett harcolt a valamikori miniszterelnökkel az élen, Horn Gyulával az élen, semmint hogy a magyar szabadságharcosok mellé állt volna. Most, amikor teljesen nyilvánvaló, hogy a magyar identitást, függetlenséget, önazonosságot egy új kihívás fenyegeti, a szocialisták nincsenek jelen. Nincsenek jelen annak dacára, hogy azt hazudták - most már tudjuk -, azt hazudták a kampányban mindenkinek, hogy ők lényegtelenné tartják a népszavazást, de a kvótaellenes törvény vitáján és annak szavazásánál igent fognak mondani, mert ők sem szeretik a kvótát és ők is tiltakoznak ellene, a parlamentben kell erről dönteni.

Tisztelt Képviselőtársak! Itt van a pillanat. Lehet rájuk számítani? Nem lehet. Az, hogy hazudtak reggel, éjjel meg este - mondta a valamikori miniszterelnökük, párelnökük -, az már nem meglepő, de az, hogy ilyen nyilvánvalóan, ilyen brutálisan átverjenek mindenkit, ráadásul az egyik legfontosabb alapkérdésben, a magyar önazonosság, a magyar szabadság kérdésében, ez, azt hiszem, még az edzettebb parlamenti képviselőket is meglepheti. Azt gondoltuk a kampányban, hogy úristen, mégis van egy új elnök, Molnár Gyula, talán megjött az eszük, szakítanak azzal a hagyománnyal, talán szakítanak azzal a hagyománnyal, hogy az utolsó pillanatban mindig hátra szúrják Magyarországot. Nem. Fontos pillanat ez: a demokráciában most újra kiderült megkérdőjelezhetetlen módon, nem véletlen az, hogy a Magyar Szocialista Párt jogi és politikai értelemben is a Magyar Szocialista Munkáspárt utódja. A Magyar Szocialista Munkáspárt utódja, a pártállami diktatúra megvalósítójának az utódja; hűen ehhez a politikai hagyományhoz, most nincsenek itt, nem lehet rájuk számítani. Kedves Magyar Választók! Kedves Magyarország! Tisztelt Képviselők! Jegyezzük meg ezt a pillanatot; ha a magyar szabadságért kell küzdenünk, már annak is örülhetünk, ha a szocialisták nem szúrnak hátra, de lehet, hogy még ebben sem lehet reménykedni, de hogy számítani nem lehet rájuk, az egészen biztos.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Természetesen a kormány által benyújtott szövegről majd hosszan fogunk vitatkozni, és természetesen javítani is lehet, hiszen van néhány olyan megfogalmazás, amit pontosítani lehet, és az is nagyon fontos politikai kérdés, pontosan a magyar baloldal nyomatékossítja azt a szempontot, amit a Jobbik is felvetett, nevezetesen, hogy az Alaptörvény módosításán túl, amikor megadjuk a felhatalmazást arra, hogy a parlament egy

ágazati törvényben rendezze azt, hogy ki, milyen feltételekkel élhet Magyarországon - nem magyar és nem uniós állampolgár, illetőleg még néhány ország állampolgára, akivel az Uniónak erre vonatkozó szerződése van, Svájc, Norvégia -, tehát amikor erről a törvényről döntünk, akkor ezt kössük sarkalatosághoz. Sarkalatosághoz, mert mi valóban azt gondoljuk, hogy demokrácia van, és egészen biztos, hogy más parlamenti pártok is egy választási kampányban többséget szerezhettek.

(10.20)

De ne kockáztassuk azt, hogy ez a többség, illetve a választási küzdelem azzal az élethalálharcral is egyenértékű legyen, hogy elvesz-e Magyarország vagy sem olyannak, amilyenek megismertük. Ezért teljesen nyilvánvaló, hogy erről a kérdéstről igenis lehet kompromisszumot kötni a Jobbikkal, azzal együtt egyébként, hogy természetesen az megfogalmazás kérdése, hogy most konkrét törvényt kössünk-e sarkalatosághoz, vagy szabályozási kört kössünk sarkalatosághoz a cselezést megelőzendő.

De azt látom, és az első frakcióközi egyeztetésből az derült ki, hogy semmilyen olyan elvi alapvető akadály nincs a kompromisszum létrejöttének, ami elháríthatatlan lenne. Szeretném megköszönni a parlamenti frakciók közül azoknak, akik részt vettek az egyeztetésen, és hajlandók a magyar szabadság védelmében összefogni, félretéve a pártpolitikai szempontokat, így a KDNP-nek, a Jobbiknak és természetesen a Fidesznek, hogy ebben az ügyben támogat. Szeretnénk egy jó szöveget létrehozni, és szeretnénk a figyelmet mindenképpen arra ráirányítani, ha valaki azt gondolná, hogy szellemekkel csatázunk, nem létező dolgokkal csatázunk, akkor nézzék meg, mi történik az Európai Bizottságban és az Európai Parlamentben.

Ugyanis az Európai Parlament szakbizottságai tárgyalják azt a jogszabályi javaslatot, amely a kötelező betelepítési kvótáról szól. Hiába gondoljuk mi azt a szlovákokkal és másokkal együtt, hogy ez olyan eljárás, amely jogi értelemben megalapozatlan, ezért önmagában is elbukhatna, látjuk, hogy az alkotmányos védelem erre kevés. Látjuk, hogy az európai alapszabály, az európai szerződés erre kevés, mert Brüsszel lazán fittyet hány a saját szabályaira.

Nem véletlen, hogy az Európai Unióban van olyan tagország, amelynek az alaptörvénye már most kizárja az idegen népesség betelepítését feketén fehérén, ergo a kötelező betelepítési kvótát. Nagyon fontos lesz a vitánál az, hogy ezen alapszabályokat, ezen alkotmányokat, alaptörvényeket senki nem kérdőjelezte meg eddig.

Tehát ha valaki majd ebbe akad bele a magyar alkotmány kapcsán, akkor csak annyit kell mondani, hogy kérem szépen, évekkorábban már léteztek olyan európai országok, amelyeknek az alapszabályozása, az alaptörvénye ezt kizárja, nevezetesen a kvóta alapján az idegen népesség betelepítését. Ha másoknál ez nem kifogás, akkor az új összefogással

létrejött többség esetén sem lehet kifogás Magyarországon.

És hogy mennyire valós az európai fenyegetés, az európai veszély, arról Szájer József, az Európai Parlament képviselője, képviselőtársunk fog önöknek beszélni a Fidesz-frakció másik vezérszónokaként. Én nagyon szépen megköszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szájer József úrnak, az Európai Parlament képviselőjének, a Fidesz-képviselőcsoport másik vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZÁJER JÓZSEF európai parlamenti képviselő, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Igazságügyi Miniszter Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm a lehetőséget és talán az a tény, hogy a magyar Alaptörvény módosításánál egy európai parlamenti képviselő szólal fel az elején, mutatja, hogy van esély és van lehetőség arra, hogy a magyar nemzeti és az európai közösségi intézmények egymással szót értsenek akkor, ha viszatérünk a racionalitás és a párbeszéd talajára.

A magyar Alaptörvény elfogadása, illetőleg az elmúlt tíz esztendő története, amikor Magyarország és az Európai Unió közötti alkotmányos viszony tisztázódott, egy nagyon érdekes történet. Engedjék meg, hogy ebbe beavassam azokat, akik esetleg már elfeledkeztek a hazai viták közepette erről. A történet úgy kezdődött, hogy 2004-ben itt, az Országgyűlésben született kompromisszum keretében a mostani Alaptörvényünk E) cikkének megfelelő szabály jött létre, amely tulajdonképpen a mai felfogásunknak megfelelően szabályozta az Európai Unió és Magyarország, a magyar intézmények egymáshoz való viszonyát.

Mi ennek a lényege? Sokan beszéltek akkoriban, az Európai Unióhoz való csatlakozás során arról, hogy átadjuk a hatásköreinket, lemondunk a szuverenitásunkról, lemondunk a szuverenitásunk egy részéről. Mi nem ezt az utat választottuk. Akkor a magyar alkotmány világosan kimondta, hogy Magyarország nem lemond, nem átadja a saját szuverenitását valamely más országnak vagy országcsoportnak, hanem a szuverenitásunk egy részét közösen gyakoroljuk az Európai Unió más intézményeivel együtt. Ilyen az Európai Parlament, az Európai Bizottság, a Bíróság.

Természetesen sokan mondhatják, hogy ez játék a szavakkal, mert valójában ugyanolyan mértékben veszünk részt az Európai Unió működésében jogi értelemben, mint mondjuk Dánia, Ausztria vagy Franciaország, amely ilyen kitévelt az alkotmányába nem épített bele. Ugyanakkor a valóságban mégiscsak azt fejezi ki, hogy a szuverenitásunk és a hatalomnak a forrása a nép, a nemzet, a magyar nemzet e tekintetben. Ha más nem, az kiváló fordított bizonyítékként kell hogy szolgáljon, hogy adott esetben egy európai nemzet, mint mondjuk, a brit, úgy döntött,

hogy nem kíván az Európai Unió részévé válni, tehát ezeknek a közös jogköröknek a közös gyakorlásában nem kíván részt venni. Magyarország ilyen nem tervez. Ugyan az elmúlt hetek választási kampányában sokan riogattak ezzel, de a valóságban mi nem az uniós jogkörökből való kilépést tervezzük, hanem a jogi tisztázását az Európai Unió és Magyarország közötti viszonyban.

Higgyék el, ez folyamat, és ebben, az Európai Unióhoz való viszonyunkban az E) cikk jelen pillanatban, az Alaptörvényünkben foglalt E) cikk egy kulcskérdés. Hiszen teljesen egyértelmű, hogy a szuverenitás Magyarországnál marad, ugyanakkor hiányzik ebből a cikkből egy olyan tétel, amely megfogalmazza, hogy van valamilyen határa annak, hogy mi az a közös hatalomgyakorlás, az a közös hatáskörgyakorlás, amelyen túl mi nem kívánunk menni.

Itt jön be az a tétel, amelyről a miniszterelnök úr is imént beszélt, és igazságügyi miniszter úr érdeme, hogy a magyar közjogi gondolkodásba élesen és világosan behozta ezt a szempontot, az alkotmányos identitás kérdése. Az alkotmányos identitás egy államnak, egy nemzetnek a leglényegesebb magidentitását tartalmazza. Idetartozik a terület, a népesség, az államforma. Az európai rendszer is tulajdonképpen elismeri, hiszen a lisszaboni szerződéssel behozta nagyon világos megfogalmazásban azt a tételt, amely a nemzetek alkotmányos identitásának a tiszteletben tartására hív fel. Ez rögtön a szerződés elején található.

Tehát elindult egy folyamat, amit Magyarország megkezdett 2004-ben, amelyet most ez a mostani alkotmánymódosítás teljesít ki abban az értelemben, hogy meghatározzuk, mekkora az a kör, amennyiben együtt kívánunk gyakorolni hatásköröket, és melyek azok, amelyeket nem. Ez a küzdelem egyébként Európa-szerre folyik, és tulajdonképpen az elmúlt tíz esztendő terméke. Ennek rengeteg állomása van. Senki, ha végignézzük ezt a történetet, nem fogom önöket ezzel untatni, de ha végignézzük ezt a történetet, láthatjuk, hogy vannak előrelépések és hátralepések. Ez egy igazi küzdelem, egy igazi küzdelem, amelyben a nemzetek igyekeznek védeni a saját szuverenitásukat. Itt van a példa rögtön, az Unió legbefolyásosabb és legnagyobb népességű országában, a német alkotmánybíróságnak a küzdelme, amely már nem egy döntést hozott abban az értelemben, amelyben védi a német alkotmányos identitás magját, a német alkotmánynak azokat a részeit, amelyek a központját képezik ennek, és amelyekben az Európai Uniónak vagy bármilyen más külső szervnek sincs hatásköre, és ezekbe nem avatkozhat bele.

Ennek egy további lépése, mind az Unió, mind Magyarország alkotmányos történetében egy fontos lépés ez a mostani alkotmánymódosítás, és meg kell mondanom, hogy a jelenlegi európai viszonylatok tekintetében teljesen egyértelmű, hogy ez mind a mai trendeknek megfelel, mind pedig a jelenlegi európai uniós hatásköri szabályoknak, az Európai Uniót alapító szerződéseknek, a lisszaboni szerződésnek.

(10.30)

Az, hogy ekörül persze van vita, van politikai vita mind az Európai Parlamentben, mind pedig Európában, az egyes fővárosokban, teljesen természetes. Hiszen ne nagyon várjuk azt, mondjuk, az Unió luxemburgi bíróságától, amelyről tudjuk, hogy rendszeresen alkalmazza azt a tételt, amelyet egyébként a britek éppen ki akartak volna venni - de hát ők nem a tételt vették ki, hanem saját magukat az Európai Unióból -, amely arról szól, hogy egy ever closing union, folyamatosan egyesülő, folyamatosan erősödő szövetség. A britek egyszerűen azt kérték, hogy ahhoz, hogy ők benn maradhassanak az Európai Unióban, ne kelljen ezt a szabályt alkalmazniuk, míg az Európai Bíróság ezeket a szabályokat továbbra is alkalmazza, és rengeteg ítéletében láthatjuk viszont ezeknek a megfogalmazását. Éppen ezért is fontos, hogy nemzetállami szinten világosan kijelöljük azokat a határokat, amelyek a mi számunkra ebben a tekintetben fontosak, és ameddig mi szeretnénk elmenni. Az Európai Unióhoz való csatlakozás egy tanulási folyamat volt ebben a tekintetben, és az elején nyilván - akkor is népszavazással döntöttünk - örültünk annak, hogy részt vehetünk ennek a nagy közösségnek a munkájában. Tiszteltük őket érte, hosszú évtizedeken keresztül néztünk a Nyugatra mint egy olyan példára, amely a demokráciának, a jogállamiság és a jólétnek a példája lehet Magyarország számára.

Az elmúlt tizenvalahány esztendő arra tanított meg bennünket, hogy az ő zsebükben sincs ott a bölcsek köve. Az, hogy ők tapasztaltabbak, jelentős részben gazdagságuknak és szerencséjüknek köszönhető, de nem biztos, hogy okosabbak nálunk. Ebben az értelemben tehát Európa - azt is mondanám - egyesül, mert megszűnik az a fajta különbségtétel, hogy vannak, akik az irányt mutatják, és vannak, akik pedig azt majd követik. Magyarország néhány évvel ezelőtt feladta ezt a szempontot, és úgy döntött, hogy mostantól fogva mi nem mindig fogjuk követni azokat az ötleteket, amelyek Nyugat-Európában megfogalmazódnak. Ne értsenek félre, nem arról van szó, hogy az európai uniós jogot nem követjük, ezt a vádat gyakran megkapjuk, de hát éppen az elmúlt éveknek a viharos története mutatja, hogy az európai uniós jogot mindig is betartottuk, fontosnak tartottuk, hogy ha valaki a klubnak a tagja, akkor annak a szabályait be kell tartani. De amikor a jogszabályok születnek, vagy amikor ezeket a jogszabályokat alkalmazzák és kétely van az alkalmazás tekintetében, akkor egyértelmű, hogy vannak választási lehetőségek, és ezekben a helyzetekben nekünk a saját eszünket kell használnunk.

És nem kell részleteznem, hiszen erről már sok szó elhangzott ebben a Házban, itt van a bevándorlásnak az ügye, amellyel kapcsolatban, azt gondolom, helyes, ha Magyarország az esztét használja, és nem pedig ideológiai berögződéseknek a rabja, mint ahogy azt Nyugat-Európában nagyon sok helyen látjuk. És az imént Kósa Lajos azt mondta, hogy

majd beszámolok arról, hogy mi van az Európai Unióban - ezt röviden teszem, mert inkább az alkotmányos részekről beszélek. De higgyék el, az Európai Parlamentben ma is rendre felállnak kommunista, szocialista, zöld vagy liberális képviselők, de még a Néppártban is akadnak ilyenek, akik azt mondják, hogy engedjenek be mindenkit, és mindenkinek, akit beengednek, azonnal biztosítsák valamennyi jogot, bizonyos szélsőbb megfogalmazásokban még a szavazáshoz és a választáshoz való jogot is, mert egyébként aki nem ezt teszi, az embertelen, az nem keresztény, az nem méltó az európaiság címkéjére. Ezek viták, ezeket a címkéket nem kell nekünk elfogadnunk, mert van egy racionális és világos álláspontunk, amit egyébként maga az Alaptörvény is tükröz.

És ha továbbmegyünk a módosítások körében, akkor egyértelműen azt látjuk, hogy az Alaptörvény az idegen népesség betelepítésének a tilalmával a magyar jogban is egy új jogi, alkotmányjogi kategóriát hoz létre, és ahogyan ezt Kósa Lajos már mondta, más országoknak a jogában is szerepel egy ilyen. Ez szintén az alkotmányos identitásának abból az elvéből fakad, hogy a lakosság, egy ország, egy nemzet, egy tagállam, egy uniós tagállam önazonosságának és normális életének biztosításához a legalapvetőbb feltétel, és az ezzel kapcsolatos döntéseknek a meghozatala nemzeti hatáskörben van. De ha valaki ezt nem érti, mert vannak, akik ezt rendre nem értik itthon, és ha hallom, olvasom az újságokat, vannak olyan politikusok, akik ezt nem tudják a maguk számára érthetően megfogalmazni, igenis például az állampolgársági jog kérdése, amellyel a bevándorlásügynek, a menekültügynek nagyon szoros kapcsolata van, egyértelműen nem európai uniós hatáskörébe tartozik. Sokan beszélnek európai állampolgárságról, de ez a kategória a lisszaboni szerződés egy eldugott passzusán kívül lényegében gyakorlati elemeiben még nem létezik, ez egy olyan kérdés, amelyről hosszan kell vitatkozni, hogy legyen-e ilyen, de ezek a kérdések, ezek az ügyek jelen pillanatban nemzeti hatáskörbe tartoznak. Nincs az Európai Uniónak egyetlen olyan szerve sem, amely állampolgárságot adhatna bárkinek is. Csakis a tagországok, csakis Magyarország, csakis Franciaország és csakis Spanyolország adhatja meg ezeket a szabályokat.

A másik ilyen kérdés, amelyet meggyőződésem szerint helyesen rögzít ez a mostani tervezet, és szeretném ehhez is a véleményemet elmondani, a menekültjoggal kapcsolatos különböző nemzetközi szerződések és a magyar Alaptörvény egymáshoz való viszonya. Ebben a tekintetben is óriási a zűrzavar, mert vannak azok a szélsőségesek, akik jognak állítják be az imént említett „mindenkit engedjünk be minden feltétel nélkül” elképzelésüket, és természetesen van a másik is, amely nem veszi figyelembe a nemzetközi szerződéseket. Magyarország hosszú évtizedek óta tagja a genfi egyezménynek, és annak a betartására törekszünk. A genfi egyezménynek azonban köze sincs ehhez az imént említett elképzeléshez, még a dublini egyezménynek sem, amelyek az Európai Uniónak azokat a szerződéseit rögzítik,

amelyekben az Európai Unió már a genfihez képest egy magasabb védelmi szintet biztosít a menedékkérők, illetve menekültek számára, még az is alacsonyabban van ahhoz, mint amit egyébként manapság például a brüsszeli politikák képviselnek, vagy az az új dublini egyezménytervezet, amely az Európai Parlamentnek az asztalán is ott hever.

Éppen ezért én helyesnek tartom, hogy olyan törvényt alkossunk, amely hosszabb távra biztosíthatja a menekültjoggal kapcsolatos kérdéseket, és amely tisztázza a nemzetközi szerződések és a magyar jogszabályok egymáshoz való viszonyát, és amelyet nem lehet egyik percről a másikra politikai széljárásnak megfelelően módosítani. Tehát az, ha a menekültjognak, a menekültkérelem megadásának a szabályait, amelyeknek bizonyos körére egyébként Magyarország nemzetközi szerződésben kötelezett, ezekből a szerződésekből kilépni nem akarunk, ezeket legfeljebb változtatni akarjuk az elmúlt évek tapasztalatai alapján a megfelelő irányba... - az megfelelő garanciát biztosít, ha erre vonatkozóan az Alaptörvény is rendelkezik és biztosítékokat épít ki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az európai uniós csatlakozásnak az alkotmányos kérdései nagyon bonyolult kérdések, de ugyanakkor mélyen politikai kérdések. A magyar emberek egy népszavazáson döntöttek, egy olyan népszavazáson, amelynél ha annyi kilépő szavazat kellett volna arányaiban ahhoz, hogy, mint Nagy-britanniában, sikeres legyen, akkor Nagy-britannia ma is az Európai Unió tagja lenne, hiszen a magyar lakosságnak mintegy negyvenvalahány százaléka döntött így. A lakosságszámhoz viszonyítva a britek kilépése mellett mindössze harmincvalahány százalék döntött, tehát a magyarok nagyobb egységben szavaztak emellett. Ha ugyanez a történet Nagy-britanniában az itteni feltételeknek megfelelően zajlott volna le, akkor Nagy-britannia továbbra is tagja maradt volna az Uniónak - vannak, akik ennek örülnek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Éppen ezért ez egy közérdeklődésre számot tartó kérdés, amely az embereket, a polgárokat érdekli, és ezért az alkotmányjogászoknak, a jogászoknak kötelességük, hogy ezeknek a kérdéseit elmagyarázzák a magyar polgároknak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Én szeretnék gratulálni a magyar kormányoknak ezért az előterjesztésért, és sok sikert kívánni a parlamentnek ennek a megvitatásában. Fontos, európai hatású döntést fognak hozni önök, képviselőtársaim. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatnom a tisztelt Országgyűlést, hogy a képviselő úr a Fidesz képviselőcsoportja időkeretének terhére tette meg a vezérszónoki felszólalását.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja nem vesz részt a vitában.

Felszólalásra következik Vona Gábor frakcióvezető úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

(10.40)

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan tény kimondásával szeretném kezdeni a felszólalásomat, ami, azt gondolom, hogy az egész vita szempontjából kulcsfontosságú, ez pedig az, hogy a multikulturalizmus mint társadalmi berendezkedés, Nyugat-Európában megbukott. Ez az, amivel kezdeni kell.

Nyugat-Európában demográfiai, gazdasági, társadalombiztosítási és egyéb okai voltak annak, hogy a multikulturalizmus társadalomformáló működését megpróbálják megvalósítani, mára bebizonyosodott, hogy ez nem működik. Az Egyesült Államokban más történelmi fejlődés, más történelmi örökség közepette természetesen egészen más a multikulturalizmus jelene és jövője, mint Nyugat-Európában, de Nyugat-Európában, és ezáltal a mi számunka is fontos kimondani ezt, a multikulturalizmus nem működőképes.

Itt csak zárójelben jegyzem meg, hogy az európai egyesült államok víziója, ami az Európai Uniónak egy ilyen jövőképe lehet, szintén elgondolkodtató, hogy egyáltalán követendő út-e a számunkra, hiszen jól látható ebből a kérdésből is, hogy ami az Egyesült Államokban működésképes vagy úgy-ahogy működik, az Európában nem feltétlenül - zárójel bezárva.

A nyugat-európai kérdés tehát nem az, hogy multikulturalizmus legyen-e vagy nem, ami nyugat-európai kérdés az, hogy hogyan lehet a multikulturalizmussal együtt élni; van-e olyan nemzetfogalom, van-e olyan közösségi kapocs, amely egy ilyen heterogén, ennyire összetett társadalmi közeget képes egyben tartani, ahol nincs igazából egy olyan közös alap, amely ennek biztosítékát adná.

Hogy erre a kérdésre mi a válasz, hogy ez lehetséges-e vagy sem, ezt nem ennek az Országgyűlésnek, nem nekem kell meghatároznom, ez Nyugat-Európa problémája, természetesen szorítunk nekik, hogy meg tudják oldani ezt a problémát, de nekünk itt, Kelet-Közép-Európában a helyzetünk egészen más. Mi ugyanis tudunk dönteni arról, hogy multikulturalizmusban szeretnénk élni, vagy megőrizzük azt a monokulturális társadalmi berendezkedésünket, amelyet a történelem során megörököltünk, és amelyért egyébként, ha már 1956 hatvanadik évfordulója felé közeledünk, mondjuk el, hogy nagyon sokat küzdött is a magyar nemzet a történelme során.

Magyarországon is vannak kisebbségek, de Magyarországon a kisebbségekkel való együttélés harmonikus, még a cigány kisebbséggel való egyébként sok szempontból problematikus vagy konfliktusos együttélés is egészen más helyzet és sokkal kevésbé jelent problémát, mint egy olyan jellegű kötelező kvóta vagy kötelező betelepítés, amely Magyarországnak ezt a monokulturális berendezkedését felborítaná. Ez a kötelező betelepítés ugyanis erőszkos lenne, nemzetközi jogilag is aggályos lenne, egy hirtelen született döntés, amelynek a történelmi távlati lényegileg nincsenek is átgondolva, és teljesen szer-

vetlen társadalomépítési kényszerpályára helyezné Magyarországot.

Azt tegyük hozzá szintén nagyon őszintén, hogy Magyarországon is van egyébként olyan gazdasági és társadalmi kényszer, amellyel szembesülnünk kell, akár a demográfiai, akár a munkaerőpiaci adatokat szemlélve. De mindannyiunk számára világos az, hogy mit gondol a magyar társadalom erről a kérdésről. A magyar társadalom elsősorú többsége - és ehhez nem kellett volna népszavazást tartani, hiszen ezt enélkül is tudtuk - elutasítja a multikulturalizmust, és elutasítja a kötelező kvótákat, a kötelező betelepítéseket. Tehát a politikának, nekünk itt az Országgyűlésben nincs más dolgunk, mint hogy a magyar társadalom álláspontját, a magyar társadalom véleményét itt leképezzük a jogrendben.

Nézzük röviden, hogy mi történt eddig, hogyan is jutottunk abba a helyzetbe, hogy most itt állunk, és az Alaptörvény-módosításról folytatunk vitát! Tavaly őszig nyúlnék vissza a visszaemlékezésemben. Tavaly ősszel felvetődik a kvóták ötlete az Európai Unióban, sőt, nemcsak hogy fölvetődik, hanem komoly munka indul a kötelező kvóták bevezetésére az Európai Unióban a különféle testületekben, és a Jobbik azonnal előáll, én magam itt, ezen a helyen előállunk azzal a javaslattal, hogy tartsunk népszavazást erről a kérdésről. A magyar társadalomban óriási felháborodást keltett a kvóták bevezetésének az ötlete; gondoljanak még a röszei eseményekre. Azt gondolom, hogy abban a pillanatban, amikor mi a népszavazás ötletét felvetettük, a társadalmi hangulat teljes mértékben adott volt ahhoz, hogy egy eredményes és érvényes népszavazást lehessen tartani.

Akkor egyébként önök, emlékeztetném a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportját, a miniszterelnök úr vezetésével egy eléggé ködös világkvóta-javaslat álltak elő, ami, azt gondolom, inkább egyfajta hamvába holt politikai termék volt, de sajnos a népszavazási kezdeményezését akkor önök visszautasították, pedig még egyszer mondom, akkor benne volt a levegőben, hogy sikeres népszavazást lehessen tartani.

Aztán telik-múlik az idő, eljutunk az idei év tavaszához, és az idei év tavaszán a Nemzeti Választási Iroda előtt történt egy botrányos eseménysorozat - most nem mondom el pontosan, hogy mi, hiszen mindannyian emlékezhetünk rá. Egyébként azt azért hadd tegyem hozzá, hogy azóta sem tisztázódott, hogy pontosan mi is történt ott a Nemzeti Választási Iroda előtt, de ennek szinte a másnapján miniszterelnök úr, ahelyett, hogy ezt az ügyet kivizsgáltuk volna, előremenekült és bejelentette a népszavazás ötletét, akkor jelentette be, amikor már viszont a társadalmi hatás, a társadalmi hangulat nem feltétlenül volt adott ahhoz, hogy ez eredményes és érvényes népszavazás legyen.

Erre itt az Országgyűlésben én magam és képviselőtársaim is számtalanszor felhívtuk a figyelmet. Többször figyelmeztettük önöket, hogy a népszavazás ebben a helyzetben, amiben most Magyarország van, érvénytelenség esetén inkább árthat, mint használhat Magyarországnak, de önök nem igazán hall-

gatták meg az érveinket. Mi föl is vetettük egyébként akkor, hogy talán a legjobb megoldás egy alaptörvény-módosítás lenne Magyarország számára, de ezt önök elutasították, pedig 15 milliárd forintot, egy érvénytelen népszavazást, aminek a hatásairól majd szeretnék később szót ejteni, és félévnyi időt tudtunk volna Magyarországnak megspórolni.

Jellemző pillanata volt ennek az időszaknak, amikor az Igazságügyi bizottság ülése előtt bekapcsolt kamerák voltak éppen, de Rubovszky György képviselőtársunk beszélgetését ott rögzítette az egyik televíziós stáb, amely beszélgetésből megtudhattuk, hogy képviselőtársunk akár házszabálysértés árán is, de meg fogja akadályozni, hogy a Jobbik alaptörvény-módosító javaslata az Országgyűlés elé kerüljön (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!*), merthogy akkor nem kellene népszavazást tartani.

Én emlékszem, még itt Rogán Antal miniszter úr ült velem szemben, amikor mondtam, hogy mennyire örömteli javaslat az alaptörvény-módosítás, de akkor nem nagyon láttam az örömet az arcán, és azóta sem sikerült ezt persze meglátnom rajta, de mennyivel egyszerűbb lett volna és mennyivel jobb lett volna, ha ezt akkor önök elfogadják tőlünk, és nem kényszeríti a miniszterelnök úr Rubovszky György képviselőtársunkat egy ilyen méltatlan helyzetbe. Ugye, még az a legendás mondat is elhangzott, hogy „Viktor nem engedi.” Ez talán a rendszerváltozás utáni magyar politikatörténet tíz legkínosabb pillanatának egyike közé mindenképpen beletartozik.

Ennyi esemény árán jutottunk el ide, hogy most itt az Alaptörvény-módosítást tárgyalhatjuk, túl vagyunk a népszavazáson, és mondjuk ki, hogy a népszavazás után Magyarország rosszabb pozícióba került, mint a népszavazás előtt volt, több szempontból is egyébként - egyrészt belpolitikailag. Hiszen itt többször hallottunk már az új egység megteremtéséről Kósa Lajos frakcióvezető úr részéről, miniszterelnök úr részéről. Én nem vagyok a Fidesz kommunikációs tanácsadója, hála istennek, de azért kérem önöket, hogy vegyék le most már ezt a lemezt, mert ez annyira nem fedi le a valóságot, hogy ez még Habony Árpádnak sem hiszem, hogy működne annak az átvitelére, hogy ezt önök hosszú távon képviseljék mint kommunikációs panelt. Ez tényleg egy politikai termék, de hiteltelenül cseng.

Ugyanis Magyarországon nem új egységet teremtettek ezzel a népszavazással, hanem új megosztottságot sajnos. A magyar társadalom elsöprő többsége, több millió ember, nem 3,3 millió, hanem sokkal több ember gondolja azt a kvótáról, hogy Magyarországon nincs helye ennek a bevezetésének. Önöknek sikerült ezt a számot minimum megfelelni. Nagyon sokan azért nem mentek el erre a népszavazásra, bár egyetértenek a kvóták elutasításával, mert nem értettek egyet azzal a kampánnyal, azzal a pártpolitikai céllal és Orbán Viktor politikai hatalomgyakorlásával, amellyel önök ezt megpróbálták a magyar társadalom torkán lenyomni. Lényegében nem történt más, mint hogy önök ezzel a kérdéssel csak maguknak, kizárólag maguknak akartak politikai sikert

elérni, és ennek az árán vagy ennek az oltárán képesek voltak az egész országnak egy hatalmas kárt okozni.

A másik, amivel szintén hátrébb kerültünk, és erről is beszéljünk, hiszen nincsenek itt a szocialisták, de önök ezzel az érvénytelen népszavazással az ő számukra is érvet adtak, hiszen, még egyezer mondom, magunk között azért mondjuk ki, hogy annak, amit ők mondanak, alkotmányjogi logikája van. Tehát az a kérdés fölvethető, hogy egy eredménytelen népszavazás után mennyire van nekünk itt jogunk az Alaptörvényt módosítani. Sajnos, ennek a felvetésnek van logikája. Morális alapja nincs, és én is elutasítom a baloldal ilyen irányú támadásait, de az, hogy egyáltalán a baloldal ezt kimondhassa, hogy egyáltalán ilyen érvet fölvehet, az pontosan az önök kudarcos népszavazásának köszönhető.

A harmadik, talán a legsúlyosabb következménye a népszavazás érvénytelenségének a külpolitikai pozíció megroppanása. Hiszen ahogy ezt többször mondtuk, még a népszavazás előtt is figyelmeztettünk ez ügyben, Brüsszel kezébe adhatunk aduászt egy érvénytelen népszavazással, nos, ez meg is történt sajnos. Itt majd lehet mondani az új egységet, lehet mondani a soha nem látott összefogást meg a 3,3 millió embert, ami persze nagyon szép és nagyon jó, de Brüsszelt ez nem fogja érdekelni. Brüsszelt egyetlenegy dolog fogja érdekelni: Magyarországon a népszavazás érvénytelen volt. Ő ezzel fog érvelni (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*), és hogy Brüsszel ezzel érvelhet, azt önöknek köszönhetjük, az önök kudarcos népszavazásának, miközben a mi számtalan figyelmeztetésünk ellenére sem gondolták meg magukat.

(10.50)

Elmarad az a dominóhatás is sajnos - s ez is még a nemzetközi következményekhez tartozik -, amiben reménykedtünk, hiszen ezek után, ami Magyarországon történt, nem várhatjuk el azt, hogy a kelet-közép-európai tagállamok, ahol egyébként a kvótát szintén elutasítják, népszavazási dömpingbe kezdjenek a kvóták ügyében. Ez a dominóhatás sajnos elmarad, és ez megint a kudarcos népszavazásnak köszönhető.

Sőt, nem akarom az ördögöt a falra festeni, de visszájára is fordulhat ez az egész, hiszen Brüsszelben azt is mondhatják, hogy ha Magyarország nem utasította el érvényes népszavazáson a kvóták bevezetését, ergo az azt jelenti, hogy Magyarországon a kvóták bevezethetők.

Mindezek után egyébként, azon károk után, amit az önök népszavazása okozott Magyarországnak, azt gondolom, teljesen politikai vagy taktikus hozzáállás lenne azt mondani, hogy mi sem veszünk részt ebben a vitában, visszadobjuk az alaptörvény-módosító javaslatukat az asztalra, menjenek a fenébe vele, egyék meg, amit főztek, aztán majd lesz valahogy, legfeljebb belebuknak. Ez politikai hozzáállás lenne, taktikus hozzáállás lenne, csak a Jobbik nem

így szokott viselkedni az ilyen, a nemzet sorsa szempontjából fontos kérdésekben. Azt gondolom, egy ország sorsáról dönteni itt az Országgyűlésben olyan felelősséget és olyan alkalmasságot is megkövetel, hogy az ember képes legyen eldönteni, mikor van helye a politikának, a taktikai lépéseknek, és mikor van helye a nemzetért való összefogásnak. Azt gondolom, ez egy ilyen szituáció, és a Jobbik itt nem politikai és nem taktikai megfontolások alapján vesz részt ebben a vitában, hanem azért, mert azt gondolja, ez a hazafias kötelessége.

Mi ennek az alaptörvény-módosításnak a célja, tisztelt képviselőtársaim? Említettem már, hogy szimbolikus időpontban kezdjük el ezt a vitát, hiszen ráfordultunk arra a hétre, amelynek a végén 1956 60. évfordulójáról fogunk megemlékezni. Talán nem túlzás azt mondanom, hogy ha Magyarországon a kötelező kvótákat bevezetnék, akkor minden eddigi szabadságharcunk vagy a szuverenitásért folytatott küzdelmünk értelmét veszítené. Mindaz, amiről megemlékezünk a nemzeti ünnepeinken, lényegében zárójelbe kerülne. Ezt azért is mondom, mert ha ebben egyetértünk, és bízom benne, hogy ebben egyetértünk, akkor nagyon sajnálatos az a baloldali hozzáállás, amit most tapasztalhatunk.

Mi a baloldali pártok logikája? Azt gondolom, hogy ez a baloldali szavazók számára is méltatlan hozzáállás, ez nem méltó a hazafias gondolkodású baloldali szavazókhoz, ugyanis a baloldali pártok azt teszik, azt mondják, hogy Orbán Viktor rosszat tett, s ugyan lenne lehetőség most az alaptörvény-módosítással a károk enyhítésére, de mi most Orbán Viktorral teszünk rosszat vagy megpróbálunk Orbán Viktorral rosszat tenni. Az, hogy közben az országgal is rosszat teszünk, őket nem érdekli. Micsoda hozzáállás ez! Hosszasan beszéltem arról, hogy mekkora felelőtlenség volt az önök népszavazási kezdeményezése, de azt gondolom, hogy a kormányzati felelőtlenségre nem az ellenzéki felelőtlenség a helyes válasz.

2018-ban mi is le szeretnénk önöket váltani, le is fogjuk egyébként váltani önöket. Mi vagyunk a legerősebb ellenzéki párt. *(Derűltség a kormánypárti oldalon.)* Gondoltam, hogy ez önöket azonnal inspirálni fogja. Mondhattam volna azt is, hogy vagy mi váltjuk le önöket, vagy senki, de mi le fogjuk önöket váltani. Azért vagyunk itt és azért viseljük el az önök néha nem túl kedves hozzászólásait vagy bekiabálásait, tehát azért vagyunk itt, mert úgy gondoljuk, hogy ez a hazafias kötelességünk, és ez a vita nem pártpolitikai kérdésekről szól.

Magyarországot a XXI. században még számtalan kihívás fogja érni, mint ahogy az előző századokban is a szuverenitásunkat folyamatosan kihívások érték. Ne legyen illúzióink, ez a XXI. században is így lesz. S az, hogy ezekkel a kihívásokkal, ezekkel a szuverenitásunkat érő valószínű támadásokkal mit fogunk tudni kezdeni, attól függ, hogy képesek leszünk-e a falak helyett hidakat építeni egymás irányába. Az az egyetlen esélyünk, hogy megpróbálunk legalább a nemzeti ügyekben, a nemzeti kérdésekben a pártpolitikai hovatartozást félretéve össze-

fogni egymással. Ehhez persze szükség volna arra is, hogy a XX. századot végre lezárjuk.

Már mondtam, hogy 1956 felé közeledünk október 23-án; nagyon jó lenne, hogy ha 26 évvel az úgynevezett rendszerváltozás után az ügynöklistákat végre nyilvánosságra hoznánk, és hozzásegítenénk Magyarországot ahhoz a katarzishoz, hogy végre bele tudjon kezdeni, végre át tudjon lépni a XXI. századba. S annak a kérdésnek a felvetését is érdemes volna megfontolni, hogy a 2006. év tizedik évfordulójához közeledve, mert nemcsak '56-nak a 60., hanem 2006-nak a 10. évfordulóját foguk elérni, igazságos-e az, hogy az egyik oldalon embereket súlyos büntetéssel illett a magyar bíróság első fokon, a másik oldalon pedig semmiféle elszámoltatás vagy igazságszolgáltatás nem történt.

Szóval, tovább kéne most már lépni, és akár a baloldali-jobboldali megosztottságon is érdemes volna továbblépni, hiszen ez már olyan mesterséges megosztottságot teremt a magyar társadalomban, ami nem visz bennünket előre. A hazaszerető emberek összefogására lesz szükség a XXI. században, és ezért vagyunk itt ebben a vitában. Ezért mondtam én azt a népszavazás utáni sajtótájékoztatómon, hogy a Jobbik azokat is képviselni kívánja, akik elmentek a népszavazásra és nemmel szavaztak, de azokat is, akik nem mentek el, de ugyanúgy elutasítják a kvótákat, csak a kormány népszavazási kampánya miatt inkább otthon maradtak.

A lényeg, és egy szó, mint száz, ez a legfontosabb üzenet, hogy ma azért vagyunk itt és az elkövetkezendő napokban azért leszünk itt, hogy Magyarországnak a legerősebb, legbiztosabb, leghatékonyabb alaptörvényi védelmét alkossuk meg, amivel Magyarországot meg tudjuk védeni a kvóták kihívásától.

Engedjenek meg néhány szót a vitának az alkotmányjogi kérdéseiről. Erről Szájer József európai parlamenti képviselő beszélt bővebben. Engedjék meg, hogy ehhez pár mondatot én is hozzátegyek.

A vita lényegében az uniós jog és a tagállami jog konfliktusáról szól, illetve fog szólni a jövőben. Ebben a Jobbik képviselőcsoportja főképpen a német alkotmánybíróság munkásságát tanulmányozta behatóbban és tartja a maga számára iránymutatónak. Szeretném jelezni, hogy a kvóták ügyében másodlagos uniós jogforrás rendelkezik csupán, tehát igenis van értelme a magyar Alaptörvény módosításának. Vissza kell utasítanunk azokat a vádakokat, amelyek azt mondják, hogy a magyar Alaptörvény módosítása nem lesz képes vagy jelenleg nem lehet képes Magyarország megvédésére, ugyanis szerintünk ami történik az Európai Unió részéről, az európai uniós intézmények részéről, az nem más, mint túlzott hatáskörgyakorlás másodlagos uniós jogforrásokra való hivatkozással.

Egy ilyen helyzetben többszörösen van joga és többszörösen van alapja Magyarországnak arra, hogy az Alaptörvény módosításával ezzel szembeszegüljön. Azt gondolom, hogy nem csupán erkölcsi felelősségünk van, hanem igenis, jogi igazságunk is van ebben a küzdelemben.

A magyar Alaptörvénynek az a dolga, az a feladata a mi álláspontunk szerint, hogy azt a szuverenitásminimumot meghatározzuk, amely Magyarországot megvédelmi ebben a helyzetben. Ezért tartjuk fontosnak, hogy ebben a vitában részt veszünk, ezért tartjuk fontosnak azt, hogy konstruktív javaslatokkal igyekszünk az alaptörvény-módosítás végső formájához hozzájárulni. Én azt kérném szépen a kormánypárti képviselőcsoportoktól, hogy a mi konstruktivitásunkat ebben a vitában hasonló konstruktivitással kezeljék, fontolják meg azokat a javaslatokat, amiket benyújtottunk, többek között a Kósa Lajos által már említett javaslatunkat, amely az Országgyűlés által majdan megalkotott törvényt kétharmados, sarkalatos törvénnyé emelné. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos javaslat, és ebben kifejezetten kérném a kormánypárti képviselőcsoportok támogatását. De a többi javaslatunkban is kérem azt, hogy a konstruktív ellenzékre konstruktív kormánypártok legyen az önök válasza.

Az elmúlt időszakban, ahogy ezt a beszédem első felében elmondtam, többször beigazolódott, hogy a Jobbiknak igaza volt. Azt gondolom, ennél a vitánál célszerű volna nem fél évet meg több milliárd forintot feláldozni azért, hogy ismét rájöjjenek: a Jobbiknak lesz igaza. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016. október 2-ai kvótanépszavazás eredménye alapján a magyar emberek akaratát érvényesítve Orbán Viktor miniszterelnök úr 2016. október 10-én az Országgyűlés elé terjesztette az Alaptörvény hetedik módosítását. A népszavazás által létrejött új egység Magyarország egybehangzó akarata, amely több mint 98 százalékos többséggel egyértelműen kinyilvánította, hogy hazánkba ne legyen kényszerbetelepítés. A magyarok átérezve a nemzet jövőjéért a felelősségüket, soha a rendszerváltás óta nem szavaztak ilyen egységesen, ezért a magyarok akaratát itthon és külföldön mindenkinek kötelezettsége szem előtt tartani, nekünk, magyar parlamenti képviselőknek pedig a fentiekben túl mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy közjogilag is Alaptörvényben rögzítsük a nemzet szinte százszázalékos, egyirányú akaratát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alaptörvény kiegészítésének legfőbb célja, hogy megakadályozzuk a migránsok Magyarországra való kötelező csoportos betelepítését annak érdekében, hogy megvédjük hazánk szuverenitását. Az Alaptörvény módosítása világosan kimondja a népszavazás üzenetét, vagyis kategorikusan megtiltja idegen népesség Brüsszelből parancsra történő betelepítését.

(11.00)

Az Alaptörvény módosítása továbbá egyértelművé teszi, hogy Magyarország alkotmányos önazonossága nem korlátozható, szuverenitásából fakadó területi egységére és népességére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési joga nem kérdőjelezhető meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A módosítások lényegüket tekintve négy pontban érintik az Alaptörvényt. Az első módosítási pont a Nemzeti hitvallásunkat érintve rögzíti azt, miszerint valljuk, hogy a történelmi alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelezettsége. A második módosítási pont Magyarország uniós tagállamként való részvétele érdekében rögzíti azt, hogy a közös hatáskörgyakorlásnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságjogokkal, továbbá az nem korlátozhatja Magyarországnak a területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.

A fenti rendelkezés olyan alkotmányos magnak tekintendő, amely egyfajta korlátja az uniós jognak, mindamellett, hogy Magyarország továbbra is elkötelezett az uniós tagsága mellett, ugyanis az európai értékeket fontosnak tekintjük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az alaptörvény-módosítás egyidejűleg kimondja azt is, hogy az alkotmányos identitás védelmezése az állam minden szervének kötelezettsége, így ez jogi természetéből adódóan vonatkozik valamennyi hatalmi ágra, így a magyar bíróságokra is. Rögzítjük továbbá, hogy Magyarország területére idegen népesség nem telepíthető; idegen állampolgár Magyarországon csak akkor élhet, ha az Országgyűlés által megalkotott rendészeti eljárásban a magyar hatóság a kérelmét elbíráltta és kifejezetten hozzájárult ehhez. A fenti rendelkezés nem vonatkozik az Európai Gazdasági Térség polgáira.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kényszerbetelepítés kérdéséről Európában elsőként Magyarország Kormányá kezdeményezett népszavazást. Míg ezzel a népszavazással Magyarország még demokratikusabbá vált, addig Európa antidemokratikus bizonyítványt állított ki magáról. Míg tehát Európa napjainkban egyrészt egyre antidemokratikusabb képet mutat, addig másrészt egyre életképtelenebb is, főleg annak okán, hogy politikai vezetői Európa gazdasági és társadalmi élete mindennapi szöveteiből a keresztény értékeket az elmúlt évtizedek alatt folyamatosan és szisztematikusan kiirtották.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kontinensünk jövője, ezáltal az úgynevezett nyugati világ jövője tehát nagyban azon áll vagy bukik, hogy sikerül-e Európának kilépnie a krisztofóbiából, vagyis a létének alapját képező keresztény gyökerek megkérdőjelezéséből. Európa ma nem életképes, mert gazdasági és társadalmi élete mindennapi szöveteiből politikai vezetői a keresztény értékeket kiirtották. Európa ma lázas

beteg, mert az álhúmanum és az erkölcstelenség tromfolja a szabadságjogok kiterjesztését, miközben egy szervezett invázió zajlik kontinensünkkel szemben, magával az őshonos lakossággal szemben. A Juncker- és Európa többi koronás betyárja-féle uralom által pedig Nyugat-Európa egyre inkább alakul át a kétségbeesettek és kalandvágyók ispotályává, miközben futótűzként terjed az iszlám, amely totális ideológiáját a keresztény kultúra ellen irányítja. Lássan ott tartunk, hogy a migránsok már azt sem játszószák el, hogy be akarnának illeszkedni az európai társadalomba, hanem egyből teret foglalnak, és egy, az ő törvényeik szerinti párhuzamos társadalmat hoznak létre, mivel nem osztják az európai értékrendszert. Az Európai Unió vezetői nem veszik észre vagy nem akarják észrevenni, hogy amennyiben tovább is játsszák a szembevetősdit, akkor végül mind elbukunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ehhez mi, kereszténydemokraták nem asszisztálhatunk, még akkor sem, ha a Szentszék kizárólag az egyes migránsok mint áldozatok oldaláról kívánja velünk láttatni az inváziót, nem pedig a magyar és az európai emberek élethez való joga, valamint védelme és biztonsága oldaláról.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Napjaink kihívásaira az adekvát választ sem az Európai Unió, sem pedig intézményei nem tudják megadni. Az elmúlt évek rámutattak arra, hogy azon az úton, amelyen Európa jár, a konfliktusok csak fokozódnak, és a jövőben még inkább fokozódnak fognak. Vissza kell térni az uniós alapító atyák által megfogalmazott alaptézishez: Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.

Ezékiel próféta könyvében olvashatjuk, hogy ha az őrálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt és nem figyelmezteti a népet, akkor Isten tőle kéri számon az elveszett emberi életeket. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Isten őrállókká rendelt bennünket, s mi megfújtuk a kürtöt. Rávilágítottunk arra, hogy nem egyszerű menekültválság van ma a világban s benne Európában, hanem arról van szó, hogy a világ átalakulása zajlik. Napjainkban, hasonlóan a 2015-ös évhez, újra migránsok százezrei tartanak Németországba, Angliába, Dániába és Svédországba, azok, akik jó részének immár a világ leggazdagabb tíz országa közé sorolt Ausztria sem felel meg. Milliók készülődnek, köztük megálla-píthatatlan számú hadviselt fiatal, sokan közülük a szélsőséges iszlám harcosai.

Tudniuk kell, hogy kizárólag Líbiából egymillió ember szeretne átjutni kontinensünkre, míg Törökországban hárommillió ember várakozik ugyanerre különböző táborokban, és egyelőre csak a törökök jóindulatán múlik, hogy meddig tartóztatják fel ezt a tömeget, és mikor engedik rá Görögországra. Görögország pedig már most, előre felteszi a kezét, mondván, ő nem volt részese azon konfliktusoknak, amelyek okán a migránsok itt vannak. Mindez azt jelenti, hogy a többmillió migránsáradatot Görögország minden zokszó nélkül a Balkánra fogja ereszteni, ahol az egyes országok szintén el vannak foglalva

saját bajaikkal, vagyis az áradat hamar itt lehet a déli határunknál. A migrációs nyomás tehát fokozódik, és a jövőben is csak fokozódnak fog.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Míg tehát a Közel-Keleten és Észak-Afrikában középkori jellegű, véres vallásháborúk dúlnak, addig a történelem bizonyos szereplői, főleg a tengerentúlról, a migrációs hullámot nemcsak ösztönzik, hanem saját céljaik szolgálata állítják, vagyis a hadszínteret kiterjesztik Európára, sőt, exportálják a síita-szunnita, török-kurd, továbbá az egyéb nemzeti és törzsi ellentéteket.

A tömeges, szervezett, agresszív és illegális migránsinvázió következtében a schengeni határok ellenőrzés nélküli, szabad átjárhatósága már több mint kérdésessé vált. Ugyanis a tagállamok jó része a megszüntetett belső határőrizetet újra felállította, és rendszeres mélységi ellenőrzéseket folytat. Ezzel sérül az Európai Unió egyik alapelve, a munkaerő szabad áramlása a tagállamok között, ugyanis a belső határokon való napi szintű, hosszabb várakozás ellehetetleníti a szabad munkavállalást. A migráció fokozódása pedig az európai destabilizáció fokozódásához vezet. Európa jelenlegi politikai vezetése ezt nem ismeri fel. Európa jelenlegi politikai vezetése lényegében megbukott, mert nem képes megvédeni saját polgárait és külső határait az Európába gördülő menekült harci szekerektől, és nem veszik észre, hogy Európa haláltáncának utolsó előtti felvonása megkezdődött. A függőnyt már felhúzták, és a szereplők a színpadon vannak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mihamarabb meg kell tehát állítanunk a legújabbkori népvándorlással egybekötött menekültáradatot, amely az európai identitást fenyegeti azáltal, hogy a migránsok Európában jobb életkörülményeket akarnak, de nem akarják megváltoztatni beállítottóságukat és kultúrájukat. Vissza kell állítani a munkaerő szabad áramlását a tagállamok között. A népvándorlás humanitárius ügynek adja ki magát, de valódi természete a térfoglalás. A bevándorlók és az európai őshonos lakosság közötti demográfiai különbség pedig akkora, hogy amennyiben korlátlanul beengedjük őket a kontinensünkre, akkor hamarosan többen lesznek, mint mi, utánpótlásuk pedig korlátlan.

(11.10)

Európának tehát meg kell állítania a korlátlan betelepítést, aminek célja a kontinens vallási, kulturális és etnikai térképének a teljes átrajzolása annak érdekében, hogy egy nemzetállamok feletti európai egyesült államok jöjjön létre.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Napjainkban megsértik a keresztény Európa, az európai népek és nemzetek, a keresztény emberek szabadságon és biztonságon alapuló jogait, sőt ennél még rosszabbat is tesznek: megrontják a lelkeket, ugyanis egy olyan zsarnok ideológia közeledik, amely egyrészt a sarián alapul, amely saját törvényén kívül mást nem ismer, másrészt pedig alattvalóit földönfutásra kényszeríti azért, hogy a keresztény Európa javait

elorozzák; először még csak segélyek és támogatások formájában, később már közvetlenül is.

Európa beteg és homokba dugja fejét, mert hagyja elveszni népét és keresztény értékeit. Gyógyításával tehát meg kell próbálkoznunk, és ennek módja az, hogy vissza kell vezetnünk Európát a gyökereihez, a keresztény értékekhez azzal, hogy emlékeztetése kell idéznünk azon nagyszerű harcokat, amelyeket a hősi keresztény értékek védelmében és a szabadságért folytatott. Nekünk, magyaroknak tudatosítanunk kell, hogy egykor ezt a harcot a magyar népen kívül más népek fiai is sikerrel megvívták. XVI. Benedek pápa arra tanított bennünket egyik utolsó, Szent Péter-bazilikában adott audienciája alkalmával, hogy mi, magyarok vigyázzunk Szent István örökségére, a keresztény Magyarországra. Az ember nem lehet világpolgár, az embernek valahol otthon kell lennie. Mi, magyarok itt a Kárpát-medencében vagyunk otthon, és Isten előtt felelősek vagyunk egymásért, a nemzet sorsáért és jövőjéért.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A történelem során idegenek soha ilyen könnyen nem jutottak be Európába. Európa mai vezetői ma arról is lemondtak, hogy megállítsák az idegeneket, és megkérdezzék tőlük, kik ők, honnan és miért jöttek. Mi, magyarok a szabadságharcaink által azt is tudjuk, nemcsak idegen megszállók okozhatják egy nemzet vesztét, hanem a tehetetlen és alkalmatlan vezetők is, akik saját gyengeségük miatt képesek elárulni vagy eladni saját szabadságukat.

Európa ma tele van ilyen alkalmatlan vezetőikkel, tehetetlenekkel, akik saját gyengeségük miatt képesek saját nemzetüket és saját népüket is feláldozni. Európa mai vezetői feltétel nélküli szolidaritást, befogadást, béketűrést követelnek az emberektől. Európa mai vezetői megsértik a nemzetek szuverenitását, amikor felhatalmazás nélkül, önhatalmúlag milliányi idegent hívnak meg és osztogatnak szét országok között, nem gondolva arra, hogy az általuk emlegetett vasfüggöny anno rabságot teremtett, a műszaki határzár pedig éppen szabadságunk zálogát jelenti. Európa mai vezetői elfelejtették megkérdezni az európai embereket arról, akarják-e, hogy Európa lakossági összetétele, kultúrája, rendje és hite mindörökre megváltozzon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Európa teljhatalmú vezetői Brüsszellel karöltve tehát új diktatúrát építenek, mert nem kérik ki az alapjogokat érintő kérdésekben a saját és az EU-állampolgárok véleményét, továbbá megkerülve a nemzeti parlamenteket, hoznak az Európai Unió hatáskörébe nem tartozó kérdésekben is kötelező döntéseket. Tudniuk kell, hogy az Európai Unió a mi fejünk felett már egész kvótacsomagról is döntött, ugyanis bevándorlókkal akarja kötelezően betelepíteni az egyes tagállamokat. Ne feledjék, itt már a jövőnk, a biztonságuk és a kultúránk a tét! Napjaink ténye pedig már sajnos de facto az, hogy az alkalmatlan európai vezetők miatt Európa biztonsági helyzete az elmúlt időszakban rendkívüli módon lehanyaglott, amit a migrációs invázió és az annak következtében egyre súlyosbodóan fellépő

terrorfenyegetettség, valamint a közbiztonság romlása idézett elő.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mit gondolnak, vajon ilyen Európáról álmodtak az alapító atyák, Adenauer, Schuman, De Gasperi? A válasz: nem. A magyarok válasza is 98 százalékban az, hogy elég volt. Magyarország megvédi magát, szabadságát és megvédi Európát is. Magyarország úgy látja, hogy az EU nem építheti jövőjét a családok helyett a bevándorlásra, ugyanis nem kisebb a tét, mint az európai civilizáció és a kultúra fennmaradása.

A fentiek okán határozottan ellenezzük a kényszerbetelepítési kvótarendszert, a bevándorlók elosztása helyett a bevándorlást megszüntető megoldásokat támogatjuk, az EU-nak ugyanis nincs joga Magyarországra vagy bármely tagállamba embereket kötelezően betelepíteni, ilyen jogkört csatlakozáskor egyik tagállam sem ruházott át az Unióra, ilyen hatáskört az uniós szerződések sem telepítettek uniós szervekhez. A csatlakozáskor egyik tagállam sem ruházta át alkotmányos identitását az Unióra, a szerződések is kimondják, hogy a nemzeti identitást az EU tiszteletben tartja. Az alkotmányos, illetve nemzeti identitás egyik meghatározó eleme pedig az adott területen élő lakosság összetétele, továbbá annak nyelvi, kulturális és etnikai aspektusai. Az Unió szándékosan és rosszhiszeműen túllépi a hatáskörét, ugyanis a nemzetközi szerződések egyértelműen kimondják, hogy még a közös menekültpolitikába tartozó döntések sem érinthetik egy tagállamnak a közrend fenntartására vagy a belső biztonság megőrzésére vonatkozó kompetenciáit, márpedig az elmúlt másfél év bebizonyította, hogy a migráció és az európai biztonságpolitikai helyzet között közvetlen összefüggés van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A brüsszeli diktatúra építését tehát meg kell állítanunk, ennek legjobb módja volt a népszavazás, ugyanis ki kell kérni a magyar és az európai állampolgárok véleményét. Tarthatatlan és elfogadhatatlan Joachim Gauck álláspontja, aki azt mondja, nem az elit a probléma, hanem azon emberek jelentik jelenleg a problémát, akik nem fogadják el a „wir schaffen das”-t. Egyértelművé kell tennünk, hogy senki nem kerülheti meg az embereket, senki nem veheti semmibe egy nemzet honpolgárainak a véleményét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák a hetedik alaptörvény-módosítást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Soltész Miklós képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja másik vezérszónokának. 10 perc 50 másodperc áll a képviselő úr rendelkezésére.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény hetedik módosítása súlyos világpolitikai helyzetben, súlyos migrációs

válság közepette egyértelmű döntést kíván. Erre felhatalmazást az október 2-ai népszavazás adott, és hiába játszottak egyes pártok sikertelenségre, érvénytelenségre, a Fidesz-KDNP-pártszövetség bukására, Vona Gábor és a Jobbik a miniszterelnök lemondására és hozzáteszem, suttogó bojkottal pedig a sikertelenségre, mégis 3 millió 360 ezer ember közös nem szavazata kimondta azt, hogy elég volt Brüsszel politikájából, az érvényes szavazatok 98 százaléka egységes irányba szavazott. Hozzáteszem: akik azt mondják, hogy nem volt érvényes (*Mirkóczki Ádám: Miért, az volt?*), azért érdemes tudni, hogy Európa legtöbb államában ez a népszavazás érvényes lett volna (*Dúró Dóra: Szerintetek ennek így kell lennie. - Gyöngyösi Márton: Ennyit a szuverenitásról!*), és azt is érdemes tudni, hogy annak idején az Európai Unióba való belépésre 3 millió 56 ezer ember szavazott 2003-ban.

Az emberek egyértelműen kimondták, elég volt Brüsszel kötelező betelepítési politikájából. A magyar emberek kimondták, hogy országukat meg akarják védeni, és sok-sok fórum üzent a kormánynak, miszerint a szolidaritást, a segítségnyújtást helyben kell gyakorolni, a bajokat a gyökereknél kell kezelni. Ezzel az egyértelmű akarattal megy szembe a baloldal, veszi semmibe a választók, többek közt a baloldali választók üzenetét is. Az, hogy Gyurcsány Ferenc nincs itt, bojkottot hirdetett, igazából szerintem senkit nem zavar, eddig sem járt be a parlamentbe, felelőtlen egyszerűen az ő viselkedésük. Hogy az LMP nem tud megjegyezni egy tárgyalási időpontot, összekavar helyszíneket, majd ezt követően pedig sértődött gyerekként játszik, durcás gyerekként viselkedik (*Dr. Szél Bernadett: Itt vagyunk! Itt vagyunk! Sikerült felolvasni, hogy milyen az LMP?*), komolytalan, és ettől kezdve az LMP-nek minden egyes döntése, minden egyes üzenete azt jelzi, bármilyen példát és témát is hoz fel itt a parlamentben, hogy komolytalanok.

(11.20)

Tisztelt Országgyűlés! A szocik sehol sincsenek. Ők ugyan továbbra is a baloldal vezető erejének képviselik magukat, abban tetszelegnek, de gyávák részt venni a vitában. Figyelmen kívül hagyják választóik akarátát. Figyelmen kívül hagyják a híreket, amelyek szűk másfél éven belül gyalázatosabbnál gyalázatosabb, szörnyű tettekről számoltak be Európa-szerte a migránsok viselkedéséről.

Százszámra jelentek meg tudósítások az elmúlt másfél évben, százszámra jöttek olyan tudósítások, melyek szörnyűbbnél szörnyűbb tetteket mutatnak be szerte Európában. Tavaly Malmöben akartak meggyilkolni egy papot. Sajnos, idén nyáron Franciaországban szentmise közben már sikerült. A párizsi terrortámadásokban több mint 120 embert öltek meg. Egész Németországban végigsöpört az a hullám, amit újévkor követtek el migránsok; több mint 150 nő tett feljelentést. Svédországban tízéves kislányt erőszakoltak meg migránsok. Fiatalkorú menedék-

kérő megölte a menekültszállítás dolgozóját Svédországban. Idős németekre támadtak migránsok Münchenben. Tízéves kislányt erőszakolt meg egy fürdőben egy migráns Bécsben. Részeg migránsok támadtak meg egy győri büfést. A görög-macedón határon véresre verték a menekülteket, aki adományt adott nekik. Saját otthonában verték agyon a migránsvédő professzort Németországban. Migránsok erőszakoltak meg egy 12 éves fiút Németországban. Diáklányt erőszakoltak meg Bécsben. Késsel támadtak magyar lányra migránsok. S ami talán a legszörnyűbb és legundorítóbb: néhány nappal ezelőtt szintén Svédországban hat migráns kerekesszékes nőt erőszakolt meg.

Tisztelt Országgyűlés! Ezt megelőzően, az elmúlt másfél évben a baloldal politikusi olyan nyilatkozatokat tettek, úgy vélekedtek, amelyek bagatellizálták ezt a hatalmas problémát. A baloldal politikusi próbálták elhíttetni választóikkal, hogy minden, ami történik, csak álprobléma. S miközben a kormány és az ország védte Európát - és hozzáteszem, hazánkat -, ők továbbra is Brüsszelbe jártak feljelentgetni az országot. Érdemes tudni néhány képviselőjük nevét, akik új adókat és pénzbüntetést akarnak és szavaztak meg azokkal szemben, akik nem fogadják el a kötelező betelepítési kvótát: a szocialistáktól Szanyi Tibor, Ujhelyi István; a DK-tól Niedermüller Péter, Molnár Csaba; az LMP-től Meszerics Tamás; az Együtt-től Jávor Benedek. Érdemes őket megjegyezni.

Mindemellett pedig érdemes azt is megnézni, hogy miket nyilatkoztak baloldali pártok akár tavaly, akár idén. Magyarországon ma a bevándorlással kapcsolatban nincs érdemi probléma, nincs gond; álprobléma - mondta a szocialista Kunhalmi Ágnes. Demeter Márta a következőt mondta: egy egyszerű, 1200 főről szóló döntés miatt az Európai Bírósághoz fordulnak - mármint a jobboldal és a kormány -, és valóságos kommunikációs hadjáratot indítanak. Majd néhány hónap múlva Szakács László - szintén szocialista képviselő - megcáfolja ugyanezeket a szavakat: nincs kötelező kvóta, önkéntes kvóta van, a magyar kormány az ellen harcol, ami nincs, és amit soha senki nem akart, ez a kötelező betelepítési kvóta. Tóth Bertalan, a friss frakcióvezető: a Szocialista Párt a közös megoldások híve, hisz a közös határvédelemben, közös menekültügyi eljárásokban. Ehhez képest, azt kell mondanom, nem tesznek semmit.

Tisztelt baloldali Képviselő! 2004. december 5-én, 12 évvel ezelőtt önök megtagadták magyar testvéreinket, magyar véreinket. Nem akarták, hogy ők Magyarországhoz kötődjenek, kettős állampolgárságot kapjanak. Most idegeneket akarnak befogadni. 2006 szeptemberében az őszi beszédet utólag igazságbeszédként aposztrofálták. Szintén tíz éve, 2006. október 23-án békés ünneplőket verettek agyon, fiatalokat rabosítottak. Mindig az emberekkel szembe mennek. Most itt a lehetőségük, hogy mellőljük álljanak, és egy kicsit kiküszöböljék a csorbát.

Tisztelt Országgyűlés! Én köszönöm szépen Vona Gábor javaslatát. Azt gondolom, majd meg fogják fontolni a kommunikációs szakembereink. De mégis

ki kell mondani: új egység jött létre Magyarországon, s ez az új egység nagyok sok mindent fölülírt. Fölülírta a baloldaliak bojkottját. Fölülírta a Jobbik suttógó bojkottját. S fölülírta azoknak az embereknek a gondolatát, akik szerint itt Magyarországon nem alakulhat ki egység. De azt is ki kell mondanunk, hogy szolidaritást helyben, a Közel-Keleten, Afrikában és azokban az országokban kell viselni, ott kell segíteni, ahol nagy baj van, s elsősorban a keresztényeknek.

Itt hadd idézzem Bábel Balázs érsek egy gondolatát, aki azt mondja, hogy ugyan a szamaritánus történetét meghallgatjuk, elolvassuk és magunkévá tesszük; de ha ötödször is visszamegy a szamaritánus ugyanarra a helyre, és ötödször is ott talál agyba-főbe verve egy embert, akkor nem az a kötelessége, hogy a hatóságoknak jelentse, hogy itt egy rablóbanda garázdálkodik? Nem az a kötelessége, hogy megvédje a következő vándorokat attól, amit azok a gazemberek tesznek? Ugyanez a feladat most is itt.

Mindemellett pedig teljesen természetes - és köszönöm szépen mindazoknak a munkáját, akik az Alaptörvény vitájában most felszólalnak, köszönöm az előterjesztőknek -, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni fogja. Kérem a frakciókat is akár baloldalról, akár pedig a másik oldalról, hogy ezt tegyék: írják fölül egy kicsit az eddigi politikájukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én az elmúlt héten három rendelőintézetbe mentem be, egyikben sem volt a mosdóhelyiségben sem szappan, sem pedig vécépapír. *(Balla György: Hogy jön ez ide?)* Nem csoda, hogy ezek után szeretnének másról beszélni, és azt a problémát, amit hat év alatt nem tudtak önök megoldani, egy másik problémával - ami kétségtelenül probléma és krízis -, a menekültkrízissel próbálják eltakarni.

Amikor bevándorláskérdésről beszélünk, három dologról kellene és kell is beszélnünk. Az egyik a menekültkrízis. Valódi krízis, valódi probléma, nagyon sokat kellene rajta gondolkodni, és valódi megoldásokat kellene adni. A második ugyanilyen hatalmas probléma az, amit önök ebből kihoztak, és az az agitációs propaganda-hadjárat, ami gyakorlatilag a legsötétebb kommunista időköt idézi: hatalmas félelmet tudtak generálni abból a félelemből, ami valóban jogos. Azok a kérdések, amelyeket a menekültkérdés felvet, jogosak. De az a hatalmas félelem, ami a magyar társadalomban kialakult, az már az önök terméke, az önök felelőssége.

Nekem van olyan ismerősöm, rendkívül képzett zenész, aki nem mer elmenni Európába, mert azt hallotta, hogy Európában már veszélyben van az

élete. Van olyan párttagom, aki, amikor Brüsszelben meghirdettünk egy nyilvános rendezvényt, kétségbe volt esve, hogy ezt a Facebookon is meghirdettük, annyira félt a terroristáktól, hogy ezután majd ott megjelennek a terroristák. Ez létező dolog, és önök is ismernek rendkívül sok ilyen jelenséget.

Azt gondoljuk, ha valamiről beszélünk, törvényekről beszélünk, akkor a legfontosabb most nem az Alaptörvény lenne, hanem az a törvény, amely megakadályozza, hogy ezt önök még egyszer megtehessék, az a törvény, amely megakadályozza, hogy állami pénzen sok milliárd forintból természetesen egyébként az öönhöz közel álló sajtót és az öönhöz közel álló vállalkozói kört helyzetbe hozzák, ezáltal egy hatalmas félelmet generáljanak.

A rossz hír az, hogy az, amit önök most itt csinálnak, ez az alkotmánymódosítás ezzel a félelemmel gyakorlatilag nem fog tudni mit kezdeni. Én nem hiszem azt, hogy ezek közül az emberek közül az az ismerősöm, aki egyébként abból él, hogy turnézik Európában, és nem mer elmenni, mert akkora félelmet tudtak önök generálni, egy ilyen alkotmánymódosítástól hasra fog esni, hogy egy ilyen alkotmánymódosítástól meg fog nyugodni. Hogyan gondolhatjuk, hogy egy olyan alkotmány módosításától megnyugszik, amit nagy valószínűséggel maga a miniszterelnök írt az íróasztalán? Legalábbis ahány jogászt én megkérdeztem, mindegyik azt mondta, hogy annyira színvonalatlan és olyan fogalmakat tartalmaz, amiknek semmilyen jogi relevanciája nincsen.

(11.30)

Hogyan gondolhatják, hogy egy olyan alkotmánymódosítás meg fogja nyugtatni ezeket az embereket, amelyik elvileg egy gránitzilárdságú alkotmány lenne, gyakorlatilag már a sógyurmának sem tartja a szilárdságát, hiszen bármikor módosítani lehet. Azt mondhatja ez az ismerősöm, hogy ha ezt most lehetett módosítani, akkor lehet majd visszafelle is adott esetben módosítani. Ki gondolja ezt, hogy bármit bárkitől megvédene? Hogyan gondolják, hogy az alkotmánymódosítás megvéd bárkit is, amikor nagyon jól tudják önök is, hogy az alkotmány ugyanúgy, mint akár egy kormányhatározat vagy egy sokkal kisebb jogú jogi aktus, nem állhat az európai uniós jog felett. Ezt nagyon jól tudják. Beszélhetünk itt az alkotmányjogi kérdésekről, beszélünk arról, hogy esetleg az alkotmány magja és az alkotmányos identitás fölötté áll az európai uniós jognak, de nagyon jól tudják, hogy azok a módosítások, amiket önök betettek, gyakorlatilag nem állhat az európai uniós jog fölött, és egyébként nem is áll, harmonizál az alkotmány az európai uniós joggal.

Az biztos, hogy nem old meg semmit ez az alkotmánymódosítás, nem old meg semmit az Európát ért kihívásokból, nem old meg semmit a Magyarországot ért kihívásokból, és természetesen nem old meg, hiszen nem akar semmit megoldani a menekülők, a menedékkérők problémájából. Az a rossz hírem azoknak, akikben a félelmet önök kiváltották,

hogy még a kvótakérdésre sem ad megoldást, hiszen a jelen pillanatban az Európai Unió előtt álló javaslat arról szól, hogy áttesz embereket, menedékkérőket arra, hogy bíráljuk el a menedékkérelmüket, egyenként bíráljuk el a menedékkérelmüket. Az alkotmánymódosítás szövege szerint ez megtehető, egyenként elbírálható a menedékkérellem.

Azt gondolom, hogy ha arról beszélünk, hogy megnyugtatjuk azokat az embereket, akik páni félelemben vannak az önök akarata szerint, hiszen egy páni félelemben levő ember sokkal kevesebbet fog gondolkodni, és sokkal kevesebbet fog gondolkodni azon, hogy amikor be megy a kórház vécéjébe, és nem talál sem kézfertőtlenítőt, még szappant sem, sem pedig vécépapírt, nem fog azon elgondolkodni, hogy ettől kaphat egy olyan kórházi fertőzést, amelybe belehalhat. Nem fog azon gondolkodni, hogy itt van egy kormány hat éve, és nem tudta megoldani, hogy legyen a kórházi mosdókban vécépapír és szappan. De ha a biztonsági kérdésekről beszélünk, hiszen ezt önök gyönyörűen felerősítették, ezt sem fogja megoldani. Azon kellene gondolkodni, nem az alkotmánymódosításon, hanem azon kellene gondolkodni a Belügyminisztériumnak, hogy hogyan lehet az, hogy Magyarországon több százezer SIM-kártyát megvásároltak, és ez senkinek nem tűnt fel, hogy bizonyos körök... Hogyan lehet az, hogy itt volt a párizsi robbantó, és nem vettük észre? Hogyan lehet, hogy a Keleti pályaudvaron több száz ember napokig ott volt, és nem tudjuk, hogy kik voltak ott, nem ellenőrizték, nem nézték meg az identitásukat? Ha Magyarország szuverenitásáról ma már sokat beszélnek, meg a magyar biztonságról sokat beszélnek - nem tudom, tudják, hány katonánk van? Tudják, hány katona van Magyarországon? Mennyi? Mennyi van? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Mondják, mert annyit szeretnek beszólni. Magyar katona, hány harcoló katona van Magyarországon? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Harcoló egy sem. - Ez nem párbeszéd.)* Aki harcképes. Mondják meg, mert annyit beszólnak, annyit beszélnek, mondják meg, hogy hány katonája van! *(Zaj.)* Ötezer, ötezer katonája van Magyarországnak. Ötezer katonája van, és körülbelül egy tucat tankja. Miért nem azt oldják meg, ha a magyar szabadság önöknek fontos?

Akkor, amikor eldöntöttük, hogy milyen döntést lehet hozni ebben a kérdésben, azt a döntést hoztuk meg, hogy nem fogunk gombot nyomni. Két dolgot kellett figyelembe venni. Egy pártnak ilyenkor természetesen elsősorban az ország érdekeit kell nézni, egy döntésnél hogyan dönt, mi az ország érdeke. Az ország érdeke alapján akár meg is lehetne nyomni az igent, hiszen egy teljesen indifferens, semmit meg nem oldó törvénytervezetről, alaptörvény-tervezetről van szó, azonban mégsem nyomunk gombot, hiszen ez a törvénytervezet csökkentheti Magyarország érdekegyeztető képességét az Európai Unióval szemben.

Erre már konkrét bizonyíték is van, hiszen az elmúlt héten megtudtuk, és meg is szavazták itt,

hogy a kanadai és európai szabadkereskedelmi meg egyezést önök minden további nélkül át fogják engedni. Ha valami, akkor ez valóban korlátozza a magyar szuverenitást. *(Derűtség és közbekiáltások a Fidesz soraiban, köztük: Ki vagy te? Rendőr? - Szóval, azért nem lenne utolsó dolog utánanézni, hogy mit szavaztunk meg. - Olyan hülye vagy!)* Kérem, mondja, hogy ki az, aki hülye vagyok... Nem ismerem az ön nevét. Tessék mondani, valaki azt mondta, hogy hülye vagyok. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból. - Balla György: De nem szavaztunk meg semmit... - Az elnök csenget.)* Mondja az ön nevét! Nem ismerem a nevét, mondja ön! *(Zaj. - Közbekiáltások és derűtség a Fidesz soraiban, köztük: Ez nem a vallatószoza, ez a parlament ám!)* Azt kérem, hogy vegyünk jegyzőkönyvbe. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Vegyünk jegyzőkönyvbe! *(Dr. Szél Bernadett: Ti lehülyézték a felszólaló képviselőt?)* Kérjük, hogy ki mondta azt, hogy hülye vagyok, és vegyünk jegyzőkönyvbe! *(Balla György: Vegyünk jegyzőkönyvbe, hogy hülye. - Zaj. - A képviselő félrefordulva:)* Hogy hívják őt? Hogy hívják azt a szemüveget?

ELNÖK: Képviselő úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy pillanatra kérem a figyelmüket! Vezérszónokot nem illik megzavarni, azonban olyan helyzet alakult ki, ahol tájékoztatnom kell képviselő urat, jegyzőkönyvvezetés zajlik, és minden szót a jegyzőkönyvvezető írásban jegyez. Kérem szépen, szíveskedjen folytatni, képviselő úr!

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tehát Balla György képviselő volt, aki azt mondta, hogy hülye vagyok, és ráadásul le is... *(Derűtség. - Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: ...apukájának megmondja! - Az elnök csenget.)* Én még nem ismerem önt, nem tudom, a tegezést sem értem. *(Balla György: Erre a rövid időszakra kár. - Derűtség és felzúdulás a Fidesz soraiban.)* Tehát az ország szempontjai alapján megszavazhatnánk, nem fogjuk megtenni, mivel csökkenti az érdekegyeztető képességét, az érdekegyeztető képességét Magyarországnak.

Akkor, amikor a politikai szempontokat nézzük, ekkor sem fogjuk megszavazni, nem fogunk gombot nyomni, két dolog miatt. Az egyik, amiről beszéltem: ez az alkotmánymódosítás semmi más, mint egy önkielégítés, egy politikai önkielégítés a kormány részéről. *(Derűtség a kormánypartok soraiban. - Dr. Répássy Róbert: Ezt szabad mondani, igaz?)* Sehova nem vezet, valószínűleg önöknek nagyon jólesik, de nem hoz semmilyen eredményt.

Másrészt pedig nem fogunk gombot nyomni, mert bízunk a választóinkban, bízunk a szavazóinkban, akik meg tudják érteni, hogy ennél jóval többre van szükség, jóval több intézkedésre van szükség; meg fogják érteni, hogy mi is csak 24 pontban tudtuk összeszedni, 24 komoly pontban tudtuk összeszedni azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek arra, hogy megvédjük Európa külső határait, megvédjük

Magyarország külső határait, figyelembe vesszük a biztonsági szempontokat, figyelembe vesszük a humanitárius szempontokat. Ennél jóval többre van szükség. Önök nagyon jól tudják, hogy Magyarország önmagában nem tudja ezt a problémát kezelni, ezt a problémát Európa tudja kezelni közösen. Akkor, ha önök bolondot csinálnak Magyarországból, akkor ehhez önöknek semmilyen beleszólásuk nem lesz. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja másik vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! „Az emberek pontosan megérik, ha már nem róluk, nem az ő jövőjükéről van szó, hanem valamilyen politikusi okoskodásról és trükközésről. Az emberekben, ha nem is követik a bonyolult politikai folyamatokat, van egy beépített radarkészülék, és egy dolgot csalhatatlanul megéreznek: ha egy-egy politikai akció, mozdulat mögött nem az ő érdekeiket szolgáló magatartás, hanem politikai önérdék húzódik meg.”

Találós kérdés is lehetne, de nem az, hogy ki volt az, aki ezt mondta nem is olyan sokkal ezelőtt. Orbán Viktorról van szó, Magyarország miniszterelnökéről, akit azért voltam kénytelen idézni, mert most sajnos nem lehet itt köztünk, elkéredzkedett a vitáról egy másik rendezvényre. De azért szeretném elmondani miniszterelnök úrnak, hogy teljesen igaza van. Az emberek pontosan így működnek, a magyar emberek így működnek: megérik, ha átverik őket a politikusok, és pontosan ez történt a népszavazással kapcsolatban.

A helyzet az, hogy önök bebukták ezt a népszavazást, ez érvénytelen lett, és utána pedig elkezdtek alkotmányt módosítani, Alaptörvényt módosítani. Nem tudom, hogy melyik szót használjam, önök sem tudják, egyszer így hívják, egyszer úgy hívják. Egy szó, mint száz, ami látszik, az az, hogy a kormányból kifogyott az ötlet, a magyar kormányból kifogyott az erő és a bátorság is. Ha lett volna önökben bátorság, akkor már a népszavazás előtt letisztázták volna, hogy milyen közjogi következményei lesznek a népszavazásnak. Ezt nem tették meg. Találós kérdéseket tettek föl arra vonatkozóan, hogy mi lesz a népszavazás után.

Tisztelettel kérdezem önöket, a vitában reagálnak rá, legyenek kedvesek, akik itt maradtak, miniszterek és államtitkárok vagy bármelyik fideszes, KDNP-s honatya vagy honanya, hogy mi lett volna a népszavazás közjogi következménye akkor, ha érvényes. Más, mint ha érvénytelen? Hogy rakták önök ezt össze a Fidesz konyhájában? *(Németh Szilárd István: Tojásrántottával.)* A helyzet az, ugyanis most egy olyan időpillanatban vagyunk, amikor a magyar nemzet hátrébb van, mint ahonnan tavaly februárban elindultunk. Az alaptörvény-módosítás

egy bukott népszavazás után gyengébb üzenet, mint ha ez sikerült volna. Miért nem csinálták meg az alaptörvény-módosítást - ha annyira azt gondolták, hogy ez az irány - kapásból? Önöknek olyan parlamenti háttere van a hatalmas Fidesz-KDNP-frakcióval, mint Európában kevés miniszterelnöknek, kevés kormányfőnek.

Láthatóan a magyar emberek is körülbelül hasonlóan gondolkodnak a bevándorlás kérdéséről. Miért kellett önöknek ebbe az egészbe belemenni? Egy dolog miatt, hogy addig se kelljen önöknek arról beszélni, hogy Magyarországon bérválság van, Magyarországon az oktatás és az egészségügy összeomlott, és a politikusaik úgy lopnak, mint senki az elmúlt 25 évben.

(11.40)

Ez a nagy helyzet. Amikor a helikopterező politikusokról kérdeztük önöket, elkezdtek az LMP adótörvényeivel kapcsolatban hazudozni. Ennyire zavarba jöttek. Nem tudnak a kérdéseinkre válaszolni. Az a helyzet, hogy úgy ülnek itt, és olvasnak fel a Bibliából és mindenhol idézeteket, hogy közben azokra a kérdésekre nem válaszolnak, amikor azt kérdezzük, hogy akkor önök miért lopnak. Erre ez a kérdés.

Úgyhogy innentől elkezdve azt gondolom, hogy a népszavazásnak egyetlenegy célja volt, hogy a kormánynak ne kelljen azokról a témákról beszélni, amire önöknek nincsenek válaszaik. És ami jól mutatja az egésznek az értelmetlenségét, az az, hogy biztosak lehetünk abban, hogy az eredménytől függetlenül pontosan ugyanezt az alaptörvény-módosítást kezdeményezték volna akkor, ha átmege ez a népszavazás.

De most tényleg kérdezem: önök bélyegeznek minket durcásnak? Amikor ennek az egész módosításnak a kezdeményezője, Magyarország miniszterelnöke egészen konkrétan elismerte, hogy nem hajlandó megmondani, hogy a népszavazás milyen jogi következményekkel fog járni? Mert innen indultunk. Most innentől elkezdve, hogy Magyarország miniszterelnöke így viselkedik, hogyan tudunk bármit is komolyan venni ebben az egész történetben? Ráadásul hozzáteszem, hogy az alkotmánymódosítás vagy az alaptörvény-módosítás mint eszköz nem alkalmas annak a problémának a megoldására, aminek a megoldására önök vállalkoztak.

Ugyanis az Uniónak van egy olyan jogrendje, hogy ha közösségi hatáskör van, akkor az alkotmánynak nincsen prioritása. Egyszerűen nincsen olyan uniós jogszabály, hogy az alkotmányok bármi alól kibúvót adnának. Viszont van egy Alkotmánybíróságunk, ahogy például a németeknek is van, tehát hogyha itt az alkotmányos identitás kérdéséről beszélgetünk, akkor el kell hogy mondjuk, hogy van egy Alkotmánybíróságunk, amely ha azt érzékeli, hogy bármi, ami uniós szintű intézkedés, nem esik egybe a magyar Alaptörvénnyel, akkor megteheti a szükséges lépéseket. De ez most is így van! Akkor még egyszer

kérdezem önöket: miről szól ez a mai alaptörvény-módosítás?

Az egy legitim vita - ne értsenek félre -, hogy a témában kinek milyen hatásköre van. Mi van uniós hatáskörben, és mi van nemzeti hatáskörben. Ebben a vitában a Lehet Más a Politika letette a voksot. Mi azt mondtuk, hogy az a nemzeti szuverenitás része, hogy kikkel élünk együtt. Ez a nagy helyzet. De nem velünk kell vitatkozni, nem az ellenzékkel kell vitatkozni! Hát vívják meg a csatát Brüsszelben, legyenek olyan kedvesek, ahogy önök szokták ezt emlegetni!

De a helyzet az, és ezért kell erről beszélnem, és ezért szólaltam föl, mert egy dolgot nagyon ki akarok itt tenni az asztalra: ez a retorikai hadművelet, ami itt most megy - közpénzen -, és már ugye 15 milliárd forint közpénzt elköltöttek erre az egész attrakcióra, ennek van egy olyan következménye, és nemcsak közép- és hosszú távon, hanem most már rövid távon is, ami arról szól, hogy a magyar érdekérvényesítő készséget önök csökkentik a nemzetközi porondon. Ugyanis a globális válságok korszakát éljük, egy olyan korszakot, aminek az egyik tünete a migrációs válság. A helyzet az, hogy önöknek azon kellene meszterkedni és azon kellene dolgozni, hogy a magyar érdeket minden téren védjék. Ha önök üzenetnek Brüsszelnek, és úgy viselkednek, hogy az teljes mértékben elfogadhatatlan, önök nem az ország érdekében cselekszenek, hanem pontosan azzal ellentétben. Önök gyengítik a magyar érdeket ezzel a viselkedéssel, minden egyes plakát, amit kitesznek az utcára, és ráírják, hogy „Üzenjük Brüsszelnek”, az a mi közép-, hosszú és rövid távú érdekeinket ássa alá. Ez elfogadhatatlan, amit csinálnak!

Rádásul hadd tegyem hozzá, hogy az Alaptörvény vagy az alkotmány akkor ér valamit, ha stabil. Önök úgy kezdték ezt az ipart, hogy azt mondták, hogy lesz egy gránitszilárdságú Alaptörvényünk. Ehelyett mit művelnek már az Alaptörvénnyel? Az LMP szerint Magyarországnak az alkotmánya, amit elneveztek Alaptörvénynek, az nem egy játék. Tanulságos, hogy a politikai manőverezésnek milyen mértékben lett terepe a magyar alkotmány, a magyar Alaptörvény. Emlékszünk rá, a Fidesz akkor fogadta el ezt a mostani Alaptörvényt, amikor politikailag számára a legmegfelelőbb volt. És amikor valamilyen jellemzően egyszerű problémát nem tudott megoldani, fogta magát, és rögtön az Alaptörvényhez nyúlt. És most, amikor a kormányzatból láthatóan kifogyott az erő, a bátorság, a lendület, most fogják magukat, és megint előveszik az Alaptörvényt.

De tudják, mit? Ha már az Alaptörvényről van szó, akkor beszéljünk arról, hogy mi hiányzik a magyar Alaptörvényből. Egyrészt alap kell hogy legyen, hogy a magyar alkotmányba vissza kell kerülnie az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elvének. Ez például közvetlenül és sokat segítene a magyar embereken, ha egyenlő munkáért egyenlő bér járna. Én például politikusként végzem itt a munkámat, és pontosan tudom, hogy mekkora deficit van a nők fizetésében a férfiakéval szemben. Igen, létezik az, hogy a bérek a nők és a férfiak között nem egyenlőek.

Amikor Varga Mihály - most nincs itt köztünk - miniszter úr elkezdte a miniszterséget, ő azt mondta, hogy ez a piacgazdaság velejárója, hogy a nők meg a férfiak között, még ha ugyanolyan munkát végeznek is, bérkülönbség van. Most már eljutottunk odáig, hogy Varga miniszter úr azt mondja, hogy ez egy súlyos probléma, és ezen dolgoznia kell a Fidesznek. Hajrá, tegyék meg, írják bele az alkotmányba, sokat fog segíteni nőtársaimnak!

De állítsák helyre a bírói függetlenség szervezeti garanciáit! Állítsák helyre az Alkotmánybíróság hatásköreit, például adóügyi és költségvetési kérdésekben! De tegyék meg azt is, hogy írják be az Alaptörvénybe!

El fogunk menni a tárgyalásra, beszélni fogunk róla, hogy a pártkasszák legyenek átláthatóak, és pontosan annak érdekében kell ezt az Alaptörvénybe betenni, hogy a magyar politika felszabaduljon az oligarchák nyomása alól, és a pártpolitika az állampolgári részvétel valódi fórumává válhasson ebben az országban. Mert erről beszélünk. De alkotmányos alapértékként kell nevesíteni a társadalmi szolidaritást. Vissza kell állítanunk a szociális jogoknak az alkotmány alapján fennállt védelmi szintjét is.

Ott vannak a jövő generációk jogai, a lakhatáshoz való jog, a természeti erőforrásokhoz való hozzáférés joga, és ez mind hiányzik az Alaptörvényből. Mikor teszik bele? Ezt kérdezem önöktől. Itt ülünk, és órákat fogunk erről a kérdésről beszélni, amit önök most kitaláltak és letettek az asztalra. Ami nem véd meg abban a helyzetben, amiben van az ország, a közösség nem a megoldást szolgálja, viszont lehet vele nagyképűen és pökhendien üzenetnek Brüsszelnek. Ennek semmi értelme nincsen. Annak lenne értelme, amiről én beszélek: a lakhatásról, a szociális jogokról. Annak lenne értelme, ha a korrupció ellen küzdenének, annak lenne értelme, ha végre nem egy következmények nélküli országban élnénk. Ennek lenne értelme. Annak lenne értelme, ha a miniszterelnök úr kimenne Brüsszelbe, és a mi érdekünkben tárgyalna, és tenné a dolgát, és nem pedig hazajöve próbálná elmagyarázni, hogy Brüsszel milyen gonosz. Nem hiszi el senki. Senki nem hisz itthon a brüsszeli diktatúrában.

Azt viszont látjuk, hogy a Fidesz mit csinál az országból, és maximálisan elégünk van belőle. Úgy-hogy legyenek kedvesek megérteni, hogy ezzel a helyzettel, amit itt életre hívtak, nem fognak tudni sokáig alibizni, a magyar népnek kérdései vannak, és a magyar kormánynak a nép kérdéseire válaszolni kell. Azt kérdezzük önöktől, hogy miért rosszak a bérek. Nekünk azt ígérték, hogy ebben az országban rend lesz, és ebben az országban családbarát kormányzás fog folyni. Önök bevezettek egy egykulcsos adót, ami a legszegényebb héttizedtől elvesz 134 milliárd forintot, és odaadja a leggazdagabbaknak: 500 milliárd forintos lyukat ütöttek a magyar költségvetésben. Ez a perverz újraelosztás, ezt önök csinálták meg. Ennek nincsen semmi értelme, ennek egy értelme van, hogy önök a szavazótáborukat bebiztosítsák. Ez elfogadhatatlan!

Önök - hallgattam hazafelé a Kossuth rádiót - arról beszéltek, hogy a balliberális kormányok kivittek 200 milliárdot az oktatásból. Miért nem tették hozzá, hogy a Fidesz-KDNP még 250 milliárdot? Elment a miniszterelnök úr Indiába, és azt mondta, hogy Magyarországon megvalósult a teljes foglalkoztatás. És milyen a magyar emberek bére? Azt mondta Kósa úr a vitában - szeretnék erre is reagálni -, hogy el lehet mennünk. Hát volt már miniszterelnök, aki így beszélt, el kell menni Svédországba, Berlinbe meg Londonba. Hát, tisztelt Kósa úr, hogyha kijön a számítógépéből, akkor elmondom önnek, hogy el is mennek a magyarok, sajnos egyre többen. *(Kósa Lajos: Amikor a számítógépet nézem, a füleim nincsenek becsukva.)* Az a műsor, amit itt csinálnak, az arról szól, hogy ne kelljen erről beszélni. Hogy én is, amikor kimentem Londonba, pontosan láttam azt, hogy több százezer magyar él ott kint, és nem tudjuk, hogy mi van velük. Gondoskodnak önök a külföldre ment magyarokról? Mert azt láttuk, hogy arról gondoskodnak, hogy szavazni ne tudjanak. És ez mekkora disznóság! És az egész népszavazásban ez volt az egyik alapvető probléma, hogy *(Kósa Lajos közbeszól.)* különbséget tettek magyar és magyar között. És ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Túl azon, hogy a béreket levitték, tönkretették az oktatást, tönkretették az egészségügyet, ipari szintre növelték a korrupciót, magyar és magyar között különbséget tettek. *(Kósa Lajos közbeszól.)* Miért szavazhat az egyik borítékban, és miért nem szavazhat a másik borítékban? Szavazzon mindenki borítékban! De elmondom, hogy miért nem tették meg, mert tudják azt, hogyha ezt most megengedték volna, 2018-ban is sikerült volna, és az a helyzet, hogy akkor önöknek szembesülnie kellett volna annak a több százezer magyarnak az akaratával, akik azért mentek el ebből az országból, mert nem tudnak itthon megélni.

És én most olyan súlyos problémákról beszélek, amiről ebben a házban szó kell hogy essen, és lehet, hogy önök bábszínházat csináltak a magyar parlamentből, de belőlünk nem fognak, és itt leszünk, és mindig el fogjuk mondani az észrevételeinket, és szembesíteni fogjuk önöket azzal, hogy nem fognak itt éveken át alibizni meg lopni meg csalni meg hazudni! Elegünk van az elmúlt 25 évnek az összes olyan kormányából, aki átverte a választópolgárokat, és gyakorlatilag egymás rovására tudnak csak nyereszkedni!

A magyar politika teljes megújítására van szükség annak érdekében, hogy ne egy ilyen alaptörvénymódosításról beszéljünk fél napon keresztül, hanem mondjuk, egy napon keresztül beszéljünk arról, hogy miért nincs a magyar embereknek elég bére. A Lehet Más a Politika betette, berakta, letettük az asztalra *(Kósa Lajos: Berakta az asztalba?)* azt a kezdeményezést, ami arról szól, hogy a magyar parlamentben politikai vitanap lehessen a munkaerőhiányról és az ezzel összefüggő problémákról, például a bérválságról, a rossz bérekről. Kíváncsi vagyok, hogy hány

parlamenti frakció fogja ezt támogatni. Nemcsak az ellenzék kapta meg, megkapta a Fidesz is meg a KDNP is. Ha komolyan azt gondolja a miniszterelnök úr, hogy Magyarországon teljes foglalkoztatás van, akkor áll a vita elébe, és személyesen az aláírásával fogja támogatni ezt a kezdeményezést, mert azt gondolom, hogy ha erről az Alaptörvényről egy napot tudunk beszélni, akkor arról is beszélhetünk egy napot, hogy a magyar embereknek nem elég a bére. Rossz a bére!

Úgyhogy kérem ezúton is Kósa frakcióvezető urat és Harrach frakcióvezető urat, hogy támogassák az LMP kezdeményezését, és az alaptörvénymódosítási hercehurca után beszéljünk arról, hogy hogy lesz a magyar embereknek jobb bére.

Ugyanis egy dolgot még szeretnék kiemelni, a migrációs tárgyú törvények című salátatörvényben benne volt egy módosítás, amit önök orvul áttoltak a magyar parlamenten.

(11.50)

Mi nem szavaztuk meg, de önök megszavazták. És az volt benne, hogy Magyarországra be lehet hozni szervezeten és tömegesen vendégmunkásokat; ha stratégiai partnerről van szó, abban az esetben még hiánygazatban sem kell ezeknek az embereknek dolgozni.

Két dolgról szól ez a kezdeményezés. Az egyik az, hogy önök a migrációval kapcsolatban nincsenek egyértelmű állásponton. Ugyanis harcolnak a migránsok hada ellen, ahogy önök mondják, meg nem tudom, milyen kifejezéseket használtak még itt az elmúlt órákban, de szervezeten és tömegében behoznának ide vendégmunkásokat más országokból, és itt van a másik dolog, hogy ez viszont alkalmas lenne a magyar dolgozók bérköveteléseinek letörésére.

Ugyanis ha Mexikóból, Nepálból meg nem tudom, honnan jönnének be emberek, látjuk, hogy Mexikóból már bejöttek varrónők, és dolgoznak Észak-Magyarországon, és kevesebb pénzért elvégzik azt, mint amit a magyar emberek kérnek, akkor a magyar dolgozók le fogják adni a bérköveteléseiket, le fognak mondani a bérkövetelésekről, vagy csak szépen fogják magukat és elmennek külföldre, ahogy a többi is tette. *(Zaj a kormányparti padsorokban.)* Ezekre a merényletekre készülnek önök a magyar emberek ellen. Ezt a belügyminisztériumi törvényjavaslatot önök betolták, elfogadták. Szeretném hangsúlyozni, hogy ha stratégiai partnerekről van szó, még azt sem írták elő, hogy hiánygazatban dolgozzanak ezek az emberek. Vagyis önöknek most már teljesen mindegy, hogy ki dolgozik a magyar összeszerelő üzemekben. Egy a dolog: menjen valahogy a vircsaft, de már az sem érdekli önöket, hogy magyar vagy nem magyar az illető.

És önök, akik egy ilyen törvényt átnyomnak a magyar parlamenten, most itt beszélnek nekem olyan pátoszos dolgokról, amiket idézni sem tudok. De a helyzet az, hogy jó lenne, ha kicsit lejjebb csavarnák magukat, és elkezdenének arról beszélni, ami

az igazi probléma: hogy hogy lehet, hogy olyan kormány van Magyarországnak, amely a migránskérdésekben a legsötétebb agitprop szintjére lemenő propagandakampányt csinál, közben pedig átvész egy olyan törvényjavaslat-csomagot a Magyar Országgyűlésen, amely szervezeten és tömegesen engedi külföldi vendégmunkások betelepítését Magyarországra. Ez van leírva. (*Zaj és közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*) Nézzék meg a végrehajtási rendelkezéseket, ott aztán végleg benne van.

Válaszoljanak ezekre a kérdésekre őszintén! Ha nem tudnak rá válaszolni, akkor tartom magam ahhoz, hogy kezdtem ezt a felszólalást. Ez az egész arról szól, hogy önök nagy bajban vannak, önökből kiveszett az erő, kiveszett a bátorság, és kiveszett az, hogy a magyar emberek érdekében gondolkodjanak (*Folyamatos zaj és közbeszólások a kormánypárti padsorokban.*), és ez a legnagyobb probléma. Ez a legnagyobb probléma, hogy a Fidesz-KDNP már csak egy érdekközösség. Önök már nem egy értékközösség, a polgári értékekhez önöknek semmi közük nincs.

Azt látjuk, hogy önök gyakorlatilag egy tál lencséért eladták a saját becsületüket és egy ilyen színvonalra züllesztett parlamentben beszélgetünk olyan kérdésekről, amivel nem az ország fog egyről a kettőre jutni, maximum önök gondolnak még egy-két szavazatot bezsebelni. Ez nem fog sokáig menni, tisztelt uraim és hölgyeim! (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most Balczó Zoltánnak, az Európai Parlament képviselőjének felszólalása következik. Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom a képviselő urat, hogy közvetlenül jelentkezett európai parlamenti képviselők az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt, 2,5 percet használhatnak fel. Tájékoztatom továbbá, hogy Volner János frakcióvezető úr arról tájékoztatót, hogy a Jobbik képviselőcsoportja a frakció részére megállapított időkeretből 2 percet a képviselő úr részére átad.

Képviselő úr, összesen 4,5 perc időkeret áll rendelkezésére, öné a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Elnök úr, köszönöm a szót. Három kérdésre szeretném megadni a személyes válaszomat. Az első: létező veszély-e a kötelező kvóta Magyarországra nézve? Indokolt-e a jelenlegi alaptörvény-módosítás, és szükség lesz-e további küzdelemre?

Igen, a kötelező betelepítés létező veszély. Élő határozat van erről, a Miniszterek Tanácsa 2015 szeptemberében meghozta. Ez napirenden van. A kikényszerítésére született megdöbbenő javaslatok; a Bizottság részéről az, hogy az az ország, amely nem fogadja be az előírt létszámú migránst, az migránsokként 250 ezer eurót, 75 millió forintot kell hogy fizessen. És elárulták magukat, azt mondták, ez nem

büntetés, ez szolidaritás, mert ennyibe kerül egy migránsnak körülbelül az ötéves felkészítése, hogy netán a munkaerőpiacon helyet találjon. Szolidaritási alapon Magyarország legyen évi 15 millióval szolidáris? Egy olyan ország, ahol a minimálbér a létminimum alatt van? Nem is beszélek a nyugdíjasokról. Ez teljesen abszurd!

Egyébként nem 1200 migránsról van szó. Útonútfélen elhangzik az Európai Parlamentben, hogy ez állandó algoritmus legyen a szétosztásra, és Timmermans alelnök 2015 végén azt mondta, hogy csak ebben az évben másfél millió migráns érkezett. Ennek alapján érezzük azt, hogy ennek milyen súlya van.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Orbán Viktor azt mondta a minap, hogy reméli, hogy az Európai Bizottság belátja, hogy a miniszterelnökök döntésével szemben nem lehet napirenden tartani a kötelező kvóta kérdését. Nos, sajnos nem ez a helyzet. Nem igaz az, hogy bürokraták állnak szemben a politikusokkal, mert politikusok hozták a 2015. szeptemberi döntést a Miniszterek Tanácsában, és 2016. február végén a csúcson a miniszterelnökök erősítették meg, hogy ennek a végrehajtása minden elemében kötelező, ahol ezt a tanácskozási következtetést egyébként Orbán Viktor is elfogadta a 27 európai vezetővel együtt. Tehát sokkal súlyosabb a helyzet.

Az Alaptörvény módosítása, igen, indokolt. Ki kell egészítenünk az Alaptörvénynek azt a részét, amelyben gyakorlatilag elfogadtuk az Európai Unió jogának elsőbbségét azokkal a passzusokkal, amelyek bevezetik a számunkra nagyon fontos alkotmányos identitás fogalmát, és ezt nyilvánvalóan a saját önálló alkotmányos hatáskörünkben kívánjuk meghagyni. Igen ám, de ha ezt elfogadjuk, ezzel célba értünk? Megint a miniszterelnök urat idézem: „Az egy bonyolult kérdés, hogy a nemzeti jogok és az EU jogszabályai milyen viszonyban vannak egymással.” Nos, igen, ne gondoljuk azt, hogy ezt a jogi érvelést el fogják fogadni.

Látom, hogy hogy fogadták az Európai Parlamentben az érvénytelen népszavazást. Arra használták ki, a szocialista frakcióvezető rögtön kijelentette, hogy a magyar nép többsége milyen józan, szembe fordult ezzel a rasszista kormánnyal, és a többségre hivatkozik azért, mert nem érte el az 50 százalékot a részvételi arány. Természetesen ez nincs így. Tudjuk, hogy a támogatottság valójában megvan, és egyébként abban is igaza van Vona Gábornak, hogy az MSZP egy politikai lehetőséget kapott, hogy ezt az alkotmányozást bírálja.

De itt hadd mondjam el Morvai Krisztina érvelését, ami elhangzott az Európai Parlamentben. Jogi értelemben akkor nem tehetnék meg ezt a módosítást, ha 50 százalék fölötti részvételnél az igenek kerültek volna többségre. Erről pedig szó sincs. Tehát itt további kemény küzdelmet kell majd vívni az európai szintén.

És azt tudom ígérni, hogy mi a Jobbik nevében ki fogunk állni e magyar érdek mellett ugyanúgy, ahogy megtettük 2015. szeptember 2-án (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a magyarországi helyzet tárgyalásánál, ahol a baloldaliak szankciót követeltek, a Fidesz pedig részt sem vett az ülésen. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. A kormány nevében Trócsányi László miniszter úr kért szót. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! A kormány nevében kívánok megszólalni. A téma az alkotmánymódosítás. Amikor alkotmánymódosításról van szó, akkor kellő óvatossággal kell szólnunk, ezért a magam részéről azokra szeretnék reagálni, amik az alkotmánymódosításokkal kapcsolatosak. Nyilván számos más kérdés is elhangzott, azonban a kormány előterjesztése az alkotmánymódosításra vonatkozik, én magam tehát erre szeretnék szorítani.

Engedjék meg, hogy kicsit távolabból kezdjem! 2001-ben Brüsszelben lehettem nagykövet, és emlékszem arra, amikor 2003-2004-ben az Európai Konvent egy olyan dokumentumot akart megfogalmazni, amely egy európai föderatív államnak a sajátosságát akarta megvalósítani. A föderáció alatt azt értettük volna, hogy a szerződések rögzítették volna, hogy a közösségi jog megelőzi a tagállami jogokat, tehát szupremáció van. Ezenkívül pedig akart rögzíteni szimbolikus elemeket, és egy igazi alkotmányt akart bevezetni, mert a gondolkodás abban az időben egyesek részéről a föderáció irányába ment, nem is akarták beletenni a kereszténységet mint értéket s a többi. Emlékezzünk vissza!

(12.00)

Ezt azonban a holland és a francia nép elvetette; nem kívánt a föderáció irányába menni, hanem helyette azt mondta, hogy a tagállamok maradnak a szerződések urai, tehát a tagállamokban van a valós hatalom. A probléma azonban az, hiába volt a francia, német népszavazás eredménye egyértelműen az, hogy a tagállamoknál van az igazi hatalom, ők a szerződések urai, mint látható, abba az irányba indulunk el, hogy óriási vita van ma Európában arról, hogy föderációt akarunk, vagy pedig maradunk a tagállamok, a nemzetek Európája eszméje mellett.

Hozzá kell tenni, hogy itt különböző szereplők vannak, különböző érdekekkel. Nyilvánvalóan vannak föderalisták, elsődlegesen azokban az országokban, mint lásd például Belgium, és vannak olyan tisztviselők, akik szintén ebbe az irányba viszik; és határozottan vannak olyanok, mint például Magyar-

ország, amelyik azt mondja, hogy mi a nemzetek Európájában kívánunk élni.

Mi is a probléma? Alaptörvényt ritkán módosítunk. Magamnak, amikor az igazságügyi miniszteri feladatot elvállaltam, az volt az álláspontom, hogy csak akkor nyúlunk hozzá, ha nagyon muszáj. Ez volt a terrorveszély rögzítése. Azt gondolom, hogy jogos volt az Alaptörvény módosítása. Most azonban egy olyan helyzet elé kerülünk, amikor Európában valóban vannak olyan jellegű szándékok, amelyek érinthetik Magyarország szuverenitását és függetlenségét.

Az Alaptörvény B) cikke értelmében Magyarország független ország. Természetesen ezt együtt kell olvasni az E) cikkel, amelyik lehetőséget ad arra, hogy bizonyos hatásköröket közösen gyakoroljunk. Azt látni kell azonban, hogy az Európai Unió nem egy egyesült európai államok, tehát nem jött létre egy európai nép által alkotott ország, mint az Amerikai Egyesült Államok. És van egy óriási vita ma Európában, nevezetesen az, hogy mi is az az alkotmányos mag - nevezhetem ezt így is -, amelyikről azt gondoljuk, hogy meg kell őrizni és védenünk kell Európában. Erről szól a mi alkotmánymódosításunk.

Hozzá kell tennem, hogy ez a vita nem új keletű, ez a vita jelen van minden országban. Aki ismeri a francia alkotmánytanács 2004., 2006. évi döntését, ahol megjelenik az alkotmányos identitás kifejezés, a német alkotmánybíróság 2009-es liszaboni döntését, a lengyel alkotmánybíróság, a cseh alkotmánybíróság, a spanyol alkotmánybíróság és az olasz alkotmánybíróság döntését, az láthatja, hogy milyen aktuális kérdésről van szó.

Miről is van szó? Nyilvánvalóan arról, hogy az európai szervek részéről úgy gondolják, hogy a tagállamoknak ezeket a bizonyos jogait el lehet vonni, és helyette gyakorlatilag szabadon tudják a döntéseiket meghozni. Ezért alakul ki minden országban az, hogy védekező mechanizmust hoznak létre, amelyben rögzítik, hogy milyen hatáskörök azok, amelyeket nem hajlandók átadni. Ez benne van a német alkotmány 23. cikkelye (1) bekezdésében, utalva a 79. cikkelyre, a francia alkotmányban, és azt gondolom, hogy Magyarországon is eljött az idő, hogy bizonyos kérdéseket rögzítsünk. Ez lehetett volna úgy, hogy az Alkotmánybíróság rögzíti egy határozatában. A magyar Alkotmánybíróságnak még nincs olyan döntése, amelyik az uniós jog és a tagállamok közötti viszonyt rögzítette volna. Mindazonáltal látni kell, hogy amit mi az Alaptörvénybe beteszünk, az nem ördögtől való. Ez igenis megfelel annak az európai trendnek, amit minden tagállam kialakít saját magának. Tehát jól felfogott érdekünk, hogy ezeket helyezzük el az alkotmányban.

Azt az álláspontot tévesnek tartom, hogy a közösségi jog minden esetben megelőzi a nemzeti jogot. Azért is határozottan tévesnek tartom ezt, mert több országban az a határozott jogi álláspont, hogy a nemzeti alkotmány van legfölül. Mert ha nem így lenne, akkor nem kellene a nemzeti alkotmányokat, amelyek alatt szerződések vannak, illetve uniós szer-

ződés, minden egyes alkalommal... - a nemzeti alkotmánybíróságok Cerberusként őrzik a nemzeti alkotmányokat. A nemzeti alkotmány a legfontosabb dokumentum. Természetesen van egy lojális együttműködés az Európai Unión belül. A harmóniára természetesen törekednünk kell, de mégis látni kell azt, hogy a nemzeti alkotmány a legfontosabb jog, ami hatályos.

Természetesen a luxemburgi bíróság is szereti elkerülni ezt a kérdést. Ma a különböző bírói fórumok egy modus vivendit alakítanak ki, hogy egyik sem akarja rögzíteni a pontos pozícióit. A luxemburgi bíróság egyetleneg döntése nem mondta ki, hogy a nemzeti alkotmányok fölött áll az uniós jog. Nem akarja kimondani, csak, ha szabad így kimondanom, keveri kicsit, olyan bizonytalan megfogalmazásokat használ. Tudniillik, ha ezt kijelentené, hogy a közösségi jog a nemzeti alkotmány fölött állna, abban az esetben Franciaország, Németország - és sorolhatnám ezeket az országokat - közölnék azt, hogy na, ez nem igaz. Ezt határozottan tudom, legjobb meggyőződéseim szerint tudom ezt állítani.

Nyilvánvalóan a közösségi jog transzpozíciója, a másodlagos jog transzpozíciója egy kötelezettség. De erre mondja a francia alkotmánytanács, hogy kivéve akkor, hogyha az alkotmány inherens részét képezi, akkor nem kell. A cseh alkotmánybíróság kimondja, hogy nem alkalmazható Csehország területén az a közösségi jog, amelyik a cseh alkotmányba ütközik. Létező cseh alkotmánybírósági határozatot tudok mondani, leellenőrizhető, kérem.

Tehát igenis van egyfajta vita ma Európában, csak ez a vita most elég jelentős, hozzá kell tenni, mert Európában sok minden recseg-ropog. Mindenfajta érdekeltségek alakulnak ki, és ezek az érdekeltségek nagyon könnyen olyan helyzetet teremtenek, hogy Kelet-Közép-Európa rossz helyen találja magát ebben. Tehát én azt gondolom, hogy ez az alkotmánymódosítás, ami előttünk áll a parlamentben, megfelelő fogódzót fog nekünk adni.

Én azt nem állítom, hogy nem lesz vitánk. Természetesen vitánk lehet, de az a mi feladatunk, hogy ebben a vitában érveljünk. Ha megnézzük tehát azokat az alkotmányos dokumentumokat, amik más országban vannak, összegyűjtjük az alkotmánybírósági határozatokat egyenként, amik egyébként az Igazságügyi Minisztériumban megvannak, hozzátesszük a szakirodalmat is, azt se becsüljük le azért, hogy ki mit nyilatkozik, azt gondolom, hogy olyan érveink vannak, olyan komoly érveink vannak, amelyek meggyőzőek. Azt gondolom, hogy ennek alapján lehetőségünk van arra, hogy a magyar kormány pozícióját megvédjük.

Most miről van szó? Mindenki láthatja azt, hogy van egy ultra vires eljárás. Az ultra vires eljárás azt jelenti, hogy nem tartozik az Unió hatáskörébe, de az Unió döntéseket hoz. Ez az egyik veszély. A legnagyobb veszély az ultra vires, erre mondjuk, hogy lopakodó törvényhozás.

A másik, amikor nemzeti identitást sértő jogszabályok születnek. Kérem, nehogy azt higgyük,

hogy ez ellen nem akar valaki fellépni. Olyan nincs! Minden egyes országnak van egy jogos önvédelme, hogy az ilyen aktusokkal szemben megtalálja a védekezést. Nézzük meg pontosan, kérem szépen, a kvótaperünket! A kvótaperünk eklatáns példa arra, hogy mi történt velünk. Magyarország reggel kedvezményezett ország, este kötelezett ország. Mi az, hogy csak úgy tudunk gondolkodni, hogy A vagy B? Mindenki tudja, hogy 2005-ben Magyarországon mi történt. Egyáltalán nem volt az Unióban C-megoldás is, hogy Magyarországot mentesítsék ez alól - amikor mi történik Európában? Tényleg egyfajta népvándorlás folyt. Ebben az esetben Magyarországot betették, reggel kedvezményezett volt, estére kötelezett lett. Kérdezem én: megfelelő eljárás ez?

És még sorolhatnám azokat a hibákat, amik ebben következtek, és még sorolhatnám azt is, hogy a 160 ezer emberből még 6 ezer embert sem tudtak áthelyezni, és ezek mind statisztikák. Nem tudjuk azt, hogy ebből a 6 ezer áthelyezett emberből mennyi az, aki ténylegesen ott lakik. Litvániába 22 embert helyeztek át, két nap múlva 21 nem volt ott. Mennyire hatékony ez a rendszer? Gyakorlatilag mennyire volt megfelelő jogalap arra, amikor azt mondták, hogy ideiglenes intézkedést hoznak? Én ismerem, hogy mit jelent az ideiglenes intézkedés, fiataalkorból tudom. A szovjet csapatok is ideiglenesen voltak Magyarországon. A törökök 150 évig voltak ideiglenesen Magyarországon. Az ideiglenes intézkedés nem azt jelenti, hogy áttelepíték valakit, és hosszú távon ott fog maradni, ez nem ideiglenes, kérem. Ezeket a kategóriákat felejtsük el!

A másik pedig az, amit még ezzel kapcsolatban szeretnék mondani, hogy az eddigi joggyakorlat alapján hat hónap volt az ideiglenesség, pénzügyi segítségnyújtás volt, szolidaritás volt, de nem voltak kötelező csoportos áttelepítések. Ezek jogilag elfogadhatatlan fogalmak. Miért is? Emberi jogilag is. Mert kvótát el tudok képzelni, szoktam mondani, tejkvótát, és mindenfajta kvótákat, de emberkvótát nem tudok elképzelni.

A másik pedig az, amit itt szeretnék mondani, hogy akit áttelepítenek az akarata ellenére, az csoportos kitelepítésnek nevezhető. Magyarországon a csoportos kitelepítés tilos. Önmagában a kitelepítés, betelepítés szavak igazából mind nagyon rossz érzésű szavak a magyar történelemben és az európai történelemben. Vannak országok, ahol népeket telepítettek át egyik helyről a másikra. Én azt gondolom, hogy olyan Európában szeretnénk élni, ahol ilyenek nem fordulhatnak elő. Vitathatatlanul európai kérdésekről van szó, kell megoldásokat találni, de elhibázott eszközökkel nem lehet megoldásokat találni.

A magyar kormány által beterjesztett javaslat, amelyik az alkotmánymódosításra vonatkozik, egyértelmű. Való igaz, hogy az alkotmányos identitás megfogalmazása egy új keletű dolog, amit lehet alkotmányos önazonosságnak hívni, és amit szinte nem is lehet taxatív felsorolni, mert a nyelvünk is idetartozik.

Vannak még, a kultúránk idetartozik, ami a miénk, ami a mi nemzetünkhöz tartozik. Ezeket, kérem

szépen, igenis meg kell őrizni. Ha valaki megnézi a német alkotmánybíróság döntését, abban van egy nagyon komoly felsorolás, hogy mit tart az alkotmányos identitás részének. Mi ezt akarjuk rögzíteni az E) cikkhez, hogy a hatáskörgyakorlás korlátait is meg kívánjuk határozni, amiről azt mondjuk, hogy ezt a hatáskört nem adtuk át, ebben nem lehet hatáskört gyakorolni másnak. Ez összefügg az Alaptörvény B) cikkelyével, amely kimondja, hogy Magyarország független és demokratikus jogállam. Az is egyértelmű, hogy nyilván valami állami szervnek kötelessége a nemzeti identitásunk, az alkotmányos identitásunk védelmezése. Nem vitatom, lehetnek ebből vitáink. De miért félünk a vitától? Miért mondjuk azt eleve, hogy már buktunk ebben a dologban? Én nem így állok, kérem szépen, ehhez hozzá.

(12.10)

A másik, amit szeretnék mondani, hogy igen, van egy szervünk, az Alkotmánybíróság. Ez egy rendkívül fontos szerv, mert igenis védelmezője az alkotmányos nemzeti identitásunknak. Ultra vires eljárásokkal szemben, a nemzeti identitásunkat sértő jogszabályokkal szemben igenis ki kell mondani adott esetben azt, hogy nem alkalmazható egy adott közösségi jog. Természetesen ez vészcsengő. A vészcsengő csak akkor kell, amikor ilyen helyzet van. Na de álljon meg a menet, ha ilyen hasonló előfordul más ország alkotmánybíróságánál, mitől félünk?! Miért van az, hogy lebecsüljük saját magunkat, és azt mondjuk, hogy ezekkel az eszközökkel mi nem érünk el eredményt? Kérem szépen, ezek nagyon komoly mondatok az alkotmányban! Ezekkel igenis lehet elérni eredményt. Egyébként is azért azt látni kell, hogy a konfliktust az Unió nem kívánja élezni ilyen ügyekben, mert túl sokan mondják ugyanazt, amit mi mondunk, akár gyakorlatilag a nemzeti alkotmánybíróságok szintjén, akár a szakirodalomban; ebben vitát nyitni veszélyes.

Maga pedig a IV. cikkely (2) bekezdése az uniós jognak kimondja, hogy az Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a szerződéses előtti egyenlőségét, a nemzet identitását. Magát az Uniót kötelezi ez, mi meg meghatározzuk, hogy mi a saját nemzeti identitásunk. Egy francia számára a laicitás. Az a nemzeti identitásához hozzátartozik, és úgy gondolja, hogy ha egy olyan jogszabály születne Európában, amely a laicitást eltörölné, el tudjuk képzelni, hogy Franciaország elfogadná egy laicitást sértő jogszabály hatálybalépését, közösségi jog alkalmazását? Kizárt dolog. Ugyanígy sorolhatom a francia nyelv védelmét, ugyanígy sorolhatom az egyenlőség, testvériség, szabadság eszméjét. Minden országnak az alapjogok tekintetében az alapvető feladata az, hogy a nemzeti alkotmányt vegye figyelembe. Van egy vélelmünk. A vélelmünk az, hogy az európai közösségi jog megfelel a nemzeti alkotmányban foglalt jogoknak és kötelezettségeknek, jogoknak és szabadságjogoknak, de ez csak egy vélelem, megdönthető vélelem. Tehát abban az esetben, ha úgy látjuk, hogy van egy megdönthető

vélelem, akkor az Alkotmánybíróság előtt tudunk eljárni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselők! Én a kormány nevében azt tudom mondani, hogy ez a javaslat, amit beterjesztettünk, igenis nagyon hasznos javaslat. Ez nem egy szépségtapasz. Ha valaki úgy gondolja, hogy ez egy szépségtapasz, amely nem alkalmas semmire, azt kell mondanom, hogy az álláspontom szerint téved. Igenis nézzük meg a hatályos nemzeti alkotmányokat. Azt gondolom, hogy a XIV. cikkely, amely elmondja, hogy Magyarország területén hogy lehet élni, az egyénileg hozott határozatok alapján, azt gondolom, a lehető legfontosabb mondat. Azért a legfontosabb mondat, mert ki az, aki el tudná fogadni, hogy egy külföldön létrehozott ügynökség dönt arról, hogy ki hol fog élni? Én ilyet még nem láttam, és nem is szeretnék látni, mert azt gondolom, egy tagállamnak vannak alapjogai, alapvető feladatai, amelyeket el kell látnia, nemzetbiztonsági szempontból is és egyéb szempontból is.

Azt gondolom, hogy ez a javaslat, amit a kormány az Országgyűlés elé terjeszt, mindenben megfelel annak, amit mi el akarunk érni. Nyilvánvaló, nem vitatom, Európában érdeklődés fogja figyelni a magyar alkotmány hetedik módosítását. Lesznek olyanok, akik azt fogják mondani, hogy amit mi csinálunk, az elfogadhatatlan. Ez természetes, nyilvánvalóan véleménynyilvánítási szabadság van; és nagyon sokan fogják mondani azt, hogy a magyarok bátrak voltak, hogy ezt betették az alkotmányukba, és így van rendjén. Lesz Európában is esetleg egy vita. Azt gondolom, hogy ha a vita, a dialógus korrekt menetben folyik, akkor el tudjuk mondani az álláspontunkat, vannak hivatkozási alapjaink, azoktól nem kell félni, hanem ezekben a csatákba, amennyiben egyáltalán lesz ilyen, akkor bele kell állni, és a pozícióinkat meg kell védeni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében azt szeretném mondani, hogy mi nyitottak vagyunk természetesen a módosító indítványokra is. Komoly dologról van szó, ergo mindent meg kell fontolni. Bárkitől érkezik is a módosító indítvány, meg fogja vizsgálni a kormány, az Igazságügyi Minisztérium különös súlyt fog adni, hogy minden egyes javaslat megfontolás tárgyát képezze. Mindenkitől várjuk, azoktól is, akik nincsenek a teremben, akik úgy gondolják, hogy nem kívánnak részt venni ebben a munkában, ennek ellenére nyitottak vagyunk, hiszen az ország ügyéről van szó.

Hogy ez a népszavazás helyes volt-e vagy nem: álláspontom szerint nagyon is helyes volt, függetlenül attól, hogy csak 3 millió 300 ezer ember mondta, hogy igen, de mégiscsak a nép az, amely ad egy felhatalmazást. Egy kemény felhatalmazás volt a 3 millió 300 ezer ember igenje. Egy népszavazás után odamenni, hogy 3 millió 300 ezer ember mondta, és így csináltuk az alkotmányt, szerintem messze erősebb, mint ha csak egy sima alkotmánymódosítást - elnézést a kifejezésért - lepaktálva hoztunk volna meg. Így az ereje sokkal nagyobb. Tehát én azt

gondolom, hogy nem volt felesleges ez a népszavazás. Valóban nem volt meg az 51 százalék, tehát jogi értelemben véve érvénytelen volt a népszavazás, politikai értelemben nem volt érvénytelen a népszavazás. Politikai értelemben erős felhatalmazást kapott a kormány, hogy terjessze elő ezt a javaslatát.

Bízom abban, hogy az ellenzéki pártok támogatólag fognak hozzászólni, a javaslataikkal jobbítani és gazdagítani kívánják a jelenlegi előterjesztést, és ennek alapján a Ház el fogja fogadni az Alaptörvény hetedik módosítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a miniszter úr felszólalásának időtartamát majd az időkeretbe be fogják számítani, és annak megfelelően módosítják azt.

Most az általános vitát elnapolom, folytatására és lezárására az azonnali kérdések és válaszok óráját követően kerül sor.

Munkánkat 12 óra 30 perckor az interpellációkkal folytatjuk, addig szünetet rendelék el. 12.30-kor rögtön kezdjük az interpellációt. Köszönöm.

*(Szünet: 12.17 - 12.33-ig
Elnök: dr. Latorcai János
Jegyző: Földi László)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném, ha folytatni tudnánk a munkánkat, de ehhez az szükséges, hogy foglalják el a helyüket, ellenőrizték, hogy a szavazókartájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben.

12 óra 33 perc van, áttérünk az **interpellációk**, kérdések, azonnali kérdések és válaszok tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője - képviselőtársaim, foglalják már el a helyüket, a kormánypárti képviselők is méltóztassanak helyet foglalni! -, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Meddig nyomorítja tovább az embereket a bulibárók kormánya? Avagy mikor fog a kormány a szegénység ellen és nem a szegények ellen küzdeni?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ma van a szegénység elleni küzdelem világnapja. Sajnos Magyarországon a kormány legfeljebb azt tudná hosszan bemutatni, hogy hogyan kell a különböző módon leszakadt társadalmi csoportokat egymás ellen uszítani, hogyan kell a középosztályt elszegényíteni, a szegényeket pedig az éhezés szélére sodorni. Vagy hogyan kell statisztikai módszertani átalakításokkal csökkenteni a szegénységben élők vagy a hátrányos helyzetű gyermekek számát, hogyan kell megszüntetni az alapvető biztonságot jelentő szociális segélyeket.

Az elmúlt hat évben az állam elkezdett jelentősen kihátrálni a jóléti állam modelljéből, amivel éppen hogy növeli a szegénységet, bármit is mutassanak a számok. Még a vállalhatatlan és folyamatos módosításra szoruló költségvetéseket tekintve is az látszik, hogy évről évre kevesebbet fordít a kormány a szociális ellátásokra, a szegények támogatására. Több mint százmilliárdot vont ki a társadalompolitika egyes területeiről a kormány.

Államtitkár úr, ön is tudja, hogy nagyságrendekkel rosszabb a helyzet, mint a válság utáni években vagy akár 2010-ben. A szegénység mélységét mutató adat még mindig rosszabb, mint a gazdasági válság előtt volt. A foglalkoztatottak szegénységi aránya közel kétszer akkora, mint hat évvel ezelőtt; itt a dolgozói szegénységről beszélünk. Ha iskolai végzettség szerint nézzük a szegénységi arányokat, azt látjuk, hogy még a diplomásoknál is több mint kétszeres a szegénységi ráta, mint 2010-ben volt. Az alacsony iskolai végzettségűeknél pedig 35 százalékkal magasabb a szegénységben élők aránya.

Emlékszünk még arra, államtitkár úr, másfél évvel ezelőtt azt mondta, hogy a közmunka a nyomor helyett tisztességet kínál - az a közmunkabér, amit 20 százalékkal csökkentettek önök 2011-ben. Az a romantikus kényszerük van, mintha lenne a szegénységnek olyan szintje Magyarországon, amely elfogadható lenne, vagy akár még büszkén viselhető is. Önök már csak tudják, hogy mi a szegénység. Bulibárók, Ibiza partizó nem közszereplők mind mélyen ismerik a magyar társadalmat, és bizonyára sok szegényt látnak a luxusjachtok és luxushotelek ablakából.

A kormány 2010 óta számtalan kegyetlen intézkedést hozott a szegények ellen, segélyek csökkentésével, megszüntetésével. Végül még a létminimum számítását is megszüntették, így persze ez a legtisztább. A kormány lemondott több millió emberről, csak az érdekli, hogy a haveroknak és a rokonoknak jobb legyen. Ennek a kormánynak történelmi felelőssége lesz nemcsak az egymás elleni gyűlölet szításában, hanem a magyar társadalom elnyomlásában is.

Itt még mondanék egy adatot, államtitkár úr. Az OECD legfrissebb jelentése szerint ma hazánkban több mint 288 ezer olyan 15-29 év közötti fiatal van, aki nem dolgozik, nem tanul és semmilyen ellátórendszerben nincs benne. Mikor fognak végre a szegényekkel foglalkozni, államtitkár úr? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ahogy arról ma már itt beszélünk a délelőtti folyamán, az elmúlt hat esztendőben több mint 600 ezerrel több embernek van munkája, mint korábban, ez azt jelenti, hogy azoknak a száma is érezhetően

csökken, akik a szegénységnek ki vannak téve, hiszen a munka világa, a munkavállalás, a munkabér az, ami igazán segíthet azoknak, akik korábban a szegénységgel néztek szembe.

Ugyanakkor az is jól látható, hogy a Magyar Szocialista Pártnak teljesen más a társadalomképe, mint a Fidesz-KDNP-nek: mi a munkára, a családalapításra épülő jövőt szeretnénk támogatni azoknál, akik nekünk ebben partnereink, és a saját egyéni jövőképüket is így képzelik el, míg a Szocialista Párt egy minél szélesebb körű segélyezeti rétegben érdekelt. A kilencvenes évek közepétől kezdve ez volt a hatalmpolitikájának az alapja: legyen minél több ember valahol a szegénység határán, aki csak segélyekből él, a pillanatnyi segélyigérettel ők a választások során a szavazóurnához legyenek csábíthatók, és ott tartásuk fenn a baloldal hatalmát. Ez volt az önök, Horn Gyula idején még működő, de azóta egyre kevésbé működő hatalmpolitikája, ezért érdekeltek önök abban, hogy minél szélesebb legyen a segélyezeti réteg.

Ezzel szemben mi a Fidesz-KDNP részéről az elmúlt időszakban, akár nehéz helyzetben lévő emberekről volt szó, akár megváltozott munkaképességűekről vagy másokról, igyekeztünk a munkahely lehetőségét felkínálni mindenkinek, és igyekeztünk a szociális juttatásokat, a családi juttatásokat is olyan mértékben növelni és úgy módosítani, hogy azok a munkavégzésre ösztönözzék az embereket, hogy mindenki érezze, hogy ha munkát végez, ha reggel 8-ra munkába megy és korán reggel felkel, akkor jobban él, mint ha a segélyeket várja csak.

Éppen ezért az aktívok számának a nagyon nagy mértékű növekedésével - 600 ezer fő plusz - az MSZP nyilvánvalóan érzi, hogy az ő szavazótáboruk szűkül, hiszen ezek az emberek egy jobb jövő lehetőségét a Fidesz-KDNP működése során kaphatták meg. Nagyon sok számot tudnék mondani, de csak párat hadd idézzek önnek. Azoknak az aránya az elmúlt hat esztendőben, akik a leginkább nehéz helyzetben vannak, úgy hívják ezt sok helyen, hogy mélyszegénységben élnek, tehát többféle társadalmi mutató szerint is rendkívül nehéz a helyzetük és rászorulnak a külső segítségre, az ő számuk 170 ezerrel csökkent, ez azt jelenti, hogy 36 százalékkal, több mint egyharmadával csökkent a mélyszegénységben élők aránya. Természetesen vannak még, akiknek segíteni kell, de ilyen mértékű pozitív elmozdulás ritkán látható.

Ön csak egy számot dobott be, tisztelt képviselő asszony, az ifjúsági munkanélküliséggel kapcsolatban, de azt elfelejtette mondani, hogy az a 25 százalékos körüli szám, ami az ifjúsági munkanélküliség volt 2010-ben, mára 12 százalék környékére, 12 százalék alá csökkent, tehát kevesebb mint a felére esett vissza. Persze ön tud mondani most egy abszolút számot, de nézze meg, hogy az önök idejében 250 ezerrel nőtt a munkanélküliek száma, most meg az ifjúsági munkanélküliség csakúgy, mint a többi munkanélküliség is csökkent, és a fiataloknak több lehetőségük van itthon.

2010-ben devizahitelektől szenvedtek több száz ezren, a rezsiköltségek óriási magasságokba emelkedtek, és az emberek milliárdos, tízmilliárdos, százmilliárdos hátralékokat is felhalmoztak, akik nehezebb helyzetben voltak, és munkahelyhez is nehezen jutottak.

Ehhez képest most a rezsizsámlák csökkennek, a devizahiteles kérdést végtörlesztéssel, árfolyamgáttal, Nemzeti Eszközkezelővel sikerült megoldanunk, sikerült kezelnünk, és mindemellett az emberek fizetése is végre felfelé kúszik. Azok számára pedig, akik gyermeket vállalnak, a gyermekneveléssel járó költségek jóval kisebbek, hiszen egyrészt a családi típusú adózással több pénz marad nálunk, másrészt az ingyenes gyermekétkeztetés forrásainak a két és félszeresére emelésével, az ingyenes tankönyv évről évre történő kiterjesztésével egyre kevesebb kiadásuk van.

(12.40)

Abban pedig, hogy a szocialisták a tisztaság értelmét nem tudják pontosan értelmezni, semmifajta újdonság és meglepő nincs a számunkra itt a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem fogadom el, elnök úr. Államtitkár úr, a múlt héten az ön minisztere, Balog miniszter úr mondta az alábbiakat: erre a kormányra mint testületre kimondottan jellemző a puritánság. Hát, én megnéztem, hogy mit jelent ez a szó. *(Dr. Rétvári Bence: Jobb későn, mint soha.)* Kérem, válaszolja majd meg adott alkalommal, hogy mi jellemző ezekből a jelzőkből erre a kormányra: mindig becsületes, fényűzést kerülő, szerény életmódú, szigorú erkölcsű, egyszerű ember. Hát, én nem leltem olyan jelzőt, amit magukra rá tudnék aggatni. Nincs ilyen, ilyen nincs!

És ki meri mondani a minisztere, hogy puritán, amikor ma 10 miniszter, 56 államtitkár, 103 helyettes államtitkár, 60 miniszteri biztos, 16 kormánybiztos, 13 miniszterelnöki megbízott és 5 miniszterelnöki biztos van Magyarországon. Hát ez a puritán kormányzás?! És ezeken keresztül lopják halomra a pénzt az országból? Hát, ne haragudjon, ezt a választ nem lehet elfogadni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hogyan egyeztethető össze a bevándorlást és magyarországi letelepedést, valamint munkavállalást segítő kormányzati intézkedések sora a multikulturalizmus és bevándorlás ellenzését célzó méregdrága kormányzati kampánnyal?”** címmel. Gyöngyösi Márton képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Noha az elmúlt hónapokban a kormány helyesen felismerte a multikulturalizmusban és a bevándorlásban rejlő veszélyeket, és kampányt indított ezen kockázatok megismertetésére, úgy tűnik, hogy titokban mégis tömeges betelepítést tervez saját gazdasági kudarcának időleges leplezésére. Miközben a kormányzati média a gazdasági sikerektől, a GDP emelkedésétől és a munkanélküliség csökkentésétől hangos, nem esik szó arról, hogy ezeknek a mutatóknak a külföldi cégeknek nyújtott adókedvezmények, támogatások, valamint a magyar munkaerő nevenséges bérszínvonala és kiszolgáltatottsága az ára.

Mi azonban még emlékszünk Orbán Viktor miniszterelnök 2014 márciusában Szaúd-Arábiában elmondott szavaira, amelyek szerint a magyar munkaerő előnye, hogy jól képzett, de olcsó, a munka törvénykönyve pedig rugalmas és a munkaadónak kedvez. Egyértelmű, hogy a látszateredményekért a kormány rabszolgamunkára kárhóztatta a magyar embereket, miközben nem akarja belátni a valós tendenciák káros voltát, sem azt, hogy 500 ezer jól képzett magyar dolgozó már véleményt mondott az önök politikájáról azzal, hogy külföldre távoztak, tátongó demográfiai úrt és egy tucat hiányszakmát hagyva maguk után.

A kormány azonban a jelek szerint nem akar felébredni a kozmetikázott statisztikák világából, és bármit megtesz annak elkerülésére, hogy a realitással szembe kelljen néznie. Ennek érdekében még arra is hajlandó, hogy a délről érkező migráció heves ellenzése közben a szomszédos országok polgárainak betelepítésére tegyen kísérletet. Az elmúlt hónapokban egy sor olyan intézkedés született, amelyek a szomszédos országok állampolgárainak magyarországi letelepedését segítik, sőt a magyar családokat segíteni hivatott CSOK-ra is jogosultságot szerezhetnek. A jogszabályi változások óta a szomszédos, nem EU-tagországok polgárai kvázi uniós jogokat élveznek, számukra nem szükséges munkavállalási engedély a hiányszakmákban, a szükséges ügyintézés ideje pedig jelentősen lerövidült számukra. Sőt, ma már akár közalkalmazottként is foglalkoztathatóak.

Mindezek a jogszabályi változások szinte titokban zajlottak le. És miközben a kormány bevándorlókat, államilag szponzorált bevándorlókat toborzott. Például a háború sújtotta Ukrajnában magyar nyelvtanfolyamokat finanszírozott, és magyar állásbörzét szervezett. Hosszú távon a saját

polgáraink elengedése, elüldözése és helyettük idegenek behívása egy sehová nem vezető politika, amely kultúránk és nemzeti önazonosságunk elvesztéséhez vezet. A gazdasági siker illúziója már a magyar nemzet fennmaradásánál is előrébb való volna?

Államtitkár Úr! Mikor akarnak a magyar emberek valós érdekeire alapozva valós megoldásokat kínálni a magyar gazdaság problémáira? Mikor néznek végre szembe azzal, hogy az önök politikája nyomán 500 ezer ember hagyta el az országot, és őket nem lehet bevándorlással pótolni, akár déli, akár keleti irányból?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azért szeretném kérni a felszólalása után, hogy ebben a mindannyiunk számára fontos kérdésben az elvárható tárgyilagossággal és felelősséggel nyilvánuljon meg. Nincs szó semmilyen kozmetikázott statisztikáról, az adatok nyilvánosak, mindenki számára elérhetőek. A rendelkezésre álló statisztikai adatok azonban az önök túlzott aggodalmát nem támasztják alá.

Ezért szeretném ismertetni önökkel, hogy a KSH 2014. évi kutatási jelentésében az szerepel, hogy mintegy 350 ezer magyar él tartósan a világban, akik a rendszerváltás óta hagyták el időlegesen, hosszabb-rövidebb időre Magyarországot. Nem 2010 óta, ahogy ön állítja, hanem 1989 óta történt mindez. Ennek semmi köze nincs a jelenlegi kormányzati politikához. A nemzetközi mobilitás élénkülése egyértelműen a rendszerváltozással és az Európai Unióhoz való csatlakozásunkkal köthető össze. Az említett tartósan külföldön élők közül további mintegy 100 ezer magyar állampolgár dolgozik havonta külföldi telephelyen, akik életvitelszerűen Magyarországon élnek. Ők jellemzően szezonális munkát végeznek az Unió más tagállamaiban.

Szeretném tájékoztatni önt, hogy az IMF egy nemrég közzétett jelentése megállapította, hogy az elmúlt 25 évben 10 milliós nagyságrendben hagyta el Európa közép-, keleti és délkeleti térségét munkavállalás céljából munkavállalók tömege. Ezen belül három olyan országot jelöltek meg, ahol a migrációs egyenleg pozitív maradt, ez Csehország, Szlovénia és Magyarország. Nem gondolom, hogy az IMF Magyarország javára kozmetikázta volna az adatokat.

Mindebből az derül ki, hogy a munkaerő nemzetközi vándorlása nem egy sajátos magyar jelenség, hanem gyakorlatilag az egész világra kiterjedő folyamat. A legfejlettebb országok között is jelentős munkaerőmozgás tapasztalható, például Európából Amerikába történik mindez. Szeretném jelezni, hogy a legfejlettebb európai országokból is jelentős meny-

nyiségben mennek el munkavállalók például Amerikába.

Szeretném újra elmondani, hogy a régióból a magyarországi elvándorlás volt a legkisebb ütemű az elmúlt évtizedben, miközben többször is elhangzott a Ház falai között, hogy Romániából 10 százaléknyi ember ment el, Lengyelországban 6 százalék körüli volt a migrációs ráta, vagyis az országukat elhagyóknak a munkavállalási korú népességhez viszonyított aránya nagy volt, addig nálunk ez 2-3 százalék között mozgott. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Minden relatív.)*

(12.50)

A KSH legújabb adatai szerint az éves mozgás az elmúlt évben közel nullszaldóssá vált, tehát a dinamikája jelentős mértékben csökkent. Ezt is többször elmondtuk már, és elmondtam én személy szerint is a Ház falai között.

Magyarország esetében - és akkor itt a bérekről is, hiszen arról is szót ejtett, néhány szót hadd szóljak - elindult egy dinamikus bérfelzárkóztatási folyamat: 2010-ről 2015-re a reálbérek országosan 15,4 százalékkal emelkedtek, és az idén az első hét hónapban 7,4 százalékkal bővült a bérek reálértéke, vásárlóértéke. Ezenfelül még azt is el kell mondani, hogy Magyarországon egy rendkívül dinamikus foglalkoztatásbővülés is tapasztalható, és éppen ezért furcsa a felvetése a külföldi munkavállalók kapcsán, mert egyre kevesebb külföldi, harmadik országbeli vállal Magyarországon munkát, tavaly mindössze 5 ezer munkavállalási engedély kiadására került sor, miközben a kvóta 59 ezer volt. Nem gondolhatja komolyan, képviselő úr, hogy 5 ezer külföldi munkavállaló feszültséget okoz a magyar munkaerőpiacon, ahol ma már közel 4,4 millióan dolgoznak.

Erősen kell hangsúlyoznom, hogy a kormányzati szándék egyértelmű: nem külföldiekkel, hanem alapvetően magyar munkavállalókkal kívánjuk megoldani a vállalkozások munkaerőgondjait. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Gyöngyösi Márton képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Államtitkár úr sok mindenről beszélt, csak arról nem, amiről én kérdeztem, miszerint a „szomszédos ország állampolgára” kategóriát létrehozó új jogszabályi környezet Ukrajnából szándékozik Magyarországra áttelepíteni olcsó munkaerőt. Államtitkár úr, az ön válasza tökéletesen meggyőzött engem arról, hogy az Orbán-kormányban a gazdaságpolitikája az égvilágon semiben nem különbözik attól a hibás neoliberais gazdaságpolitikától, amit az elmúlt 26 évben itt az egymást követő kormányok követtek. *(Kunhalmi Agnes: Azért ez rosszabb.)*

Háromszor volt Orbán-kormány az elmúlt 26 évben, önök kétszer nyertek kétharmaddal választásokat, és önök nem paradigmát váltottak a gazdaságpolitika terén, hanem folytatták ezt az elhibázott politikát, ami arról szól, hogy hanyatló bérek mellett elüldözik az értelmes és dolgozni akaró és hajlandó embereket ebből az országból *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Így van! - Szégyen!)*, helyükre pedig kívülről telepítenének ide embereket. Szégyelljék magukat! *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Iktóty István képviselő urak, az LMP képviselői, valamint Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért fontosabb Andy Vajna meggazdagodása mindennél?”** címmel. Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tállai államtitkár úrnak az LMP-nek adott korábbi válaszából tudjuk, hogy Magyarországon közel 150 ezer kóros játékküggő él, de 700-800 ezer ember számolt már be a problémáról a szerencsejáték-tevékenységét illetően. Az adatok elég ijesztőek, óvatos becslések szerint is a szerencsejáték családok tízezreinek az életét keseríti meg, teszi tönkre, a tragédiák mindennaposak, mégsem látjuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormány érdemben foglalkozna ezzel a súlyos társadalmi problémával.

Az elkészült játékosvédelmi rendelet intézkedései halványra sikerültek, az egyetlen kézzelfogható segítség a játékosvédelmi zöld szám, aminél azt sem sikerült elérni, hogy a lottózókban látható helyre rakják ki tájékoztatásul. A számot felhívva sem kapnak élő, azonnali segítséget a játékosok, csak egy automata jelentkezik. Hiába vezették be az önkorlátozó nyilatkozatok lehetőségét, Tállai úr szintén nekünk megküldött válaszából kiderült, hogy idén csupán 37 fő esetében vezette ezt be az adóhatóság. Nem írták elő azt sem, hogy a játéktermekben non-stop jelen legyen a Szerencsejáték Felügyelet, azonnali segítséget nyújtva és ellenőrizve a játékok tisztaságát.

Megígérték azt is, hogy a játékkaszinók játékadójának 3 százalékát játékosvédelmi karitatív célokra használják fel, nem mintha ez a 180-200 millió forint komoly segítséget jelentene ennek a több száz ezer embernek. Ha csak a súlyos szenvedélybetegeket nézzük, akkor is csupán 1200 forint jut rájuk. De hiába ígérték meg egy éve, azóta sem látjuk a konkrét intézkedéseket.

A kérdések: mire költötték el ezt az összeget? Mely szervezetek részesültek a támogatásból? Miként fejlesztették a szociális ellátórendszert? Hogyan segítenek ezeknek az embereknek? Mit mutatnak az erre vonatkozó adatok? Azért nem segítenek a játékfüggőknek, mert ők azok, akik Andy Vajnáék meggazdagodását segítik?

Becslések szerint idén akár 1,2 millió fő is megfordulhat a kaszinókban, akik pénzük elbukásával 180 milliárd forintot fognak otthagyni a játéktérmegekben, Andy Vajna mégis csupán ennek az összegnek a töredékét, néhány milliárd forintot fog játékadóként befizetni a költségvetésbe. Ráadásul Andy Vajna bemondásra adózik, online pénztárgépek helyett a játéktérmi videók felvételeivel ellenőrzik a pénzmozgásokat, ami elképesztő nonszensz. Most persze az online kaszinózással kapcsolatban módosították a jogszabályon, hogy Andy Vajna tovább nyereszkedhessen.

Államtitkár úr, miért fontosabb Andy Vajna meggazdagodása, mint a több százezer játékfüggő és a családja? A magyar állam miért csak az ibizázó, helikopterező, kaszinózó haveroknak segít? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Az elhangzott kérdésre a választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön állításával szemben azt tudom mondani, hogy a 2016-os év kiemelkedő jelentőségű volt a hazai játékosvédelmi rendszer kiépítése szempontjából, hiszen január 1-jétől a teljes szerencsejáték-szektorra kiterjedő, az európai uniós országok legjobb játékosvédelmi gyakorlataira építő játékosvédelmi rendszer bevezetésére került sor Magyarországon. Most bárki bármi mond, ez így van, ugyanis az elmúlt húsz évben semmilyen szabályozás nem volt e tekintetben, arra volt bízva, hogy egy játékos önmaga szempontjából tesz-e önkorlátozó lépést, illetve hogy civil szervezetek önkéntesen segítenek-e neki játékszenvedélyének megszüntetésében vagy enyhítésében.

A felelős játékszervezési rendszer szabályairól egy 329/2015. kormányrendelet jelent meg 2015 novemberében. Tehát nem igaz önnek az az állítása, amely azt mondja, hogy egyetlen kézzelfogható segítség a játékosvédelmi zöld szám bevezetése. Ugyanis az említett rendelet részletesen meghatározza a sérülékeny személyek fokozott védelmének, valamint a sérülékeny személynek nem minősülő játékosok részére biztosított önkorlátozó, önkizáró intézkedések igénybevételének rendjét, továbbá a szervező által alkalmazott egyéb játékosvédelmi intézkedéseket. Ennek alapvetően két fő csoportja van. Az első csoport a központi játékosvédelmi nyilvántartáshoz kapcsolódó és az összes játékkaszinóra, kártyateremre és online szervezőre kiterjedő hosszabb időtarta-

mú, 1-5 év éves belépési, azaz a játéklehetőséget teljesen kizáró korlátozás. Míg a másik csoportba ezek a játékoszervezői szintű szabályozások, azaz a szervező által a saját játékosainak biztosított eszközök tartoznak.

A központi játékosvédelmi nyilvántartást a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezeti. E nyilvántartásban azok a játékosok szerepelnek, akik saját elhatározásukból, családjuk, közvetlen környezetük ösztönzésére és támogatásával a játékkaszinókba, kártyatermekbe való belépésüket kizáró nyilatkozatot tettek, és azt eljuttatták a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz. A központi nyilvántartásban ezenfelül a gondnokság alatt álló személyek is szerepelnek, akiknek cselekvőképességét a bíróság a családjuk, közvetlen környezetük jelzése alapján kóros játékszenvedély vagy egyéb ok miatt korlátozta.

(13.00)

A központi játékosvédelmi nyilvántartással tehát, tisztelt képviselő asszony, a kóros játékszenvedéllyel érintett játékosokat és családjaikat, közvetlen környezetüket védjük. A központi nyilvántartásban 2016. január 1-jén megkezdett adatfeltöltés alapján már közel 1900 személy szerepel.

Tisztelettel tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy a játékot szervezők is különféle önkorlátozó tevékenységet végeznek, döntéseket hoznak. Például a Szerencsejáték Zrt. nem hagyományos, online játékaiban 2016. január 1-jétől bevezetett, öt évre szóló önkorlátozó nyilatkozatot már csaknem 800-an tettek meg, az egynapos önkizárás lehetőségével pedig már csaknem 2 ezren éltek.

Azt tudom mondani önnek, hogy nem igazak azok a vádak, amelyek a kormányt azzal vádolják, hogy ezen a téren nem tett semmit vagy legalábbis nem hatékonyan tette meg ezeket. Úgy gondolom, hogy európai színvonalú, játékost védő intézkedési szervezetrendszert hozott létre a magyar kormány. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem Schmock Erzsébet frakcióvezető asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, a választ nem fogadom el. Államtitkár úr, a kormány azt is ígérte, hogy a játékkaszinók játékadójának 3 százalékát játékosvédelmi karitatív célokra használják fel az évtől. Ön nem válaszolt erre a kérdésre, hogy hol van ez a pénz, hogyan költötték el, miért nem látjuk a fejlesztéseket. Mi azt is látjuk, hogy komoly hiányszágok vannak ebben a játékosvédő rendeletben, amelyről ön csupán pozitívan szólt. Azt látjuk, hogy nem elég a zöld szám telefonos segítségnyújtás, hiszen ez nem jelenti, hogy a 0-24 órás élő ügyfélszolgálatot el tudják érni az emberek.

Aki segítséget akar igénybe venni, az ne automatákkal, hanem a telefon másik végén lévő szakemberrel beszélhessen. Erre most nincs lehetőség, és ugyancsak nem tartjuk elegendőnek az önkizárás jogintézményét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Tisztelt Országgyűlés! Frakcióvezető asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdzem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, *szavazzanak!* (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vas Imre képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Veszélyben a tényleges életfogytiglan kiszabásának lehetősége?**” címmel. Vas Imre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Elmarasztalta Magyarországot múlt heti ítéletében az Emberi Jogok Európai Bírósága, mert a bírák szerint túl hosszú idő után vizsgálják felül a fogvatartottak ügyét Magyarországon, a magyar törvények értelmében ugyanis a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték esetén leghamarabb 40 év letöltése után van lehetőség a büntetés felülvizsgálatára. A nemzetközi bíróság ezt az időszakot 25 évre csökkentené. A bíróság továbbá kimondta, hogy a magyar szabályozás azért minősül embertelen, megalázó bánásmódnak, mert nem biztosítja az elítélt jogát a reményhez, az ítélet felülvizsgálatához, és ezért sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 3. cikkében foglalt előírásokat.

A jelenlegi szabályozás értelmében 40 év után kötelezően lefolytatandó a kegyelmi eljárás, amelyet pontosan azért vezetünk be a tavalyi évben, mert 2014-ben a strasbourgi bíróság elmarasztalta Magyarországot a tényleges életfogytiglan miatt. A kegyelmi eljárás nem a végleges szabadulásra, hanem csak a feltételes szabadságra bocsátásra irányul, ami azt jelenti, hogy a feltételes szabadság ideje alatt elkövetett súlyos bűncselekmény esetén azonnal le kell töltenie a büntetés hátralévő részét.

Tisztelt Államtitkár Úr! 2010-ben az Országgyűlés szigorító intézkedéseket vezetett be, többek között szót érdemel a három csapás törvény, amely a felelőtlen és káros büntetőpolitika megszüntetését célozta. Sőt, a szocialisták politikáját az is rendkívül jól példázza, amikor összevonták az igazságügyi és a rendészeti tárcát. Következményeit hiába próbálták kezelni, nem sikerült. Gondoljunk itt a romák ellen elkövetett gyilkosságokra, arról nem is beszélve, hogy a szocialista-liberális büntetőpolitikai vonal felelőseit bezzeg nem siették felelősségre vonni. Emlékezzenek csak vissza a Fidesz 2006. október 23-ai békés megemlékezésének brutális szétverésére! Az Emberi Jogok Európai Bíróságát lehet, hogy zavarja

a következetes büntetőpolitika, így Brüsszelben megszökhettek a párizsi tömeggyilkos merénylőket felbujtó személy, mert emberi jogai miatt éjszaka nem lehetett házkutatást tartani. Nem csoda, hogy módosult a belga jogszabály is.

Mindezek alapján tisztelettel kérdzem államtitkár urat, veszélyben van-e a tényleges életfogytiglan kiszabásának lehetősége. Miért tartja szükségesnek az említett intézmény fenntartását? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr kérdésére Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az európai intézmények részéről 2011 óta folyamatos támadások érik Magyarországot a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés miatt, de a kormány eddig is sikerrel védte meg a legsúlyosabb büntetési nemet, és ezután is meg fogja védeni.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására csak a legsúlyosabb, kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmények elkövetőivel szemben kerül sor. Jelenleg a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéltékkel szemben nagyrészt több emberen elkövetett emberölés, 14. életévüket be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés, illetve különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés miatt szabták ki ezt a büntetést. Nem kétséges, hogy az ilyen bűncselekmények elkövetői fokozottan veszélyesek a társadalomra, s a büntetés céljának eléréséhez, azaz annak megelőzéséhez vagy hogy más hasonló, súlyos bűncselekményt ne kövessenek el, szükséges lehet a társadalom normakövető részétől akár az élethosszig történő elkülönítésük.

A tényleges életfogytiglan speciális prevenció mellett hatékony eszköze lehet az általános prevenciónak is. Mindig lesznek olyan elítéltek, akik az Emberi Jogok Európai Bírósága elé viszik ügyüket. Ehhez joguk van, a kormány erre felkészült. A kormány azonban meg fogja védeni a tényleges életfogytiglani szabadságvesztés büntetést, s nem fogja hagyni, hogy kegyetlen gyilkosok, akik gyerekeket vagy idős, védtelen embereket, ártatlan áldozatokat öltek meg, úgy szabaduljanak, hogy még veszélyt jelentenek a társadalomra.

Megjegyezném, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága korábban a Magyar kontra Magyarország ügyben azt rögzítette, hogy a tagállamoknak joguk van tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést kiszabni, ez önmagában nem ütközik az emberi jogok európai egyezményének kínzást és megalázó, embertelen bánásmódot vagy büntetést tilalmazó 3. cikkébe. A Magyar kontra Magyarország-ítéletben a bíróság csak a felülvizsgálati rendszer hiányát kifogásolta. Akkor a strasbourgi döntés nyomán a jogal-

kotó is lépett, s az Országgyűlés a bíróság ítéletének rendelkezéseit, korábbi joggyakorlatát s a magyar büntetőjog rendszerének koherenciáját is szem előtt tartva, az igazságügyi miniszter javaslatára 2014-ben elfogadta az új szabályozást, amelynek alapján a tényleges életfogytiglanra ítélték esetében 40 év elteltével kötelező a kegyelmi eljárás lefolytatása, ahogy képviselő úr is említette. Így az elítélt nincs megfosztva a szabadulás reményétől, biztosított számára a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálata.

A szabályozás kialakítása során a jogalkotó figyelembe vette, hogy a Törköly kontra Magyarország-ügyben a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges legkorábbi időpontjának 40 évben való meghatározását elfogadhatónak tekintette. Kiemelném, hogy a strasbourgi bíróság most sem a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés jogintézményével szemben fogalmaz meg kifogásokat, hanem a szabályozás bizonyos részeit teszi kifogás tárgyává. A bírósági ítélet olyan elvárást vagy kitéltet nem tartalmaz, amely a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés megszüntetését vagy az ilyen büntetésre ítélték közül bárki szabadon bocsátását szorgalmazná. Kijelenthetjük tehát, hogy a jelen állás szerint a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés nincs veszélyben. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntése a képviselő úr interpellációjában említett ügyben nem végleges, s az Igazságügyi Minisztérium szakértői már dolgoznak a szükséges lépéseken, az ügynek a bíróság nagykamara elé terjesztése érdekében.

(13.10)

Megemlíteném, hogy a kormány 2011-ben nemzeti konzultáció keretében feltette a kérdést a választópolgárok részére, ahol a visszaérkezett 920 ezer kérdőívből kiderült, hogy a válaszadók 90 százaléka, azaz több mint 825 ezer ember a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés létjogosultsága mellett foglalt állást. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem Vas Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Az államtitkár úr válaszát elfogadom. Én is fontosnak tartom, hogy megmaradjon a tényleges életfogytiglan, ahogy az államtitkár úr is említette, ezt az emberölések minősített eseteinél szabták ki a bíróságok, illetve terrorcselekmény esetén lehet kiszabni. Nyilván a felülvizsgálat lehetőségét biztosítani kell, de a felülvizsgálatnak mindenképpen olyanok kell lenni, hogy olyan embert ne kelljen szabadon engedni, aki még veszélyt jelent a társadalomra.

Ezért államtitkár úron keresztül tényleg arra kérem a kormányt, hogy tegyenek meg mindent a tényleges életfogytiglani büntetés fenntartása érdekében.

Nyilván az ítéletnek megfelelően, ha szükséges, módosítjuk úgy a törvényt, hogy fennmaradjon a tényleges életfogytiglan. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Képviselőtársaim! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**A Belügyminisztérium miért nem hajlandó segítséget nyújtani a Honvéd Egészségpénztár csődje miatt kárt szenvedett rendőröknek és nemzetbiztonsági dolgozóknak?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Most már több mint másfél éve, hogy több mint 27 ezer rendőr, rendvédelmi dolgozó, katona, honvédségi dolgozó és nemzetbiztonsági dolgozó egészségügyi célra félretett megtakarítása tűnt el a Buda-Cash Brókerház csődjével. Ők nem tőzsdéztek, hanem egészségmegőrzési céllal tették félre ezt a megtakarítást a leadózott illetményükből.

A kormány ehhez képest semmit nem tett az elmúlt másfél évben, hogy megindulhasson a kártalanításuk, semmilyen segítséget nem nyújtottak számukra, csak és kizárólag kifogásokat kerestek ahelyett, hogy segítenének azoknak az embereknek, akik az ország biztonságát garantálják nap mint nap életük kockáztatásával is. Az ügyben rengeteg kérdést, interpellációt és beadványt is benyújtottam, benyújtottunk az Országgyűlésnek. Ehhez képest folyamatosan kifogásokat kerestek. Mégis azt mondom: volt értelme a kérdéseknek, hiszen az Információs Hivatalnál a nyáron megindult a kártalanítások kifizetése.

Ebből látszik, hogy a jogi forma adott, a helyzet megoldása adott. Míg a Miniszterelnökség megkezdte a kártalanítást, a Honvédelmi Minisztérium a mai napig keresi a jogi lehetőséget és az alternatívákat, de legalább ígér az állomány számára. A Belügyminisztérium, államtitkár úr, a mai napig még csak ígéretet sem tett és nem is hajlandó foglalkozni ezzel a kérdéssel. Semmit nem tesznek az állomány megsegítésére.

Múltkor egy törvény vitájában az ügyvel kapcsolatban ön a következőt mondta: „Szeretném leszögezni, hogy a Honvéd Egészségpénztár piaci elven működik, az önkéntesség, függetlenség, kölcsönösség jegyében létrehozott, a társadalombiztosítási ellátásokat kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó társulás. Ezzel kapcsolatban többször válaszoltunk a parlamentben.” Azt kell mondanom, államtitkár úr, ez kifogáskeresés, ez csak blabla, amit önök csinálnak. Nem lehet kérdés az, hogy amikor a Belügyminisztérium állománya, a rendőrség, a rendvédelmi dolgozók, a nemzetbiztonsági dolgozók olyan helyzetbe kerülnek, hogy az egészségmegőrzési céllal félretett megtakarításuk egy botrány kapcsán eltűnik, nem

lehet kérdés, hogy őket kártalanítják. Akár a parancsnoki gondoskodás keretében, azt gondolom, ez kutya kötelessége lenne a Belügyminisztériumnak.

Szeretném hozzátenni, hogy az önkéntességről annyit, hogy egyébként a nemzetbiztonsági szolgálatoknál ez erőteljesen megkérdőjelezhető, tehát ott nem beszélhetünk önkéntességről, már csak ezért is mindenképpen kötelessége a minisztériumnak gondolkodni a kártalanításról és végre is hajtani azt minél előbb. Erre van lehetőségük, tudjuk azt, hogy a Honvédelmi Minisztérium is gondolkodik azon, ezt hogyan lehetne megoldani. Most már cselekedjenek!

Tehát arra szólítom fel a Belügyminisztériumot, hogy azonnal vizsgálják felül az eddigi álláspontjukat, és kezdjék meg az érintett rendvédelmi dolgozók és nemzetbiztonsági dolgozók kártalanítását. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony interpellációs kérdésére a választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy, ahogy a Hszt és a Hjt. múlt szerdai vitájában a plenáris ülésen elhangzott képviselői hozzászólásokra válaszoltam, most is azt tudom megerősíteni, hogy a Honvéd Egészségpénztár egy piaci elven működő, az önkéntesség, a függetlenség, a kölcsönösség jegyében létrehozott, társadalombiztosítási ellátásokat kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó társulás.

A pénztárra vonatkozó alapvető döntések meghozatalára kizárólag a pénztár alapszabályában meghatározott szervek jogosultak. A Belügyminisztériumnak a pénztár gazdálkodási döntéshozatalára nem lehetett és nem is lehet ráhatása, a tagokról a minisztérium nem vezet nyilvántartást. A Buda-Cash Brókerház és a BRB Buda Regionális Bankkal összefüggő hatósági eljárások tekintetében a Belügyminisztérium nem rendelkezik hatáskörrel.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tekintettel arra, hogy az ügy szociális érzékenységet rejt magában, ezért a Belügyminisztérium megvárja, hogy a Honvédelmi Minisztérium esetében milyen eredmény születik a tagok kártalanítását illetően, mivel a legnagyobb taglétszám ott jelentkezett.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy az ügy alapját képező és még más brókerbotrányok elkerülhetőek lettek volna, ha a szocialista kormányzat a pénzügyet támogató helyett a közpénzek ellenőrzésére fektetett volna nagyobb hangsúlyt.

Kérem a tisztelt képviselő asszonyt, hogy a választ fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Demeter Márta képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Természetesen nem tudom elfogadni, hiszen másfél év alatt ennyi válasza és ennyi megoldásra telt. Azt gondolom, hogy katasztrófa!

Államtitkár úr, egy dolog kérdése ez a kártalanítás: politikai akarat kérdése. Mire várnak még? Ne várjanak egymásra, telnek a napok! Ez egészségmegőrzési célú megtakarítás volt. Ez az a pénz, amit a Honvéd Kórház-beli ellátáson kívül ők táppénzkiegészítésre, orvosi segédeszközökre, bármi másra tudnak fordítani. Miközben elvárják az állománytól, hogy elképesztő túlterheltséget vállaljanak, miközben a közbiztonságot ellátják a rendvédelmi dolgozók ugyanebben az időben a határon, tudjuk, milyen körülmények között és milyen hihetetlen mértékben vannak túlterhelve, napról napra nő a kockázat, egyre több lehet a baleset, betegség.

Önök pedig egymásra várnak és azon vacillálnak, hogy mit kell csinálni. Csak politikai akarat kérdése. Látjuk, hogy amire akarják, arra mindig van pénz. Nem lehet kérdés, hogy a legfontosabb erő az állomány, a biztonság garanciája. Az az állam, amely nem becsüli a katonáit, rendőreit, nemzetbiztonsági dolgozóit, az folyamatosan kockára teszi az ország biztonságát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen, 30 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Megfizeti-e a kormány a hibájából késedelmesen kiszámlázott szemétdíj összegét a lakosság helyett?”** címmel. Kepli Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, válaszoljon nekem egy egyszerű kérdésre: felelőssé tehető-e a magyar emberek a kormány alkalmatlanságáért?

Amikor márciusban hatályba lépett a hulladékokról szóló törvény azon módosítása, amely létrehozta a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt.-t, akkor egyben azt is elfogadta a parlament kormánypárti többsége, hogy ez a szervezet kizárólagosan jogosult a szemétszállítási díjak kiszámlázására.

Azonban erre ez a szervezet, ennek a végrehajtására azóta sem vált alkalmassá, illetve csak mostanra, több mint féléves csúszással. Ezért ezekről a körülbelül féléves szemétdíjakról a sárga csekkek egy összegben kerültek kiküldésre a háztartások részére. Az iskolakezdés után, a fűtési szezon kezdetén a magyar emberek nagy többségének a nagyságrendileg 20-30 ezres pluszterher óriási nagy terhet jelent, és

nem biztos, hogy meg tudják fizetni ezt a magyar háztartások.

(13.20)

Különösen azért nem igazságos ez, hiszen nem az ő hibájukból állt elő, hogy egy összegben kell visszamenőleg több mint féléves szemétszállítási díjat megfizetniük.

A terhet annak kellene viselnie, akinek a hibájából az előállt. És itt egyértelműen arról van szó, hogy - egy akár kapkodó, koncepciótlan jogalkotás miatt - a kormány úgy hozott létre egy szervezetet, hogy ugyan rendelkezésére bocsátotta a vezetőknek a milliós havi fizetését, a szolgálati gépjárműveket, csak éppen az alapvető feladat ellátásához szükséges infrastruktúrát nem tette lehetővé: nem volt képes számlát kiállítani az a szerv, amelynek ez lett volna az első számú feladata. Egész egyszerűen egy óriási dilettantizmusról vagy pedig sunyiságról tesz tanúbizonyságot.

Én azt gondolom, hogy a magyar családoknak épp elég teher van a nyakán, éppen elég sokba került nekik az iskolakezdés, éppen elég nagy gondot okoz sokaknak, hogy a téli fűtési költségeit miből fedezze, miből tud fűtőanyagot vásárolni magának; nem szerencsés az, hogy most, ebben az időszakban még egy pluszterher is az ő nyakukra rakódik. Mindeközben, azt gondolom, a kormány eltávolodik a hétköznapi emberek problémáitól. Hiszen miközben önök helikopterrel utaznak és urizálnak, a magyar családok nagy részének lassan a mindennapi betevő falat megszerzése és ennek a fedezetének az előteremtése is egyre nagyobb problémát okoz.

Kérem, államtitkár úr, mondja meg, hogy mi volt az oka ennek a féléves csúszásnak, hogy nem lehetett fél évig a rendes havi szemétszállítási díjakat kiszámlázni, hogy most egyszerre terhelik a családokat ezzel az összeggel. Felelősségre lett-e ezért vonva valaki? Az önök kormányzati kapkodó jogalkotása miatt történt, a szervezet alkalmatlansága miatt történt vagy valami egészen más okból történt? Erre várom a választ, és erre várják a választ a magyar családok is. Egyben felhívom a figyelmét arra, hogy ilyenkor a kormánynak és a magyar államnak kellene helytállnia, és megfizetni az így felhalmozódott költséget a magyar családoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációra Szabó Zsolt államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ha megengedi, költői kérdéssel szeretném kezdeni a gondolataimat. Ha ön vagy önök annyira aggódnak a szemétszállítási díj és annak keretei miatt, akkor miért nem olyan kérdéseket kapunk ilyenkor, hogy hogyan tudta a kormány megoldani, hogy öt éve

rezsicsökkentéssel csökkentett számlát kell fizetni *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, illetve mit tesz a kormány azon lépések érdekében, hogy a következő időszakban ezeket a vívmányokat megtartsuk *(Szilágyi György: Engedd már meg nekünk, hogy mi tegyük fel a kérdést!)*, és nem, mondjuk, nyugat-európai szintű pénzügyi teher terhelje a lakosságot?

A hulladékgazdálkodással kapcsolatban már itt a parlament előtt sok ilyen, ellenzéki párt részéről felmerült kérdés került terítékre. Ezek általában rémisztgetéshez hasonló dolgok: megáll a hulladékszállítás, nem lesz biztosítva, nem működik. Szeretném önt megnyugtatni *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*: működik a hulladékszállítás jelen pillanatban is. Jelen pillanatig az NHKV Zrt. részéről vagy felől a lakosság felé közel négymillió számlát bocsátottunk ki, és miután negyedéves az elszámolás, amit megtartottunk az előző időszakra mint fizetésütemezés, most következik a második negyedévnek a kiszámlázása, és azon vagyunk, hogy azokat a vívmányokat, amelyek a rezsicsökkentéshez kapcsolódnak, mindegyiket megőrizzük és tudjuk tartani.

A rugalmasság jellemzi az egész rendszert. Mondok önnek egy példát: a Bankszövetséggel megállapodást kötöttünk, hogy a csoportos beszédési befizetéseknel automatikus átállás történik. Tehát például azoknál, akik ilyen számlával rendelkeznek, ilyen döntéssel rendelkeznek, automatikusan már ez a pénzügyi megterhelés megtörtént. *(Szilágyi György közbeszól.)* A hulladékgazdálkodást mint közszolgáltatást a közszolgáltatók eddig is biztosították. Pénzügyileg stabil a rendszer és működik. Az elszámoláshoz képest, amit a közszolgáltatók biztosítottak, a következő időszakban is úgynevezett részidőszaki elszámolás fog történni. Csak megjegyzem: az elmúlt körülbelül két hónapban mintegy 40 olyan cikk jelent meg, amely a különböző problémákat vetítette előre, hála az égnek, egyik sem bizonyult valósnak, és szeretném önt megnyugtatni, képviselő úr, hogy a következő időszakban is fog működni ez a rendszer. A kérésztől, tehát attól kezdve, hogy a számlát átvette egy lakos, és most mondom, mik azok a pénzügyi engedmények, amelyeket tettünk: 15 napos fizetési határidő van - ha ezt valaki nem tudja tartani, akkor kér többletcsekket, és egy halasztott fizetési határidővel tudja a pénzügyi teljesítéseket teljesíteni; továbbá ha kéri valaki külön, akkor úgynevezett részletfizetési lehetőséget is tudunk biztosítani. Azonban szögezzük le ismételten: ezek a számlák pénzügyi teher szempontjából már rezsicsökkentéssel kialakított értéket tartalmaznak. Ez azt jelenti, hogy sokkal alacsonyabb terhet jelentenek a lakosoknak, és az a tevékenység, amit most folytatunk, a jövőt illetően szeretnénk tovább fokozni ezt az engedményt, ezt a kedvezményt.

Abban az esetben, ha bárki ezeket az elért dolgokat, vívmányokat nem tudja tartani, úgy mind az Energetikai Hivatal, mind pedig a fogyasztóvédelem áll szíves rendelkezésre. Azonban tekintettel arra, hogy működő közszolgáltatásról van szó, úgy gondo-

lom, az elvárható, hogy ezért azt a minimális pénzügyi terhet tudják rendezni a lakosok.

Én úgy gondolom - és ismétlem azt a gondolatot, amivel kezdtem -, ha önök segíteni szeretnének a lakosságon, akkor inkább támogassák a kormányt abban a szándékában, hogy minél kevesebb közszolgáltatási díjjal terhelve, minél rugalmasabb közszolgáltatást tudjunk biztosítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Kepli Lajos képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Államtitkár úr, egyetlen kérdésre sem kaptam választ, de főleg arra a kérdésre nem kaptam választ, hogy mi volt az oka annak, hogy egy szervezet, amit létrehozunk, hat hónapig nem tudja ellátni azt a feladatát, amiért létrehozták. Vagyis két eset lehetséges: vagy alkalmatlan a feladatra ellátására a kormány és ezen keresztül a szervezet, amelyet létrehozott, vagy pedig valamiféle rosszulmódot, sandaságot kell feltételeznünk, amely mögött akár a szolgáltatók ellehetetlenítésének a célja is fennáll, és egy új rendszer kialakítása. Erről is szólnak a pletykák. Hiszen nagyon sokszor pengeélen táncolnak a szolgáltatást végző, többségében önkormányzati tulajdonú szervezetek, és már a határán vannak annak, hogy egyáltalán el tudják szállítani a szemetet.

Egy biztos: vagy alkalmatlanság, vagy gazemberség, vagy esetleg alkalmatlan gazemberség - az biztos, hogy önök a magyar embereken próbálják ennek az árát most behajtani, és ez a Jobbik számára elfogadhatatlan, ezért nem fogadom el a választát sem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Elkészült-e a Nemzeti Tehetség Program 2017-2018-as cselekvési programja, és milyen egyéb intézkedéseket tervez a kormány a tehetséggondozás területén?”** címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Mint országgyűlési képviselő és mint kereszténydemokrata politikai rendkívül fontosnak tartom a fiatalok helyzetének javítását, és úgy vélem, kiemelt figyelmet szükséges fordítani a tehetséggondozásukra, amely egyben a mi jövőbe vetett hitünket is jelenti,

továbbá bizalmunkat és reményünket a felnövekvő generációkban.

A 2008. év végén ötpárti egyeztetéssel egy olyan, húszéves időtávra vonatkozó határozatot fogadott el a tisztelt Ház „Nemzeti tehetség” program néven, amely stratégiai kormányzati célként határozta meg a tehetségek támogatását. Így a nagy hagyományú magyar tehetséggondozás állami szinten is támogatásban részesülhet és részesül is évről évre.

Fontos, hogy a szakma és a civil szféra tehetséggondozása megfelelő állami szerepvállalással jóval hatékonyabban tudja a célját elérni úgy Magyarországon, mint a külföldi magyarlakta területeken a tehetségek segítése, tudásuk fejlesztése érdekében.

Tisztelt Államtitkár Asszony! A kétéves periódusú cselekvési programok alapján 2009 és 2016 között meghirdetett 280 felhívás keretében 8850 projekt nyert támogatást, a megítélt támogatások összege pedig összesen több mint 12,3 milliárd forint volt.

(13.30)

A támogatásokból évente 300-350 ezer fiatal vehetett részt tehetsége kibontakoztatását segítő programokban.

Az eddig megvalósult programokra és a jövőben várható fejlesztésekre tekintettel tisztelettel kérdzem államtitkár asszonyt, hogy elkészült-e már a 2017-18. évi cselekvési program, és ha igen, akkor mit tartalmaz, valamint azt is, hogy milyen esetleges további intézkedéseket tervez a kormány a tehetséggondozás területén, továbbá milyen további támogatásokat tervez a jövő generációk támogatásának érdekében. Várom államtitkár asszony megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr interpellációs kérdésére Veresné Novák Katalin államtitkár asszony fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár asszony!

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Örülök neki, ha a tehetséggondozás, a tehetség ügyéről tudunk beszélni ebben a Házban is, hiszen azt gondolom, hogy mindannyiunk számára fontos az, hogy a fiataljainknak üzenhessük, hogy ha ők tehetségesek valamiben, akkor meg fogják kapni a kormányzattól is azt a támogatást, amire szükségük van. Ha valamiben tehetséget éreznek, akkor tudhatják azt, hogy van kire számítaniuk, hogy nemcsak a pedagógusokra, a tehetséggondozó szakemberekre számíthatnak, hanem egy olyan komplex, hosszú távra szóló programot is összeállítottunk, amelyre bizton támaszkodhatnak valóban egészen kicsi kortól egészen felnőttkorukig.

Hogy miről is van szó? Itt egy olyan egyedülálló nemzeti tehetségprogram működik Magyarországon, amely hosszú távú célokat tűzött ki, és a finanszíro-

zását is több forrásból biztosítjuk. Bizony ebben a nemzeti tehetségprogramban ott van az adófizető állampolgárok elköteleződése is, hiszen az adó 1 százalékát is fel lehet ajánlani a nemzeti tehetségprogram támogatására, és bizony azt tapasztaljuk nagyon örömteli módon, hogy egyre több és több állampolgár ajánlja fel adójának 1 százalékát a nemzeti tehetségprogram támogatására. Tehát ilyen formán is egyre népszerűbb ez a program, és így egyre több tehetséges fiatalnak tudunk támogatást nyújtani. Ahogy a képviselő úr is említette, egy 300-350 ezer gyermeket jelent évente, tehát egy óriási szám, amit elérünk ezen a programon keresztül.

Megemeltük a kormányzati finanszírozást is, hiszen kétszer akkora összeget adunk hozzá, mint korábban. Most már 2,8 milliárd forintot szánunk évente a nemzeti tehetségprogram támogatására. Ez azt jelenti, hogy az 1,4 milliárdos szja-befizetésekhez további 1,4 milliárd forintot tesz hozzá a kormány. Ezen túl is további forrásokat vontunk be a tehetséggondozás céljára, hiszen egy olyan fejlesztési programot is elindítottunk már, ez egy jelenleg futó emberierőforrás-fejlesztési operatív programból futó program, amely 6,5 milliárd forintot irányoz elő a tehetséggondozásra. Tehát a hazai forrásokon túl 6,5 milliárd forintot vontunk még be a tehetségügy gondozásába.

Valamint szintén fontos az is, hogy egy olyan koordinációs testületet működtetünk, ahol bizony ott vannak a kormányzati szereplők mellett a civilek, a tudományos élet képviselői, az Országgyűlés Kulturális bizottságának az elnöke is, tehát egy igen széles körű egyeztetési körben, konszenzussal hozzák meg a szakemberek a javaslatokat. Az előző program 2017. június 30-áig tart, most már elfogadta ez a tanács, ez a bizottság, ez a fórum a következő két év programját is. Ebből én két fontos elemet emelnék ki, ami újdonság, amit képviselő úr kérdezett. Egyrészt a korábbiaknál nagyobb hangsúlyt fektetünk az egészen korai tehetséggondozásra, tehát már óvodáskorban szeretnénk elérni a gyerekeket, a tehetséges óvodás gyerekeket is megszólítjuk, s óvodai tehetséggondozási programokat indítunk, valamint egy új elem az is, hogy a lányokra is külön koncentrálnunk. Tehát azokon a területeken, ahol jellemzően kevésbé vannak jelen a lányok, vagy nem olyan népszerűek ezek a szakmák, ezek az ágazatok, ezek a tudományterületek a lányok számára, ott külön a fiatal tehetséges lányoknak szóló tehetséggondozó programokat is indítunk.

Az is egy újdonság a nemzeti tehetségprogramban, hogy külön hangsúlyt fektetünk a Kárpát-medencei jellegre, tehát minden programunk olyan, ami nem a határainkon áll meg, hanem a határainkon kívül élő magyar tehetséges gyermekeket is elérjük és megszólítjuk ezen keresztül. Tehát számos új programra lehet számítani a jövő évben meghirdetett pályázatoknál is, ezt ugye, a jövő év elején fogjuk majd meghirdetni. Most folyik a közigazgatási egyeztetése ennek a két éves cselekvési tervnek, és bízunk abban, hogy mind a nemzeti tehetségprogramnak

köszönhetően, mind a tehetségek Magyarországa EFOP-programnak köszönhetően egyre több tehetséges magyar fiatal tudunk majd támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e államtitkár asszony válaszát. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Egyrésztől köszönöm megtisztelő válaszát, másrésztől pedig azt, hogy az EMMI elkészítette a nemzeti tehetségprogram végrehajtásának legfrissebb, 2017-18. évre vonatkozó cselekvési programját.

Mindezek eredményeként megállapítható volt számomra, hogy a tehetséges tanulók és fiatalok, illetőleg a velük foglalkozó tehetséggondozó szakemberek számára Magyarország a 2017-18. évben is jelentős anyagi támogatást tud biztosítani, sőt, ahogy államtitkár asszony mondta, nem jelentős, hanem még sokkal jelentősebb támogatást. Külön köszönöm a korai tehetséggondozás bevezetését. Rendkívül fontosnak tartom, hogy már óvodai környezetben is tudunk figyelni a kisgyerekekre.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Válaszát elfogadva köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Ezzel az interpellációs időszak végére értünk.

Most áttérünk a **kérdésekre**. Fél perc technikai szünet annak érdekében, hogy akik most elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul megtehessék, hogy mi zavartalanul folytatni tudjuk utána a munkánkat. *(Rövid szünet.)*

(Móring József Attila elfoglalja a helyét a jegyzői székben.)

Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Közeleg a tél. Felkészült-e a kormány és a hajléktalan embereket ellátó rendszer a hideg hónapokra?”** címmel. *(Zaj.)* Képviselőtársaim, kérem, tegyék lehetővé, hogy képviselő asszony zavartalanul feltegye a kérdését! Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ugyan nemrég még a vénasszonyok nyarának örülhettünk, október elején viszont már volt, ahol fagyott és havazott is. A későbbiekre is a szokottnál hidegebb őszt jósolnak a meteorológusok. Sokan már befűtöttek otthonukban. Sajnos vannak, akik ezt nem tehetik

meg. Egy részük azért, mert úgy kezdi a fűtési időszakot, hogy már most adósságai vannak, rezsitartozása. Ez ma több százezer családot érint Magyarországon. Sőt vannak, akik emiatt veszítik el az otthonukat, s vannak ugye, olyanok is, akik már régóta hajléktalanok, és az utcán töltik az éjszakáikat, mert nem tudnak vagy nem akarnak szállókon aludni.

Minden évben hallunk sajnos olyan esetről, hogy emberek halnak meg a hideg miatt. A kihűlés egyaránt érinti az utcán élőket és azokat is, akik fűtetlen lakásban alszanak. Ma nem egy helyen a fővárosban is gyerekeket kabátban altatnak, tisztelt államtitkár úr. Az, hogy ma ez a helyzet hazánkban, nem kis mértékben a kormány elmúlt hat évben történt intézkedéseinek is köszönhető, hiszen szociális támogatásokat szüntettek meg, csökkentettek le, és semmilyen érdemi stratégiát nem dolgoztak ki a lakhatási válság csökkentésére. A magáncsőd egy kormányzati csőd, a CSOK csak a magasabb jövedelműeknek elérhető. Így a szegénységben élő családoknak marad az adósságspirál, a kilátástalanság, a kilakoltatás, végül az, hogy az utcára kerülnek, és szétesik a család. Ez sajnos ma a valóság.

Ennek tükrében kérdezem államtitkár urat, felkészült-e a hajléktalan embereket ellátó rendszer a hideg hónapokra. Biztosított-e minden tárgyi és anyagi feltétel ahhoz, hogy a szakemberek minél hatékonyabban tudjanak segíteni az érintett embereknek és családoknak? Mit tesznek a lakhatásukban veszélyeztetett emberek támogatása érdekében, miután másfél éve megszüntették a lakásfenntartási támogatást, és az adósságkezelési támogatást, amik helyébe semmilyen más támogatási forma nem lépett? Biztosítanak-e elegendő forrást a tűzifa-támogatási programhoz? Mennyi pénz volt erre tavaly, és mennyi lesz idén, télen? Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, jobb, ha a rezsivel kapcsolatos hátralékokról egy szocialista képviselő nem emelkedik szólásra itt a parlamentben, hiszen önök voltak azok, akik a villany és a gáz árát kétszeresére, illetőleg háromszorosára növelték a saját kormányzásuk alatt. *(Kunhalmi Ágnes: Hetedik éve kormányoznak!)* Akkor nem jutott eszükbe, hogy ez hány embernek jelent azt, hogy nem tudja kifűteni a lakását.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP a rezsicsökkentés útjára lépett: ez 2013-14-ben 373 milliárd megtakarítást jelentett a magyar családoknak *(Kunhalmi Ágnes: Megfagynak a gyerekek!)*, a 2015. évi becslés 268 milliárd forint, ennyi maradt a magyar családok zsebében *(Kunhalmi Ágnes: Oké, de nem ez a való-*

ság!), ennyivel kevesebbeknek kell amiatt aggódni, hogy ki tudja-e fűteni a lakásukat vagy pedig nem tudja kifűteni a lakásukat, de ez másfajta felmérésekben is megnyilvánult, hiszen az Eurostat felmérése szerint az elmúlt két évben 450 ezerrel csökkent azoknak a száma Magyarországon, akiknek problémát jelent a lakás megfelelő fűtésének hiánya. Úgyhogy ez érezhető csökkenés, akárcsak a bármifajta hátralékkal rendelkezők száma is a lakással kapcsolatban több százezer fővel csökkent számot mutat.

A hajléktalanok esetében a segítő pályázatokat időben meghirdettük az idén is, ez 360 millió forint értékű támogatást jelent, többféle szolgáltatásra, segítségére lehet igénybe venni: gyógyszerekre és takarókra, élelmiszerekre, krízisautókra, utcai felderítő szolgálatra. 3 milliárd forint áll rendelkezésre szociális célú tüzelőanyag-támogatásra, amit október 31-ig dönt el a Belügyminisztérium. A kilakoltatási moratórium az idén is december 1-jétől március 1-jéig lesz érvényben.

Illetve azokkal a megjegyzéseivel meg nem tudok mit kezdeni, tisztelt képviselő asszony, amikor azt mondja, hogy a CSOK-ot csak a magas jövedelmű családok vehetik igénybe. Ha egy család tízmillió forint vissza nem térítendő támogatást kap lakásvásárlásra a jövedelmi viszonyoktól teljesen függetlenül vissza nem térítendőként, nem tudom, ez hol kedvez a gazdagoknak. Mindenki, akár gazdag, akár szegény *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, tízmillió forint vissza nem térítendő támogatást kap három gyermek után.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Támogatná-e a Kormány a négynapos munkahét szélesebb körben történő bevezetését Magyarországon?”** címmel. Szávay István képviselő úr, jegyző úr a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Zemplénben működő, faműveléssel foglalkozó Nyakigláb Kft. néhány évvel ezelőtt áttért az ötször nyolcórás munkarendről a négyszer tízóraásra. A múlt héten találkoztam is a cég egyik vezetőjével, aki kérdésemre munkatársai elégedettségéről, hatékonyságuk növekedéséről, a rezsiköltségeken történt megtakarításokról és ezzel vállalkozásuk profitnövekedéséről számolt be.

Felélősen gondolkodó, Magyarország vezetésére felkészült nemzeti pártként természetesen tudjuk, hogy munkavállalói oldalról elkerülhetetlen a minél hamarabbi béremelés, munkáltatói pedig jogos igény a munkát terhelő adók és járulékok sürgős csökkentése. Ez ügyben számos alkalommal szólaltunk már fel, a kormány azonban egyetlen javaslatunkat sem fogadta el.

Ezzel együtt is a Jobbik fáradhatatlanul kutatja azokat a lehetőségeket is, amelyek vonzóbbá tehetik a hazai munkahelyeket, és úgy javíthatják a dolgozói elégedettséget, hogy egyben növelik vállalkozásaink hatékonyságát is, így járulva hozzá például a katasztrofális mértéket öltő elvándorlás mérséklődéséhez. Úgy véljük, plusz egy szabadnap nemcsak a munkahelyre történő utazás idejének csökkentésével, hanem a hivatali ügyintézés, a továbbképzés és tanulás vagy kikapcsolódás szempontjából is segítheti a családokat, eközben pedig a háromnapos hétvége akár a belföldi turizmus fellendüléséhez is hozzájárulhat egy kevéssel.

Ugyanakkor tisztában vagyunk azzal is, hogy ma is sokan kényszerülnek 10-12 órás vagy akár még hosszabb műszakokat is vállalni, így számos területen nem lehetséges a munkarend átalakítása. Például nehezen képzelhető el ez a közszférában, de könnyebben megvalósíthatónak tűnik a termelői szektorban vagy a kis- és középvállalkozások esetében. Ezért a Jobbik megfontolandónak tartja a munkavállalók és munkaadók kölcsönös megállapodásán alapuló négynapos munkahét bevezetésének és állami eszközökkel történő ösztönzésének alaposabb megvitatását.

A fentiek alapján kérdezem tehát az államtitkár úrtól, támogatná-e a kormány a négynapos munkahét szélesebb körben történő bevezetését Magyarországon. Várom válaszáat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. A választ a kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy hallgattam önt, és ha nem tudtam volna, hogy ki teszi fel a kérdést, akkor akár az is eszembe juthatott volna, hogy vajon melyik baloldali párt, az MSZP vagy éppen a DK részéről hangzik el ez a kérdés. De ha igaz az, amit ön mondott, hogy felkészültek, akkor bizonyára tudják, hogy a négynapos munkahét alkalmazására a munka törvénykönyve jelenleg is széles körben biztosít lehetőséget.

A munkáltató a működési rendjére figyelemmel kialakíthatja a négynapos munkahetet. A munkarendet meghatározhatja akként, hogy a hét négy munkanapjára oszt be munkaidőt, ha az megfelel működési sajátosságainak és biztosítja számára a hatékony működést, mint ahogy az ön által említett példa is mutatja, hogy megteheti ezt.

Nincs akadálya annak, hogy az általánostól eltérő munkarendben, egyenlőtlen munkabeosztással a munkáltató például a heti négyezer tíz órát beossza munkaidőkeretben vagy elszámolási időszakban. A munkaidőkeretben a munkáltató rugalmasan gazdálkodhat a munkaidővel, a munkavállaló számára pedig kedvező feltételeket teremt a pihenőidő, illetve

a szabadidő igénybeviteléhez. Így tájékoztathatom a képviselő urat, hogy a hatályos szabályozás ösztönöz a munkaidő rugalmas megszervezésére, továbbá megfelelő kereteket biztosít a négynapos munkahét kialakításához, így a kormány részéről külön intézkedés ennek elterjesztésére nem indokolt, mert az munkaviszonyba való túlzó állami beavatkozást valószínűsítena meg. Szerintem bőven elég az, hogy a lehetőség megteremtődött, és az a munkaadó, aki élni akar ezzel a lehetőséggel, tehát eltérő módon osztja be a munkavállaló munkaidejét, ezt megtehesse.

Még egyszer szeretnék visszautalni rá, látja ön is a példáját felhozva, hogy vannak olyan munkaadók, akik ezzel a lehetőséggel élnek, és tudják alkalmazni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Milyen érdemi lépéseket tesz a kormány Magyarország nukleáris biztonságának erősítése érdekében, különös tekintettel az ukrainai atomerőművek üzemidő-hosszabbítására?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szakmai kötelességemnek teszek eleget, amikor szóvá teszem a mai napon az Alaptörvény módosítása mellett Magyarország jövőjéért érzett aggodalommal azt, ami gyakorlatilag Ukrajnában zajlik.

A magyar kormányt sem tántorítja el semmi, sem a 2003-as üzemzavar, sem a júliusi meghibásodás ténye, hogy szakítson az atommal, és úgy látszik, hosszú távra odaköti az atomhoz az országot, de legalább ekkora aggodalommal tölt el az, hogy Ukrajnában ma is 15 reaktor üzemel, amelyekből hatnak már lejárt, hatnak pedig 2020-ig a tervezett üzemideje lejár.

Írásbeli kérdéssel fordultam a miniszter úrhoz a nyár folyamán, és kérdeztem, hogy a minisztérium környezetvédelmi feladatkörét ellátva kíván-e lépéseket tenni, hogy a határon átnyúló környezeti hatással járó különböző fejlesztések kapcsán az espoo-i egyezmény vonatkozásában Magyarország beavatkozik-e, kifejezi-e aggodalmát, részt vesz-e a véleményezésben a meghosszabbítással kapcsolatban.

A miniszter úr írásbeli válaszából kiderül, hogy osztják aggodalmamat, és úgy gondolják, hogy ez ügyben szükséges a kormánynak lépéseket tenni. Sajnos, azóta sem láttam egyetlen intézkedést sem ez ügyben, hogy bármit tettek volna az ukrán féllel szemben.

Ukrajna jelen pillanatban azt állítja, hogy saját hatáskörben meghosszabbíthatja ezeknek a reaktoroknak az üzemidejét, azt állítja, hogy ez egy belső környezetvédelmi ügy, holott nyilvánvalóan olyan reaktorokról van szó, amelyek az egykori szovjet technológiával, a csernobilihoz hasonló működési

módszerrel bizony hosszú távon veszélyeztetik Magyarország biztonságát.

Tisztelettel érdeklődöm, államtitkár úr, hogy sor került-e már valamilyen konzultációra. Ha igen, milyen eredménnyel? Ha nem, miért nem? Milyen lépéseket kívánnak tenni Ukrajna, illetve az espoo-i egyezmény irányába? Szlovákia és Ausztria már számon kéri Ukrajnát, és tájékoztatja igényéről, aggodalmáról az espoo-i egyezmény illetékes szervét is. Magyarország tesz-e bármilyen intézkedést ennek ügyében, próbálja-e megvédeni Magyarország állampolgárait? Van-e információja arról, hogyan áll az ukrán jogszabály-módosítás, ami elismerné végre, hogy az ilyen tevékenységeket környezeti szempontból engedélyeztetni kell? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ez ügyben várnám megtisztelő válaszukat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr kérdésére Nagy István államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Így van. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Úr! Abban nem értek egyet önnel, hogy tétlenül várjuk az ukrán fél lépéseit, hiszen már augusztusban, az írásbeli tájékoztatásunkkor is részletesen összefoglaltuk az ukránjai atomerőművek élettartamának hosszabbításával kapcsolatos tevékenységünket.

Az ön által említett nemzetközi környezeti hatásvizsgálatot szabályozó espoo-i egyezmény adja meg a két ország közötti eljárások kereteit. Ahogy ön is említette, az egyezmény megfelelési bizottsága felszólította Ukrajnát a szomszédos országok tájékoztatására.

(13:50)

Jelzem önnek, hogy Ukrajna ennek eleget téve 2016 augusztusában levélben értesítette hazánkat a rivnei atomerőmű I. és II. blokkjainak 2017-18-ban várható engedélyezéséről. Válaszként az egyezményben foglaltakra hivatkozva kértük az engedélyezési dokumentáció rendelkezésre bocsátását. Levelünk további célja: tudatosítani az ukrán félben, hogy érdeklődésünk folyamatosan fennáll. A tények tehát azt mutatják, hogy Ukrajna szándéka megvan az együttműködésre, a kapcsolattartás a két ország minisztériuma között folyamatos.

Ami az ukrán jogszabályalkotás állását illeti, ha megengedi, tisztelt képviselő úr, most nem adnék részletes elemzést az ukrán környezetvédelmi jogszabályokról, egyet azonban szeretnék mindenképpen leszögezni: Ukrajnának meg kell felelnie az említett espoo-i egyezmény előírásainak. Ezt jelenleg is vizsgálja az egyezmény megfelelési bizottsága, amelyben Magyarország képviselője is tag. A nemzetközi számonkérést ez a fórum végzi, nem az egyes országok miniszterei vagy országgyűlési képviselői. Mivel jelen vagyunk ebben a bizottságban, ezért kel-

lő garanciát is látunk arra, hogy ami ott történik, azt tudjuk, és kellő időben és alkalomkor be is fogunk avatkozni. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Selmeczi Gabriella képviselő asszony és Szűcs Lajos képviselő úr, a Fidesz képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„A szocialista kormány milyen rossz döntését kell még helyrehoznunk Ferihegyen?”** címmel. A választ Szűcs Lajos képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője fogja elmondani. *(Közbeszólás: A kérdést.)* Bocsánat, a kérdést! *(Derűltség.)*

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Tisztelt Bíróság! Ez A tanú című film... *(Derűltség.)*

ELNÖK: Kedves Képviselő Úr! Ha megengedni, fölkonferálnám még egyszer.

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen.

ELNÖK: A kérdést a két kérdésfeltevő közül Szűcs Lajos képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője teszi föl, majd Tállai András államtitkár úr fogja megválaszolni, miután elhangzik. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdés azért komolyabb.

A Gyurcsány-kormány még 2005-ben a nemzeti érdekeket semmibe véve privatizálta a Ferihegyet üzemeltető Budapest Airport Zrt.-t, amelynek következményeit a magyar állam még ma is szenvedni. A megbomlott egyensúly helyreállításának soron következő lépése a nemzetgazdaság gyarapítása, az egykor elherdált terület melletti fejlesztési szándék megerősítése, amelyet egy mindenki számára előnyös együttműködés létrehozásával szándékozik a kormány elérni.

Ennek okán a Prancad Ltd. februárban nyújtott be kérelmet a Vecsés külterületén lévő térség nemzetgazdasági szempontból kiemeltté nyilvánítása céljából. A tervek szerint az Airport a Cargo City-beruházás keretében többek között szállodákat, irodákat, konferencia- és logisztikai központokat szeretne létrehozni mintegy 150-200 milliárd forintos összegből.

Az említett föld 26 különböző helyrajzi számon nyilvántartott részből áll, de valójában a tulajdonosok száma ennél sokkal több. Ószintén szólva, a zóna hasznosítását mindeddig az hátráltatta, hogy osztatlan közös tulajdonban van. Abban az esetben, ha a kormány a beruházás hatósági engedélyezési eljárásait kiemeltnek nyilvánítja, még gyorsabb ügyintézésel, a hatósági engedélyek soron kívüli megszerzésével segítheti annak megvalósítását.

Néhány szóban szólnék a vállalatról. Ez egy ír társaság, amelynek 100 százalékos magyar leányvál-

lalata a Prancad Hungary. A beruházást magyar és külföldi szakemberek vezetésével és különböző közreműködőkkel kívánja megvalósítani. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez kapcsolódik a kormány azon tervéhez, amely tíz év alatt több mint egymillió új munkahely létrehozását célozta meg.

Kérdezem államtitkár úrtól: a szocialista kormány milyen rossz döntését kell még helyrehoznunk akár Ferihegyen is? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A választ - mint már említettem - Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a Malév 1992-ben alakult gazdasági társasággá, az állam tulajdoni hányada a privatizációt megelőzően 99,9 százalék volt. A Malév-csoport 2600 embernek adott munkát, 500 hazai kisvállalkozásnak fizetett évente megrendelések alapján mintegy 600 milliárd forintot, tehát itt is több száz embernek adott munkát.

Azonban a szocialisták és a szabad demokraták 2003 januárjában eldöntötték, hogy privatizálják. Megvolt ennek a forgatókönyve: előbb bevételeitől és forrásaitól fosztották meg a társaságot, és így jelentősen lecsökkentették a cég értékét, majd 2004-2005-ben három alkalommal írt ki az ÁPV Rt. értékesítési, privatizációs pályázatot, ez sikertelen volt. Aztán a privatizációs koncepcióval ellentétben hoztak döntéseket és határozatokat, így nyerte meg az AirBridge Zrt. a privatizációt, amelynek - nagyon érdekes - a tulajdonosi körében egy olyan ÁPV Rt. volt felügyelőbizottsági tag volt, aki lemondott erről, és utána vevőként jelent meg.

Ez a bizonyos gazdasági társaság, az AirBridge Zrt. nem teljesítette a privatizációs szerződést, saját tőkét nem fektetett a Malév életben tartására, ezért aztán később az Országgyűlés által felállított vizsgálóbizottság egyértelműen kimondta az előnytelen privatizációt, és a család módon megkötött finanszírozási szerződések és a három éven keresztül folytatott rablógazdálkodás pénzügyileg teljesen tönkretette a Malévet, az önálló működését lényegében ellehetetlenítette.

Ez a szocialista privatizáció, ez várt a Fidesz-kormányra, és ezt kellett később rendbe tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Mivel fűtsenek a legszegényebbek, amikor elfogy a tűzifa?”** címmel. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos a kormány nem emelte idén sem a tűzifaprogramra szánt keretet, pedig

egyre több a rászoruló. Pár napja pont államtitkár úr mondta, hogy valóban, a program népszerű, hiszen a tavalyi évben 2185, az idén pedig 2291 önkormányzat nyújtott be pályázatot erre a lehetőségre. Szerintünk ez nem annyira elismerésre méltó, hiszen ez éppen azt jelzi, hogy egyre jobban nő a szegénység Magyarországon.

Sok település nem tud önerő nélkül pályázni, pedig nagy a szegénység, főleg a falvakban. A kormány milliárdokat költött el plakátokra ahelyett, hogy például a tűzifa-támogatás keretét emelte volna meg. Talán azt szeretnék, hogy plakátokkal fűtsenek vidéken? Tavaly az önkormányzatok 2015. október 19-én már megkapták a rendelkezésre álló keretet, idén pedig csak október végén fognak dönteni önkormányzatokról.

A kormány honlapján is elérhető a tűzifa-tájékoztató, a „Tűzifát csak okosan!” tíz pontja, amelynek első pontja, hogy lehetőleg a nyár elején vegye meg mindenki a tűzifáját. Hogyan tudja megvenni egy önkormányzat nyár elején a szükséges mennyiségű fát, ha a támogatást csak ősszel kapják meg hozzá?

A szegénységben élők szociális helyzetén ront az is, hogy a kormány - tehát önök - másfél éve megszüntette a lakásfenntartási támogatást. Ma már egyetlen támogatási forma van csupán, amit ezeken a településeken javarészt krízissegélyként nyújtanak, ha tudnak egyáltalán bármit nyújtani a lakoságnak.

A kérdésem, államtitkár úr: mit tesz a kormány azért, hogy senki ne maradjon fűtetlen lakásban? Miért nem fordít több pénzt a kormány a tűzifaprogramra, miközben propagandára sokszorosát elköltik? Nem helikopterezni kell, hanem tűzifát adni a lakoságnak! Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Pogácsás Tibor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Jó néhány megállapításával vitatkoznom kell. 2013 óta javulnak azok a mutatók, amelyekkel a szegénységet jellemzik. 2013-ra sikerült megfordítanunk azt a trendet, amelyet a növekvő szegénység jellemezett, és azóta a szegénység elleni harcban lépéseket tettünk, eredményeket tudtunk elérni. A lakásukban megfelelő fűtés hiányában szenvedők száma ez alatt az időszak alatt a mérések alapján 450 ezerrel csökkent.

A lakhatási feltételek biztosításával, az ahhoz szükséges segítséggel kapcsolatban is el kell mondanom, hogy az önkormányzatok által biztosított települési támogatás minden esetben lehetőséget ad arra, hogy a települések, ismerve a saját lakosságukat, ismerve a rászorulókat, a szükséges támogatást megadják.

El kell azt mondanom, hogy a segélyezési rendszer átalakítását követően a közel 3200 önkormány-

zatból mindössze 167 önkormányzat pályázott szociális támogatásainak a kiegészítésére, tehát el tudják látni ezt a feladatukat az önkormányzatok.

(14.00)

Azt is el kell mondanom, hogy az alacsony jövedelműek számára ma már a gyermekek élelmezésében óriási segítséget nyújtunk, hiszen minden rászoruló gyermek a bölcsődés kortól ingyen juthat élelemhez, az iskolában felmenő rendszerben a tankönyveket ingyen kapják meg, tehát úgy gondolom, hogy jelentős segítséget kap minden rászoruló család nemcsak a téli megélhetéshez, hanem az egész éves megélhetéséhez.

A szociális tűzifaprogramban egyébként minden 5 ezer lakos alatti település részt vehet, és ezek a települések ma már élnek is ezzel a pályázattal, és a tűzifát időben ki is tudják szállítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Önök szerint összefér-e a polgári erényekkel a hullarablás? Ha nem, akkor miért nem határolódnak el tőle?”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Heresznye egy valaha szebb napokat látott dél-somogyi kistelepülés, száz éve még több mint hétszáz, zömmel horvát lakója volt, mára elgettősödött, és alig élnek ott kétszázan. Sajnos nem a pozitív történések miatt kapta föl ennek a kistelepülésnek a nevét a sajtó. De nézzük, hogy mi is szerepel a hírekben!

A település fideszes színekben mandátumot nyert polgármestere és tettestársai ellen a minap hozott első fokon ítéletet a bíróság. A fideszes polgármester hamis tanúzás és közokirat-hamisítás felbujtásának vádjával két év börtönbüntetést kapott, valamint 7 millió forint vagyonekbotzással sújtották. Mivel találkoztunk már olyan esettel, amikor fideszes önkormányzati képviselő agyonverte, aztán betonba öntötte kifosztott áldozatát, mondhatnánk azt is, hogy a mostani történet bagatell eset, vonjuk meg a vállunkat, hiszen szóra sem érdemes; az elkövetők most legalább voltak olyan visszafogottak, hogy megvárják áldozatuk természetes halálát, és csak utána vetettek szemet annak hagyatékára. Egyébként az örökös nélkül elhunyt idős férfi 18 milliós vagyonát család eszközeikkel megszerző fideszes polgármester máig nem mondott le, ezért kíváncsian várjuk az ügyvel kapcsolatban a Fidesz vezetői és a kormány reakcióját.

Bármelyik párt soraiban előfordulhat köztörvényes gazemberség, de önök jó farizeus módjára más szemében a szálkát is állandóan észreveszik, a sajátjukban azonban a gerendát sem. Egy álszent papagáj

monotonitásával kovácsbéláznak, volnereznek, és rángatják elő a mondvacsinált ügyeket. Túlbugzó hipokritaként szórják az ország legerősebb ellenzéki pártjára a habonyi propagandahazugságukat, miközben milliárdos, rendszerszintűvé vált lenyúlásaikkal káros mintát szolgáltatnak saját kishalaik számára is, akik aztán néha lebuknak.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Érdeklődöm tehát, érzik-e a felelősségüket abban, hogy milyen szocializációs sémákat nyújtanak, mikor határolódnak el a konkrét esettől, de leginkább arra lennék kíváncsi, hogy mikor szállnak végre magukba. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Nem követem rendszeresen a Heresznye településen történeteket, de az a stílus, ahogyan ön egy ember haláláról beszél, méltatlan és nélkülözi a kegyelet legkisebb szikráját is.

Ha jól értem, akkor egy elsőfokú döntésről van szó, éppen ezért ebben a kérdésben az igazságszolgáltatás az illetékes, nem pedig a kormány, pláne nem a törvényhozás. Egy folyamatban lévő tárgyalás nem tartozik a kormány hatáskörébe, ettől függetlenül, ha valaki törvényteleniséget követ el, azért felelnie kell. Ezt gondolom.

Ön, ha jól idézem fel, szocializációs sémákról és polgári erényekről beszélt. Ha már itt vagyunk, hadd tegyek már fel néhány kérdést! *(Dr. Bárándy Gergely: Itt csak mi kérdezhetünk, önnek válaszolnia kell!)* Hogyan fér bele ebbe az, hogy a Jobbik egy idősebb képviselője kiskorú fiatal lánnyal létesített kapcsolatot? Az ügyet még a párt etikai bizottsága is tárgyalta. Nagyon jól tudja, hogy miről van szó. Hogyan fér bele az, hogy ha már vidéki településekről van szó, van egy Jobbik-közeli darutollas mintapolgármester, aki ellen legalább öt ügyben zajlik nyomozás? Van ezek között sikkasztás, hűtlen kezelés és zaklatás is. Önök ezzel az emberrel parádézhatnak országszerte. Önök tiszta közéletéről beszélnek a felszólalásaikban, de közben fetrengenek a mocskos ügyekben, rendre a baloldali pártokat kopirozzák, többek között azt az SZDSZ-t, amely állandóan mindenkit elhatárolódásra hívott fel mindenkitől. Biztos nagyon jól tudják, hogy ezt miért teszik. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk **az azonnali kérdésekre.**

Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Tényleg kézi vezérli a Kehit, minisz-

terelnök úr?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Elnök úr, nem fogadom el, megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért tesznek különbséget két ugyanolyan érem, két ugyanolyan siker között?” címmel. Miniszterelnök úr a válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Elnök úr, megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Megvárja. Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok, haverok és mások” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy látszik, hogy ma sincs tízmilliószoros nap, úgyhogy megvárnám elnök urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Nem lehet sikeres az az ország, ahol az emberek majdnem fele létminimum alatt él**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem Varga képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor öné a szó, Varga képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ma van a szegénység elleni küzdelem világnapja, ennek kapcsán ismertetnék önnek néhány adatot, amit remélem, hogy

ön is lát és érzékeli a magyar valóságot, majd feltennék önnek néhány kérdést.

(A jegyzői székben Móring József Attilát
Földi László váltja fel.)

Ma Magyarországon a gyermekek mintegy 35 százaléka kénytelen szembenézni komoly anyagi nélkülözéssel. Ez az adat mintegy egy éve látott napvilágot. Romániában is jobb ennél a helyzet, és mindössze Bulgáriában rosszabb az Európai Unióban. Jóval több mint 4 millióan élnek a létminimum alatt, ez nagyjából 1,4 millió háztartást érint. Mi volt az önök válasza erre a helyzetre, erre a szörnyű magyar helyzetre a magyar társadalomban? Az, hogy nem publikálják innentől a létminimumadatokat, úgy próbálják megoldani ezt a kérdést, hogy a szőnyeg alá seprik a problémát.

Az szja-bevallók majd' fele keres a létminimum alatt. Elfogadhatatlan ez. Tehát igenis jelen van a magyar társadalomban a dolgozói szegénység. Változatlanul Európa-csúcs az áfa, 27 százalék, és ez a legtöbb alapvető élelmiszer kapcsán így van. Ennek a csökkentésére csak nagyon szűk körben történtek kísérletek. Világosan látszik tehát, hogy ketté van szakadva a magyar társadalom. Önök elfeledkeznek több mint 4 millió létminimum alatt élőről. Az ő helyzetük az elmúlt hat évben egyre rosszabbá vált, és önök csak egy szűk, kivételezett körnek kedveznek az egyes intézkedéseikkel.

Adódik tehát a kérdés: mikor kívánnak végre a helikopterező, urizáló, harácsoló klientúrájuk építése helyett a magyar emberek hétköznapi problémáival foglalkozni? Várom válaszat. Köszönöm, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(14.10)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2010 után a kormány egyik kiemelt feladatának tartotta, hogy a gyermekek számára minél inkább biztosítsa azokat az esélyeket, amelyekkel ők is teljes életet tudnak élni. Éppen ezért a gyermeket nevelő családok az egyik legnagyobb nyertesei az elmúlt hat esztendőnek. 1100 milliárd forint már az az összeg, amit családi adókedvezmény címén a családoknál hagyunk, hogy azt a gyermekekre tudják fordítani, 1100 milliárddal költöttek többet a gyermekekre Magyarországon a családok, mint költhettek volna, ha a szocialista kormányzás folytatódik, hiszen ennyivel hagyunk több pénzt a családoknál.

A gyermekszegénység esetében arra nem utalt, képviselő úr, hogy az Eurostat adatai szerint 2012 óta szépen, évről évre csökken azoknak a gyermekeknek a száma, aránya, akik ki vannak téve bármifajta jövedelmi szegénység kockázatának, magyarul:

a szülei keveset keresnek, éppen ezért ők nehezebben is tudnak boldogulni. Már csak azért is, mert pontosan működik a családi típusú adózási rendszer, egyre kevesebb család él úgy, hogy a szülők nem dolgoznak, hiszen 600 ezer emberrel több dolgozik. Nyilván a munkajövedelmük nekik magasabb, mint amennyit korábban segélyekből el tudtak volna élni. Tehát a gyermekek számára így nem annyira hétköznapi élmény a nélkülözés vagy a szegénység.

Az, hogy a legkisebb gyermekeknél, ha már a gyermekekről beszélt, a bölcsődés-óvodás korúaknál az önök idejében gyakorlatként működő 92 ezer fővel szemben most már 318 ezer gyermek kap bölcsődés-óvodás korban ingyenesen enni a bölcsődében és az óvodában, ez is mutatja, hogy igyekszünk természetben is ezeket a hátrányokat kompenzálni. Arról nem is beszélve, hogy az iskolában a könyvcsomagot ezek a gyermekek az első négy osztályban ingyenesen kapják, és aztán így megy ez a későbbiekben is.

Ami pedig az önök hozzáállását illeti, ne feledjük el, hogy míg a szocialista kormányok alatt a minimálbér évente átlagosan 2900 forinttal emelkedett, addig az elmúlt években 6300 forinttal. Háromszor nagyobb mértékben emelkedett a legkisebb keresetű emberek bére a mi időszakunkban, mint azt önök tették. Ki akkor a szolidáris a leginkább keveset keresőkkel?

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Legalább ezt a minimálbérkérdést ne mondta volna a végére, hiszen adómentes volt a minimálbér 2010 előtt, önök meg megadóztatták a legkisebb keresetűek bérét. *(Dr. Rétvári Bence: A gyermekes családok nem fizetnek adót.)* Mintegy 600 ezer ember vándorolt el Magyarországról, én nem tudom máshogy értelmezni, ha ön nem látja ezt a hatalmas és mély társadalmi problémát, akkor valószínűleg egy másik Magyarországon él. Nem zavarják össze a tények, vagy a magyar valóság.

Az elvándorlók mellett rengetegen éhbéréért kénytelenek dolgozni. Az ő helyzetük alapvetően változatlan vagy romlott az elmúlt években, és ez már nemcsak mély társadalmi problémákat, hanem nagyon komoly gazdasági problémákat is okoz, hiszen a szakképzett munkaerő hiánya az ő elvándorlásuk okán meggátolja a magyar gazdaság fejlődését. Nem is beszélve arról, hogy ez a kettészakadó Magyarország így társadalmi békétlenségben kénytelen az önök politikája miatt élni.

Határozottan azt mondom, hogy változásra van szükség. Változtassanak a politikájukon vagy távozzanak! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Attól óvja meg Magyarországot a sors vagy a Jóisten, hogy újra a szocialisták kezébe kerüljön a kormányzás, hiszen emlékszünk, hogy önök akkor mit tettek. De, képviselő úr, az ön példájára: egy gyermeket nevelő család esetében, ha minimálbért keresnek a szülők, nemcsak hogy adót nem fizetnek, járulékot sem fizetnek. *(Dr. Varga László: Pályakezdő fiatalok.)* A pályakezdő fiatalok, ahogy bekiabálta. Az önök idején mennyi pályakezdő fiatal volt munkanélküli? Minden negyedik. Most mennyi? Most már csak 11-12 százalék, körülbelül minden nyolcadik. Minden negyedikből minden nyolcadik, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Szél Bernadett: Minden második fiatal el akar menni Magyarországról. - Az elnök cseppet.)*

Ez az a folyamat, amit megállítana az, ha önök kerülnének újra kormányra, újra kivetnék a magas adóikat, újra megszüntetnék a munkahelyvédelmi akciót, amellyel sikerült a fiatalok számára is itthon munkalehetőséget kínálni. De mivel az LMP a második leghangosabb bekiabáló, az ő adórendszerük pedig szépen lassan visszaszorítaná a foglalkoztatottságnak ezt a szintjét, hiszen olyan magas adókkal sújtanak az élők munkát, ami óriási veszélyt jelentene szintén Magyarországra.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Szerintem legyünk büszkéek arra, hogy most már 600 ezerrel több ember tud a családjának munkajövedelemből megélhetést biztosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Nem volt még elég, miniszterelnök úr?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Megtisztelő a lehetőség, elnök úr, de **megvárom** miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván föltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Méltók lesznek-e egyszer az életben 1956 emlékéhez?**” A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Idestova 26 éves lemaradásban vannak, és idestova 60 éves lemaradásban van maga az ország. Én egy ténymegállapítással kezdeném, ami úgy szól, hogy az elmúlt 26 év összes kormánya felelős és történelmi, morális értelemben adós és bűnös, ha 1956 áldozatainak

szellemére, célkitűzéseire gondolunk. Nem attól válik valaki méltóvá az 1956-os emlékünknél szellemiségéhez, hogy milliárdokat, tízmilliókat, százmilliókat vagy éppen milliárdokat költ különböző rendezvényekre, megemlékezésekre, ez szükséges, örvendetes, de önmagában kevés. Attól sem lesz méltó, hogy a hatalmas propagandagépezetet felhasználva a leghangosabb az összes többi politikai párthoz képest, és attól sem lesz méltó, hogy folyton másokra mutogat, és megfélemlít arról a személyes felelősségről, ami adott esetben neki megadott, de nem élt vele, vagy másokat sem engedett élni ezzel.

Azt gondolom, hogy ma nem lehet sem a Fidesz-KDNP, sem az MSZP soraiban olyan politikus méltó megemlékezője országosra egyetlenség '56-os rendezvénynek sem, akik részei voltak valamilyen úton-módon az elmúlt 26 év bármely kormányzásának; akiknek lehetőségük volt arra, hogy egyszer és mindenkorra teljeskörűen és egzakt, egyértelmű módon leszámoljanak az állambiztonsági múlttal, és csatlakozzanak legalább a lengyel, a román vagy épp a szlovák mintához, amelyben ők már lényegesen előrébb járnak.

Azt kérdezem, mikor válnak önök 1956 szelleméhez méltóvá, mikor számolnak le egyszer és mindenkorra az állambiztonsági múlttal. Várom válaszáat. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt azzal kezdeném, hogy osztom képviselőtársamnak azt a nézetét, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc megítélésében és különösképpen a 60. évforduló közeledtével nyugodtan rögzíthetjük, nem az a legfontosabb, hogy akár az állam, akár más közösségek milyen rendezvényeket szerveznek. Sokkal inkább az a legfontosabb, hogyan él az '56-os forradalom és szabadságharc, illetve az azt megtorló rendszer azokban a polgároknak, akik ennek az államnak a polgárai és a magyar közösséghez tartoznak.

Én a hétköznapi ember emlékezését és emlékeztetését fontosabbnak tartom, mint az állami megemlékezést. És ebben meggyőződésem szerint az emlékeztetésnek, a múlt föltárásának és az oktatásnak döntő feladata van. Itt azonban egy alapmondatra föl hívnám a figyelmét. Talán a 60. évforduló kapcsán nem hiábavaló a figyelmeztetés és a figyelemfölvívás, hogy ma Magyarországon a magyar választópolgárokat megkérdezve, elsősorban többségben vannak azok, akik Kádár Jánost és életművét az ország dicsőségfalára írják. Ebből következik, hogy nagyon magas azoknak az aránya, magas azoknak a száma, akik Szent István és Mátyás király mellett kimagasló történelmi személyiségnek találják azt az embert, aki legalább 400 ember meggyilkoltatását saját maga rendelte el, és egyébként pedig több százezer ember emigrációjáért és több tízezer ember bebörtönözteté-

séért felelős, és a legkeményebb diktatúrák egyikét valósította meg Magyarországon. Tehát az emlékezésnek és az emlékeztetésnek van oka és helye.

Az állambiztonsági múlttal való leszámolás két dologból következik, illetve annak elmaradása. Az egyik, amit Antall József mondott: „Tetszettek volna forradalmat csinálni.” Annak, hogy Magyarországon vértelen volt az átmenet, egyetlenegy pofon sem csattant el 1989-90-ben, nyilvánvalóan ára van. Az egyik, úgy gondolom, ez az ár. Nincs közöttünk vita, hogy ezért óriási árat fizettünk. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Képviselő urat megilleti a viszonzulás.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az, hogy az előző rendszer vagy bármely diktatúra bármely szereplőjének vagy vezetőjének olyan a megítélése, amilyen, elsősorban az önök felelőssége is. Azért ilyen a megítélésük, mert nincs feltárva az állambiztonsági múlt, nem lettek nyilvánosságra hozva az ügynöklisták, és az a népi hagyomány, ami szerint minden jó volt más országokhoz képest, tovább élhet.

(14.20)

Ha korrekt módon föl lenne tárva a múlt, akkor nem lenne ilyen ezen emberek megítélése.

Azt gondolom, az, hogy önök folyamatosan melleszélnek és az időt húzzák, nagyon rossz válaszat szülhet, és nagyon rossz magyarázata van. Vagy nyakig érintettek az előző rendszerben olyan értelemben, hogy a hálózat egykori emberei ma is önök között vannak, vagy pedig külső támogatást élveznek ezen emberektől, legyen az gazdasági szereplő ma vagy politikában háttérember. Nincs jó olvasata. Az egyetlen, ha önök méltók akarnak lenni 1956-hoz (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelét.*), akkor nem szabotálják tovább ezt az ügyet, nyilvánosságra hozzák az ügynökaktákat, és megte-remtik a lusztrációs törvény lehetőségét. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzulás megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Ha van politikai mozgásteret és politikai erő, akinek az elkötelezettsége nem számon kérhető, az a Fidesz, hiszen Orbán Viktor volt az, aki 1989. július 16-án Nagy Imre újratemetésén elmondta azt a mondatot, amely Közép-Európában is példa nélküli, és Magyarország történelmének meghatározó mondata ezekben az évtizedekben, egyedül követelte az akkori magyar politikai szereplők közül, hogy az oroszok hagyják el ezt az országot. Én nem vitatom képviselő úrnak azt az állítását, hogy az állambiztonsági tisztek részvétele a rendészeti munkában torzítja a minőséget és fölvet

demokratikus kérdéseket. És azt sem vitatom, hogy az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalának volna helye, természetesen a megfigyelték hozzájárulásával, hiszen az áldozatok ebből a történetből nem kihagyhatóak.

Én magam megtettem, hogy a saját városomban százharminc-egynéhány ügynök nevét nyilvánosságra hoztam. Azt tudom mondani, hogy jót tett a városnak és jót tett a közéletnek, ettől még Kádár János megítélése sajnos nem változott. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(Hegedűs Lorántné elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Ismer-e a kormány nagyobb számot a 3,3 milliárdnál?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Elfogadja-e a válaszadó személyét, képviselő asszony?

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr. **Megvárom** a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Blabla vagy az igazság?” címmel. A miniszterelnök úr közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm, elnök úr. **Megvárnám** a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Önök ez a siker, főügyész úr?**” címmel. Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Főügyész Úr! Az elmúlt héten megindult a Quaestor-ügy tárgyalása, amelyikről ön itt a parlamentben is azt mondta, hogy ez az önök számára egy igazi siker. Azt gondolom, hogy ez egy elég cinikus kijelentés, annak fényében is, hogy a nyáron közel álltak a bukáshoz, mert nem voltak képesek igazán a tárgyalás kezdetéig egy olvasható és feldolgozható formába hozni a vádiratot. De cinikus azért is, mert tudjuk, hogy ebben az ügyben emberek mentek tönkre, sokak mentek tönkre, és ehhez képest maga a nyomozás és a vádirat rengeteg kérdést hagy nyitva. Nagyon sok lenne, ehhez két perc nem elegendő, ugyanúgy a válaszhoz sem.

Három dolgot szeretnék megkérdezni. Miért nem foglalkozik a felügyelet felelősségével a vádirat? Hiszen önökön kívül és a kormány képviselőin kívül szerintem mindenki tisztában van azzal, hogy a felügyeleteknek mekkora felelőssége van ebben a dologban, hogy ez kialakulhatott.

A második kérdés: a vádirat szerint Tarsoly Csaba egy hosszú folyamat eredményeként összesen 1,2 milliárd forintot vett ki magáncélra a cégcsoportból. Ez az 1,2 milliárd forint nagyon nagy összeg, és nyilván a károsultakat is nagyon érdekli, hogy hol van ez a pénz. A károsultakat érdekli, de úgy tűnik, hogy önöket nem érdekli, nem derítették ki. Azt gondolom, hogy ha sikeres lenne ez a nyomozás, akkor önök azt is meg tudnák mondani, hogy ez az 1,2 milliárd hol van.

A harmadik kérdés pedig az, hogy miért nem hallgatták meg Tarsoly úr titkárát, Mikuska Zoltánt, hiszen azt gondolom, hogy ha valaki, akkor ő azért jelentős információkkal bírhatott volna. Remélem, hogy nem azért, mert ön megkérdezte az ön lányát, és ő azt mondta, hogy Mikuska úr nem tud semmiről. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha a képviselő úr valóban kíváncsi lenne ezeknek a kérdéseknek a megválaszolására, akkor valószínűleg másként tette volna fel a kérdést, hiszen az ön azonnali kérdésének a címe: „Önöknek ez a siker vagy önnek ez a siker, főügyész úr?” Ebből sok mindenre lehet gondolni, nem éppen a Quaestor-ügyre, hiszen az is siker, de akár a gyorsításokra, ami egyre nagyobb teret nyer a büntetőügyekben, akár a bűncselekmények számának évről évre történő csökkenésére vagy akár az ügyészség váderedményességére. Ön azonban nem vette a fáradságot, szándékosan vagy nem szándékosan, hogy bármifajta tartalmat adjon a kérdésének. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*

Ennél fogva mondhatnám azt, hogy majd írásban megkapja most már a feltett kérdéseire a választ, azonban engedje meg, hogy arról, amiről itt azonnal lehet szólni a hátralévő két percben, egy meg egy percben, azért hadd mondjak valamit. Az egyik az, hogy valóban siker. Egy év alatt egy ekkora gazdasági, vagyon elleni bűncselekményekkel bíró szövvényes ügyet felderíteni: siker. És vádat emelni: siker. Az a vád bent van, a bíróság tárgyalja, és minden reményünk szerint lesz ítélet is benne, amely megfelel az objektív igazságnak.

A másik: a felügyelet szerepe. Megnyugtatom képviselő urat, a Központi Nyomozó Főügyészség bizony hogy vizsgálja a felügyelet szerepét büntető-eljárás keretében, méghozzá azért, mert 2005-2006-ban föl lehetett volna deríteni ezt a folyamatot, csak valami miatt ez nem történt meg. Mi magunk is kíváncsiak vagyunk, hogy mi miatt.

Köszönöm szépen, majd folytatom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Legfőbb ügyész úr, ön semmire nem válaszolt, erre sem, a legutolsóira sem. Az egészen elképesztő, hogy azt mondja, hogy 2005-ös dolgot vizsgálunk, de 2010-es meg '12-es, meg '13-as dolgot a felügyelet szerepét illetően nem vizsgálunk. Továbbra sem válaszolt arra, hogy megtalálták-e vagy keresték-e azt az 1,2 milliárd forintot, amit Tarsoly Csaba a vádirat szerint fölvetett. Biztos tud róla; ha nem tud róla, az borzasztó nagy baj egy ilyen ügynél.

Illetve nem válaszolt arra, hogy miért nem hallgatták meg Tarsoly Csaba titkárát. Azért nem hallgatták meg, mert az ön lánya azt mondta, hogy nem tud róla, vagy pedig mi ennek az oka? Ezeket egy percben szerintem meg lehet válaszolni, de kettőben biztos, hogy meg lehetett volna, ha akarta volna. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a legfőbb ügyész urat is.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Sajnos, úgy látszik, nem bírok azokkal a képességekkel, mint a képviselő úr, és egy ekkora ügyben ennyi kérdésre két perc vagy négy perc nekem nem elég, mint ahogy az 1500 oldalas vádiratnak is igen nehéz lenne ismertetni a tartalmát. Megjegyzem, folytattak vizsgálatot az eltűnt pénz mibenlétére. Amit lehetett, fel is derítettek, javasolom, hogy olvassa el a vádiratot, rendelkezésre áll.

Ami pedig az utolsó kérdését illeti, visszautasítom. Az egy személyeskedő, durva és nagyon alantas kérdés, nem hiszem, hogy illik ehhez a Házhoz. Egyébiránt mindenkit meghallgattak, akinek tudomása volt az ügyben bármiről. Nyilvánvalóan a nyomozó hatóságok azok, akik ezt el tudták dönteni és nem pedig én. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Csökken a hátrányos helyzetű gyermekek száma!**” címmel. *(Dr. Szél Bernadett: Válaszolhatunk mi? - Derűltég az LMP soraiban.)* A miniszter úr válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Elfogadja-e a válaszadó személyét? *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Dunai Mónika képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz fontos célkitűzése, hogy évről évre csökkentjük a hátrányos helyzetben élő családok és gyermekek számát.

(14.30)

Azt a célt szeretnénk végső soron elérni, hogy egy hátrányos helyzetű gyerek se legyen Magyarországon a magyar családokban. A baloldali kormányok elhibázott döntése miatt hat évvel ezelőtt dupla ennyi gyermek és fiatal volt rossz helyzetben, mint most. Azóta jelentős változások álltak be a családok anyagi helyzetében. A szülők közül többen kapnak munkát, a bérek sok helyen emelkedtek, és a gyermeket nevelők jóval kevesebb adót fizetnek ma. Ezek a hatások együttesen segítettek abban, hogy a hátrányos helyzetű gyermekek száma jelentősen csökkenjen, és több fiatalnak legyen reménytelibb a jövője. Ma már a GDP több mint 4 százalékát fordítjuk családtámogatásokra. Ez a 2,4 százalékos OECD-átlagnál jóval magasabb, ráadásul folyamatosan emelkedik 2010 óta.

2017-re majdnem másfélszeresére nőnek a családtámogatások. A családi adókedvezmény keretösszege 277 milliárd forintra emelkedik, ez 8 százalékkal lesz több még annál is, amennyi az idén. Ez azt jelenti, hogy a legalacsonyabb jövedelmű, csak 110 ezer család teljes egészében megőrizheti a bruttó jövedelmét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek - és még sorolhatnánk hosszasan a családpolitikai intézkedéseket - jól mutatják, hogy jó úton haladunk, de addig nem állhatunk meg, amíg - ahogyan említettem - egyetlen hátrányos helyzetű gyermek is van Magyarországon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen eredményei vannak a családbarát kormányzásnak, hogyan segítjük a gyermeket nevelő magyar családokat, és mik a tervei az államtitkárságnak? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Dr. Varga László: Most monddad el!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ahogy ön is utalt rá, OECD-szinten is kimagasló az, amit Magyarország a családokra költ, míg a legfejlettebb országok átlaga 2,5 százalék, a nemzeti össztermékhez viszonyított családtámogatások átlaga, ez Magyarországon most is 4 százalék fölötti, 4,5 százalék, a jövő évi költségvetésben ez tovább nő, 4,7 százalék, és az elmúlt hat évben nem volt olyan esztendő, amelyikben ne lett volna több családtámogatás, mint az azt megelőző évben. Minden évben évről évre újabb és újabb támogatásokat és kedvezményeket kaptak a magyar családok. Emlékezzünk arra, amikor a gyes időtartamát két évről három évre emeltük, amíg igénybe vehető, ezáltal is másfélszeresére növelve azt az összeget, amit a családok igénybe vehetnek, de aki meg hamarabb akart munkát vállalni, azok számára a gyed extra bír jelentőséggel, hiszen ők akkor hamarabb tudnak a különböző

gyermeknevelési támogatások megtartása mellett munkába is állni. A gyed maximális bruttó összege is 102 900 forintról 155 ezer forintra emelkedett. A diplomásgyed esetében is 20-30 ezer forintos emelkedést láthattunk az elmúlt években. Újabb intézménytípusok jöttek létre azoknak a családoknak, akik gyermeküket bölcsődébe szeretnék íratni, vinni, hiszen minibölcsőde, családi bölcsőde és munkahelyi bölcsőde is rendelkezésükre áll jövő év január 1-jétől, szintén igencsak erős állami támogatás mellett.

A gyermekétkeztetésre fordított összegek pedig 29 milliárd forintról 74 milliárd forintra nőttek 2010-17 között. Ez két és félszeres emelkedés, ez biztosítja azt, hogy a gyermekek számára mindennap egészséges étel legyen óvodában, iskolában, bölcsődében egyaránt. Nemcsak a jogosultak köre bővült több százezer fővel, hanem az egy napra költhető összeg is bővült, pontosan azért, hogy egészségesebb ételt kaphassanak a gyerekek, és aki iskolába, óvodába jár hároméves kortól kötelezően, azok számára a tanulást ne akadályozza az, hogyha otthon esetleg nem kapnának megfelelő mennyiségű és minőségű ételt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a képviselő asszonyt.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány percben nagyon nehéz összefoglalni azokat az intézkedéseket, amelyeket 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormányok tettek azért, hogy a családok jóléte és a gyermekek ellátása, a gyermek hátrányos helyzetének a javítása mind teljesebb mértékben teljesülhessen. Mindazonáltal, amit államtitkár úr már idő hiányában nem tudott elmondani, érdemes még felhívni a figyelmet arra, hogy a gyermekétkeztetésre mennyivel több pénzt fordítunk az elmúlt években 2010 óta. 2010-ben mindösszesen az utolsó szocialista költségvetésben 29 milliárd forintot fordítottak erre a célra, amit már annyira megdupláztunk - még többet is, mint a duplája -, hogy az idén 72 milliárd forintot, jövőre pedig már elfogadtuk, hogy 74 milliárdot fordítunk erre a célra.

Köszönjük azokat az intézkedéseket, amelyeket a minisztérium tett ennek érdekében, és szeretnénk, ha ez így folytatódna tovább. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! *(Rétvári Bence szólni kíván.)* Gúr Nándor... bocsánat! Meghallgatjuk a viszonzászt államtitkár úrtól, egy percben.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Még egy fontos filozófiai váltás volt a kormányzat működésében. Egyre több támogatást igyekeztünk olyanná tenni a családoknak, hogy ez alanyi jogon járjon, hogy ez ne egy szo-

ciális támogatás legyen, ne csak azok kapják, akik a legnehezebb sorsú családok közé tartoznak, hanem mindenki, aki gyermeket vállal, az garanciát kapjon arra, hogy akár a gyermekek étkeztetése, akár a tankönyvellátás esetében nem kell kiadással számolni, hiszen biztosan meg fogja az állam téríteni ezeket a költségeket. És nyilván igyekeztünk azokat még nagyobb mértékben támogatni, akik munkát is vállalnak és gyermeket is vállalnak, hiszen így a munkához kötött különböző családtámogatásoknak az aránya 25 százalékról 51 százalékra nőtt. Tehát akik dolgoznak, sokkal több támogatásban részesülhetnek, ezáltal bízunk benne, hogy mindkét célt tudjuk támogatni, a fokozottabb munkavállalást és a nagyobb mértékű gyermekvállalást is. Akik mind a kettőt választották, azok számára sokkal bővebbek a kedvezmények most, mint hat évvel ezelőtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért verték át az orvosokat a hamis fizetés ígéretével?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Rétvári Bence államtitkár urat természetesen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Harmadik világbeli állapotok uralkodnak több kórházban, ahol az orvosok, az ápolók és a betegek együtt küzdenek a túlélésért. Államtitkár úr, konkrét helyzetek, konkrét szituációk, csak címszavakban említtem ezeket: vizsgálatok után koedukált elhelyezés, infúzió a ruhafogason, sürgősségi közelében nem lehet vízhez jutni az ellátandó betegek részére, kevés és ön is tudja, leterhelt egészségügyi személyzet. A gyógyítással kellene foglalkozni, de az orvosok még az ügyelet után is tisztességből hullafáradtan végzik mindezt a tevékenységet. A várakozók padokon fekszenek itt-ott-amott, betegek, hányás a földön, és nem akarom tovább ragozni a történetet. Ezzel kell szembesülni, amikor az ember a kórház berkein belül van. És mit tesznek önök? Mit tesznek önök ezzel szemben vagy mindezek mellett? Nem becsülik az orvosokat, ápolókat, nem becsülik azokat, akik az életünkért és az egészségünkért küzdenek. Nem becsülik, mert becsapják őket. Most is az elmúlt napokban, hetekben is becsapták őket. Tudja, fizetésemelésről papolnak, és közben példaként gyakorolnak 150 ezer forint ösztöndíjat vesztenek, miközben 107 ezer forint fizetésemelésben részesülnek. Mígnus 43 ezer forint, lehet most azt mondani, hogy hogyne, persze, helyére tesszük a hibákat; persze, hogyha az ellenzék, a média észreveszi, akkor helyére teszik, egyébként meg becsapják az embereket.

De a sürgősségen dolgozók még rosszabbul jártak, a sürgősségen dolgozó szakemberek. Úgy védik az ő pénzüket, hogy valójában azt ellopják tőlük. Fizetési csekket ezt visszaigazolják. Úgy emelik a fizetést, hogy ez csökken. Nem kellene ez ellen tenni? Nem kellene azért cselekedni, hogy ne elhagyják ezt az országot az orvosok és az ápolói dolgozók? Nem így kellene munkálkodniuk? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Elég egyszerű különbséget rajzolni az önök kormányzásának egészségügyi politikája és a mi kormányzásunk egészségügyi politikája között, hiszen az önök idejében évről évre növekedett az elvándorló orvosoknak és ápolóknak a száma, most már szerencsére évről évre csökken azoknak a száma, akik külföldi munkavállaláshoz engedélyt kérnek. Önök az Egészségbiztosítási Alapnak az összegét 1700 milliárd forintról 1500 milliárd forintra csökkentették, mi 1500 milliárdról a jövő évi költségvetésben 2000 milliárd forint fölé növeltük.

(14.40)

Önök vizitdíjat és kórházi napidíjat vezettek be, cserébe adtak kórházi széfeket. Mi eltöröltük ezeket egy népszavazás keretében a választókkal összefogva, velük egységben.

Önök elvettek minden egészségügyben dolgozótól egyhavi bért 2008-ban. Brüsszelszélből odatelefonáltak önöknek, hogy túl sokat keresnek az egészségügyi dolgozók, túl sok a nyugdíjasok nyugdíja, vegyenek el belőle. Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon abban a pillanatban beterveztette ezt a törvénymódosítást, és önök, szocialista képviselők ezt mindahányan megszavazták, mert nem érdekelték önöket, mi a nemzeti érdek, hanem léptek az egészségügy területén is.

A fő céljuk a privatizáció volt. Ehhez képest mi igyekeztünk fejleszteni, 500 milliárd forint értékben fejleszteni, ebből 104 milliárd forint értékben egészségügyi műszereket fejleszteni, 320 milliárd forint értékben kórházi épületeket fejleszteni. Főleg vidéken tudtuk ezt megtenni.

Önök úgy hagyták magára az egészségügyet 2010-ben, hogy a szociális és oktatási szférával együtt 1200 milliárd forintnyi adóssága volt az önkormányzatoknak, amit többek között az egészségügyi intézmények után kellett fizetni. Ezzel szemben mi eldöntöttük, hogy jóval több pénzt fogunk az egészségügyre fordítani. Jövőre csak bérekre körülbelül 81 milliárd forinttal fogunk többet költeni az egészségügyben. Már egyszer, 2012-13-ban egy béremelés keretében 75 milliárd pluszt fordítottunk, de

most az orvosok esetében 107 ezer forinttal már megnőtt a bér, és már megkapták ezt az orvosok, jövőre pedig plusz 100 ezer forinttal. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ha valakinél egyedi esetek miatt ez a plusz mégsem jelentkezik, azok jelentkezzenek nálunk, és minden helyzetet meg fogunk oldani, mert mindenkinek nőni fog az idejében és jövőre is az egészségügyben a bére. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó egy percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, felesleges! Felesleges mindaz, amit csinál, mert a helyzet önmagáért beszél. Azok az állapotok, amelyeknek csak egy töredékét vázoltam fel a parlamentben, a valóság, a valóság tükre. Önök szétfosztották, szétrabolták az egészségügy dolgait, az egészségügyre nem többletforrást tettek, hanem többletforrások helyett kivettek pénzt az egészségügyből. Akármit mondhat, ezek a tényszerű adatok több száz milliárd forintos nagyságrendben.

Tudja, azokat az eszközöket, amelyek fejlesztés címszó alatt jöttek, azokat sem tudják működtetni. Úgyhogy inkább helyt kellene állni a szavaikért. Nem hazudozni kell összevissza államtitkár úr. Nem! Nem ki kell lopni az orvosok zsebéből a pénzt, nem! Azért, amit önök ígérték, azért kell helytállni, oda kell adni.

Tudják, nem a feltaláló, bulibáró, helikopteres embereknek kell gazdagodni, hanem ezeknek az orvosoknak, akik az egészségünkért küzdenek, ezeknek kell tisztességes fizetést adni. De nem úgy, hogy közben elveszik tőle a korábbi szerződések alapján meglévő pénzeket. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces válaszra van lehetőség, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon nagy szerencse, hogy száz évvel ezelőtt erős falakat építettek ennek az épületnek, azt hiszem, amikor a szocialistákat halljuk szólnokolni az egészségügy területéről.

Tisztelt Képviselő Úr! Csak hogy tisztán beszéljünk: önök elvettek minden egészségügyi dolgozótól 8,3 százaléknyi, egyhavi bért. Mi 2012-13-ban 27 százalékot növeltünk, idén szeptember 1-jétől 107 ezer forinttal növeltük. Ez az alaphér, a mozgóbérelemek ugyanilyen arányban nőnek. A jövő évben pedig további 100 ezer forinttal nő. Ez összesen 207 ezer forint. Ez már egy olyan összeg, amit orvosok, mások meg tudnak érezni a fizetésükön. Olyan mértékű növekedés, amelyet önök nemhogy nem léptek meg, önök pont a fordítottját csinálták: elvettek bért. Utána felállnak itt, és azt mondják, hogy a kormány csak 207 ezer forinttal növeli két év alatt az orvosok, szakorvosok fizetését a kórházakban, és ez nem elegendő.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök, akik elvettek fizetést, ne beszéljenek arról, hogy kevés lenne 207 ezer forintnyi fizetésemelés az orvosok esetében! *(Gúr Nándor: És akkor miért kevesebb a gyakornokok pénze? Arról beszélj! - Az elnök cseppet. - Taps a kormánypárti padsorokban. - Gür Nándor: Hablatyolsz összevissza!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: **„Mikor öntünk végre tiszta vizet a pohárba?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Ön a múlt heti kormányinfón azt mondta, hogy két politikusról tud, akik 2006 óta a feleségük vagyonyilatkozatát is nyilvánosságra hozták: Orbán Viktor és ön. *(Lázár János: 2010 előtt.)* Azt mondta, hogy 2006 óta két olyan politikusról tud, akik ezt nyilvánosságra hozták.

Szeretném arról tájékoztatni a miniszter urat, hogy a Jobbik képviselői az elmúlt két évben - kivétel nélkül mindannyian - a velünk egy háztartásban élő hozzátartozóink vagyonyilatkozatát is nyilvánosságra hoztuk.

Emellett Rogán Antal még frakcióvezetőként azt mondta, azt ígérte, hogy a Fidesz képviselőcsoportja 2015 tavaszára elkészít egy törvényjavaslat-csomagot a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatban. Úgy látszik, hogy kecskére bízták a káposztát, mert ez a vagyonyilatkozási törvényjavaslat nem készült el. Rogán Antal azt is mondta akkor az Indexnek, hogy ez tartalmazni fogja azt, hogy nemcsak a képviselőknek lesz kötelező vagyonyilatkozatot tenniük, hanem a politikai elit minden tagjának. Emellett nem zárta ki annak a lehetőségét, hogy a hozzátartozók vagyonyilatkozatát is nyilvánosságra fogják hozni. Ezzel mindegyikkel egyetértünk, mégsem nyújtották be ezt a javaslatot. Mi most a Ház elé terjesztettünk egy törvényjavaslatot, amely többek között ezeket is tartalmazza.

Emellett fel kell hívnom a figyelmet arra is, hogy a XXI. században egy országgyűlési képviselőtől elvárható lenne az elektronikus vagyonyilatkozat benyújtása. Kérem miniszter urat, indokolja meg, hogy 2016-ban miért jobb a kézi vagyonyilatkozat-kitöltő rendszer, mint az elektronikus vagyonyilatkozat-kitöltő rendszer? Miért nem tartják indokoltnak? Mivel a törvényjavaslat benyújtása elmaradt, miért nem tartják indokoltnak, hogy a hozzátartozóké is nyilvános legyen, és miért nem tartják indokoltnak, hogy például a kormánybiztosok, miniszterelnöki biztosok, miniszteri biztosok is nyilvános vagyonyilatkozatot tegyenek?

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! A megjegyzésem, amit a kormányinfón tettem, a 2000-2010 közötti tíz esztendőre vonatkozott. Természetesen értékelem azt, amit a Jobbik képviselője hozzátartozóik vonatkozásában tett.

Itt megjegyzem, hogy a vagyonyilatkozat megítélését illetően azért alakulhatott ki és maradhatott fenn véleménykülönbség közöttünk, mert mielőtt a Fidesz elnöksége azzal kapcsolatos döntését meghozta, hogy betérjeszt törvényjavaslatot vagy sem, nem titok, hiszen ezt több képviselőtársunkkal is megosztottuk, hogy nagyon alapos nemzetközi vizsgálatot folytattunk le - az anyagot szívesen rendelkezésére bocsátom -, hogy mi a nemzetközi gyakorlat.

(Móring József Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Azt tudom önnek jelenteni: a magyar vagyonyilatkozási gyakorlat a legszigorúbbak közé tartozik Európában, az Amerikai Egyesült Államok vagyonyilatkozási gyakorlatát is ideveszem. *(Dr. Staudt Gábor: Milyen a többi?)* Ez tehát azt jelenti konkrétan, hogy a vagyonyilatkozatra kötelezettek köre, hogy kinek kell vagyonyilatkozatot tenni: kevés olyan ország van, ahol ennyi mindenkinek kell. Nagyon kevés olyan ország van, képviselő asszony, ahol a hozzátartozóknak egyáltalán vagyonyilatkozatot kell tenni. Olyan, hogy a vagyonyilatkozatot a hozzátartozónak meg nyilvánosságra kellene hoznia, olyan ország nincsen.

Szeretném önnek figyelmébe ajánlani, hogy a legrégebbi demokráciákban a képviselők is jóval kevesebb tartalommal bíró vagyonyilatkozatot tesznek, a hozzátartozók az esetek jelentős részében nem kell hogy vagyonyilatkozatot tegyenek, és olyan, hogy nyilvánosságra hozzák, nem létezik, tekintettel arra, hogy nyilvánvaló, hogy egy olyan országban, ahol a tőkefelhalmozásnak több évszázados hagyománya van, könnyen előfordulhat - és ebből indul ki a jogalkotó természetesen -, hogy a hozzátartozók vagyonának semmiféle köze nincs adott esetben a házastárs politikai tevékenységéhez vagy vagyonához.

Azt a megjegyzést is megteszem, képviselő asszony, és nem kötekedni akarok, hogy csak parlamenti képviselőként tudom elmondani a véleményemet, hiszen ez az Országgyűlésre tartozó kérdés. Az Országgyűlés szabályozza a parlamenti képviselők vagyonyilatkozási ügyét, nem a kormány. A kormány még javaslatot sem tett ebben az ügyben. A Fidesz pedig azért nem tett újabb javaslatot, mert a jelenlegi szabályozás Európa egyik legszigorúbb szabályozása. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra adom meg a szót a képviselő asszonynak.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Azért bátorkodtam önnek kérdést feltenni, mivel a kormányinfón ön volt, az, aki

erről a kérdéstről beszélt, ezért tettem fel az azonnali kérdést. Számos nemzetközi példát említett, illetve nemzetközi összehasonlítást. Úgy gondolom, hogy a jogalkotásban az elsődleges kérdés, amit fel kell tennünk, hogy mi a jó szabályozás, függetlenül attól, hogy most más nemzetközi példákban miket találunk meg.

Ha a magyarországi helyzetet, a magyarországi közbizalmat vesszük alapul és a magyarországi közpénzekkel való bánásmódot, akkor úgy látom, hogy igenis indokolt az, hogy a házastársak, a hozzátartozók vagyonynyilatkozata is nyilvános legyen azért, mert Magyarországon az a gyakorlat - az elmúlt időszakban számos példát láttunk erre -, hogy közeli hozzátartozók nevére íratnak rá egyébként képviselők olyan vagyont is, ami valójában az ő vagyonunk, éppen azért, mert ez nem nyilvános; és ez lehetőséget ad arra, hogy akár illegálisan megszerzett vagyonokat is el tudjanak rejtetni a közvélemény elől.

Ráadásul arra is volt példa, hogy időközben módosították a képviselők a vagyonynyilatkozatukat, és azt, hogy módosították, nem tüntették fel, illetve Rogán Antal például (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) úgy egészítette ki a vagyonynyilatkozatát, hogy nem időközben megszerzett vagyonról van szó, hanem abban az időpontban is a rendelkezésére állt ez a vagyon, amikor a gyakorlatilag hamis tartalmú vagyonynyilatkozatát tette. (*Taps a Jobbik padsoraiban. - Dr. Varga László: Megnőtt a lakása. - Lázár János: Nem nyilvános.*)

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Nem nyilvános. Egyedül a litvánoknál merül fel ennek a lehetősége, képviselő úr, de egyébként nincs olyan ország, ahol nyilvános lenne. Nyugodtan leellenőrizheti, alapos tanulmányt folytattunk. Hiszen... (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Kezdjünk hozzá!*) Igen, természetesen, hozzá lehetne kezdeni, ha a Kúria ezt engedélyezné, de bizonyára tudja, képviselő úr, és tudják önök pontosan, hogy Magyarországon többen bírósághoz fordultak hozzátartozói vagyonynyilatkozatok kikérésére, és a Kúria ezt megtagadta. Nem árulok el nagy titkot, hogy az én megítélésem szerint súlyosan alkotmány sértő és törvénysértő lenne, ha bármely hozzátartozó vagyonynyilatkozata a hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozatalra kerülne.

Másrésről, képviselő asszony, elég nagy csacsakáság, amit mond, hogy vagyonynyilatkozatra kötelezett ember nevére rejtene el bárki vagyont. (*Mirkóczki Ádám: Nem nyilvános!*) Akikről ön beszél, azok vagyonynyilatkozatra kötelezettek, akiknek hiteles nyilatkozatot kell adni a vagyonukról. Mennyi esze van annak az embernek, aki vagyonynyilatkozatra kötelezett hozzátartozó nevére rejt el vagyont?

Képviselő Asszony! (*Mirkóczki Ádám: Sok, mert nem nyilvános.*) Ne vicceljen ezzel! (*Dr. Staudt Gábor: Működik, János, működik! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Milyen eszközökkel segíti a kormány a bortermelőket?”** címmel. A miniszter úr Nagy István államtitkár urat jelölte ki a válaszadásra. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Földi László jelzésére:*) Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar borágazat sikeresnek mondható, a hazai polcokon egyre több magyar bor van jelen, és méltán számíthat ilyen elismerésre a magyar bor külföldön is. Hazánkban 22 borvidéken mintegy 80 ezer hektáron folyik szőlőművelés, ezáltal a szőlő-bor ágazat sok-sok család megélhetését biztosítja.

Az már régóta köztudott, hogy a jó minőség a legjobb reklám. Ennek ellenére mind a belföldi kereslet növelése, mind az export szélesítése érdekében szükség van keresletnövelő akciókra. (*Mirkóczki Ádám: Meggyőztél minket! - Derültség a Jobbik padsoraiból.*) Ilyen lehet például az „Országos bor-kiválóság” kóstolóprogram, amelyben a Földművelésügyi Minisztérium által felügyelt borászati iskolák tanulói segítik a fogyasztói választást.

Természetesen nem szabad elfeledkezni a minőség folyamatos szinten tartásáról és javításáról sem (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), és biztos vagyok abban, hogy ezért az ágazatban dolgozók és az agrártárca is sokat tesznek.

Tisztelt Államtitkár Úr! (*Az elnök újból csenget.*) A bor mint hagyományos magyar ital versenyképességének növelése és az ágazat további fejlődése érdekében milyen eszközökkel segíti a kormány a szőlő- és bortermelőket? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Megerősíthetem a képviselő úr szavait: az idei évben jó minőségű és megfelelő mennyiségű borra számíthatunk. Az előzetes termésbecslés alapján mintegy 2,7 millió hektoliter újborra számíthatunk. Az előző évekhez hasonlóan az illatos fajták iránt volt nagy a kereslet.

A jogszabályok következetes hatósági alkalmazásának is köszönhetően 2011-2014 között a jelentős borbekhozatal 2015-re több mint 50 százalékkal esett vissza. A kedvező tendencia ebben az évben is folytatódik. Több híradásban is lehetett hallani arról, hogy

a gyenge minőségű olasz borokat a határon feltartóztattuk, adminisztratív akadályoknak vetettük alá, pontosan azért, hogy a magyar piacot és a magyar bortermelők érdekeit megvédjük.

Több lépcsőből kell felépíteni a magyar borágazatot. Az első lépés természetesen a termelés. A termelés alapvetése először a megfelelő fajták kialakítása és telepítése volt. Ehhez most nyíltak meg azok a pályázati források, mintegy 40 milliárd forintból, amelyekkel a termelőket tudjuk segíteni az ültetvény megújításában, a fajtaváltásban, hogy minél korszerűbb technológiával tudjanak bort előállítani. Ez az ültetvényrendszer.

A következő lépés az, hogy a megfelelő szakmai háttér, a megfelelő szakmai ismeretek meglegyenek magához a borágazathoz. Ehhez a pincéket és a szőlőfeldolgozási eszközök fejlesztését kellett támogatnunk, amire most nyitott pályázatok vannak, és amit igénybe lehet venni minden szőlősgazdának, minden bortermelőnek.

És természetesen itt van egy harmadik pillér, amely szintén nagyon fontos, a megfelelő piacra jutás és a piac védelme. A piacra jutást, azt hiszem, több olyan marketingeszközzel is támogatja a kormányzat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) és a Földművelésügyi Minisztérium, amivel a magyar borokat a megfelelő polcokra és a megfelelő (*Az elnök újból csenget.*) polchelyekre tudjuk rakni. Majd folytatjuk! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót a viszonzásra Földi László képviselő úrnak.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a választ, tisztelt államtitkár úr. Nagyon fontosnak tartom - én elsősorban az alföldi borvidéken élek, ott ismerem ezeket a dolgokat -, tudom azt, hogy a helyi borászok mennyit küszködnek és hogyan próbálják fejleszteni a saját gazdaságukat, mind a termelést, az ültetvény-növelést, mind pedig az ültetvénynél a fajtaválasztást és a fajtacseréket végrehajtani. Nagyon fontosnak tartom azokat a pályázatokat, amelyek ebben az ágazatban megjelentek, illetve meg fognak jelenni akár az agrártárcánál, akár a vidékfejlesztési tárcánál, és bízom benne, hogy a szőlőtermelő borászok élnek is majd ezzel a lehetőséggel. Köszönöm, államtitkár úr. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Folytatnám tovább, mert a következő pillér azon adminisztratív terhek csökkentése a borászatokban, amelyek az ő életüket könnyítik és a piacra jutás lehetőségét segítik.

A következő év elejétől komoly adminisztrációscsökkenés eredményét érezheti majd a legtöbb hazai borász. Az 1000 hektoliter alatti bortermelők

kisüzemi bortermelő kategóriába léphetnek át, amellyel mentesülhetnek az egyszerűsített adóaktári kötelezettség alól. Ezzel párhuzamosan a kistermelők adminisztrációs kötelezettségeit tovább kívánja csökkenteni a földművelési tárca.

Én azt remélem, hogy mindezen hatásokkal azt tudjuk majd elérni, hogy a magyar szőlősgazdák és bortermelők elégedettek tudnak lenni, egyre kiválóbb minőségű bort tudnak termelni, a magyar fogyasztók pedig sokkal szívesebben fognak magyar borért nyúlni az áruházak polcain, mert egyre kiválóbb és egyre jobb minőségű bort fognak tudni venni majd ezekről a polcokról. Remélem, közös munkánk eredményeképpen ez megvalósítható. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Meddig túrjuk még?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat kérte meg. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Sallai R. Benedek bólint.*) Igen. Öné a szó, Sallai R. Benedek képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Személyesen lennék kíváncsi a véleményére, hogyha megteszi azt, hogy őszintén válaszol nekem, hogy az ön véleménye szerint, mint egy regnáló miniszter, mint a Miniszterelnökséget vezető miniszter, mikor kell távoznia egy miniszternek a posztjáról. Van-e olyan szakmai alkalmatlanság, emberi alkalmatlanság vagy politikai alkalmatlanság, amikor már ön is azt mondja, hogy távoznia kell?

Mondom a példát két konkrét miniszter kapcsán. Rogán Antal. Ingatlanügyek miatt az V. kerületben még lehetett polgármester. A vagyonynyilatkozata hamisítása miatt még lehetett frakcióvezető. De most gyakorlatilag az történt, hogy konkrétan hazudott a helikopterútról, simán letagadta a Népszabadságnak, majd amikor a letagadás után mutattak neki egy fényképet, hogy van, akkor még megfenyegette őket perrel. (*Dr. Apáti István: Milyen figurák voltak az esküvőn! A szabolcsi alvilág színe-java...*) De nem azt csinálta, hogy akkor bocsánatot kér vagy ilyesmi, hanem utána a limuzin sofőrjét kiállítják mint felelőst, és ő magyarázkodik, hogy mi is történt. Nyilvánvalóan ez egy eléggé vállalhatatlan ügy.

De nemcsak a helikopterezésről van szó, hanem arról is, hogy pont egy olyan ember csinálja mindezt, aki akkoriban, egykor még a luxusbaloldalt támadta a mostani, azóta már cimborájukká lett Kóka Jánost hasonló helikopterezés miatt. Az akkori politikai támadás, úgy látszik, most megismétlődik. És nyilvánvalóan a korrupciós ügyek is gyarapodnak mellette. Ott van a letelepedésikötvény-ügy. De ha megnézzük azt, hogy a politikai vagy a szakmai alkalmatlansága milyen, most gyakorlatilag lebonyolított egy 17

milliárdos kampányt úgy, hogy nem lett sikeres a népszavazás.

A másik kedvencem a saját földim, Fazekas miniszter úr. Itt gyakorlatilag már csak felsorolás szintjén: némi közpénzt elbrókerezett - megúszta. A TIG felszámolását megúszta. MVH, jogosulatlan igények - megúszta. Játszóterotrány, „Bróker” Marcsika-, Kiss Szilárd-ügy, elég necces, de azt is megúszta. A cimborája a lépfeneotrány kapcsán döghússal etetett gyerekeket - úgy látszik, azt is meg lehetett úszni. Vidékfejlesztési célokra a tanyagazdaságban számolta el a Hold utcai piacot - azt is megúszta. Most a választókerülete hangos a visszaélésektől, ami a közmunkaprogramokból adódik - a saját belügyminisztere rendelte vissza az abádszalóki és tiszaburai közmunka-kifizetéseket - úgy látszik, hogy ezt is megúszta.

(15.00)

A szakmai alkalmasságáról annyit, hogy lenyilatkozta az FM (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy Hajdú-bihar megyében és Szolnok megyében összesen van 30 ezer juh, szemben a valós ötször annyival. Kíváncsi lennék, hogy mikor alkalmasak ezek a személyek. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! A magyar alkotmányos berendezkedésből és a kormányra vonatkozó alkotmányos jogszabályokból következően ezt a kérdést valóban a miniszterelnöknek kellett volna feltennie. Tekintettel arra, hogy a miniszterek természetesen saját sorsuk urai egy bizonyos pontig, minden miniszternek saját lelkiismerete szerint kell ellátni az esküjéhez híven a munkáját (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ez a baj!*), és minden miniszter és akik voltak már miniszterek, pontosan tudják a saját maguk vonatkozásában, hogy hol van az a határ, amíg el tudják végezni a munkájukat, és hol van az, amit már nem vállalnak, vagy úgy érzik, hogy a szakmai elképzelésük nem teljesül. Azt gondolom, az elmúlt 26 évben, amióta demokratikus választások vannak, számos példát láthattak már erre. Érdekes megkérdezni a parlamentben ülő volt minisztereket, hogy ők miért mondtak le.

Ami a felmentést illeti, ez a miniszterelnök kompetenciája, és a miniszterelnök úr tudomásom szerint mindkét miniszterében bízik és támaszkodik rájuk. Ami pedig az egyes miniszterek politikai megnyilatkozásait illeti ezzel kapcsolatban, arra hívom fel a figyelmét, hogy Rogán Antal miniszter úr ideállt a parlamentben, és elmondta, hogy hibázott. Hogy politikusok hibázhatnak-e? Igen, hibázhatnak. Lehet, hogy ön sem hiba nélküli. Azt gondolom, hogy

azok az elvárások, csak szeretném megjegyezni, hogy azok a társadalmi elvárások, amelyeket ellenzéki képviselők pártállástól függetlenül rendszeresen közvetítenek a politikusosztállyal szemben, azért nem reálisak, mert a politikusok ugyanolyanok, mint a társadalom, és ugyanolyan állapotban vannak, mint az ország, hiszen az ország választ bennünket, ezért nem lehetünk mások, hiszen ebből az országból jövünk, és ehhez az országhoz tartozunk mi is.

A magyar politikai osztály körülbelül ugyanolyan állapotban van, mint Magyarország. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Súlyos kritika!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválaszra adom meg a szót képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tetszett volt mondani, hogy minden miniszter saját maga mérlegel, hogy mi az, ami vállalható, de két olyan emberről beszélek, aki - úgy látszik - mindent vállal, tehát nem tud olyan történni, amit ne vállaljon.

Csak érdekességképpen, kis hadurunk, kedves Hende Csaba miniszter úr ennél sokkal kevesebbért távozott. Schmitt Pálnak egy plágiumotrány elég volt ahhoz, hogy távozzon. Én sokat nem vártam tőle pedig annak idején, de ez mégiscsak egy olyan lépés volt, ami ilyen szempontból elfogadható. Hadd említsem meg önnek Kiss Elemér minisztert, Medgyessy Péter kancelláriaminiszterét, aki 2003-ban azért mondott le, mert kiderült, hogy az ügyvédi irodája állami megrendeléseket kapott! Hát, különb volt az MSZP-kormány, mint önök? Nem kellene ezt a minisztereknek mérlegelni, hogy mi az, amit vállalnak?

Még el kell hogy mondjam, azért nem szeretem ezt a rogános ügyet, mert annak idején, 2006-ban fideszes aktivistákat hallottam hangosan ordibátorral járni a várost (*Derűlttség és közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük. - Ordibátor...*), amikor azt kiabálták, hogy „Aki hazudik, az csal, aki hazudik, az lop!” 2006-ban az őszi beszéd után nagyon-nagyon ment mindenütt ez a szlogen. Úgy látszik, hogy ezt most már vagy elfelejtették, vagy kevésbé szeretik hangoztatni, pedig szükség lenne rá, azt hiszem. Köszönöm a szót, elnök úr. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. A viszonválasz megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Azt tudom mondani, hogy a mi politikai közösségünkben politikai ügyekben erős az összetartás, és minden politikustársam pontosan tudhatja, hogy mindannyian ott állunk mögötte politikusküzdelmében, politikai küzdelmeiben.

A személyes ügyek tekintetében azonban mindenkinek saját magáért kell helytállnia. Ez azt jelenti, hogy amikor önök bármelyik politikustársamat vagy minisztertársamat támadják joggal vagy jog

nélkül, alappal vagy alap nélkül, akkor a miniszter-társaimnak és politikustársaimnak magukért kell helytállniuk. Így van ez, amikor Mengyi Rolandot támadják vagy vádolják, így van ez, amikor Farkas Flóriánt támadják, vagy így van ez Rogán Antal esetében is. Mindenkinek saját magáért helyt kell tudni állnia. Ez a Fideszhez tartozás egyik alapelve. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Rendszerszerűvé vált a magyarországi romák diszkriminációja?”** címmel. A miniszter úr válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Teleki László képviselő urat illeti a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért is teszem fel ezt a kérdést, mert az elmúlt hetekben az Európa Tanács egy szakbizottsága egy jelentést készített. Ennek a jelentésnek ez volt a megalapozott véleménye, amelyet a címben is megjelentettünk. Azért érdekes ez, mert mi is egyetértünk ezzel a kifejezéssel, hogy rendszerszerűvé vált a romák diszkriminációja, mert nagyon sok esetben elhangzott az, hogy az oktatásban, a lakhatásban, az egészségügyben tetten érhető az, amiről beszélünk, ennek ellenére nem történik semmi.

Ma, amikor a szegénység elleni harc világnapján beszélünk erről, akkor államtitkár urat arról kérdezném meg, hogy mit kívánnak tenni azzal a 110 ezer romával, cigány emberrel, akik a cigánytelepeken élnek, és közel 600-650 cigánytelepen élnek ezek az emberek, és ma is nemcsak a kirekesztettség az elsődleges, hanem az egészségügyi állapotuk, a foglalkoztatási helyzetük vagy éppen az oktatási helyzetük teljes mértékben kilátástalan. Ezen az alapon, azt gondolom, őszintén kellene beszélni arról, hogy a 110 ezer emberrel képesek-e valamit tenni, vagy az út szélén hagyják őket, és nem kíváncsiak arra, hogy mi lesz velük, csak az, amit egyébként a különböző statisztikák is mondanak, hogy 10-12 évvel előbb halnak meg, mint a nem romák Magyarországon, és megvárják ezt az időszakot.

Tehát én azt gondolom, nagyon fontos lenne ebben a kérdésben önöknek most már át vagy bét mondani, mert nem lehet azt megtenni, amit megtettek az elmúlt időszakban, hogy különböző statisztikák mögé bújva megpróbálják ezt a dolgot kozmetikázni. Mondják meg őszintén, hogy a cigánytelepek felszámolásáért akarnak-e valamit tenni! Mondják meg őszintén, hogy az egészségügyi helyzetükkel kívánnak-e valamit tenni! Mondják meg őszintén, hogy a közfoglalkoztatáson kívül szeretnének-e mást is tenni a roma vállalkozók érdekében! Most nem gyűjtőfogalomként mondom, a szegénység tekintetében ugyanez a helyzet, mert szegény ember és szegény ember között nem szabad különbséget tenni,

viszont akikről én beszélek, azok kint vannak a cigánytelepeken olyan helyzetben, amelyet ma már a harmadik világban sem lehet elképzelni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hat évben már számtalan intézkedés volt, amely akár romáknak, akár nem romáknak is igyekezett segítséget nyújtani akár az oktatás, nevelés kapcsán „Biztos kezdet” gyerekházakkal, tanoda-programokkal mindenkinek, aki nehéz helyzetben van, származására tekintet nélkül.

Emellett mindazok a képzési programok, közmunkaprogramok, adórendszerbeli változtatások, munkahelyteremtési lehetőségek a romák esetében is meghozták a maguk pozitív eredményeit, hiszen az alacsony munkaintenzitású háztartásokban élők száma, ez azt jelenti, hogy két felnőtt esetében két hét alatt nincs két nap, amit munkával töltenének, ezeknek az embereknek az aránya a felére csökkent, 45 százalékról 27 százalékra a romák esetében. Ez egy nagyon biztató jel, azt hiszem, és az alapja annak, amiről a képviselő úr is nagyon sokszor beszélt itt a parlamentben, mi is sokszor beszéltünk, hogy munkahelyteremtéssel, jövőképpel tudjunk segíteni romáknak, nem romáknak egyaránt. Azt hiszem, nagyon fontos a 3 éves kortól kötelező óvodáztatás, hiszen pontosan azt a 7 éves korban megjelenő hátrányt tudja megelőzni a 3 éves kortól kötelező óvoda, ami sokszor jelentkezik, és akár másfél évnyi fejlettségbeli különbséget is jelent azon családok között, akik foglalkoznak jobban a gyerekekkel és azok között, akik nem foglalkoznak jobban a gyermekekkel. Itt már 3 éves kortól tudjuk ezeket a különbségeket csökkenteni. Azt csak melleleg tenném hozzá, hogy a Nemzeti alaptanterv egyébként a romák, cigányok kultúráját is felsorolja mint az alaptantervben megjelenő elemet.

A telepprogramokkal kapcsolatban ön is tudja, képviselő úr, hogy 2015. szeptember 25-én jelent meg az a határozat, amelynek a célja, hogy elérjünk minél több telepet, és minél több telepen az emberi körülmények minimumát sem teljesítő lakhatási körülmények helyett emberi, méltó körülményeket tudjunk mindenkinek biztosítani és mindamellét munkahelyeket is. Ebben sokat segített az, hogy a helyi esélyegyenlőségi programok kialakításához állami támogatásból és nem kis összeget adtunk támogatásként - és innen fogom majd folytatni. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki képviselő urat illeti a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Figyelme-

sen hallgattam, és azt gondolom, hogy megint az adminisztráció mögé kívánnak bújni ezzel a kérdéssel. Hat éve kormányoznak. Hat év alatt nagyon sok mindent tudtak volna tenni, és nem az esélyegyenlőségi program kapcsán, hanem a kormány intézkedései alapján, hogy ezeket a cigánytelepeket szisztematikusan felszámolják. Nem kértem és nem is akarom, mert realitás nélküli, hogy máról holnapra ezt a kérdést oldják meg, viszont már hat év alatt nagyon sok telepet fel tudtak volna számolni, és nem tettek semmit ennek érdekében, és nem látni az eredményeket. Ezért hagyják cserben azokat az embereket, akik ott élnek, és ezért próbálják meg csakis adminisztrációval kezelni.

Nem hiszem, tisztelt államtitkár úr, akkor hiszem el, ha a költségvetési sorokban külön soron meglátom azt a sort, ahol ezzel a kérdéssel foglalkoznak, mert akkor valóban akarnak ezzel a kérdéssel foglalkozni, de addig meg a költségvetésben nem lesz bent. A '17-esben már nem tud bent lenni, viszont ha a '18-asban vagy bármelyikben nem lesz bent, abban az esetben ezzel a kérdéssel önök nem akarnak foglalkozni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Államtitkár urat illeti meg a viszonzás.

(15.10)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha ön végiglapozza az emberierőforrás-fejlesztési operatív programnak, az EFOP-nak az éves fejlesztési keretét, akkor nem milliárdokat, hanem tízmilliárdokat fog látni, amelyek pontosan ezt a célt szolgálják, és bízunk benne, hogy eredményesen fogják szolgálni, mint ahogy bízunk benne, hogy a korábbi forrásoknak is meglett az eredménye.

De azt is fontosnak tartom, hogyha diszkriminációról beszélnek, szegregációról beszélnek, hogy a kormányzat jogi oldalról is, közjogi oldalról is - akár az emberi jogi munkacsoport létrehívásával - igyekezett tenni az ellen, hogy ilyen helyzetek kialakuljanak.

Az, hogy itt a parlamentben most már szószólói szinten is képviselve vannak a magyarországi cigányság tagjai, szerintem az is rendkívül fontos. A romaügyi tematikus munkacsoport vagy az Alaptörvényben lefektetett értékeink, amelyek az esélyegyenlőségi és társadalmi felzárkózás megvalósulására külön intézkedéseket ír elő feladatként a kormányzat számára, azt hiszem, ezek mind fontos közjogi, alkotmányos biztosítéka annak, hogy ilyesfajta jelentéseknek ne legyen soha alapja a jövőben Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések óráját lezárom.

Soron következik a **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása** általános vitájának folytatása a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12458. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Emlékeztetem önöket, hogy az általános vita megkezdése során elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, valamint sor került a vezérszónoki felszólalásokra. Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy ismertesse a fennmaradt időkeret felosztását.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A fennmaradt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 157 perc 26 másodperc, az MSZP képviselőcsoportjának 114 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 65 perc 49 másodperc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc 55 másodperc, az LMP képviselőcsoportjának 35 perc 19 másodperc, a független képviselőknek pedig 22 perc áll rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek a fennmaradt időkeretekben. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként Mátrai Márta képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Alaptörvénye életünk, együttműködésünk elveinek szilárd alapja. Az Alaptörvényt az Országgyűlés alkotta meg, legjobb tudásunk szerint rögzítettük benne védett értékeinket, magatartásunk kereteit. Egyvalamit nem tudtunk benne rögzíteni, az eljövendőt, azt, hogy mi vár ránk a közeljövőben; az Alaptörvény megalkotása idején nem gondolhattunk arra, hogy rendelkezniünk kell arról is, hogy Magyarországra idegen népesség nem telepíthető be akaratom ellenére. Halandó ember előtt ismeretlenek a jövő titkai, felelősségünk abban áll, hogy tudunk-e úgy változni és változtatni, ahogy az élet azt megköveteli tőlünk.

Azt mindenki láthatja, hogy az ország a 2011. évi új Alaptörvény elfogadása óta jelentősen átalakult, Magyarország az elmúlt években sikeresen talpra állt, de közben a világban és körülöttünk rajtunk kívül álló új veszélyek és új gondok jelentek meg. Felelőtlenség lenne, ha ezeket a változásokat nem értékelnénk és nem értenénk meg, és még nagyobb felelőtlenség lenne, ha ugyan megértjük, de nem tennénk ellene semmit. Ez a jövő iránt érzett aggodalom ölt most testet a betelepítés korlátait kijelölő alaptörvény-módosításban.

A nemzetért való aggodalom annak a szakadatlan küzdelemnek a tapasztalata, amit elődeink folytattak a magyar nép fennmaradásáért. Mi, keresztény-konzervatívok megkerülhetetlenül érezzük a felelősséget a magyar nemzet fennmaradásáért, amely abból ered, hogy tiszteljük a múlt nemzetmeg-

tartó igyekezetét, és felelősségünk van a magyarok nemzeti közösségként való megőrzésében. Ezt a felelősséget rögzítettük az Alaptörvényben és az Alaptörvény Nemzeti hitvallásában, amelyben a mostani kiegészítés szerint az alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége.

Múltunk is segít bennünket a döntés mérlegelése során. A magyar népek nyomasztó történelmi tapasztalatai vannak a tömeges betelepülésről, ezért érthetően óvatos ebben a kérdésben. A magyar évszázadokon át befogadó nemzet volt, a magyar uralgó osztály történelmének kivérzett korszakai után sokféle népet engedett letelepülni az ország védett területeire. Az a tapasztalat maradt meg, hogy amikor a betelepülők megsokasodnak, akkor új hatalmak születnek, a belakott területen pedig korlátozzák a magyar élet és szokások fennmaradását. Egy szóval inkább a magyar élet eltűnését, mint a megőrzését pártfogolják.

Vannak azonban, akik azt a kérdést teszik fel, hogy miért most kerül sor az Alaptörvény módosítására. A válasz számunkra teljesen világos: a magyar kormány az elmúlt években folyamatosan bizakodott abban, hogy lesz európai megoldás, amely az európai identitás védelme érdekében egyeztetett, közös szabályok alapján kezeli a tömeges betelepülést, a magyar Alaptörvény módosításának kényszere nélkül. Azonban be kellett látnunk, hogy nincs ilyen megoldás. Az a terv, hogy Ázsia, Afrika és a Közel-Kelet túlnépesedett területeiről a fölöslegessé vált népeiséget betelepítsük Európába, és az európai ember csak irányítója maradjon a társadalomszervezésnek, mert ez egy kényelmes megoldás, ez szerintünk rossz elgondolás. Ez a folyamat európai létünk bukásához vezethet, mert az európai ember gyengévé, erőtlenné és védtelessé válik.

Ehhez tartozik még, hogy Európában a tehetséges fiatalok százezrei készülnek munkát vállalni az európai térségben, és nincsen okunk megtagadni tőlük a szüleik és nagyszüleik által megharcolt életlehetőséghez való hozzájárulást.

Az a terv, hogy átalakítsuk megszervezett évezredes életünket, kultúránkat, szokásainkat az ideleplelők igényei szerint, ez is rossz megoldás, mivel a bevándorlók európai kötelező szétosztási rendszerében a betelepítésnek nincs megjelölt felső határa.

Nincs biztonságos határvédelem, sőt inkább a tömeges betelepülés támogatása, ezért a magyar kormány lépéskényszerbe került: magának kell megvédeni Magyarországon az európai értékeket. Vannak azonban, akik arra hivatkoznak, hogy az uniós jog csak menedékkérelem elbírálására jelöl ki tagállamokat, de ehhez hozzátartozik a letelepítés, hozzátartozik a helyben lakás a menedékkérelem elbírálásáig, majd a befogadás vagy kitoloncolás.

Ez az eljárás azonban Európa egyetlen országában sem működik, még a jogosulatlan menedékkérőket sem lehet gyakorlatilag visszaküldeni hazájukba, mert vagy a visszafogadó-készség hiányzik, vagy a menedékkérők tűnnek el az eljáró hatóságok szeme elől. A befogadott menedékkérők pedig a mai tapasztalat

talat szerint a szabad európai térségben oda utaznak, ahová akarnak.

Tisztelt Országgyűlés! További érvünk az Alaptörvény hetedik módosítása mellett, hogy a magyar társadalom látja, érzi a betelepülés lehetséges következményeit, és egy népszavazás nyomán megadta a támogatást a kényszerbetelepítés elleni védelemhez. Ez az érvünk a népszavazás egységes választói magatartásából következik. A kötelező betelepítési kvóta elutasítását több mint hárommillió, politikailag tudatos választó számunkra feladatul szabta. A Magyar Országgyűlés nem tehet mást, mint ezt a döntést megvitatja, és figyelembe veszi az állampolgárok akaratát; nem lehet a több mint 3 millió 300 ezer tudatos választó akaratát semmibe venni. Bár vannak európai országok, ahol még egy érvényes népszavazási döntést is figyelmen kívül hagynak, Magyarország azonban nem ilyen. Minden népszavazás, amit az elmúlt évtizedekben lefolytattunk, változást hozott az ország rendjében és az ország működésében.

(15.20)

Az Alaptörvény iránymutatás életünknek, de nem fontosabb, mint maga az ország élete, ezért módosítható és kiegészíthető minden olyan tétele és minden olyan rendelkezése, amely felett eljárat az idő. Lehetetlen elvárás, hogy az ország alapvető szabályai változatlanul maradjanak, miközben körülötte az átalakuló világ ezt a változást kiköveteli. Ez az Alaptörvény betűire is vonatkozik.

Válaszra vár azonban az a kérdés is, hogy milyen szintű akaratközösség kell az Alaptörvény jelen módosításához. A legjobb az lenne, ha az Alaptörvénynek ezen módosítását a Magyar Országgyűlés tagjai akarategységben fogadnák el. Olyan ügy ez, amely az egész magyarságot érinti, nemcsak ma, hanem a jövőt tekintve is. Ha most ebben tévedünk, nem fogjuk tudni később kijavítani tévedésünket. Ezt a veszélyt Európa más országai most kezdik felismerni, ezért hívta a miniszterelnök úr kivételes módon személyesen a parlamenti pártok képviselőit egyeztetésre ebben a kérdésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény előtünk fekvő módosítása átlépi a politikai elkötelezettséget és átlépi a parlamenti jogállást is, és csak a nemzetért viselt felelősség nézőpontjából érthető meg. Ez egy kivételes alkalom a sorsközösség vállalására a magyar nemzet védelmében. Az eljövendő a mostani döntésünkről nem pártokat, nem személyeket és nem szónoklatokat fog megőrizni, azt fogják felírni a krónikákban, hogy kik akarták a betelepítést a magyar állam hozzájárulása nélkül, míg kik azok, akik ez ellen felemelték a szavukat.

Felelősség tekintetében megegyezik ez a kettős állampolgárságról szóló népszavazás következményeivel. Itt sajnos nincs lehetőségünk jó európai példák számbavételére. Számos helyen a haza, a hazához való érdek nélküli kötődés értelmezhetetlen állampolgári magatartás, ezért ebben új utakat kell járnunk, saját tapasztalataink által kell a jövőnk

felépíteni. Örökségünk az, amit Bornemissza Gergely mond az egri vár védelmére készülve. Idézem: „Tudod te azt, hogy nagy és szent dolog a haza védelme, éppolyan, mint amikor az édesanyját védi a gyermeke.” Ezt egy Hegedűs hadnagy sem akkor, sem ma nem érti meg.

Jelen alaptörvény-módosítás csak a globális világrend társadalomformáló tévedéseit és a változások következményeit fel nem ismerő, meggondolatlan politikusok által okozott bajt próbálja orvosolni ott, ahol az még lehetséges. Az Európában egyesülő népek körében az alkotmány egy kivételes szabály, mert lényegét tekintve felette áll az Európai Unió jogszabályi rendjének. Olyan európai döntés nem született, amely felülírja a nemzeti alkotmányok alapját, az ország területi egységére, népességére, államformájára vonatkozó szabályokat, az állami berendezkedésre vonatkozó rendelkezési jogot, hogy ezzel valamiféle egységesülő alkotmányos rendet hozzon létre. Elképzelhetetlen lenne, hogy az Európai Unió bármely szerve döntésével megváltoztathatná az ország területét vagy államformáját, ez az alkotmányos identitásunk része. A lehetőség megvolt egy európai alkotmány elfogadására, de azt akkor számos tagállam elutasította, így megmarad a nemzeti alkotmány lényegének elsőbbsége, és ezeket követik az európai jog azon előírásai, amelyekben vállaltuk a közös döntés felelősségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény most beterjesztett módosítási javaslata a jövőért szóló felelősségről szól. Bízom abban, hogy a magyar választópolgárok aggodalma értő fülekre talál, és pártállástól függetlenül számíthatunk minden képviselő támogatására. Kérem, támogassák az Alaptörvény hetedik módosítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm Mátrai Márta háznagy asszony felszólalását. A következő előre bejelentett felszólaló Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék röviden reagálni néhány, már korábban elhangzott felszólalásra, és kezdeném akkor a legfrissebbel, Mátrai Márta képviselőtársunk felszólalásával. Azért volt egy elszólás, ami egy pillanatra megütötte a fülem, egészen konkrétan, amikor a bevándorlók összességéről valahogy úgy tetszett fogalmazni, hogy az ott helyben, szülőföldjükön feleslegessé vált népesség. Én azt gondolom, hogy ilyet mondani, az egyet bizonyít, hogy pontosan azokkal a háttérfolyamatokkal és politikai mechanizmusokkal nem vagyunk tisztában, amelyek okozzák ezt az elképesztő népességáradatot, de azt mondani akár egy szírre, akár egy afgánra, akár bárkire, ahonnan elindul, hogy ott helyben feleslegessé vált, bocsánat, de ez a dilettantizmus magasiskolája.

Mindennek megvan az oka, és természetesen én nem azt állítom, hogy kontrollálatlanul ide be kell

engedni vagy máshová, szó sincs róla, csak én azt mondom, hogy legalább olyan fontos nulladik lépésként a jelenlegi válaszok előtt föltenni azt a kérdést, hogy mi okozza ezeket a hatalmas és globális problémákat. Hogyha ezt a kérdést firtatjuk, akkor nem mehetünk el amellett, hogy kinek, milyen felelőssége van, legyen ez adott esetben a mindenkori magyar kormány, legyen ez adott esetben az Európai Unió vezetése vagy éppen azon szövetségeink vezetése - gondolok itt elsősorban a NATO-ra -, amelyeknek közvetlen és közvetve igen komoly szerepe van abban, hogy ezek a válságövezetek a világban kialakultak, és ennek fényében vizsgáljuk meg a magyar politikai elit felelősségét.

(Földi László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Hogyha keresném az elmúlt időszakban azoknak a nemzetközi katonai és egyéb politikai akcióknak a magyar kormány részéről vagy a magyar diplomácia részéről a reakciókat vagy elítéléseket, amelyek egyébként igen magasán hozzájárultak akár ezen gócpontok kialakulásához, akár eszkalálódásához, akkor elég nagy bajban lennék, mert én nem hallottam sem a magyar külügyminiszter, sem a magyar diplomácia egyetlen szereplőjének hivatalos állásfoglalását sem az ellen, hogy mit művel a Nyugat a Közel-Keleten vagy éppen Ázsia egyes régióiban, vagy éppen Afrika egyes régióiban. Azt már nagyon is hallom, hogy ezt hogyan fordítjuk le belpolitikai tőkévé, vagy hogyan próbálja meg a kormány belpolitikai tőkévé konvertálni ezen következményeket, de az, hogy nekünk van-e ebben felelősségünk, arról már nagyon keveset hallunk.

És amikor a KDNP vezérszónoka vagy vezérszónokai a kereszténység védelméről tartanak magasatos beszédeket, akkor szeretném feleleveníteni újra azon mondataimat, amelyeket az ISIS elleni magyar katonai kontingensről szóló vitában már elmondtam, hogy ilyen álságos - és bocsánat, csehszlovák - szöveggel ne jöjjenek már akkor, amikor ezt csak úgy és olyan kontextusban használják, amikor nem tudnak épeszű érvet valami mellett vagy valami ellen. Ha önök a kereszténység védelméről beszélnek, akkor tegyék ezt következetesen. Az, amikor az Iszlám Állam mit művel, pontosan tudjuk, és elítélendő, történjen az keresztények ellen, történjen az muszlimok ellen, hinduk ellen vagy bárki ellen, de önök hallgatnak, amikor a Boko Haram Afrikában mészárol egyébként keresztényeket.

Oda miért nem akarnak katonákat küldeni? Én ezt a példát természetesen azért mondom, mert önök következtelenek, és nemcsak következtelenek, hanem dilettánsok is, és nem merik vállalni a felelősséget azért, amit egyébként vagy hallgatólagosan, vagy szándékosan tesznek, nevezetesen, hogy csont nélkül és mindenfajta ellenvélemény vagy minimális kritika nélkül kihasználják a Nyugat által diktált, nem tudom, parancsokat, illetve engedelmeskednek ezeknek a parancsoknak.

És ha kereszténységről és kereszténydemokrata kioktatásról beszélünk, akkor az elmúlt hat évre is egyetlen mondatban reagálnék. Legyenek ugyanennyire érzékenyek a keresztényi parancsolatokra, amikor a saját politikai felelősségükről van szó. Én csak két parancsolatot, a hetediket és a nyolcadikat javasolnám nemcsak a KDNP-nek, hanem a Fidesz-nek is, nevezetesen, hogy ne lopj, és hogy ne hazudj.

(15:30)

Ez a kettő; ha eljutnánk legalább egy minimális szinten ide, akkor boldogabbak lennének nemcsak önök, hanem az ország is.

S ha felelősségről beszélünk, akkor szeretném - ha azt tényleg komolyan és őszintén gondolták, hogy hogyan kell viseltetnünk embertársaink iránt és a szerepünk iránt, nemcsak itt Magyarországon, nemcsak a magyar kormány belpolitikai tevékenysége kapcsán, hanem az Európai Unióban is vagy éppen globális szinten más földrészeken is -, hogy ezt a felelősséget viseltesük akkor is saját magunkra nézve kötelezően, amikor olyan agyrémakciókban veszünk részt a már említettekén kívül, akár Afganisztánban, akár Irakban, akár Szíriában, akár Afrikában katonailag, amelyek ezekhez az áldatlan állapotokhoz hozzájárulnak, hogy elindulnak tömegek és kontrollálatlanul érkeznek különböző országokba vagy földrészekre. Most ennek szenvedő alanya Európa.

De ha ez csak most fontos, akkor az önök hitellessége és kompetenciája ezzel természetesen meg is dőlt. Ha mi következetesen az országot akarjuk védeni, ha ellenőrizetlen tömegekkel riogatunk, és hozzáteszem, okkal félünk ellenőrizetlen bevándorlóktól, hiszen a bűnszervezetek, a terroristák és ki tudja, ki rossz szándékú szervezet és személy nyilván ezt kihasználja, akkor beszéljünk az ellenőrizetlen letelepedési kötvényekről is. Mert önök ezzel pontosan azt üzenik, hogy pénzért jöhet nyugodtan. Ne mondják nekem azt, hogy egy négyes kontrollon átmegy az adott illető, aki letelepedési kötvényhez folyamodik, mert a Nemzetbiztonsági bizottság zárt ülésén - finoman fogalmazok - nem sikerült egyetlen ellenzéki képviselőt sem meggyőzni arról, hogy ezek az ellenőrzések százszázalékosak és mindenki hátradőlhet nyugodtan, mert azok között, akik Magyarországon letelepedési kötvényt vásároltak, egészen biztosan nincs rossz szándékú vagy kétes elem. Csak egyetlen névre hívnám fel a figyelmet, aki olyannyira vásárolt letelepedési kötvényt, hogy egészen a miniszterelnök családjáig jutott, ez a bizonyos Gait Faraon, akiről az Alkotmányvédelmi Hivatal a mai napig nem tudja megmondani, hogy ez az a Faraon-e, aki évekig az FBI top 10-es listáján rajta volt, aki ellen Franciaországban is körözést adtak ki, és aki az al-Káidához köthető terroristákat finanszírozott. Az a válasz rá, hogy milyen sok pénzt hozott Magyarországnak, és ez milyen jó nekünk. Hát gratulálók! Lehet, hogy önöknek jó, csak akkor tegyük hozzá azt is, hogy hiteltelen azoknak az érveknek az

összessége, amiket önök itt elmondtak a bevándorlókra úgy nagy általánosságban.

Amikor a felelősségről beszélünk, akkor azt is fontolják meg, amikor augusztus 27-én Orbán Viktor az európai közös hadsereg felállításának szükségességéről beszélt, majd néhány nappal később Németh Zsolt tette ugyanezt. Önök tényleg azt hiszik, ha egy európai uniós hadsereg, egy nagy közös európai uniós hadsereg létrejön, akkor az megoldás lesz mindenre? Hát, pont a NATO és pont a különböző nemzetközi szövetségek tekintetében kellene már végre abból tanulnunk és levonni a konzekvenciákat, hogy ezekben a szövetségekben a magyar érdekérvényesítés olyan minimális, hogy gyakorlatilag nem is létezik, viszont ellenszolgáltatás nélkül engedelmeskedünk minden parancsnak. És pontosan az ilyen nemzetközi szövetségek okozzák azokat a válságövezeteket a világban, aminek a levét elsőként majd-hogynem Magyarország issza meg geopolitikai helyzeténél fogva.

Ugyanez vonatkozik a közös európai titkosszolgálatokra is. A közelmúltban a Belügyminisztérium különböző szereplői tettek arra utalást, hogy ez igenis szükséges. Én itt szeretnék a Belügyminisztérium egy korábbi álláspontjára hivatkozni, amivel mélysegesen egyetértek, nevezetesen, hogy titkosszolgálat, főleg hírszerzés, pláne elhárítás csak nemzeti alapon működhet, hiszen szövetségen belül is minden szövetséges egymással szemben már ellenérdekelt. Ha ilyen lözöngyektől várjuk közép- és hosszú távon a megoldást, annak a problémák eszkáldódása lesz az eredménye, egy lépést nem teszünk a megoldás felé, viszont annál inkább mélyítjük azokat a problémákat és azokat a már most megoldhatatlannak látszó feladatokat, amelyek jelenleg előttünk állnak.

Én összességében és egy mondatban lezárva az általam mondottakat: több felelősséget és annál is több következetességet kérek önöktől. Vegyenek példát a Jobbikról olyan értelemben, hogy amit két évvel vagy nyolc évvel ezelőtt mondtunk, azt most is tartjuk, s pláne, ha nemzeti sorskérdésről van szó, akkor mi vagyunk azok, akik nem pártpolitikát csinálnak, hanem kérés nélkül, önként teljesítjük mindazt, amit szerintünk egy nemzet és egy ország elvár tőlünk. Önöktől is csak ehhez kérek megfelelő alázatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Hargitai János képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az első kérdés, ami feltehető az Alaptörvény módosítása kapcsán, hogy indokolt-e vagy mi indokolja, hogy megtegyük az Alaptörvénynek ezt a betervezett módosítását. Azt gondolom, hogy azok az érvelők, akik azt mondják, hogy a népszavazás során, amikor több mint 3,3 millió politikailag aktív ember beszélt egy irányba, akkor mi tudjuk azt, hogy ezek nem egyszerűen a

Fidesz és a KDNP szavazói voltak, hanem egy sokkal nagyobb közösség jött létre, és ennek a közösségnek, ennek a nagyobb egységnek az akaratát már önmagában is politikailag ha nem is kell, de indokolt az Alaptörvényben is rögzíteni.

A másik érvem az, hogy ez egy sorskérdés, amiről itt szó van. Nem kell nagy jósnak lenni ahhoz, hogy azt mondjuk, az elkövetkezendő évek vagy évtizedek egyik legnagyobb kihívása az, hogy a világ hogyan kezeli a migráció és a bevándorlás kérdéseit. S mivel ez egy sorskérdés, alapvető szabályainak rendezése alkotmányokba vagy alaptörvényekbe való.

Mi az, amit mi a konkrét módosítás során megcélzunk? Négy helyen nyúlunk bele az Alaptörvénybe. Mindjárt a Nemzeti hitvallásba is bekerül egy fontos mondat. Valljuk, hogy történeti alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelme az állam alapvető kötelezettsége. Amikor a Nemzeti hitvallás fejezetébe nyúlunk bele, akkor nemcsak egy nemzeti deklarációban, egy ünnepélyes kinyilatkoztatásban kell gondolkodnunk. Szerves része ez a deklaráció az Alaptörvénynek, és a mindennapi jogalkotásban vagy a bírósági gyakorlatban is alkalmazandó.

A következő, amit módosítani szándékozunk, a szuverenitási klauzula, ami az Alaptörvény E) cikkének (2) bekezdése. Ez röviden arról szól, hogy a szuverenitásunkból fakadó hatásköreinket más tagállamokkal együtt közösen gyakoroljuk az Unión belül. Volt egy olyan kitétel ebben a passzusban, amikor azt mondtuk, hogy a szükséges mértékig. Valójában, hogy mi a szükséges mérték, az eddig semmilyen tartalmat nem kapott, most a szükséges mérték néhány fontos állítással gazdagodik. Mégpedig rögzítjük azt, hogy a szükséges mérték mit nem sérthet. Azt rögzítenénk a továbbiakban, hogy a bekezdés szerinti hatáskörgyakorlás összhangban kell álljon az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal - ez az egyik fordulat -, és itt jönnek témánk szempontjából a nagyon fontos dolgok, hogy a szabadság továbbá nem korlátozhatja a Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogunkat.

Azt is rögzítenénk egy következő cikkelyben, hogy Magyarország alkotmányos identitásának védelme az állam minden szervének kötelessége. A negyedik cikkelyben pedig - ami talán az egyik legfontosabb - azt rögzítenénk, hogy Magyarországra idegen népesség nem telepíthető. Vita van a politikai közgondolkodásban arról, hogy pontos-e az a meghatározás, hogy idegen népesség. Én tökéletesnek gondolom, mert a második mondat megmagyarázza, hogy mire gondol a jogalkotó: mindenkit idegen népességnek tekint, kivéve az európai gazdasági térség országainak állampolgárait. Írhatjuk ezt másként is körül, de azt gondolom, hogy ennél pontosabb meghatározásra nem fogunk jutni. S azt is rögzíti ez a tétel, amit most behoztunk az Országgyűlés elé, hogy csak az Országgyűlés által meghatározott törvényben szabályozott eljárásban lehet erről dön-

teni, tehát magától értetődően országgyűlési tárgykör. S az Alaptörvény azt is rögzíti, hogy csak magyar hatóság dönthet ezekben a kérdésekben egyedi bírálat alapján.

(15.40)

Erről szól röviden az alkotmány-módosításunk. Volt egy olyan állításom, hogy sorskérdésekről van szó, és a politikai indok mellett egyszerűen a racionalitás is azt kívánja, hogy az Alaptörvény foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel.

Szeretnék néhány szót ejteni itt röviden, mondanivalóm második részében az Európai Bíróság gyakorlatáról. Erről miniszter úr beszélt, amikor itt a délelőtti vitában megszólalt, és az Európai Bíróság esetében ultra vires eljárásra hivatkozva egyfajta lopakodó eljárásról beszélt. Erre én is itt nyomatékosan felhívnom a figyelmet, hogy az Európai Unió intézményeinek, de az Európai Bíróságnak is egy nagyon szeretett gyakorlata. Azt is mondhatnám, hogy emberi jogi kérdésekről vagy alapjogvédelemről valamikor semmilyen módon nem szólt az Európai Közösség joga, hiszen nem erre jött létre. Ma mégis ilyen kérdéseket is tartalmaz az Európai Unió alapszerződése.

Ezek úgy kerültek be az alapszerződésbe, hogy az Európai Bíróság egy-egy ügy kapcsán vizsgálta a tagállamok alkotmányos hagyományait ebben a tárgykörben, majd döntéseket hozott. Ezek a döntések később beépültek az Európai Unió szerződésébe. Stauder-ügy, '69, Internationale Handesgesellschaft-ügy 1970, Nold-ügy, '73, Solange-ügy I. 1974-ben, majd Solange II. 1986-ban. Nincs időm az egészet kifejteni. Nekem valami azt súgja, hogy ugyanez várható az Európai Bíróság fórumain abban a tárgykörben is, amikor meg fog nyilvánulni ez a bíróság, hogy mit értünk a tagállamok alkotmányos hagyományain, mit értünk a tagállamok alkotmányos identitásán.

Mert valljuk be, eddig a mi Alaptörvényünk sem mondott erről semmit, most ezt rögzítenénk, hogy mi mit értünk ez alatt. Zajlik egy vita köztünk és az Európai Unió között az Európai Unió bírósága előtt. Ők kvótákban gondolkodnak, mi alkotmányos identitásról gondolkodunk. Megint hivatkozom arra, amit miniszter úr itt délelőtt mondott, szomorú történeteket tudunk a második világháború utáni történelekről, amikor kitelepítésekről, betelepítésekről beszéltünk, vagy lakosságcseréről beszéltünk, pedig akkor is indokolt lett volna elűzésről meg elhurcolásról beszélni. Itt valami hasonló történik.

Elszegényítünk bizonyos fogalmakat, és az elszegényített fogalmak mögött olyan dolgokat akar az Európai Unió néhány meghatározó személyisége vagy meghatározó gondolkodók elérni, ami nekünk semmilyen módon nem áll érdekében. Ezért ezt a lopakodó jogalkotást, azt gondolom, az Alkotmányban rögzített állításainkkal is korlátozni kell. És azt gondolom, hogy a mi példánk precedens lehet ilyen szempontból is, ha ezt teszik más tagállamok is, mint

ahogy egyébként a tagállami alkotmánybíróságok már hoztak ilyen döntéseket, akkor ezt az ügyet az európai jogi fórumokon is megvédhetjük és sikerre vihetjük.

Ez az érdekünk, ezért támogatjuk az Alaptörvény módosítását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Előre bejelentette felszólalási szándékát Sallai R. Benedek képviselő úr, Lehet Más a Politika.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Egész délelőtt jegyzeteltem itt, hogy felkészültnék tünjek, és úgy látszódjon, hogy alaposan meghallgattam az önök érveit, amiket hangoztattak. De hát nagyon nehéz így beszélni erről az egészről, mert miközben betelepítés ellen beszélnek, és közben elmegyek a körúton a Szeráj nevezetű gyrososig, és két fideszes képviselő állán csurog a paprikás csipős szosz, ott eszi a muszlimoktól a gyrost, akik betelepültek - és itt közben beszélnek. *(Derütség és közbeszólások a Jobbik és a Fidesz soraiban. - Az elnök csenget.)* Nyilvánvalóan ennek a hangulata alapvetően befolyásolja a véleményemet, hogyan is ítélem meg az álláspontjukat ebben az egészben.

Elsőként egyáltalán szeretnék leszögezni. Nagyon bízom benne, hogy ez kiderült a vezérszónoki körből, hogy a Lehet Más a Politika támogatja az elérendő célt, fontos célkitűzésnek tartja azt, hogy Magyarország nemzeti szuverenitása erősödjön, Magyarország határai védelmét erősítjük, és gyakorlatilag a bürokratikus túlkapasokkal szemben a Magyar Országgyűlés kiálljon amellett, hogy a Magyar Országgyűlésnek Magyarország területén elsődleges céllal kell meghatároznia azt, hogy mi történjen az országgal. Tehát ezzel a céllal, ami megfogalmazódik, azt hiszem, egyet lehet érteni, és ellenzéki képviselőként is azt mondom, hogy az az irány, hogy ennek a fejlesztésére van szükség, üdvözlendő.

De az a kérdés, hogy ez valóban ezt a célt szolgálja-e. Mert akkor nézzük meg, hogy mi ez a cirkus, ami itt körülöttünk van. Megyek végig a vezérszónoki körön. Kósa frakcióvezető úr úgy kezdte, hogy mindig kivételes pillanat az Alaptörvényről tárgyalni. Hát, annyira nem kivételes, mert lassan már évente egynél többször jön vissza ide újra és újra ez a gránitszilárdságú Alaptörvény. Önök nem teszik annyira kivételessé, hogy az Alaptörvényről ritkán lehessen beszélni. Ugyanakkor nem mondja azt, hogy belátják, hogy 2011-ben rossz irányba mentek, és egy halom hibát követtek el, mert ezt még egyszer sem hallottuk; mindig csak azt, hogy a nemzet ügye miatt indokolt.

Utána külön tetszett, amikor Kósa képviselő úr elmondta, hogy milyen fontos ez a hetes szám, mert az milyen pozitív hoz, és a magyar mesevilágban, a magyar hitvilágban hogyan jelenik meg. Rögtön megnéztem, aki ismeri egy picit a bibliát, az tudja, hogy a hét bő esztendő után hét szűk esztendő jött.

Hét pecsét feltörése a hét angyal jelenlétében a Jelenések könyvében szintén nem pozitív híreket hozott. Utána azt is tudják, hogy a főbűnökből is hét van, ezt azért érdemes megjegyezni, mert a Fidesz körül már nagyjából mindegyikre találtunk példát, itt volt a dunakeszi gyilkossági ügy, tehát most már arra is. Azért ez a hetes szám nem feltétlenül mindig pozitívumot jelent, és nem feltétlenül jelent előrelépést.

Azt mondja Kósa frakcióvezető úr, hogy nem tudja, kicsodák, miért jönnek ide. Bezzeg, ha a Fidesznek fizetnek, akkor mennyire jó. Fizetnek a Fidesznek, ez egy szójátéknak is elmegy, tehát abban az esetben, ha veszük az államkötvényeket, állampapírokat vagy állampolgárságot, akkor már rögtön sokkal támogatandóbb. Ezek, ugye, nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy megítéljük a Fidesz komolyságát ebben az ügyben.

Azt mondja, hogy senki nem kérdőjelezheti meg a politikai akaratot. Hát dehogynem! A Fidesz megkérdőjelezi mindig azt, hogy a társadalom hogyan ítéli meg. Egy évvel ezelőtt, amikor pénzt kellett költeni arra, hogy legyen társadalmi konzultáció, akkor lekonzultáltuk a társadalommal. Nem hitték el, amit a közvélemény-kutatások mutattak, hogy a magyar társadalomban igény van erre, önöknek az nem volt elég. Mindegy, az a lényeg, menjen a kampány, menjen a pénzköltés.

Utána, amikor gyakorlatilag lezajlott a társadalmi konzultáció, és világos volt az irány, és egyébként mindenki, akinek a szeme egy picit a pályán volt, az tudta, hogy mi az irány, de azután még előjöttek egy népszavazással, majd meglepődtek azon, hogy minden előrejelzésnek megfelelően az eredmény olyan lett, amit vártak, persze, azzal a különbséggel, hogy nem lett érvényes a népszavazás. Tehát a Fidesz kétszer megkérdőjelezte, és kétszer tett olyan társadalmi intézkedést, amikor ráerősítést akart.

És az szolgált még örömmre, amikor Kósa frakcióvezető úr rögtön az MSZP-re mutogatva elkezdte az MSZMP-s múltat felemlíteni. Azt hiszem, jobbikos képviselőtársainkkal mindig szórakozunk azon, amikor versenyt futnak az MSZP-vel, hogy hol van több MSZMP-s. Ha az államtitkári karba III/II-es ügynököket dugdosnák, és a soraim között volt MSZMP-sek lennének, akkor valószínűleg nem dobálnék kavicsokkal egy üvegházba, de Kósa képviselő úr vagy frakcióvezető úr ezt a hibát azért csak elkövette, hogy feladja ezt a labdát. És megköszönte azt, hogy félre lehetett tenni a pártpolitikai szempontokat. De hát nem lehet félretenni! Gyakorlatilag egy politikai PR-termék ez a népszavazási ügy, mint ahogy PR-termékké tették az alaptörvény-módosítást is, és nagyon-nagyon nehéz emellett elmenni.

Utána érdeklődéssel hallgattam Szájer európai parlamenti képviselő urat is. Mindig azt hiszem egyébként, hogy ha valaki kikerül Európába, akkor egy picivel fejlettebb, emelkedettebb politikai kultúrát hoz haza - de nem. Ő is minden további nélkül azt mondta a beszédében, hogy Magyarország lakosságának 40 százaléka szavazott nemmel. Nem erről

van szó, hanem aki szavazásra jogosult. Szó nincs arról, hogy lehetne pontosan tudni, hogy a magyar társadalom többsége mit támogatna, tehát ez egy erős csúsztatás. Úgy látszik, Európa sem tud javítani ezen a politikai kultúrán. Ugye, azt is mondta, hogy stratégiaileg nincs vita abban, hogy a helyzet lépéseket és megoldásokat kínál. Gyakorlatilag azért furcsa ez, mert az urbánus legenda úgy tartja, hogy nagyjából Szájer képviselő úr laptopján született ez az Alaptörvény, amiről immár hetedjére bizonyosodik be, hogy nem alkalmas, és módosíthatni kell ahhoz, hogy valamire alkalmas legyen, hogy működőképes legyen. Az, hogy ebben az esetben ilyen hangosan érvel emellett, mindenképpen furcsa.

Na, a kedvencem Soltész képviselő úr volt. Rögtön megértettem. Éppen a hétvégén mondta egy cimborám, hogy egy Bődöcs nevezetű kolléga azt mondta, hogy mióta Semjénék a kereszténydemokraták, azóta Máriapócon nem könnyezik a Szűzanya, hanem zokog. Ezt rögtön megértettem. Gyakorlatilag, ahogy a felszólalását megtette, rögtön világossá vált, hogy mire vonatkozik ez a poén. Úgy kezdte Soltész képviselő úr, hogy kiosztotta az MSZP-t, hogy azok nem vesznek itt részt semmiben, azok aztán nem járnak be a parlamentbe.

Van egy képviselőfigyelo.hu nevezetű honlap, az egyik politikai elemző cégé. Megnéztem, hogy Soltész képviselő úr, aki nagy arccal kiosztja itt az MSZP-t, mit teljesített.

(15-50)

Nem önálló indítványok száma nulla, 199. helyen van. Önálló indítványok száma 5 darab, 159. helyezett az összes képviselő között. A felszólalások száma 32 darab ebben a ciklusban, 123. helyezett. Ha ilyen eredményeket mutatnék fel, valószínűleg nem oktatnék ki egy egész frakciót, hogy hol van és nem jár be a munkahelyére, mert ehhez azért kell arc valamilyen szinten. *(Dr. Völner Pál: Ti öten vagytok!)*

Akkor mondom: a legjobban, ami engem felbőszített és nézzék el ezt nekem, az a fajta demagógia, amivel elkezdte sorolni a különböző szexuális erőszakos cselekményeket az Unióból; négyet-ötöt hozott példának. Nagyon nem bírom az ilyen demagógiát, amit csinált, ezért hadd mondjak példát! Az elmúlt időszokról beszélek, mondom a főcímetek a lapokból Magyarországon. „Bokrok közé vonszolta és megbecstelenítette az áldozatát a debreceni támadó. A rendőrség a civilek segítségét kéri az azonosításhoz.” Magyar állampolgár követte el. „Megerőszakoltak egy 20 év körüli fiatal szombatra virradóan a debreceni Bem téren.” - számolt be a Hajdú-bihari Napló. Magyar állampolgárok követték el. *(Kucsák László: Melyik napirendre érkezettél?)* A lap szerint a lány hazafelé tartott, de ez nem fontos. „Megerőszakoltak egy 13 éves lányt az anyja tudtával.” Ez júliusi esemény, gyakorlatilag akkor történt, 14 éves kislányról van szó. „Nem találtak senkit az intézetben, ahol megerőszakoltak egy lányt.” - szeptemberi hír.

„Sikertelen volt a szombati rendőrségi razzia a galántai nevelőotthonban, ahol gyanú szerint megerőszakoltak egy lányt.” 2016. szeptember 11. „Az eset még a rendőrököt is elborzasztotta, szexuális erőszak bűntette miatt nyomoznak, de egyelőre nem lehet tudni, hogy ki volt, aki ilyen borzalomra képes.” „Elraboltak, majd megerőszakoltak egy fiatal lányt Pécsen.” Ez is most történt.

Lehet nevetgélni a KDNP-s sorokban, de ezt mind magyar ember csinálta. Én nem tudom, de úgy látom, fenn akarják tartani magyar monopóliumnak, hogy a magyar emberek csinálhatnak ilyeneket, de ha ezt nemzetközi szinten csinálja bárki, akkor bejönnek ide és emlegetik. Tudják, miért érdekes ez? Azért, mert háromszor volt már itt az isztambuli egyezmény. Az az állításom, hogy Soltész államtitkár úr az EMMI államtitkáráként és Orbán Viktor miniszterelnök több magyar nőnek a megerőszakolásáért felelős, mint az összes migráns jelen pillanatban. Ez az állítás. *(Felzúdulás, derűlttség a kormánypárti padsorokban.)* Ugyanis ők azok, akik nem tesznek semmit. Itt van az isztambuli egyezmény, lehetett volna ratifikálni. De mondom a tényeket, amiért nem tesznek semmit. *(Nagy zaj.)* Oké, mondom! *(Dr. Vas Imre: Lejjebb már nem lehet!)* Gyakorlatilag... *(Folyamatos zaj. - Szászfalvi László: Ennél nagyobbakat már ne akarj mondani! - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hozzál nekik egy gyrost! - Az elnök csenget.)* Ha megnyugodott a KDNP frakciója *(Az elnök csenget.)*, akkor mondom a tényeket, csak azért, hogy világos legyen.

Nem csak szexuális erőszakra van szó. 2015-ben 50 nő halt meg családon belüli erőszak következtében Magyarországon. A teljes előrejelző és ellátási rendszer hiányzik. A NANE, a Nők a Nőkért Együtt az Erőszak Ellen Egyesület szerint 2011 és '13 között az uniós országokban végzett kutatás szerint Magyarországon a nők 28 százaléka, 1,2 millió fő szenvedett el fizikai erőszakot, köztük 843 ezren partnerük keze által. Lelki erőszakot a nők majdnem fele, 49 százaléka, 2 millió fő tapasztalt már párkapcsolatban, míg szexuális erőszakra 9 százaléka, 362 ezer fő számolt be. 9 százaléka a magyar nőnek, tehát 361 ezer nő 15 és 74 év között szexuális erőszak áldozatává vált valamikor az élete során Magyarországon partnere vagy más részéről. 6 százalék, 223 622 fő 20 és 74 év közötti nő él jelenleg is erőszakos kapcsolatban Magyarországon. Magyarországon több mint 35 ezer lányt ért szexuális erőszak 15 éves kora előtt.

Ezek nem zavarják önöket?! Idehuzzuk a költségvetési módosítókat, hogy az előrejelző rendszert, a feltárási rendszert javítsuk meg, és önök leszavazzák minden esetben. Idehuzzuk az isztambuli egyezményt, hogy ratifikálja már az ország és nézze meg, de önök nem akarják. Mitől van az, hogy valamivel riogatják a magyar társadalmat, de önöknek nem baj az, ha magyar állampolgárok ilyen arányban és ilyen statisztikai adatokkal követnek el hasonló bűncselekményeket. Tehát amit képmutatásnak és demagógiának tartok Soltész képviselő úrnak, állam-

titkár úrnak a felszólalásában, nyilvánvalóan ez, amivel meglehetősen felbőszített.

De nézzük egyébként a KDNP-t, mert kíváncsi lennék, hogy felszólították-e Balogh Józsefet, aki egykor itt a frakcióban ült, amikor súlyos testi sértéssel a feleségét bántalmazta. 420 ezer forint pénzbüntetést kapott és 256 ezer forintot, mert Magyarországon ennyiért lehet valakinek betörni az arcsontját családon belül. Akkor a KDNP tiltakozott? Nem nagyon találtam egy ilyet sem, hogy elzárkózik a KDNP. Nem nagyon találtam ilyet.

A nők elleni erőszakkal szembeni hatékony fellépésről szóló isztambuli egyezményt eddig 39 tagállam írta alá, 20 ratifikálta, Magyarország 2014. március 14-e óta csatlakozott az egyezményhez, de a magyar jogba való átültetése nem történt meg. Ennyit a KNDP felszólalásáról és annak szakmai érveiről.

Áttérnék egy emelkedettebb szintre, mert megmondom őszintén, hogy nagyon (*Zaj a kormánypárti padosorokban. - Kucsák László: Kívánjuk, hogy sikerüljön!*) vártam az igazságügyi miniszter úr felszólalását. A Wikipédián azt találtam róla, hogy magyar jogtudós, ügyvéd, habilitált tanár, diplomata, egyetemi tanár, és ráadásul benne van, hogy a kutatási területei összehasonlító alkotmányjog, közjogi bíraskodás, közjog, közigazgatási bíraskodás és európai közjog, ezen belül nemzeti alkotmányjog és európai integráció kérdése. Ezért lettem volna kíváncsi arra, hogy mi a véleménye. Őszintén sajnálom, hogy nincs már benn. (*Dr. Völner Pál: Itt kellett volna lenni! - Közbeszólások a kormánypárti padosorokból, köztük: Elmondta!*) Néhány kérdésemre adhatott volna választ. Nem tudom, mitől ilyen izgatott a KDNP, máskor egyébként be sem jönnek, most meg heveskednek, de majd rendezem még ezt. (*Derűltég. - Kucsák László: Negyed órája vagy itt! - Az elnök csenget. - Zaj.*)

Az első szakmai kérdésem lenne, miután nincs itt a miniszter úr, nem tudom, kihez, talán az államtitkár úrhoz vagy a másik államtitkár úrhoz, a kabinet kommunikációért felelős államtitkárhoz fordulnék ezért. (*Közbeszólások: Ott az államtitkár!*) Tehát mi az a mostani módosításban, ami idáig nem következett az Alaptörvényből? Két alkotmánybírónak olvastam ez ügyben a nyilatkozatát, akik egyértelműen leírják, hogy idáig a hagyományos alkotmányozás során az Alkotmánybíróság gyakorlata következetesen az volt, hogy ezeket a szempontokat figyelembe tartották, tehát új elemet nem tartalmaz a módosítás.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát tudnak-e önök arra az egyszerű kérdésre választ adni: mi az, amitől most jobb lesz? Mi az, ami a jelenlegi jogrendszerben nem biztosított és ezáltal majd meg fog valósulni? Nem hoz semmilyen újdonságot. Szintén alkotmánybíró nyilatkozta, hogy gyakorlatilag nem hoz újdonságot. Egy másik kérdés, nagyon-nagyon érdekes ez is, az önök szakterülete,

tehát tényleg csak győzzenek meg; azt mondják, hogy Magyarországnak egy közepes Alaptörvénye van. Az osztrák egy nagyon-nagyon részletes alaptörvény, míg Nyugat-Európában sokkal rövidebbek és alapvetően egy kereteket meghatározó alaptörvény van. Miért jó ez a köztes állapot, amikor ha valakinek valamilyen politikai PR-ötlete van, akkor bele lehet tenni, és egyébként pedig nem a kereteket akarják betartani? Azért fontos ez, mert önöknek tudniuk kell szakemberként, és én csak várom a válaszokat, hogy hogy lehet biztosabban jogállamot létrehozni. Jelen pillanatban a jogi kereteket igazítják a politikai állásponhoz, nem pedig a politikai álláspont akarja a jogszabályokat megtartani. Tehát amennyiben van egy politikai PR-termék, akkor automatikusan reagál rá a jogalkotás, a jogászokból álló kormánytöbbség reagál rá, és azt gondolják jogászként, hogy ha írogatnak papírokra valamit, akkor abból megoldás lesz. De ez eddig sem hozott eredményt.

Mi partnerek vagyunk abban az önök célkitűzéseiével, hogy erősítsük Magyarország szuverenitását. Partnerek vagyunk abban, hogy védjük meg a határt. Partnerek vagyunk abban, hogy önrendelkezési jogunk nemzeti szinten megmaradjon. De mondják meg, hogy ez az alaptörvény-módosítás, azon kívül, hogy egy politikai PR-termék, mire jó! Mert gyakorlatilag az, aki alkotmánybíróként megszólalt ebben az ügyben és interneten el lehet érni a véleményét, gyakorlatilag fenntartásokat fogalmaz meg. Az a kérdés, hogy az egy jobb ország lenne, ahol alapvetően alkalmaznák az alkotmányt és nem pedig PR-termékként hasznosítanák.

A legfontosabb hibája talán ennek az alaptörvény-módosításnak, és megint a jogászok véleményét kérem, hogy konkrétan, szövegszerűen nem zárja ki a kvótákat. Tessenek már megmutatni, hogy melyik az a jogszabályhely a módosításban, itt van előttem a teljes, de gondolom, államtitkár uraknak is megvan, melyik az a hely, amely konkrétan kizárja a kvóták alkalmazását! Mert ilyen nincs benne. Tehát mindenképpen furcsa, hogy a kvótanépszavazásra hivatkozva behoznak egy olyat, ami konkrétan nem kezeli ezt a problémát.

Az „idegen népesség betelepítése tilos” formulában a betelepítés fogalma nincs tisztázva. Mít jelent ez? Ugyanis azért furcsa fogalom, mert ha életvitelszerű itt-tartózkodást értenek nagyjából a betelepítés alatt, akkor joggal felmerül, hogy ha idegen népesség betelepítése tilos, és elfogadják ezt az Alaptörvényt a Jobbikkal karöltve x nap múlva, akkor másnap, ha jól értem, le fog állni az az állampolgári államkötvény: vagy minek hívják, állampolgárikötvény-kereskedelem. Mert innentől kezdve, ha ez bekerül az Alaptörvénybe, akkor ennek jogszerűen le kell állnia. Jól értem, államtitkár úr? Ahogy elfogadják, másnapról leállítják, visszavonják Oroszországból, Afrikából? Szövegszerűen ez van benne: idegen népesség betelepítése tilos. A betelepítés mint olyan, az magunkra is vonatkozik. (*Dr. Vas Imre: Tovább is van!*) Ha ez az állampolgári kötvénynek a tilalma (*Az elnök csenget.*), amely megjelenik az Alaptörvény-

ben, az egyedüli jó pont, amit nagyjából látni kell. *(Németh Szilárd István: Ha nem érted meg, miért csinálod! - Kucsák László: Húsz perce beszél!)*

Nyilvánvalóan nagyon fontos kezelni azt, hogy lehet-e szűken értelmezni, hogy a külső közjogi formula alatt konkrétan mit értenek. Tehát csak az Európai Uniót, vagy pedig minden másra is vonatkozik? Ezzel kapcsolatban lettem volna kíváncsi miniszter úrnak a válaszára, de be fogom érni az államtitkár urakkal, ha tudnak erre konkrétan valami megnyugtató választ adni. *(Dr. Völner Pál: Köszönöm.)*

Orbán Viktor miniszterelnök úrtól hallottuk a Kossuth-üzenetet: „a nemzet bármikor visszasüllyedhet nemzetiségé”, ezzel támasztotta alá érveit. Nagyon-nagyon érdekes, hogy ez a külföldi irányítás miért nem zavarja, amikor Putyinról van szó, és miért zavarja az, ha egy másik irányból jön.

(16.00)

A Lehet Más a Politika azért szeretne kiállni, hogy ne függjünk se Putyintól, se Brüsszeltől, de úgy látszik, hogy önök valamilyen fennhatóságot mindig szeretnének, és nem vagyok megnyugodva attól, hogy Putyin jobb lesz, mint Brüsszel.

Nyilvánvalóan, amikor azt kéri, hogy rövid időre tegyék félre a pártszempontokat, hogy ne tudják idegen kultúrák megvetni a lábukat Magyarországon, akkor felmerül a kérdés: akkor most Beloianiszt visszatelepítik Görögországba majd? Tehát mit csinálnak az ilyen telepekkel, amelyek korábban létrejöttek? Vagy Fazekas képviselőtársammal mind a ketten kunok vagyunk, nekünk majd vissza kell menni Kunországba valahová? Tehát ha az Alaptörvényben megjelenik, akkor ez hogyan jelenik meg az alkalmazásban; hogy lesz egy felülvizsgálat, és címkézik ilyen kis táblával innentől kezdve, hogy ez a gyrosos innen jött és muszlim vallású, tehát lesz valami ilyen visszamenő hatálya ennek?

Nyilvánvalóan, amikor idáig eljutok ebben a gondolatban, akkor kell hogy szót ejtsek arról, hogy mi az, ami kívánatos lenne, és az alaptörvény-módosítás vagy a PR-alkotmányozás helyett esetleg lehetett volna lépni. Megint csak arra megyek vissza, ami az országos médiában közismert tény: gyakorlatilag úgy kell védeni a határainkat a határőr századoknak, hogy nincs melegedőhelyük. Konkrétan lenyilatkozzák ott szolgáló katonák, hogy nem rakhatnak tüzet, mert az megzavarja a hőkamerákat. Úgy voltak kint esőben folyamatosan határőr századok, hogy nem volt egy ponyva, ami alá be tudnának állni. *(Németh Szilárd István: Katonák. Nincsenek cukorból!)* Nem cukorból vannak... *(Az elnök csendget.)* Igen, köszönöm szépen alelnök úrnak a kiegészítést, abszolút nem cukorból vannak, teljes mértékben egyetértek. Az a kérdés, hogy mi a jobb, 17 milliárdot plakátokra költeni, vagy pedig lehetett volna helikoptert venni belőle. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Egymillió forintba kerülnek a hőkamerák, és kölcsön kell kéregetni a hőkamerát, mert gyakorlatilag nincs elegendő a határőr századoknál. Nincs védőital. Tehát nemhogy meleg tea nincsen! Képzeld el, hogy folyamatosan a határőr századokban van, hogy egyhuzamban 16-18 órát vannak szolgálatban úgy *(Dr. Völner Pál: Ez interpelláció?)*, hogy nincsenek kint olyan kempingszékek vagy bármi, amire le tudnának ülni. És mindezeket az alapfeltételeket önök nem biztosítják. Önök nem teszik lehetővé azt, hogy a határt meg lehessen védeni. Sőt az, amiről beszélnek, hogy kik mentek át az országon, azokat önök engedték át. Nem tesznek semmit annak érdekében, hogy védhető legyen a határ, hogy stabilabb legyen a határvédelem, nem teszik lehetővé azt, hogy illegálisan ne jöjjenek be olyanok, akiket ide nem hívtak, ellenben idehoznak egy négyoldalas papírt négy jogszabályhellyel, és azt mondják, hogy ez megoldja a problémákat.

Nézzék el nekünk, de a Lehet Más a Politika túlságosan sok bizalommal nincs a kormányuk felé és nincs a felé a jogszabályalkotási tevékenység felé, ami ezeket a négy sorokat létrehozta. Önök gyakorlatilag elbuktak egy népszavazást, és az a miniszter, aki a propagandáért volt felelős, 17 milliárdból nem tudott összehozni egy érvényes népszavazást. Nyilvánvalóan van egy PR-cél, hogy most valamivel pótolják ezt a tevékenységet. Nagyon-nagyon szomorú, hogy politikai játékszer lett a magyar Alaptörvény, meg a magyar alkotmány, de gyakorlatilag ennek az általános vitáján vagyunk itt, és ezért kell szóvá tenni azt, hogy a Lehet Más a Politika nem nagyon szeretne ehhez asszisztálni.

Abban az esetben, ahogy a költségvetési módosítóból a határőr századok megerősítéséről, a műszaki határvédelem akár kiterjesztéséről vagy megerősítéséről vagy konkrétan azokról a feladatokról lenne szó, ami segít megvédeni a határt, majd akkor számíthatnak esetleges partnerségünkre, de mindaddig, ameddig PR-alkotmányozást folytatnak, nagyon kérem, hogy ne számítsanak ránk, és próbálják meg ezt úgy csinálni, hogy a méltóságukat ne veszítsék el, mint azt KDNP-s képviselőtársam megtette felszólalásával. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Fodor Gábor képviselő úr következik. Képviselő úr, 22 perc időkeret áll az ön rendelkezésére. Öné a szó, parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy ebben a vitában a Liberális Párt álláspontját szeretném elmondani és képviselni, és szeretném rögtön a hozzászólásom elején leszögezni, hogy a Liberális Párt nem támogatja az alkotmány-módosítást, helytelennek és rossznak látjuk ezt az utat, és azt gondoljuk, hogy nem szolgálja az ország érdekét ez az alkotmány-módosítás. Szeretném a későbbiekben kifejteni az érveimet arra vonatkozóan, hogy miért is gondoljuk mi, liberálisok ezt.

Szeretném azzal kezdeni, hogy valójában mi is ez a népszavazás, aminek az eredményével itt küszködünk, és aminek eredményét a kormány most elének tárta egy alkotmánymódosítás formájában. Ez a népszavazás igazából egy közpénzen megvalósított közvélemény-kutatás volt, ezzel őszintén szembe kell nézni, amelynek egyébként semmiféle közjogi kényszere nincs, semmiféle közjogi következménye nincs, csak politikai következménye. És ezt a politikai következményt nyöggük most az alkotmánymódosítás formájában. Egy olyan alkotmánymódosítás formájában, amellyel kapcsolatban persze fölvethető a kérdés, hogy ha nincs közjogi kényszer, csak politikai kényszer van, akkor vajon mi szükség volt erre az egész népszavazásra, mi szükség volt a 15-20 milliárd forint elköltésére. Hiszen ne feledjük el, jogosan mondhatja egyébként a parlamentben itt bent ülő Jobbik, hogy ők bizony már korábban fölvetették azt a kérdést, hogy alkotmánymódosítással kellene azokat a dilemmákat megoldani valamiféle válasszal, amit ők képviselnek vagy képzelnek, tehát egy ilyen válasszal, egy alkotmánymódosítással javasolták. Akkor hallottuk a parlamentben a miniszterelnök úr választát, aki ezt nem tartotta helyesnek.

Ő ugye úgy érvelt, hogy azért nem lehet alkotmánymódosítást csak úgy keresztülvinni a parlamenten, és nem lenne helyes, mert erre egyébként nem kaptak felhatalmazást a kormánypártok. Senki nem adta meg ezt a felhatalmazást a választásokon, mert akkor maga ez a kérdés nem is volt feltehető a választásokon a polgároknak olyan kérdésként, amire igennel vagy nemmel szavazzanak, vagy akár a választásokon kifejezzék az akaratukat, tehát ezért, mivel azóta keletkezett ez a probléma, meg kell kérdezni a magyar polgárokat arról, hogy mi a véleményük.

Nos, ez a magyarázat még helytálló és tetszetős is lehetne, ha a népszavazás egyébként érvényes lett volna. De mivel a népszavazás nem volt érvényes, sajnos ez a válasz sem érvényes, a miniszterelnök úr válasza sem, hiszen megkérdezték a polgárokat, és bizony a polgárok többsége ezen a népszavazáson nem vett részt. Itt el kell mondani azt, amire persze történt már utalás a sajtóban, még talán a mai vitában is, és érdemes ezt aláhúzni, hogy egyébként az, hogy egy népszavazás érvényes és eredményes, ugye erre vonatkoznak jogi szabályok, ezért mondjuk azt, hogy akkor van közjogi következmény egy népszavazással kapcsolatban, ha mondhatjuk egy népszavazásra azt, hogy eredményes volt és ezáltal érvényes volt.

Nos, a Fidesz megváltoztatta a 2010-es választások után az erre vonatkozó szabályokat, szigorított ezeken a szabályokon, méghozzá azért, hogy a népszavazás eredménye még erősebben legyen legitim - ugye akkor ez volt az érvelés -, és amennyiben nem éri el az érvényességi küszöböt egy népszavazás, akkor annak az eredményét figyelmen kívül kell hagyni. Ugye ez a változtatás pontosan ezt jelenti. Tehát itt szemben állunk egy olyan népszavazással, amiről Lázár miniszter úr elmondta, hogy elégedet-

len az eredményével, tehát szemben állunk egy olyan népszavazással, amely nem volt érvényes, és amelynek politikai következményei vannak. Még egyszer hangsúlyoznám, politikai következményei.

Politikai következmény az alkotmánymódosítás. Az az alkotmánymódosítás, amely mint politikai következmény népszavazás nélkül is megoldható lett volna, tehát 15 és 20 milliárd forint ablakon való kidobása nélkül is megoldható lett volna. Persze tudjuk, hogy erre szükség volt a Fidesz és a kormánypártok logikája szerint, hiszen valójában egy szavazatszerző népszavazásról volt szó, belpolitikai érdekek miatt kellett népszavazás, azért, hogy a politikai táborát, a szavazóbázisát tudja erősíteni a Fidesz, hogy a Jobbiktól tudjon szavazókat elvenni, hogy Jobbik-szavazókat tudjon rávenni arra, hogy a Fidesz által javasolt politikai témát támogassák. Ezek voltak az igazi indokok, és valójában nem a menekültválságról, nem a menekültkrízisről, nem Európa problémáiról szól mindaz, ami előttünk van, az alkotmánymódosítás és az egész népszavazási történet, hanem egy belpolitikai csatának a része.

Az ár túl nagy ezért, tisztelt képviselőtársaim, nemcsak forintban mérve túl nagy, hanem politikailag is rendkívül nagy az ár. Ugyanis amit az elmúlt egy év mögöttünk hagyott Magyarországon, az indulatok tömege, az gyűlölet és indulat, egy olyan ellenségkép felnövesztése, amiről itt a Házban már beszélünk. Előttem pont az LMP-s képviselőtársam beszélt erről, hogy olyan démonokat és olyan ellenségeket építettek fel a kormánypártok oldaláról, ahol külön szomorú, és azt kell mondjam, hogy külön szegény valóban, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt is ott van egy ilyen mögött, ahol más értékeket és más értékvilágot kellene sugallni és megjeleníteni, pont hogy elsősorban a nehéz helyzetben lévő bajba jutott emberek felé kellene segítő kezet nyújtani, nem pedig azokból, akik védekezésre képtelenek, ellenséget kreálni. Tehát egy ilyen évet hagyunk magunk mögött. Tehát nem mondhatjuk azt, hogy nem következmények nélküli, ami mögöttünk van, ez az elmúlt egy év, és pusztán politikai haszon-szerzésből történt mindez.

Szerintem nem áll arányban a politikai haszon-szerzés egyébként elfogadható szempontjából, mert természetesen a politikában nyilvánvalóan vannak jelen ilyen törekvések, de nem áll arányban mindaz a veszteség, amely mögöttünk van. Óriási a kár, amit szerintem sikerült az országban okozni.

(16.10)

Nos, visszakanyarodva a jogi problémákhoz. Tehát először is az egyes számú probléma az, hogy maga a Fidesz változtatta meg, mint ahogy az előbb beszéltem erről, a népszavazással kapcsolatos szabályokat, ezeket a szabályokat nem veszik most komolyan, nem tartják be. A Fidesz érvelésében szerepelt az, hogy erősebb legitimitás kell a népszavazás eredményének elfogadásához, ezért kell szigorítani a szabályokon, és egyébként pedig figyelmen kívül kell

hagyni az eredményt, ha nem éri el az érvényességi küszöböt. Ez itt most nem így történik, tehát szembenemnek az egykori akarattal, egykori érvelésükkel.

Másfelől arról is szólni kell, amiről szintén volt szó már az elmúlt időszakban, de érdemes itt még egyszer aláhúzni, hogy nem is lehetett volna kiírni egyébként népszavazást olyan tárgykörben, amely egyébként az Alaptörvényt kívánná módosítani. Természetesen nem ebben a tárgykörben volt kiírva a népszavazás, mint tudjuk, de a Fidesz érvelésében az szerepel állandóan, hogy ez a népszavazás következménye. Mint mondtam, még egyszer szögezzük le, nincs közjogi következmény, nincs közjogi kötelezettség, csak politikai következmény. Politikai következményért fizetjük azt az árat, mentünk végig ezeken a stációkon, amelyekben rombolás, kár és főleges pénzkidobás van mögöttünk. Tehát politikai következményekről beszélünk, közjogi következmény nincs, de azért érdemes leszögezni azt, hogy igen, van egy ilyen passzus Magyarországon, van egy ilyen általunk, a többség által elfogadott szabály, amely alapján egyébként ráadásul még az Alaptörvény módosításával kapcsolatban népszavazás sem írható ki.

Nos, én azt gondolom, mindaz, ami történik, valójában a különböző szabályoknak a finoman szólva is laza értelmezése, finoman szólva is politikai akarral átitatott értelmezése. Megint nem szeretném a politikát pejoratív értelemben használni e tekintetben, mert természetes egy politikai küzdelemben, hogy politikai szándékaink vannak, de a jogállami elvek, amelyekkel kapcsolatban mi, ellenzékiek oly sokszor kritizáljuk a kormánypártokat, pontosan azt jelentik, hogy ha van határa és van korlátja a politikai akaratnak, akkor az a jog.

Annak idején, amikor küzdöttünk a rendszerváltás idején, hogy a kommunista rendszerből, a diktatúrából valóban demokrácia szülessen Magyarországon, az 1989-90-es rendszerváltás idején, többen, sokan, akár a Fidesz padsoraiban ülő, egykori liberális pártot alapító társaim közül sokan fogalmazták meg azt, hogy a küzdelmünknek az egyik fő célja az, hogy végre kitorjünk abból a helyzetből, ahol a jog a politika szolgálóleánya volt. Ez volt a jellemző a diktatúrára, ahol a jog rendszeresen erőszakot tett ezen a szolgálóleányon, mert a demokrácia és a jogállam azt jelenti, hogy a politikai akaratnak van egy korlátja, ez pedig a jog, a jogállam, az alkotmány.

Nos, a laza értelmezése a szabályoknak megint csak azt jelenti, amiről az előbb beszéltem: a népszavazási tárgykörre vonatkozóan, a népszavazási eredményre vonatkozóan - és itt igyekszem finom kifejezéseket használni, amikor azt mondom, hogy laza értelmezésről beszélünk - nem veszi komolyan ezeket a szabályokat a kormánypárt, szembemegy mindazokkal az eszmékkel, mindazokkal az elvekkel, amelyekkel telítve küzdöttünk a rendszerváltás idején az egykori diktatúra ellen, a pártállammal szemben. Ez a pártállami gondolkodásnak, pártállami reflexeknek a visszahozását jelenti.

A pártállam sajátja volt az, hogy nem tekintette a jogot a politika korlátjának, márpedig annak kell tekintenünk, és nem lehet állandóan az aktuális politikai akaratunk szerint alkotmányt módosítani; gránitszilárdságú törvényt módosítunk most hetedszerre, amit Alaptörvénynek hívunk. Nem lehet állandóan a politikai akarat szempontjai alapján módosítani, hanem ezzel szembe kell nézni, hogy bizony akár egy többségi akaratnak is lehet korlátja a jog, mert ebben állapodtunk meg, ebben kötöttek közösen szövetséget a különböző politikai oldalak; azért, hogy ezeket a bizonyos politikai játszmákat korrekten és civilizáltan tudjuk egymással megvívni, lejátszani, ha úgy tetszik. Tehát mindezen szabályok semmibevevétele az, ami előttünk van, ezért nem lehet ezt az alkotmánymódosítást támogatni sem politikailag, sem tartalmilag, mert szembemegy mindazokkal a jogállami elvekkel, amelyekre annak idején esküdtünk, amelyekért küzdöttünk egy diktatúrával szemben.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, engedjék meg, hogy azért egy gondolat erejéig kitérjek csak-csak arra, hogy azért a kormánypártok elmondják mindig a 3 millió 300 ezer szavazatot a nem oldalán, és nem beszélnek a 4 millió 900 ezer emberről, aki vagy nem ment el, vagy érvénytelenül szavazott, vagy igennel szavazott, tehát más álláspontot képviselt, mint a kormánypártok. Természetesen nem tudjuk sohasem, hogy azon választók részéről, akik nem mentek el, akik érvénytelenül szavaztak - mondjuk, az igen szavazatnál tudjuk, hogy miért szavaztak igennel, tehát azt ki is lehet innen venni -, milyen motivációk voltak, nem is érdemes találgatni. Egy biztos, a tény az tény: 3 millió 300 ezerrel szemben a választásra jogosult polgárok részéről 4 millió 900 ezer áll. Nem lehet azt mondani, hogy azért, amit önök akarnak akár az alkotmánymódosítás terén, akár a politikai szándék terén, elsőpró többsége a magyar társadalomnak, a magyar társadalom masszív többsége ott lenne önök mögött; nincs ott. Van valóban egy jelentős szám, van egy nagyon szilárd, nagyon jelentős akarat, ez kétségtelen, de ez nem a magyar társadalom többsége, ezt azért világosan látni kell, a számokat ilyen módon is értelmezni kell.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, engedjék meg, hogy hadd tegyek két megjegyzést egyébként az előttünk lévő szöveghez is, hiszen azt gondolom, az is megérdemli. Egy általános jellegű észrevételt szeretnék tenni és egy nagyon konkrét, ha úgy tetszik, szemantikai megjegyzést.

Az általános jellegű észrevétel ahhoz kapcsolódna, amit Trócsányi miniszter úr is itt elmondott a parlamentben a miniszterelnök úr gondolatait interpretálva és azokat értelmezve. Az Európai Unió mibenlétéről szolt a miniszter úr gondolatmenete is, vagyis arról, hogy hogyan gondolkodunk az Unióról, mennyire legyen föderális az Unió vagy mennyire nemzetállamok laza szövetsége. Nos, itt valóban van vita köztünk, ez valóban így van, egy komoly politikai vita: az elmondottak alapján a miniszter úr azt gondolja, hogy nemzetállamok laza szövetségéről gondolkodjunk, nyilván ebben, mint mondtam, a mi-

niszterelnök úr és a kormánypártok álláspontját képviseli; mi pedig azt gondoljuk, hogy az Európai Uniónak szorosabb együttműködésben, szorosabb föderációban képzeljük el a jövőjét és képzeljük el az elkövetkezendő politikai működését is. Ez valóban egy vita.

Én azt gondolom, az Európai Unió gazdaságilag és politikailag akkor lesz erősebb, ha az együttműködés mélyebbé válik. Nem gondolom azt, hogy az Unió ne lehetne kritizálható, dehogynem, hosszú a sora annak, ameddig lehetne szidni és kritizálni az Unió működését, joggal egyébként.

Az Unió működésével kapcsolatban tömeges probléma hozható fel, de mégis óriási érték gazdaságilag és politikailag is. Egy olyan országnak, mint Magyarország, amelynek a gazdasága egyébként egyértelműen olyan gazdaság, amely exportorientált, és a növekedés egyébként csak exportra alapulva képzelhető el, egyértelműen érdekelt abban, hogy az Unió erősebb legyen. A globális piacon és egyébként a világkereskedelemben is egyértelműen az az érdekünk, hogy Európa, az Amerikai Egyesült Államokkal szoros szövetségben, képes legyen a gazdaságát növelni, ha úgy tetszik, erősíteni és a politikai befolyását is erősíteni. Azt gondolom, addig jó nekünk, az európai civilizációnak addig jó, addig jó a humanizmusra, a toleranciára és a szabadságra épülő világértékeknek, amíg ezek a különböző fontos politikai és gazdasági centrumok, mint az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió, képesek jól együttműködni.

Ennek az együttműködésnek egyébként alapja, hogy Európa is erős legyen politikailag és gazdaságilag. Ez szorosabb integrációval, föderálisabb módon képzelhető el, és ez kell ahhoz egyébként, hogy versenyképesek legyünk a világban, hogy ne arról beszéljünk, hogy az Európai Unió gazdaságilag és politikailag is hogyan gyengül, hogyan marad le egyébként a világversenyben. Ez valóban vita köztünk, vita önök között és mi közöttünk például, ha úgy tetszik, a miniszter úr felszólalására utalva, vita köztem és közte is abban, amit mondott.

Nos, én másként látom és másként olvasom a jogot, mint ő. Én azt látom az Európai Unió gyakorlatából is, hogy egyébként az Európai Unió folyamatosan abba az irányba megy, ahol a közösségi jognak primátusa van egyébként a nemzeti joggal szemben. Ez így helyes, hogy bizonyos esetekben, nem minden esetben, hangsúlyoznám, ahol a szuverenitásunkat átadjuk a közösségnek - mert természetes dolog, hogy minden együttműködésben átadunk a szuverenitásból bizonyos elemeket, ez így van jól és ez így van rendjén -, ahol átadjuk a szuverenitás bizonyos elemeit, ott bizony a közösségi jognak van primátusa. Egyébként számtalan eset van erre vonatkozóan az Európai Bíróság döntéseiből: az ismert Costa kontra Enel ügyben vagy a Simmenthal-ügyben hozott európai bírósági döntések mind-mind arról szólnak, hogy az Európai Bíróság hogyan ismeri el egyébként az európai közösségi jog primátusát a nemzeti joggal szemben.

(16.20)

Tehát bizonyos esetekben, bizonyos konfliktusokban - mondja ki a bíróság döntése -, amikor konfliktusban van a nemzeti jog és a közösségi jog, akkor a közösségi jognak van primátusa. Ez így helyes, így jó, én így olvasom az irányát egyébként, szemben azzal, amit a miniszter úr elmondott, mert ő az irányát az európai jogfejlődésnek másként látja, ahogy elmondta. Én ezt így látom, s azt gondolom, az Európai Unió ebbe az irányba megy, és jól is teszi, ha ebbe az irányba megy. Mi ezt szeretnénk támogatni és ezt szeretnénk erősíteni.

Nos, az önök alkotmánymódosítása valóban nem ezt az irányt szolgálja, nem ezt erősíti, hanem azt, amiről önök itt beszéltek, és ez szerintem nem helyes, nem szolgálja az ország érdekeit, mert ezzel Magyarország kiszolgáltatottá válik, gyengévé válik, és rövid időn belül egy európai periférián található magát. Ha az Unió gyengül, szétesik, többbességes Európára válik szét, annak a folyamatnak Magyarország csak vesztese lehet. Csak vesztese, ezt ne feledjük el. Mi minden integrációban érdekeltek vagyunk. Minden, ami nem integráció, Magyarország ki fog kerülni a főáramból, és ott bizony a vesztesek között találja magát nagyon gyorsan.

Másfelől még egy észrevételt engedjenek meg nekem a konkrét szöveggel kapcsolatban. Hargitai János képviselő úr - aki már nincs bent a teremben - érvelt amellett, hogy mennyire helyesnek tartja egyébként például az „idegen” kifejezés használatát ebben a szövegben. Nos, hadd mondjak el én egy másik álláspontot ezzel kapcsolatban: én kifejezetten helytelennek tartom ennek a kifejezésnek a használatát. Helytelen, rossz. Ez ugyancsak annak az ellenségkép-felépítésnek egy eleme, amely miatt én kritizálom és nem támogatom többek között ezt a betérjesztést, és kritizálom a kormánypártokat. Szerintem óriási tévedés, romboló hatású az ellenségképek felépítése. S bizony ebben szerepet játszott nemcsak a plakátkampány, nemcsak az az egész kampány, ami mögöttünk van az elmúlt egy évben, hanem szerepet játszik az is, hogy például egy ilyen alkotmánymódosítás ahelyett, hogy semlegesebb, a jogban használatos kifejezéseket használna - külföldi, és sorolhatnák mást -, az „idegen” kifejezést használja, helytelenül, rosszul, tévesen. Szerintem szemantikailag is helytelen, és még egyszer hangsúlyoznám, a mélyebb politikai tartalmát nézve is az ilyen típusú változtatás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látom összességében az egész alkotmánymódosítást, ami előttünk van, hogy semmilyen tekintetben nem szolgálja - mint ahogy már itt az előbb elmondottakban, az érvelésben hivatkoztam rá - az ország érdekeit, mindenképpen szétzilálja a magyar társadalmat az, ami mögöttünk van, nem szolgálja az Európai Unióval való együttműködésünket sem egy ilyen típusú alkotmánymódosítás, aminek, hangsúlyoznám még egyszer, csak politikai kényszere van, közjogi kényszere semmi.

Nem szolgálja az Unióval való harmonikus kapcsolatunkat, holott erre szükség lenne, hangsúlyoznám még egyszer, nem azért, mert nekünk szolgáljanak ki kellene szolgálni azt, amit Brüsszel akar, ahogy olyan sokan az Uniót kritizálók közül szokták megfogalmazni. Szó sincs erről. Egyáltalán nem. Harcoljunk ott, ahol kell. De azt azért világosan lássuk be és mondjuk ki, hogy az érdekeink azt kívánják, hogy Európa erős legyen, hogy a nyugati világ erős legyen, prosperáljon, fejlődjön gazdaságilag és politikailag is, annak Magyarország része legyen. Ne páriák legyünk, ne olyan ország, amelyre egyébként - sokszor az itt lakók is tapasztalják ennek a negatív következményeit - szégyenkezve néznek mint az Európai Unió egy nehezen érthető, sokszor kellemetlen tagországára, hanem egy olyan ország legyen, aminek a polgárai emelt fővel és büszkén járhatnak, kihúzzák magukat, és azt mondhatják, hogy mi valóban az európai értékrendet képviseljük. Nem ártatlan emberekből próbálunk ellenségképet kreálni, nem démonizálni próbáljuk őket, mert azért ne gondolja egyetlenegy képviselőtársam se, hogy azok a démon-szerű menekültek mind valamiféle gonosz emberek lennének. Javarészüik szerencsétlen ember - ahogy már itt elhangzott egyébként ebben a teremben többek érveléséből -, nyilván köztük is, mint mindenki között, ahogy itt képviselőtársaim beszéltek, közöttük, magyarok között is vannak kiváló és vannak kevésbé kiváló emberek, hogy finoman fogalmazunk, ugyanígy van ez másoknál is, ez a helyzet. Ezért nem lehet egyetlenegy népcsoportot sem származása alapján démonizálni, de ezt már a történelemből megtanulhattuk volna, ha máshonnan nem, legalább a XX. századi történelemből.

Ezért, tisztelt képviselőtársaim, mi, akik liberális embernek valljuk magunkat, és én a Liberális Párt nevében ezt az alkotmánymódosítást támogatni nem tudom, minden körülmények között ellenezni fogjuk, nemmel fogunk vele szemben szavazni, és azt kérjük a kormánypárttól, hogy álljon el ettől a szándékától, és fejezze be azt a típusú hangulatkeltést ebben az országban, ami az elmúlt egy évben folyt a menekültkérdést ürügyül használva. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Le-ment egy teljes kör, most kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés háznyagának adok szót. Parancsoljon!

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mirkóczki Ádám képviselő úr megszólított, és az ő észrevételére szeretnék reagálni. Képviselő úr, nem említettem egyetlen közösséget sem a felszólalásomban, ahogy azt ön tette. Nagyon sajnálom, hogy képviselő úr mást hallott ki a felszólalásomból, mint amire az vonatkozott és amire irányult.

Tudja, képviselő úr, mi úgy tudjuk és úgy látjuk, hogy a magyarok azt akarják, hogy Európa az euró-

paiaké maradjon, és mi magyarok mindenképpen meg akarjuk őrizni Magyarországot magyar országnak. Azt hiszem, ebben nincs vita kettőnk között.

De meggyőződésem, hogy meg kell különböztetni az Európán belüli szabad mozgást, a szabad munkaerő-áramlást az Európán kívülről érkező migrációtól. A továbbiakban az az álláspontom, álláspontunk, hogy az Unión belül is meg kell különböztetni a munkanélkülieket azoktól a bevándorlóktól, akik megélhetésért jönnek Európába, az Európai Unió tagállamaiba, tehát gazdasági bevándorlóként vannak jelen, mivel azt az életszínvonalat szeretnék megkapni, amit a saját országukban nem kapnak meg.

Feltennék önnek egy költői kérdést: mi van a visszafogadás intézményével? Miért nem tudjuk, miért nem tudják a tagállamok visszatoloncolni azokat, akik jogosulatlanul vannak Európában? Azért nem, mert vagy a visszafogadó-készség hiányzik - mint ahogy a felszólalásomban is említettem -, vagy pedig eltűnnek a hatóság szeme elől, és nem találják, hiszen hamis papírokkal érkeznek, nem is lehet őket megtalálni.

Tehát ez a kérdéskör, amiről én beszéltem, a hetedik módosítását tartalmazza az Alaptörvénynek. Én nagyon sajnálom, ha ön ebből más gondolatokat vont le. Meggyőződésem, hogy erre a módosításra Magyarországnak szüksége van. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. A KDNP-ből Harrach Péter frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Szívesen beszélnek az Alaptörvény módosításának emelkedett voltáról, de mivel megszólítottak minket, ezért válaszolnom kell.

Fodor Gáborral nem szívesen vitatkozom, hiszen nem vagyunk egy súlycsoportban, mert ő a teljes tagságát jeleníti meg most itt előttünk, mi pedig egy töredékét a KDNP-nek *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* De nem is ez a kérdés. *(Dr. Apáti István: A harmincszorosát a teljes támogatottságnak!)* Ő valóban a leg... *(Közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Ezt tessék beszámítani, elnök úr.

ELNÖK: Beleszámítjuk. Apáti képviselő úr... *(Közbeszólások a Jobbik soraiban: Harminnccal szorozza be... - Plusz egy.)* Apáti képviselő úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Mindenesetre Fodor Gábor felszólalása eddig a legszínvonalasabb volt, és valóban van olyan érv, amivel érdemes lenne vitatkozni. Egyet gyorsan említek. Ötmillió az az aktív magyar választópolgár, akit érdekelnek a közélet dolgai. Ebből az ötmillióból 3,3 millió szavazott egyképpen, nemmel. Tehát kétharmados eredmény volt ilyen értelemben, ez van a számok mögött. *(Derűltég és közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Nem beszélve arról, hogy egymillióval többen voltak, mint

ahányan általában erre a politikai családra szavazni szoktak.

A vitának arról a mélypontjáról, amit Sallai Benedek képviselt, nem tudom, mit lehet mondani, hiszen ez oly mértékig primitív és demagóg volt (*Közbeszólások a Jobbik soraiban: Vigyázat, visszajön! - Olyan, mint a lidérc!*); itt nem hangzottak el érvek, tehát erre válaszolni nehéz lenne. De mindezenre nem is a demagógiája volt a legszomorúbb, hanem sokkal inkább az az eszmeiség, ami mögötte van. A Schiffer utáni LMP erőteljes balra tolódását jelenítette meg itt, amiben egy olyan szemlélet tükröződik, amit az Unió néhány képviselője vagy vezetője képvisel. Ezért azok az elhangzott dolgok sokkal inkább egy kampány elemei voltak, mint egy érvrendszer. Talán majd még lesz alkalmam erre is válaszolni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon! (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Az öltönynek csak a felső gombját kell...*)

(16.30)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm egyébként az öltözködési tanácsokat is. (*Dr. Apáti István: Nagyon szívesen.*) Meg fogom fogadni, és ha kell, akkor én is beugrok majd egy fodrászhoz két gyűrűs között, mint az önök vezetője. (*Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.*)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! (*Közbeiktatások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.*) Nagyon tanulságos volt az elmúlt néhány óra, akár a vezérszónoklatokat tekintjük, akár pedig az előző felszólalásokat. Úgy látom, hogy a magunk részéről itt az alaptörvény-módosítás kapcsán, a hetedik módosítása kapcsán, talán, ha az ellenzéket tekintjük így en bloc, akkor egyrészt nem látjuk az elvtársakat, ők eltűntek a balfenek. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Óvatosan beszélj!*) Nem látjuk azokat, akiket magukkal cipeltek független képviselőként. Bár köztük vannak egyébként egyéni országgyűlési képviselők is, akár az Együtt képviselőjét, Szabó Szabolcsot, akár a frissen megválasztott vagy egy évvel ezelőtt megválasztott veszprémi képviselőjüket nézzük, akik egyéni képviselőként hagyták itt az embereket; vagy pedig Oláh Lajost, akit a VII. kerületben a Gyurcsány-párt színeiben választottak egyéni képviselőnek. Nekik valamilyen formában majd el kell számolniuk a választóikkal, hogy miért ezek a padosorok. Bár többen megfogalmazták, akár az LMP részéről, akár múlt héten a frakcióvezető Tóth Bertalan az MSZP részéről, hogy ők nem is tekintik azt a 3 millió 362 ezer embert, akik egy irányba szavaztak és részt vettek a választáson, nem tekintik olyanoknak, mint akiket az ész vagy a szív

vezérelt. Különböző jelzőkkel illettek embereket, akik nem az ő szájjuk, nem az ő pártpolitikai álláspontjuk szerint vettek részt ebben a népszavazásban.

Nos, én azt látom, hogy egyedül a liberálisokkal tudunk érdemi és értelmi vitát folytatni ma a parlamentben, mert az ellenzék minden egyes részét valamilyen pártpolitikai, valamilyen aktuálpolitikai ügyek vezérlik. Nagyon sajnálom, hogy a Jobbiknál is ezt kellett tapasztalnom, de akkor, amikor a vezérszónokuk folyamatosan fenyegetőzik egy alkotmánymódosításról, egy alaptörvény-módosításról szóló vitában, és arról ábrándozik, hogy 2018-ban, majd ha hatalomra jönnek, akkor itt milyen szép új világ lesz, nos, ez nem azt jelenti, hogy a témával foglalkozott volna, illetve érdekelné-e ez a rendkívül fontos nemzeti ügy. (*Felzúdulás, közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: A témával foglalkoztunk.*)

Akivel vitatkozni tudunk, az Fodor Gábor, bár már most az elején le kell szögezmem, hogy gyakorlatilag az ő álláspontjával nagyon sok mindenben egyáltalán nem tudunk egyetérteni. Én például teljes mértékben nem tudok egyetérteni akkor, amikor megkülönbözteti, nagyon erősen és élesen megkülönbözteti a népszavazás érvényességét és eredményességét. Bár ő is hangsúlyozta, hogy soha ennyi ember egy irányba még nem szavazott, 3 362 224 ember mondta el az akaratát. Világos akaratot közölt akár a parlament felé, akár Budapest felé, akár Brüsszel felé, és felhatalmazta, azt gondolom, mind a kormányfőt, mind a kormányt, mind pedig a parlamentet, hogy ennek az akaratnak minden szinten szerezzen érvényt. Amikor a múlt héten több vidéki településen jártam, akkor nemcsak a kormányzati feladatot, nemcsak a parlamenti feladatot láttam ebben, hanem bizony az önkormányzatoknál is rengeteg polgármester, nagyon sok képviselő hitet tett amellest, hogy még önkormányzati szinten, tehát a közélet, a politikai közélet minden szintjén kötelesek vagyunk az emberek akaratát képviselni és az emberek akaratát végrehajtani.

Szeretném az érvényességgel kapcsolatban elmondani, hogy készítettem egy kis összefoglalót az elmúlt időszak népszavazásairól, tehát mind a hat népszavazásról, amit megélhettünk az elmúlt időben. '97-ben a NATO-népszavazáson 49 százalékos részvételi arány volt, és egy nagyon gyors, rapid jogszabály-módosítás, és még volt benne, hogy hét óra előtt néhány perccel még egy órára meghosszabbították a szavazás lehetőségét az emberek számára. Így is összességében ott 3 millió 344 ezer ember szavazott együtt, ez egy 85 százalékos akaratnyilvánítás volt. Ma Magyarország a NATO tagja továbbra is, és senki, de senki nem kérdőjelezi meg itt a parlamenti patkóban ezt a NATO-tagságot. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Más volt a küszöb. - Az elnök csenget.*)

Az EU-csatlakozás 2003-as népszavazása egy 45 százalékos népszavazás volt, ott 3 millió 56 ezer ember szavazott egy irányba, ez ott 83 százaléknak felelt meg. Ma Magyarország az Európai Unió tagja, hiszen 2004. május 1-jén aláírtuk a csatlakozási szerződést

és pont a népszavazási akaratra, a népszavazáson részt vevők elsöprő többségére hivatkozva.

A kétigenes, háromigenes népszavazás szintén ilyen volt. Én itt a kétigenest szeretném kiemelni, ez ma többször elhangzott, már nemcsak azért, mert az akkori miniszterelnök gyakorlatilag cserbenhagyta, nem cserbenhagyta, elárulta a nemzetét, elárulta Magyarországot. Részt vettem azon a parlamenti ülésen, ahol a 12 határon túli magyar szervezet ott kint kérte a magyar képviselőket, a magyar embereket, a magyar politikai életet, hogy szavazzák meg a kettős állampolgárságot, mindenki tegyen hitet emellett. Ezt csak úgy sikerült megtennünk, hogy a részvétel, egy 37 százalékos részvétel mellett mindössze másfél millió ember mondta akkor, hogy a kettős állampolgárság intézményét be kellene vezetni; ellenben hat év múlva, amikor az emberek kétharmados többséggel felhatalmazták a Fidesz-KDNP-t és létrejött az új kormány, akkor ezt a programot létre lehetett hozni. Tehát annak is megvolt a maga politikai súlya nemcsak erkölcsileg, hanem politikailag is egy nagyon erős politikai felhatalmazást adott.

Ugyanezt érzem a mostani népszavazásnál. Miniszter úr nagyon látványosan elmondta, hogy gyakorlatilag az alkotmánymódosítást, az alaptörvény-módosítást lehetett volna természetesen a népszavazás nélkül; lehetett volna olyan népszavazás, hogy ennek a nagyon szigorú szabályozásnak, amit mi alkottunk meg, hogy a komolyságát emeljük a népszavazás intézményének, a legdemokratikusabb véleménynyilvánítási intézménynek, ha ez tényleg de jure, a népszavazás erejénél fogva kikényszerítette volna - illetve kikényszeríteni igazából nem kell, ez jól látható, csak a patkó másik oldalán - az alkotmánymódosítást. De nem ez történt. Az történt, hogy a népszavazáson egy nagyon magas részvétel mellett egy nagyon egy irányba húzó szavazással, egyértelmű véleménynyilvánítással az emberek több mint 98 százaléka világossá tette, hogy mi a politikusok dolga itt a parlamentben. Az is egyértelmű volt mindenki számára, hiszen erről beszéltünk már korábban, hogy ez az alkotmánymódosításban, az alaptörvény-módosításban kell hogy megfogadjon. Beszélhetnénk törvénymódosításról, beszélhetnénk egy országgyűlési határozatról, de mégiscsak ennek az igazi erejét az adja, ha Magyarország Alaptörvényében fogjuk megfogalmazni mindazt, amit egyébként arra a feltett kérdésre az emberek válaszul megadtak, hiszen ez a magyar emberek akarata.

Még egy dolgot szeretnék mondani a népszavazás intézményével és a felhatalmazással kapcsolatban. Azért nagyon hosszú idő óta most fordul először elő, hogy a határon túli magyarok, tehát a magyar szállásterületen élők, ők is véleményt alkottak. 130 ezer határon túli szavazat ebben, ha csak a borítékos szavazatokat nézzük. Nyilván még néhány a nagykövetségről szintén nemcsak a kinn dolgozók, hanem a határon túli magyarok szavazata. Ez egy nagyon nagy mennyiségű szavazat. Azt is hadd mondjam el, hogy bőven a magyar részvételi arányok fölött vettek

részt a szavazásban úgy, hogy nekik azért nem könnyű ebben a szavazásban részt venni. Ezen majd még el kell gondolkodni szerintem, hogy hogyan tudjuk igazi demokrataként megkönnyíteni a határon túli magyar szavazók szavazati lehetőségét.

Ők igazán abban mutattak példát, hogy gyakorlatilag csaknem száz százaléka a határon túli szavazatoknak egy irányba, még inkább egy irányba mutatott, 99 százalék fölötti a nemek aránya. Mert ők pontosan tudják, hogy mit jelent a kitelepítés meg a betelepítés. Ők pontosan tudják, hogy ez a kettő kéz a kézben jár együtt. Ha Erdélyben megnézzük a betelepítést, akkor az ott; ha Felvidéken megnézzük a kitelepítést, a Beneš-dekrétumokat, akkor az pedig ott tette azt lehetővé, hogy megváltozzanak a népességi arányok, és ez elég világos kell hogy mindenki számára legyen, akár a két világháború közötti, akár pedig a '47-es párizsi békeszerződés utáni időszakot nézzük.

Vagy mondhatnék egy kistelepülést, Atyhát, ahol leégett néhány héttel ezelőtt a templom, és ez a település, ez a Sóvidéknek egy 1560 lelkes települése volt még 1950-ben, és ma pedig mindössze 178-an lagnak ezen a településen, egy színmagyar településről beszélnek.

(16.40)

Tehát ha csak a magyarság fogyását nézzük, vagy az európai emberek fogyását nézzük, akkor jól látható, hogy se kitelepítéssel, se betelepítéssel, se széttelepítéssel ez a probléma nem oldható meg. Azt gondolom, hogy a parlamentnek kötelessége, nem-hogy figyelembe kell venni, nem-hogy azt kell mérlegelnünk, hogy most a szabályok hogy alakultak, hogy lett kevesebb ebből, hanem kutya kötelessége a parlamentnek és a parlament minden képviselőjének figyelembe venni az emberek egyértelmű akaratát, és kötelességünk az Alaptörvényt aszerint módosítani, hogy ne lehessen Magyarországra a parlamentet megkerülve senkit se betelepíteni. Ráadásul ebben a lehető legnagyobb veszély, ha mindezt csoportosan tennék meg velünk, Brüsszel csoportosan erőszakolná ránk azoknak az embereknek a szétosztását, kényszerbetelepítését, akik 2013-14-15 folyamán Európába érkeztek.

Én bízom abban, hogy a pártok át fogják értékelni a szerepüket ebben a kérdésben, és amikor november 8-án döntünk az Alaptörvény módosításáról, akkor nagyon nagy többségben tudjuk meghozni ezeket a módosító indítványokat, amivel a magyar embereknek az akaratát, a magyar embereknek a kérését teljesítheti a parlament. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A közvetkező felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Volner János frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Öné a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan népszavazási kampány után vagyunk jelenleg, ami drágább volt, mint a brexitkampány, többet költött el ebben a kormány, mint amennyit az angolok a brexitkampánnyal, a két fél együttesen, akik küzdöttek egymással, elköltöttek. Ennek egyébként utána lehet nézni, hiszen nyilvánosak Angliában a választási, illetve a népszavazási költségvetések egyaránt. Ennek egy eredménye lett, az, hogy feltőkésítette Orbán Viktor kormánya azt a sajtóbirodalmat, amit Andy Vajna, Habony Árpád és Szemerey Tamás neve fémjelez.

Hölgyeim és Uraim! Ennek annyi volt az értelme, hogy 15 milliárd forintot betoltak az Orbán Viktort szolgáló médiabirodalomba azért, hogy ez a médiabirodalom továbbra is harsoghassa azokat a propagandahazugságokat, amelyeket a kormány terjeszteni kíván országszerte. A negatív hozadéka ennek a népszavazásnak az volt, hogy Magyarország jelenleg rosszabb tárgyalási pozícióban van Brüsszelrel szemben, mint a népszavazási kampány előtt voltunk, azért, mert az összes nyugat-európai politikus, aki pártolja a migrációt, elmondta, amit a nyugat-európai lapok is megírtak, hogy ez egy óriási kudarc, hiszen érvénytelen lett ez a népszavazás. Hozzáteszem: sajnós érvénytelen lett, és nem tudtuk az érdekeinket képviselni azért, mert Orbán Viktor a saját logóját ráragasztotta erre a népszavazási kampányra, és bár elsősorban többsége a magyar társadalomnak ellenzi a migrációt, Orbán Viktor logója miatt ezen a népszavazáson nagyon sokan a távollétükkel tiltakoztak ezzel kapcsolatban.

Fontosnak tartom azt elmondani, hogy nagyon sokszor a Fidesz látszólag a magyar emberek és a magyarság érdekeit képviseli, de az európai uniós szinten nem ezt teszi. És ezért is nagyon sajnálom, hogy elment innen Szájer József, és nem hallhatja ezeket a szavakat. Kigyűjtöttem néhány olyan dolgot, amikor a Fidesz teljesen ellentétes módon járt el európai uniós szinten, mint ahogy egyébként Magyarországon a látszatot kelti a nemzeti érdekek védelme mellett. Például itt van rögtön az az ember, Jean-Claude Juncker, aki fölpofozta Orbán Viktort, aki egyébként rendszeresen alkoholproblémákkal küzdő politikusként jelenik meg európai újságok címlapján, ez az ember, aki támogatja a migrációt. Na, hölgyeim és uraim, vajon melyik az a magyar parlamenti párt, akinek a képviselői az Európai Parlamentben ezt az embert megerősítették a pozíciójában, amikor ellene bizalmatlansági indítvány volt? Hölgyeim és uraim, ez a Fidesz. A fideszes képviselők kivétel nélkül a migrációt támogató Jean-Claude Junckert megszavazták, és megerősítették a pozíciójában.

Én értem természetesen, hogy önöknek jól jön egy olyan ellenfél, akivel szemben nagyon látványosan meg lehet védeni a magyar érdekeket, de mégiscsak az történt, hogy egy migrációt pártoló európai uniós vezetőt az önök képviselői erősítettek meg a pozíciójában. *(Dr. Apáti István: Gratulálok!)*

Azt is érdemes megnézni, hogy az Európai Uniónak az európai egyesült államok irányába tett erőfeszítései miben öltöttek testet. Létrehoztak egy külügyi és biztonságpolitikai főképviseletet, az Európai Parlament 2015 márciusában tárgyalta meg az ő jelentését, amelyben megújult és koherens migrációs politikát szorgalmaztak, idézem: „fel kell használni valamennyi szakpolitikai és támogatási eszközt, többek között a fejlesztési és kereskedelempolitikát, a humanitárius segítségnyújtást, a konfliktusmegelőzést, a válságkezelést a jogszerű migráció módjainak erősítésével”. Hölgyeim és Uraim! Ezt a tartalmú jelentést az Orbán Viktor által hangoztatott migrációs politikával ellentétes módon a Fidesz EP-képviselői odakint Brüsszelben megszavazták, egytől egyig mindannyian. *(Dr. Apáti István: Hoppá!)*

Továbbmegyek, mert sajnós még tovább is van, és attól tartok, nem lesz elég erre a tízperces időkeret sem, hogy az összes hasonló esetet elmondjuk. 2016 februárjában az uniós csúcson Orbán Viktor 27 európai kollégájához hasonlóan jóváhagyta a tanácskozás következtetéseit. Ennek a 7. pont h) alpontja így kezdődik: „a tavaly decemberi relokációs döntéseket minden elemükben végre kell hajtani”. Hölgyeim és Uraim! Ez arról szól, hogy áttelepítenek Magyarországra migránsokat. *(Dr. Aradszki András: Tévedsz!)* Ezt aláírták, ezt támogatták, és ennek alapján elárulták a magyar népet, teljesen ellentétes módon foglaltak állást Brüsszelben, mint ahogy idehaza hangoztatják.

Továbbmegyek: 2016 júliusában a Fidesz EP-delegációja elfogadott egy európai bizottsági munkaprogramot, amely a 2017. évre vonatkozik. Ebben az Európai Parlament felszólítja a Bizottságot, hogy szervezze meg a rendszerszerű és érvényesíthető programokat a menedékkérők közvetlen áttelepítésére és áthelyezésére. Hozzáteszem: ezt is megszavazták a Fidesz képviselői, aztán amikor ez kiderült, akkor érezték már azt, hogy botrány lesz belőle, és utólag - bár ennek egyébként jogilag semmilyen relevanciája nincs - módosították a saját szavazatukat az Európai Parlamentben, és ilyen módon próbálták valahogy szebbé tenni ezt a hazaáruló szavazatot.

Továbbmegyek ismét: az Európai Parlament 2015. december 2-án a plenáris ülésén foglalkozott azzal, hogy milyen a magyarországi helyzet, erről tárgyaltak az EP ülésén. A Fidesz képviselői nem védtek meg Magyarországot, nem vettek részt a vitában *(Dr. Apáti István: Nem is értették, miről van szó.)*, meg sem mukkantak, nem csináltak gyakorlatilag semmit. Jellemző egyébként az európai parlamenti helyzetre, hogy a magyar álláspontot a UKIP védte meg, a brit függetlenségi párt, a francia Nemzeti Front és a Jobbik képviselője képviselte Magyarországon, miközben a fideszes képviselők ott sem voltak. *(Szilágyi György: Ezek tények, ez a valóság! - Dúró Dóra: Szégyen!)* Tehát amikor önök elkezdik hibáztatni a Gyurcsány-pártot, hogy távol maradnak a képviselői esküjüket megszegve az Országgyűléstől, az önök képviselői Brüsszelben ugyanezt teszik nem egy alkalommal.

Hozzáteszem egyébként, hogy az ilyen jellegű elterés a magyar érdekektől és Magyarország elárulása nemcsak ilyen területeken öltött testet, hanem másban is. „Az egységes piaci stratégia” című jelentést például elfogadta a Fidesz képviselőcsoportja, ebből idézek önöknek, a 71. § (2) bekezdéséből: „Felhívja a Bizottságot arra az Európai Parlament, hogy határozottan lépjen fel a nemzeti parlamentekben elfogadott, illetve folyamatban lévő minden olyan jogalkotási intézkedéssel szemben, amely növelheti az egységes piac széttagoltságát.” Hölgyeim és Uraim! Ennek révén fog bejönni Magyarországra a génmódosított élelmiszerek tömege azért, mert a Fidesz erre a jelentésre is többek között, erre a jelentésre is igenel szavazott.

Folytathatnánk még hosszan a sort, folytathatnánk a TTIP-ről szóló jelentéssel is például. 2015. július 8-án fogadták el a TTIP-ről szóló állásfoglalási indítványt. Ezt a Fidesz képviselői kivétel nélkül megszavazták.

(16.50)

Hölgyeim és Uraim! Ennek csak az egyik következménye, de nagyon súlyos következménye az, hogy el lehet ennek következtében árasztani majd génmódosított élelmiszerekkel Magyarországot. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)* És ezt az önök képviselői megszavazták Brüsszelben. *(Szilágyi György közbeszólása.)* Tessék megnézni kint a jegyzőkönyveket, kigyűjtöttük nagyon precízen, bárki által ellenőrizhető ez a lista. *(Z. Kárpát Dániel a kormánypárti képviselőkhöz: Mi a vicces ebben? Semmi vicces nincs benne!)*

De hozzáteszem még, hogy az egyik fideszes képviselő, Schöpflin György úr külön e-mailben kérte a V4-es országok EP-képviselőit a TTIP-t támogató, Martin Schulznak és Barack Obamának is levelet írtak annak érdekében, hogy ezt megtehessek, és ilyen módon a támogatásukról biztosítsák a TTIP-t.

Hölgyeim és Uraim! Teljesen másról beszélnek önök rendszeresen itthon, idehaza belpolitikai színtéren, és teljesen máshogy történnék ezek a dolgok Brüsszelben, amikor a brüsszeli bürokraták ellen kellene megvédeni Magyarországot. A Jobbiknál nincs efféle köpönyegforgatás *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, mi itthon is és külföldön is ugyanazt képviseljük, ami a nemzeti érdek. Mi arra tettünk esküt, hogy minden esetben, akár ilyen, akár olyan a politikai széljárás, a magyar emberek, a magyar nemzet érdekét képviseljük. A Fidesz jellemzően nem ezt teszi. Ez a felsorolás, amit az előbb említettem, nem teljes lista, ennyi fért bele az időkeretbe, de önök rendszeresen cserben hagyják Magyarországot. Szégyelljék érte magukat! Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Úgy van! - Szégyen! - Nagy taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Frakcióvezető úr, egyetlenegy dolgot nem értettem, az időkeretet, mert

önnek még 62 perc 57 másodperce lenne. Érttem én, tehát a házon belüli, a frakción belüli időkeret megosztása. *(Volner János bólint.)* Köszönöm szépen. *(Szilágyi György: A tények makacs dolgok!)*

A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Sakk-matt!)* Világos és egyértelmű üzenete van a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának: valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy a betelepítési diktátumról szóló népszavazás eredményében megnyilvánuló többségi akaratot az Országgyűlés beemelje Magyarország Alaptörvényébe. A jelentős társadalmi kérdésekben megnyilvánulni kívánó magyar állampolgárok, vagyis azok, akik felelősen gondolkodnak és elmentek szavazni ebben a kérdésben október 2-án, 98 százalékának, 3 millió 362 ezer embernek az állásfoglalását ugyanis erkölcsi szempontok miatt nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Ez pedig arra vonatkozik, hogy ők a maguk részéről nem kívánják átengedni a döntést az Európai Uniónak abban, hogy illegális bevándorlók kényszerű betelepítését Magyarország köteles legyen elfogadni. Ugyanis ők azt látják, hogy az Európai Unió az elmúlt másfél évben az általános európai identitás feladásán, mondhatnám, elárulásán túl nem szerzett érvényt a jogszabályokban lefektetett elveknek sem, amelyekre pedig előszeretettel hivatkoznak a liberális körökben, például Amnesty International, Helsinki Bizottság. Ugyanis az 1951-es, a Magyar Népköztársaság által 1989. március 14-én hatályba léptetett genfi egyezmény ma hatályos szövegének 2. cikke kimondja: „Minden menekültnek kötelességei vannak azzal az országgal szemben, ahol tartózkodik, különösképpen az, hogy magát az ország törvényeinek és szabályainak, valamint a közrend fenntartása érdekében hozott intézkedéseknek alávesse.” A 9. cikkben ezt olvashatjuk: „Az egyezmény egyetlen rendelkezése sem zárja ki, hogy valamely szerződő állam háború vagy más súlyos és kivételes körülmények között egy meghatározott személlyel kapcsolatban ideiglenesen olyan intézkedéseket tegyen, amelyeket az állam biztonsága szempontjából szükségesnek tart, amíg megállapítja, hogy az adott személy ténylegesen menekült, és ügyében az intézkedések fenntartására az állam biztonsága érdekében van szükség.” 31. cikk: „A szerződő államok az országba való jogellenes belépésük vagy tartózkodásuk miatt nem sújtják büntetéssel azokat a menekülteket, akik közvetlenül olyan területről érkeztek, ahol életük vagy szabadságuk az 1. cikkben foglalt meghatározás értelmében veszélyeztetve volt, és akik engedély nélkül lépnek be területeikre, illetve tartózkodnak ott, feltéve, hogy haldéktalanul jelentkeznek a hatóságoknál, és kellőképpen megindokolják jogellenes belépésüket, illetőleg jelenlétüket. A szerződő államok nem korlátozzák az ilyen menekültek mozgási szabadságát a szükséges

mértéket meghaladóan, és ilyen korlátozásokat csak addig alkalmaznak, amíg jogi helyzetük az illető országban rendezést nem nyert, illetőleg más országba nem nyernek bebocsátást.” Ezek a szabályok, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt Ház.

Az idézett részek világos eligazítást adnak olyan helyzetekre, amelyeknek manapság tömeges mértékben vagyunk tanúi. Tudjuk ugyanis - és itt hadd idézzem miniszterelnök-helyettes urat -, hogy a görög kultúrából, a római jogból, a germán államvezetésből és a zsidó etikából a kereszténység hozta létre azt a sajátos és megismételhetetlen civilizációt, amit ma - és ma még - Európának neveznek. Az európai civilizáció keresztény alapokon nyugvó civilizáció, ennek pedig az iszlám nem része. Mi, magyarok különösen tudjuk ezt, hiszen 300 éven át védtük tőle Európát, mi tudjuk, miről beszélünk.

Európa ma nem védekezik, nem alkalmazza a meglevő, saját maga által hozott szabályozásokat sem, hanem még hívogatja is a megszállókat, miközben az őshonos európai nemzetek népeinek integrálódását követeli a hódítók kultúrájával. Mi ez, kérem, ha nem egy perverz önfeladás, halálos bűn, több ezer éves hitünk, történelmünk és nagyjaink elárulása idegen érdekek szolgálatában? Ferenc pápa joggal kérdezte tehát májusban a Károly-díj átvételekor: „Mi történt veled, humanista Európa, az emberi jogok, a demokrácia, a szabadság szószólója? Mi történt veled, Európa, költők, filozófusok, művészek, zenészek és irodalmárok földje? Mi történt veled, Európa, népek és nemzetek anyja, nagy férfiak és nők anyja, akik meg tudták védeni testvéreik méltóságát, és képesek voltak életüket is adni érte?”

Európa azon az úton van ma, tisztelt képviselőtársaim, hogy lelkiileg és szellemileg kismizmizte önmagát, amikor hagyta és hagyja eluralkodni magán a szélsőséges liberalizmust. A vezető elit és az eseményeket mozgató erők a francia „forradalomtól” kezdve az utókor elől meghamisítja, elhazudja a történelmet, elhallgatja őseit, nevetségessé teszi hitét, kultúráját, ősei büszkeségét, emberi méltóságát, és sertések elé szórja kincseit.

Azóta az igazat hamisnak, a hamisat igaznak állítja be, a jót rossznak, a rosszat jónak hirdeti. Mindezt okosan és ravaszul. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Habony Árpád!)* Végül kiiktatta az immunrendszerét, ezért már fel sem ismeri a veszélyt. Arra még van ereje, hogy az egészséges önvédelemmel próbálkozókat ócsárolja, de valójában Európa szabad préda lett. Ehhez a kollektív öngyilkossági kísérlethez csatlakozik az európai baloldal, amelynek tevékeny részét képezi a magyarországi balliberális politikai elit is.

Kinek az érdeke? Az európai baloldal azt hiszi, hogy az illegális bevándorlóknak megadandó állampolgársággal növelheti a szavazóbázisát, és ezzel végleg felszámolhatja a keresztény-nemzeti meggyőződésű jobboldali erőket, csak éppen azt felejtí el, hogy a muszlim bevándorlók nem a baloldalra fognak szavazni, hanem jobb esetben saját pártokat alapítanak, amelyek majd kiszorítják a baloldaliakat,

a rosszabb verzió esetén be sem tartják majd a demokratikus szabályokat.

Én elhiszem, hogy az október 2-án lezajlott népszavazás a balliberális oldalnak fáj, főleg annak az eredménye. Bizonyosan az is kellemetlen, hogy Magyarországot egyre többen fogják követni Európában az önrendelkezés és a szuverenitás visszaszerzésének útján azok a nemzetek, amelyekben még ott van a vis vitalis, az életerő és az egészséges önvédelmi reflex. Az is borzasztó lehet, hogy nem fognak hozzájutni a tetteikért valahol beígért földi jutalomhoz. Mindennek a fájdalomnak azonban egyetlen oka van, amit még nem ismernek, vagy ha igen, irtóznak tőle: az pedig állítólag az etalonjuk, és amit ezért nyomatomatosan ajánlok figyelmükbe, ez pedig a demokrácia.

Én úgy gondolom, hogy a balliberálisoknak és az otthon maradásra buzdítóknak idéznem kell a sajtóban általában némaságra ítélt Ferenc pápát, aki az Evangélii gaudium kezdetű, 2013 novemberében kiadott apostoli buzdításában így fogalmaz: „Minden nemzet tagjai úgy alakítják ki életük társadalmi vetületét, hogy közben felelős állampolgárokká lesznek egy nép ölen, nem pedig az uralkodó erők által sodort masszává válnak.

(17.00)

Emlékeztetünk rá, hogy hűségesebb állampolgárnak lenni erény, és a politikai életben való részvétel erkölcsi kötelesség.”

A szentatya 2014. november 25-én az Európai Parlamentben pedig a következőket mondta: „Az európai demokráciák, az európai népek demokráciájának életben tartása ma kihívás elé állít minket. Nem szabad engedni a multinacionális érdekeknek, amelyek meggyengítik a demokráciát, és olyan uniformizáló pénzügyi hatalmi rendszerekké alakítják át, amelyek háttérben lévő erőket szolgálnak. El kell kerülni a globalizáló eszméket, amelyek felhígítják a valóságot.”

A bevándorlással kapcsolatban a pápa már akkor hangsúlyozta, hogy olyan törvénykezésre van szükség, amely védelmezi az uniós állampolgárok jogait. Ha az egyes érdekek által mozgatott politika érvényesül, akkor csak súlyosbítjuk a helyzetet; az okokat és nem a tüneteket kell kezelni.

Tisztelt Ház! A magyar szavazók tehát világosan látják, hogy a szocialistákra a nemzet és az ország védelmében nem számíthatnak. Megjegyzem, másban sem nagyon. A többi ellenzéki párt pedig vagy kétszínű politikát folytat, vagy teljes belső fejtelenség jellemzi őket, vagy komolytalanok és kormányzásra alkalmatlanok. Eppen ezért azok, akik hajlandók voltak elmondani a véleményüket a sorsdöntő kérdésben október 2-án, kivívták maguknak a jogot ahhoz, hogy a véleményüket közjogi vonatkozásban is érvényesítsük. Ezt szolgálja és ezért szükséges az Alaptörvény élénk terjesztett módosítása.

A népszavazás kérdése így kezdődött: akarja-e. Aki nem szavazott, nyilván nem akarja, különben elment volna és igennel szavaz, vagyis ők is a nem

pártján voltak. Az igen szavazatok aránya pedig elenyésző volt. Így aztán a népszavazás eredményének törvénybe iktatása valóban méltó és igazságos, szolgálja a magyar szuverenitást, szolgálja az önrendelkezési jogunkat, és ezzel erősítjük Európa egységét is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kettőperces felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjából Dunai Mónika képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sallai R. Benedek LMP-s képviselőtársunk hozzászólása készített arra, hogy két percben a vita ezen szakaszában hozzászóljak.

Képviselő úr nem tartózkodott a teremben, majd beszaladt ide, elmondott egy hozzászólást és ismét kiment. Csak közben nem vette észre a képviselő úr, hogy nem azt a napirendet tárgyaljuk, amihez hozzászólt. Ő ugyanis az isztambuli egyezményről beszélt, valamint a nőket és a gyermekeket ért erőszakról. Ugyanakkor nagyon fontos, hogy itt a Házban ne maradjon válasz nélkül az ő felszólalása, még akkor sem, ha nem tartozott a tárgyhoz.

Az első számú megjegyzésem: Magyarország aláírta az isztambuli egyezményt, igaz, hogy még nem ratifikálta. Ez a törvényalkotási, jogi előkészítési munka jelen pillanatban három minisztérium bevonásával készül nagyon komolyan.

A második megjegyzésem: a három évvel ezelőtt megalkotott büntető törvénykönyv Európa egyik legszigorúbb büntető törvénykönyve, amely sokkal jobban vagy legalább annyira garantálja a kapcsolati erőszakban a nőket ért bántalmazások méltó megbüntetését, és azóta már szigorítottuk is a gyermekek kapcsán, hogy ez Európa-szerte egyedülálló.

A harmadik megjegyzésem: nézzük meg, hogy milyen országok ratifikálták. Törökország például ratifikálta, de Németország nem ratifikálta. Kérdésem, hogy Magyarországon vannak-e jobban biztonságban az emberek, a magyar nők és a gyermekek, vagy Isztambulban, esetleg Németországban. Nem ettől függ, hogy ratifikáltuk-e az isztambuli egyezményt, hanem attól, hogy egyéb más jogszabályainkban mennyire garantáljuk az országban élők védelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kettőperces felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Önök, Fidesz-KDNP-s képviselők aztán tudnak kérni, amikor támogatást kell kérni a kétharmados alaptörvény-módosításhoz! Itt elméletileg arról lenne szó, hogy egyezzünk meg azokban a szabályokban, amiket az Alaptörvénybe

közösen beleiktatunk, amelyek a magyar embereket meg fogják védeni. Ehhez képest itt a vita néha elmegy olyan irányba, ami szerintem nemtelen.

Azt meg számon kérni, hogy ki van a teremben és ki nem... az rendben van, hogy Orbán Viktornak dolga volt, elhisszük, de akkor jó lett volna, ha legalább a minisztere itt marad. Vagy legalább egy miniszter. Az rendben van, hogy Völner államtitkár úr itt van, de azért legalább miniszteri szinten kellene a kormányt képviselni.

Egyébként el kell mondjam önöknek, hogy a szuverenitásklauzula, amit beemelünk, az önmagában rendben van - erre egy későbbi felszólalásomban ki fogok térni -, viszont kérdésként merül fel, amit az ötpárti egyeztetésen is kifejtettünk, hogy ez az „alkotmányos identitás” kifejezés egy nehezen megfogható fogalom. Ez az Alaptörvényben sincs kifejtve, és a tudományos és nemzetközi jogban is elég sok vita van ezzel kapcsolatosan, még ott is, ahol az alaptörvények, alkotmányok elég régi múltra tekintenek vissza, és nemcsak néhány éves múlt áll mögöttük. Elég arra gondolni, hogy ha most hetedszer módosul az Alaptörvény, akkor az alkotmányos identitásunk is hetedszer módosul, és ha a jövőben újra fog módosulni, akkor ez egy általános változásnak lesz kitéve?

Azt hiszem, hogy ez a kategória, ami a szuverenitásnak az a kategóriája, amit nem adtunk át Brüsszelnek - helyes és aláhúzom, hogy vannak ilyen kategóriák, és vannak olyan hatáskörök, amiket nem adtunk át Brüsszelnek -, annak a kifejtése nem az alkotmányos identitás kérdéskörében lenne ildomos. Azt kell mondjam, hogy alkotmányos költségről hallottunk már a Mengyi-ügyben, de az alkotmányos identitás még kifejtésre vár. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces felszólalásra a KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Nem szándékoztam hozzászólni, de mivel együtt vettünk részt az ötpárti megbeszélésen, hadd hivatkozzam arra, hogy az alkotmányos identitás egy nagyon szép gondolatba illeszkedik bele, és a nemzet fogalmával összefüggésben van. Emlékszik, képviselő úr, hogy mi van ebben az alkotmányban. Az eddig éltek, a jelenleg élők és a következő generáció alkotja együtt a nemzetet. Amikor a történeti alkotmányra hivatkozunk, akkor pont ez a nemzetfogalom az, ami idekívánkozik, hiszen az alkotmányos identitás a történeti alkotmányban, nem pedig a jelenleg megfogalmazottban gyökerezik. Az a kifogása, hogy ha változik ez az alkotmány, akkor változik az egész: nem változik, mert annak sokkal mélyebb alapjai vannak.

De ha már szót kaptam, akkor hadd mondjak egy-két szót még a szuverenitásról. Úgy gondolom, hogy ez sem csupán ebben a kérdésben jelenik meg a mostani módosítás kapcsán, hanem sokkal nagyobb összefüggésben, hiszen ahogy miniszterelnök úr is

kifejtette a nap folyamán, komoly küzdelem van Európában. Az egyik a nemzetállamok közösségének képviseléről szól, a másik pedig arról az európai egyesült államokról, ami remélem, hogy önöknek is, nekünk is távol áll a gondolkodásunktól. Tehát amikor a szuverenitás van, akkor nem csupán a betelepítés kérdéséről van szó, hanem sokkal többről. Ezért szép ez a mostani alaptörvény-módosítás, mert ilyen tág összefüggésbe helyezi ezt a kérdést, és nem csupán egy alkalmi módosítás, hanem mélyíti annak a gondolatiságát, ami már eddig is megjelent az alkotmányban, de jobban kifejti. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Rendes felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjából Kucsák László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálatáért lángolt. Tisztelt Képviselőtársaim! Gróf Vécsey Károly, az aradi 13 utolsóként kivégzett tábornokának a szavai október 6. után nem is lehetnének időszerűbbek, mint akkor, amikor arról az alaptörvény-módosításról folytatjuk le a parlamentben az általános vitát, amely Magyarország nemzeti identitását, kultúráját hivatott megvédeni. Minden korban megvannak azok a döntések, amelyek nemzetünk egységét szolgálják. Az aradi vértanúk 1849-ben meghaltak ezért az országért. Ma nekünk az az örökség jutott, hogy bár életünket nem kell adnunk hazánkért, de higgadtan, egyenes és határozott döntéseket kell hoznunk.

(17.10)

Ma Magyarországon több mint 3 millió 360 ezer ember azt várja tőlünk, köztük több mint 29 ezren Budapest XVIII. kerületében, Pestszentlőrincen és Pestszentimrén, hogy védjük meg határainkat minden jogszerű eszközzel. Nekünk, országgyűlési képviselőknek az a történelmi feladat jutott, hogy az Alaptörvényünk módosításával biztosítsuk a megfelelő jogszabályi hátteret a kormánynak ahhoz, hogy védje, védjük meg a magyar határokat. Arról kell döntenünk, hogy a nem magyar és nem uniós állampolgárok hogyan élhetnek Magyarországon a jövőben.

A hetedik módosítás négy pontja ennek megfelelően a következőket érinti. Az első a Nemzeti hitvallás, itt rögzítve: valljuk, hogy a történelmi alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége. Másodikként, hogy Magyarország uniós tagállamként való részvétele érdekében a közös hatáskörnyakorlátsnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, és az nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát. Harmadikként kimondja, hogy az alkotmányos identitás vé-

delmezése az állam minden szervének kötelessége. Rögzíti végül, hogy Magyarország területére idegen népesség nem telepíthető be, idegen állampolgár Magyarországon csak akkor élhet, ha az Országgyűlés által megalkotott rendészeti eljárásban a magyar hatóság elbírálta a kérelmét, és hozzájárult ehhez. Ez ugyanakkor az Európai Gazdasági Térség polgáira nem vonatkozik.

Ma Magyarországon és Magyarorszáért új egység jött létre. De nem csupán egy új egység, hanem egy új politikai tér is kirajzolódni látszik, hiszen, ahogy most is láthatjuk az ülésteremben, vannak, akik komolyan veszik ezt a történelmi jelentőségű pillanatot, és vannak olyanok, akik még mindig csak a saját dolgaikkal vannak elfoglalva. Nem vesznek részt a vitában, nem szavaznak, vagy csak egyszerűen nem fogadják el a több mint 3 millió 360 ezer ember által adott legitimitást. Félrebeszélnek, maguknak vindikálják az általuk vélt sikert. De gondoljunk csak bele egy pillanatra! A magukat demokratikusnak mondó pártok arra kérték támogatóikat, hogy maradjanak közömbösek Magyarország jövőjét illetően, maradjanak otthon, és hagyják, hogy gyermekeik, unokáik jövőjét más döntse el, Brüsszel vagy más hatalom, azért, hogy ezek a pártok és politikusaik ismét saját érdekeiket szolgálják. És ha megengedik, egy gondolat erejéig hadd térjek ki arra az LMP politikusaitól hallott szellemi mocsárjárásra, ami messze nem volt méltó. Nem volt méltó a témához, annak nagyságrendjéhez, fontosságához. Kezdte Hadházy Ákos, aki első mondatában már az illemhely és a vécepapír-ellátás problémáját említette az Alaptörvény kapcsán. Aztán pedig belátogatott egy negyedórásra Sallai R. Benedek, aki, ha visszaolvassa a beszédét, talán saját magára is komoly feladványokat rótt ezzel.

Mi ezen a napon nem ezért vagyunk itt. Nekünk jutott ismét az a felelősség, hogy Magyarországot megtartsuk egységesnek és magyarnak. Az Alaptörvényünk módosítása szuverenitásunkról szól. Jogalkotásunk azt célozza, hogy Magyarország uniós tagállamként való részvétele érdekében a közös hatáskörnyakorláts összhangban álljon az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, és az ne korlátozza Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.

Mi továbbra is elköteleztettek vagyunk európai uniós tagságunk és az európai értékek mellett, de nem engedjük, hogy ezen elkötelezettségünk vesztélybe sodorja szabad döntésünket a határaink védelméről és arról, hogy kivel akarunk együtt élni, kivel akarjuk megosztani az általunk megtermelt javakat.

1849-ben elődeink vértanúhalált haltak egy magasabb cél érdekében. Magyarország szabadságáért adták életüket. Ők még nem tudhatták, hogy Magyarország szabadságáért még tengernyi vérrel kell áldozniuk honfitársainknak. 1956. 60. évfordulóján tegyük tanúbizonyságot hazaszeretetünkéről, és ne tékozzoljunk el az örökséget, amelyet elődeinktől kap-

tunk! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Gyöngyösi Márton képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Több mint egy éve az itthoni politikai kommunikációs terepet a migráció témája uralja, és itt a Házban is már sok-sok órája hallgatjuk a különböző kormánypárti felszólalásokat a migráció ügyében. Amint arra itt több képviselőtársam is utalt már, ezeket a felszólalásokat hallgatva láthatjuk azt, hogy valójában a Fidesznél a tettek és a retorika között, és ebbe KDNP-s képviselőtársaim is nyugodtan értsék bele magukat, mekkora különbség, milyen óriási szakadék tátong.

Hiszen ha csak a miniszterelnöki expozét hallgathattuk meg ebből a mai vitából, ahol Orbán Viktor az európai egyesült államoktól, a nemzetek feletti európai birodalomtól, a Brüsszel központból irányított európai birodalomtól félti a nemzetállamokat, akkor bizony meg kell kérdezni azt, hogy az elmúlt 26 évben, amikor a Fidesz háromszor volt kormányon, amikor meg nem kormányon volt, hanem ellenzékekben ült, akkor vajon milyen Európát épített. Akkor, amikor a döntés is a saját kezében volt, például akkor, amikor 2007. december 17-én a lisszaboni szerződésről kellett itt szavazni, arról a dokumentumról, amelyik erre a nemzetállamok feletti európai birodalomra mint az i-re tette föl a pontot, akkor önök erről hogy szavaztak? Milyen vita folyt itt, ebben a parlamentben erről a dokumentumról, amely a nemzetállamokat alapjaiban ásta alá?

Itt mindenki, aki most itt ül és képviselő volt akkor, igent nyomott, igennel szavazott erre a dokumentumra. Most pedig a nemzeti szuverenitást féltik önök. Nyolc évvel később. Hát, tisztelt képviselőtársaim, azért el kéne mélyedni abban, meg vissza kellene azért egy kicsit emlékezni arra, hogy a Fidesznek milyen felelőssége van abban, hogy az Európai Unió ide jutott. Mert, ugye, úgy beszélünk az Európai Unióról, hogy az egy közös döntéshozatal és egy közös felelősség. Önök hányszor emelték föl a szavukat az Európai Unióban, Brüsszelben vagy akár itt, Budapesten az ellen az európai struktúra ellen, amelyik maga alá gyűri a nemzetállamokat? Önök minden egyes alkalommal megszavazták, támogatták azokat a folyamatokat, amelyek sajnos idevezettek, és egy ilyen Európát eredményeztek.

Azt mondta ma reggel Orbán Viktor, hogy a migráció csak egy tünet. Igaza van. Mi az oka? El kellene kezdeni az okairól beszélni ennek a migrációs válságnak. Az elmúlt évtizedekben képviselőtársaim hosszan beszéltek erről, hogy milyenfajta külpolitika vezetett ahhoz, hogy Európa a saját szomszédságát destabilizálja. Aktív részvétellel. Nemcsak támogatólag vagy nemcsak hallgatólagosan pártolta az Európai Unió, köztük Magyarország is nagyon sok-

szor azokat a destabilizációs törekvéseket, amelyek Európát meggyengítették azzal, hogy az őt körülvevő országok legyengültek, destabilizálódtak, és ilyen módon egyfajta migrációs válságnak kitétték Európát. Észak-Afrikában, Közel-Keleten sajnos Európa közreműködésével, köztük Magyarország csendes vagy néha bizony aktív támogatásával destabilizálódtott Európa szomszédsága.

Ugyanígy az okok között fellelhető az Európai Unióban teret nyelő nihilizmus és liberalizmus, ami valójában aláásta azt a keresztény értékrendet, ami egyfajta vákuumot teremtett, és ebbe hatolt be a migráció, a multikulturalizmus, a politikailag korrekt közbeszéd és a tabuk kerülgetése, felállítás, az önsorsrontás mint európai szokás és mint európai politika. Valóban, ez egy komoly oka annak, hogy Európa sajnos idejutott.

(17.20)

És tisztelt képviselőtársaim, itt e helyett a kampány helyett, amit önök itt folytattak Magyarországon - bár igen, szembe kell szállni a multikulturalizmussal, szembe kell szállni a migrációval -, Brüsszelben is meg kellett volna vívni ezt a csatát, hiszen önöknek, az önök kormányának vétője van az Európai Tanácsban. Önöknek nem kellett volna aláírni azt a belügyi határozatot, amit tavaly szeptemberben Brüsszelben letett a brüsszeli bürokrácia az asztalra. Önöknek nem kötelező ezeket a határozatokat jóváhagyniuk, aláírniuk. Ott kint kell megvívni ezt a csatát, nem pedig itthon. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Rétvári Bence képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Érdekes vita zajlik itt, a parlamenti patkón belül meg a parlamenti patkón kívül. A Jobbik azt bizonygatja a parlamenti patkón belül, hogy a Fidesz-KDNP Brüsszelben a legnagyobb barátja a kvótáknak, miközben az MSZP a parlamenti patkón kívül azt hirdeti, hogy nincs is kvóta igazából. Tehát nehéz eligazodni az ellenzék álláspontján. Persze, azt is mondta az MSZP, hogy nincs olyan probléma, hogy bevándorlás, és ezt a Fidesz találta ki.

A Jobbik, úgy látszik, nehezebb házi feladatot kapott a frakcióvezetéstől a mai délutánra. Azt kell bebizonyítania itt, a parlamenti patkón belül, hogy a Fidesz-KDNP bevándorlaspárti lenne, merthogy Mission impossible sorozatot is lehetne szerintem folytatni. Nehéz fába vágják ezt elhinni önöknek, de ha megnézzük azért a magyar politikusok nyilatkozataira a brüsszeli visszhangokat *(Dúró Dóra: Konkrétumokat mondj!)*, főleg azt, hogy mennyire tartott az október 2-ai népszavazástól Európa sok-sok vezetője,

akkor láthatják, hogy ez bizony egy reménytelen küzdelem. Próbálkozzanak itt velem, de nem hiszem, hogy sok sikert fognak elérni.

2004. május 1-jén igyekezett Magyarország is egy európai álmhoz csatlakozni, egy olyan közös Európához, amely közös értékeken alapszik, egy közös gazdasági térséget, közös értékközösséget, közös globális súlypontot jelent a teljes világban, és ez egy európai rémálommá kezdett válni az utóbbi hetekben hónapokban, az utóbbi másfél évben, amikor európai politikusok saját identitásukat föladván igyekeztek valami számukra ismeretlenre rögtön bólogatni, sőt invitálni is, mint egy üres lapot, egy blankót, egy blankettát aláírni a bevándorlás, az automatikus betelepítési kvóta kérdésében.

Ez abból fakadhat, hogy ha nem ismerik talán elég jól az európai értékeket, az európai kultúrát, azt a teljesítményt, amit az európai emberek tettek le az egész emberiség asztalára az elmúlt kétezer évben; mert ha ezt nem ismerik vagy nem becsülik eléggé, akkor tartják csereszabatosnak. Akkor vélik úgy, hogy egyik évtizedről a másik évtizedre egy jól kialakult, a keresztény erkölcsiségen, a görög filozófián és a római jogon létrejött, nem pedig a sarián, hanem a tízparancsolat alapján létrejött kultúrát és civilizációt le lehet cserélni egyik évtizedről a másik évtizedre egy zavaros, bizonytalan, egyfajta iszlamizmusra, az ő részükéről pedig nihilizmusra épülő európai berendezkedésre. Aki ezt így gondolja, az nem értékeli Európa elmúlt évszázadait, az nem tartja értékesnek azt, amit művészetben, tudományban, emberi teljesítményben az európai államok, az európai emberek, az európai vezetők, az európai egyházak létrehoztak évszázadokon és generációkon keresztül.

Talán érdemes újra jobban megismerni mind ezeket, mert ha valaki megismeri, a sajátjának érzi, megtalálja benne a saját helyét, akkor nem tartja lecserélhetőnek egyik pillanatról a másikra. Sokan azonban, úgy látszik, ezt az európai teljesítményt, ezt az értéket nem értékelik ilyen nagy mértékben. Ugyanakkor sokszor vádolják meg azokat, akik a kötelező betelepítés ellenzői, szívtelenséggel, embertelenséggel vagy keresztényietlen hozzáállással. Azt hiszem, ezt is elutasítjuk. Sok részt vehetnénk a Szentírásból is nyilván, ami idekapcsolható. Engedjék meg, hogy a Sirák fia könyvéből idézzek egyet: „Erőidhez mérten karold föl a társadat, de vigyázz magadra, nehogy csapdába ess.”

Azt hiszem nekünk is ez a feladatunk. Semmifajta vita szerintem józan gondolkodású emberek között sem Magyarországon, sem máshol nincs azzal kapcsolatban, hogy egy menekülttel hogyan kell bánni. Aki valóban menekült, azt segíteni kell, befogadni kell, mint ahogyan Magyarország is megtette akár kiskorúakról legyen szó, akár felnőttkorúakról legyen szó, mindenkinek megadta azt az ellátást felnőttkorúak esetében, amit a nemzetközi szerződések - amelyeket Aradszki képviselőtársam is már idézett a korábbiakban - előírnak. A kiskorúaknak pedig ennél jóval többet; ott azt mondtuk, ne legyen különbség magyar vagy nem magyar kiskorú között,

ugyanazt az elbánást, ugyanazt a juttatást kell hogy kapják.

Tehát aki valóban menekült, abban semmifajta különböző álláspont nincsen magyarországi emberek, brüsszeli gondolkodók vagy bármilyen más európai ember között. De az, hogy ki számít menekültnek és ki az, aki gazdasági bevándorló, hogy a migrációnak mint folyamatnak, mint egy társadalmi jelenségnek, mint egy történelmi sorsfordulópontnak, egy történelmi ténynek van-e értelme Európa számára, abban viszont már, úgy látom, óriási különbségek vannak. Nagyon sokan szeretik összemenni ezeket a kategóriákat, és ebből vetítik ki azt sokan ránk is, magyarokra is, remélem, nem arra a 3,3 millió emberre, aki a Fidesz-KDNP-vel együtt szavazott a két héttel ezelőtti népszavazáson, mintha embertelenek lennének.

Az a 3,3 millió ember, akit oly sokszor korholnak ellenzéki oldalon, nem azért szavazott nemmel, mert rasszista lenne, embertelen lenne vagy menekültellenes lenne. Azért szavazott így, mert értékesnek tartja a saját hazáját, a saját békéjét, a saját biztonságát, a saját kultúráját, a saját identitását, és ezt meg kívánja védeni azoktól, akik törvényellenes módon és tömegesen kívánnak megjelenni Európában.

A nagy veszélyt, amelyre az alaptörvény-módosítás is utal és amitől meg kívánja védeni Magyarországot - és ha Európában is lesznek követői ennek mint sok más jogszabályunknak, akkor akár egész Európát is -, az a hirtelen változástól, veszélytől való megóvás. Egy társadalom számára egy radikális, rövid időn belüli, mélyreható változás óriási kockázatokat hordoz.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Ha csak végignézi valaki a XX. század magyar történelmét, hogy hány rendszerváltást, hány óriási, mélyreható változást kellett megélni az első világháború végén vagy ott a Tanácsköztársaság ideje alatt, vagy az utána kiépülő rendszerben, vagy a német megszállás ideje alatt, vagy a szovjet megszállás szörnyű évtizedei alatt, vagy maga a rendszerváltás is, amely alapvetően nyilván mindannyiunk számára pozitív és támogatandó folyamat volt, de mégis, a nagymértékű változásával sok esetben vállalkozásokat vagy családokat teljesen más útra vitt vagy akár tönkre is tehetett, hiszen nagymértékű változás volt a társadalmon belül, egy globalizmusba, egy sokszor túlságosan liberális gazdasági-társadalmi rendszerbe való átváltás.

Minden ilyen változás megrázkódtatást jelent. És ezt látjuk Magyarország állapotán, társadalmi-gazdasági állapotán, hogy mennyivel nehezebb helyzetben van egy olyan ország, amelynek generációnként kell egy nagy rendszerváltást megélni, egy nagy társadalmi változást megélnie azokhoz képest, akiknek egy organikusabb fejlődése van, ahol nincsenek hirtelen nagymértékű változások.

Ettől szeretnénk megóvni Magyarországot a következőkben. Az előző nagy változtatásokról nem kérték ki Magyarország véleményét. A nagyhatalmak döntöttek úgy szinte minden esetben, hogy Magyarországon valamilyen radikális politikai és társadalmi fordulatra szükség van. A következő nagy társadalmi változás, amely előtt sok európai ország áll és amelynek a lehetősége Magyarország esetében is fennáll, több tízezer vagy akár több százezer embernek az egy generáción belül való megjelenése, akik teljes mértékben egy különálló társadalmat építenének, és rengeteg közbiztonsági, szociális, egészségügyi, terrorizmussal kapcsolatos kulturális és identitásbeli veszélyt hordoznak magukban, a változás lehetőségét hordozzák magukban, az ő megjelenésükről most viszont szabadon dönthetünk.

És ha hosszú távon akarjuk Magyarországot a radikális, gyors változástól megóvni és az élet természetes rendje szerinti, a törvények által szabályozott változásoknak pedig a lehetőségét megengedni, akkor támogatni kell ezt az alaptörvény-módosítást, mert ez a hirtelenségtől, a radikalizmustól és a nagyon nagy lakosságában megjelenő változástól kívánja Magyarországot megóvni; nem elzárva semmilyen emberiességi csatornát, nem elzárva semmilyen más lehetőségét annak, hogy természetesen aki tisztességes és békés szándékkal érkezik ide, Magyarországra, annak természetesen a későbbiekben is legyenek meg a lehetőségei.

És ezt tettük úgy, hogy előtte kikértük az emberek véleményét. Nagyon sokszor hallottunk nagyon sok európai fórumon arról, hogy a polgárokhoz közelebb kell hozni a döntéshozatalt. Majd amikor a magyar kormány a legközelebb hozta az európai emberekhez, a magyar emberekhez a döntéshozatalt, rögtön tiltakoztak ez ellen. Azt hiszem, ezeket az idézeteket mindnyájan fejből tudják, nem is kell hogy elmondjam önöknek.

Mi tehát megkérdeztük az embereket, és 3,3 millió ember felhatalmazásával fogadjuk el ezeket a jogszabály-módosításokat. Azt is mondhatnám, 3 millió 360 ezer érünk van arra, hogy miért kell elfogadni ezt az alaptörvény-módosítást, és 55 ezer érünk van arra, hogy miért nem kell elfogadni. A kettő közötti arány egyértelmű.

(17.30)

Nagyon gyenge lábakon áll azoknak az érvelése, akik a távolmaradókra hivatkoznak, most nem itt a parlamenti vitából távolmaradókra gondolok elsősorban, hanem a szavazásoktól távolmaradókra, hiszen a szavazásokon részt nem vevők még sosem alakítottak kormányt, ők még sosem bíztak meg senkit semmilyen törvény megalkotásával az emberi ség történetében - most sem lehet ez másként.

Engedjék meg, hogy ezen alaptörvény-módosítás kapcsán felhívjam a figyelmüket egy nagyon veszélyes tendenciára, amit láthatunk az elmúlt évtizedek Európájában vagy más nemzetközi szervezetekben is, és a szuverenitást nagyon könnyen kikezdhe-

tit, és az országok valódi szándékát akár az ellenkezőjére is forgathatják. Arról van szó, hogy Magyarország is több nemzetközi szervezet tagja, Magyarország az Európai Uniónak is részese. Bizonyos fogalmak, bizonyos fogalmak, amelyek megjelennek ezeknek a nemzetközi testületeknek a gyakorlatában, olyasfajta kiterjesztő értelmezést kapnak ennek a szervnek a végrehajtó vagy ügyintéző vagy képviselői szervei által, amelyek a csatlakozáskor soha nem volt szándékában egyik országnak sem. Vagy ezeknek a szervezeteknek a nemzetközi tanácsai, testületei olyan jogosultságokat gyűrnek maguk alá, olyan jogokat birtokolnak el a részes tagállamoktól, amelyekről nem volt szó a csatlakozáskor. Ez a szuverenitásnak egy olyan csorbítása, amelybe sok esetben nincs beleszólása a tagállamoknak, amikor ez egyfajta szokásjogi vagy jogértelmezési gyakorlaton keresztül valósul meg.

Egész egyszerűen azt vesszük észre, hogy csatlakoznak egy nemzetközi egyezményhez, ami az emberi méltóság vagy az emberi jogok védelmére alapul, és amit ők hirtelen jogegyenlőségnek, emberi jogi védelemnek gondoltak, azok olyan tartalmakkal ruháznak fel nemzetközi bíróságok vagy testületek joggyakorlatában, amit mondjuk, a természetes gondolkodás alapján vagy a természetes jogérzet alapján soha nem gondoltak. És egy tagállam hirtelen azt látja, hogy a szabadságjogok védelme érdekében csatlakozott egy nemzetközi megállapodáshoz, és utána saját magának kell az állampolgárok szabadságjogait megvédenie ezzel a testülettel szemben. Gondoltuk volna-e, hogy mondjuk, a strasbourgi bíróság valaha is a vörös csillag büntető törvénykönyvből való törlését fogja követelni? Amikor csatlakoztunk ezekhez az egyezményekhez, nem ilyesfajta értelmezésekre készültünk föl. Nem úgy gondoltuk, hogy a szervezetek ilyen jogokat vindikálnak maguknak.

És nincs ez másképp az Európai Unió esetében sem. Nem azért csatlakoztunk oda, hogy ők döntsék el, hogy ki élhet és ki nem élhet Magyarországon; kinek adjunk letelepedési engedélyt vagy kinek adjunk állampolgárságot. Azért csatlakoztunk, mert ennek megvoltak a maga gazdasági vagy politikai okai, de ebben nem voltak ilyesfajta jogosítványok.

És megálljt kell parancsolni a szuverenitás védelmében azoknak a nemzetközi szervezeti tendenciáknak, amikor szervezetek maguknak deklarálnak ilyesfajta jogköröket. Semmifajta közvetlen kapcsolatuk nincs a választókkal; a választók hordozzák a szuverenitást, ebből kifolyólag nem állapíthatnak meg maguknak ilyen jogköröket.

És a XXI. század első felében a legszembeötlőbb dolog ennél az óriási nagy kérdésnél, a legnagyobb összeurópai társadalmi és egész Európa minden országát és minden állampolgárát érintő kérdésnél ugrik ki a leginkább, amikor egy európai testület, a Bizottság elkezd magának ilyesfajta jogköröket vindikálni. Azért is meg kell állítanunk ezt, mert más jogkörökben is meg fogják ezt tenni, és kicsúszik a nemzeti parlamentek kezéből a döntéshozatal, ha

már azokat a jogköröket sem mi magunk állapíthatjuk meg, amiket közösen gyakorlunk, hanem ezek a közösen gyakorló szervezetek elkezdnek bizonyos jogköröket megállapítani maguknak. Ezt mindenképpen meg kell hogy állítsuk. Ez mind a magyar alkotmányos rendszerrel ellentétes, mind a magyar jogrendszerrel ellentétes, mind pedig a szuverenitás eszméjével ellentétes.

Azt hiszem, ebben a kérdésben is nagyon sokan felvetik, hogy milyen Európát szeretnék, föderális Európát, nemzetek Európáját. Mi magunk, kereszténydemokraták is az európai nemzetek testvériségére alapozott Európát szeretnénk, ugyanakkor az alaptörvény-módosításnál egy sokkal konkrétabb kérdéstről van szó. Itt már arról kell döntenünk, hogy kikkel élünk együtt, ki lakik az utca végében, kik élnek az adott településeken itt Magyarországon. Nem pusztán egy elvonatkoztatott, egy absztrakt, egy jogi fogalmakkal operáló vitáról van szó, hanem egy konkrét együttélési kérdéstről van szó. Ezért fontos, hogy ebben a kérdésben egyértelmű választ adjunk, mert ez húsbavágó, a mindennapokat érintő kérdés.

Ahogy minden európai polgárnak, minden magyar embernek jogai és kötelezettségei vannak, nincs ez másként azokkal sem, akik ide akarnak betelepülni; nyilvánvalóan a mi jogszabályaink szerint kell hogy éljék az életüket, és nem hagyhatják azokat figyelmen kívül. Márpedig itt egy elég erős összeütközésről van szó, egy elég erős civilizációs súrlódási felületről, talán erősebb is, mint súrlódás, hiszen a fundamentalista iszlamizmus, amely megjelent Európában, óriási veszélyt jelent, nemcsak a kereszténységre úgy, mint vallásra, hanem mint egy olyan eszmerendszerre is, amelynek a talaján a demokrácia, a jogállamiság, a többségi döntéshozatal létrejöhetett az elmúlt évszázadokban, aminek köszönhetjük akár a polgárok jogegyenlőségét, akár az emberi méltóság egyenlő védelmét minden polgár tekintetében.

Ezek igenis veszélyben vannak, egy brüsszeli ábránd okán, egy internacionalista elit elképzelése okán, amely ebben nem látja meg azt a veszélyt, amit 3,3 millió magyar ember meglátott, amely a korlátlan betelepítésben lévő valamelyes önsorsrontást jelentene. Mi nem egy globalista agyremet szeretnénk megvalósítani, nem egy identitászavaros európai vezetésnek szeretnénk a döntéseit egy az egyben végrehajtani Magyarországon, hanem a nemzeti érdek mentén szeretnénk döntéseket hozni.

És ez az, amit a baloldali ellenzék talán sohasem fogott föl, vagy nem tudja kezelni, hogy mit is jelent a nemzeti ügy, mit is jelent a nemzeti érdek, még akkor sem, ha 3,3 millió ember kiabálja a baloldal fülébe, hogy itt egy olyan kérdéstről van szó, amely minden párthatárt túlfeszített az október 2-ai választással, hiszen nem volt olyan ember a nemmel szavazók között, aki egyik vagy másik párthoz ne tartozott volna, vagy akár semelyik pártnak sem a szimpatizánsa. Ugyanakkor nem látták meg, és azzal, hogy nincsenek most itt, nem vesznek részt ebben a vitában, nem tudnak továbbra sem a napi pártcsatározásokon felülemelkedni. Lehet, hogy azért, mert egy-

mást fogják a különböző baloldali csoportok, MSZP-szek, DK-sok, együttösök és mások, abban versenyeznek, hogy ki a radikálisabb, és ki lesz 2018-ra a baloldal vezető szellemi ereje. És ebben a lehet, hogy kistílú, egymás közötti húzd meg, ereszd meg játékban nem tudnak egy nemzeti ügyben felülemelkedni ezeken a párthatárvonalakon vagy az ellenzéki pártok és a kormánypártok közötti határvonalakon.

Ugyanakkor egy nagyon rossz üzenetet is adnak mindezzel, hiszen, ahogy ez már a mai napon többször elhangzott, a népszavazásnál még azt mondták, hogy egy rosszul feltett kérdéstről van szó, ezért nem akarnak részt venni a szavazáson, most viszont egy olyan egyértelmű deklarációról van szó, amit az Alaptörvénybe emelnénk, és Magyarország számára hosszú távon is stabilan a nemzeti identitás, a biztonság megőrzésének záloga lehet, de még sincsenek itt. Ez pedig nem jelent mást, mint hogy maguk is próbálják mind a népszavazás, mind pedig a mostani alaptörvény-módosítás legitimitását minél inkább csökkenteni. És ez a legitimitációscsökkenés nem szolgálhat más célt, mint azt, hogy ha egyszer a saját számításaik szerint hatalomra kerülnének, akkor abban az esetben könnyebben tudjanak visszatérni ebből a magyar nemzeti döntésből, ebből a nemzeti ügyből, és könnyebben tudják Brüsszel akaratát végrehajtani, és a kötelező kényszerbetelepítési rendszernek Magyarországot is a részévé tenni. Emlékeztünk arra 2008-ból, amikor bármifajta utasítás jött a Gyurcsány-bajnai-kabinetnek Brüsszel irányából, hogy milyen lépéseket kell megtegyenek a gazdasági helyzet tarthatatlansága okán, kritika nélkül mindegyiket végrehajtották. Nincs okunk feltételezni, hogy ebben a másik kérdésben másként viselkednének.

Az pedig szerintem már a választók számára is egyre kevésbé érthető, hogy a Jobbik, amikor itt van egy ilyen határozati javaslat, pontosabban egy alaptörvény-módosító javaslat, nem azzal foglalkozik, nem a nemzeti identitás védelmével foglalkozik (*Dúró Dóra: Te most mivel foglalkozol?*), csak és kizárólag a Fidesz-KDNP-vel foglalkozik a vitának ebben a szakaszában, órák óta, pedig egy nemzeti ügnyél talán ő is elmondhatná, hogy mi a valós álláspontja. Persze, európai uniós kérdésekben láttuk már a Jobbikot az Európai Unióból való kilépés pártján és az Európai Unióban való bennmaradás pártján is. Nyilván eléggé sűrűn változnak a jobbikos álláspontok; lehet, hogy azokhoz érdemes évszámot biggyeszteni. Így azért félhetünk attól is, hogy lehet, hogy még akár a bevándorlás kérdésében is megváltozik.

De ha sikerül most Alaptörvénybe iktatni, akkor hosszú távon tudjuk megvédeni Magyarországot, hosszú távon tudjuk Magyarországot egy békés és gyarapodó Magyarországgént, az identitására büszke, identitását őrző, de minden békés szándékkal közelítő ember számára barátságos és befogadó országgént feltüntetni. Mindemellett pedig egy olyan országgént, amely nemzetközi téren ott igyekszik segíteni a bajba jutott embereknek, ahol maga a baj keletkezett, nem pedig a bajt akarja Magyarországra

és Európába hozni. Én ezért kérem önöket, hogy szavazzák meg és támogassák ezt az alaptörvény-módosítást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából L. Simon László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(17.40)

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy Staudt képviselő úr nem maradt benn, mert éppen azzal a kérdéssel kívánok foglalkozni, amit hiányolt, az alkotmányos identitás problémájával. Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításában új fogalomként jelennek meg az alkotmányos önazonosság, illetve az alkotmányos identitás kifejezések. A Nemzeti hitvallás kiegészítése szerint „Valljuk, hogy a történeti alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége.” Az Alaptörvény R) cikke pedig a következő bekezdéssel bővül: „Magyarország alkotmányos identitásának védelme az állam minden szervének kötelessége.”

Miért indokolt az Alaptörvényben az alkotmányos identitás fogalmával élni? A részletes indoklás szerint az Európai Unió olyan jog- és értékközösség, amely tiszteletben tartja tagállamainak alkotmányos identitását, a tagállamok államiségének legalapvetőbb kérdéseivel összefüggő önálló döntési jogát. Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (2) bekezdése kifejezetten is jelzi, hogy az Unió tiszteletben tartja a tagállamok egyenlőségének elvét és a tagállamok nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok politikai és alkotmányos berendezkedésének.

A tagállam nemzeti identitásának meghatározása értelemszerűen az adott állam és az azt alkotó politikai közösség legalapvetőbb, elvitathatatlan joga, amely elsősorban, de nem kizárólag annak alkotmányában jelenik meg. Helyénvaló ezért, hogy az állam politikai közössége az alkotmányozón keresztül az állam nemzeti identitásának egyes alkotóelemeit az alkotmányban rögzítse.

A nemzeti identitás fogalma természetesen nem fedti le az alkotmányos identitását, bár egymástól elválaszthatatlanok, hiszen egy nemzeti közösség, egy történelemmel rendelkező ország alkotmányában megjelenő közösségi identitásról van szó. Ennek kapcsán Gary. J. Jacobsohn „Az alkotmányos identitás változásai” című, 2011-ben megjelent tanulmányában joggal fejti ki: „Az alkotmányelmélet jellemzően kevésbé foglalkozik az alkotmány identitásának kérdésével. Pedig az alkotmányok bizonyos jellemzői lehetővé teszik, hogy beszéljünk egyfajta alkotmányos identitásról, és a kialakulására jellemző párbeszéd folyamat lehetővé teszi azt is, hogy egy tetszőleges alkotmány kiválasztása után meghatározzuk

annak identitását. Ezt az identitást, amely számos, a nemzet múltját kifejező törekvés és vélemény elegeként jelenik meg, folyamatosan alakítják a bíróságokon, a törvényhozásban és a köz-, illetve magán-szféra további szinterein zajló politikai és értelmezési viták.”

Az alkotmányok elfogadásához vagy megváltoztatásához mindig erős legitimitációra, illetve felhatalmazásra van szükség. Egy közösség, a mi esetünkben az államalkotó magyar nemzeti közösség alapvető, javarészt közmegegyezésen nyugvó értékeinek írásos rögzítése a lehető legszélesebb társadalmi támogatottságot feltételezi, s bár nyilván vannak olyanok, akik nem azonosulnak Alaptörvényünk Nemzeti hitvallásának, illetve Alapvetésének valamennyi pontjával, de azt aligha vitatják, hogy az Alaptörvény olyan módon hozott előrelépést a többször toldozott-foltozott 1949-es alkotmányhoz képest, hogy ugyanakkor a '89-es változtatások után kialakult demokratikus intézményrendszer értékeit megőrizte.

Az előrelépés paradox módon éppen a közösségi, nemzeti identitásunk fontos elemeinek konzerválásában érhető tetten, hiszen azt Jacobssohtól is tudjuk, hogy az alkotmányosan biztosított, kiemelt védelem értelme éppen az, hogy az alkotmányozók biztosítékot nyújtsanak a jelenlegi identitás számára, egy későbbi lehetséges, de elutasított identitással szemben. Éppen ezért kell az alkotmányozáshoz széles legitimitáció, a törvényhozásban kétharmados vagy akár annál is nagyobb többség, hiszen ilyen nagy többséggel tudják az alkotmányozók kizárni, hogy az alkotmány szellemét, az általa meghatározott, illetve leírt identitáskeretet a jövőben erőteljesen megváltoztassák.

Az Alaptörvény hetedik módosításának részletes indoklása is kitér arra, hogy a nemzeti és az uniós jog egymással való kapcsolatának az egyes államok alkotmányos önazonosságára tekintettel történő értelmezése folyamatosan napirenden van az európai országok alkotmánybíróságai előtt is. Az uniós jog értelmében a tagállamok nemzeti és politikai önazonossága szempontjából jelentősnek ítélt, alkotmányban megjelenő politikai és társadalmi értékvalasztását nem lehet megkérdőjelezni. Ez utóbbi mondat egyértelművé teszi, hogy mi a lopakodó föderalizmus Európája helyett az egyenrangú, szuverén nemzetállamok szövetségében gondolkodunk.

Ebben az értelemben a 2016. októberi népszavazás nem teszi szükségessé, hogy újradefiniáljuk önmagunk és nemzeti alkotmányunk viszonyát az Európai Unióhoz, hiszen azt már a 2011-es elfogadásakor is egyértelművé tettük, hogy szuverenitásunkat a csatlakozási szerződésben, valamint a lisszaboni szerződésben foglaltakon túl nem kívánjuk tovább korlátozni. Ugyanakkor az Alaptörvény mostani kiegészítése pontosabbá, mondhatni, teljesen egyértelművé teszi a viszonyunkat ahhoz az Európai Közösséghez, amelyhez önként csatlakoztunk s amelynek a fennmaradásában érdekeltek vagyunk. Ez a válasz azoknak is, akik szerint a betervezett szöveg nem jelent többletet a jelenlegi állapothoz, a hatályos

Alaptörvényhez képest, azaz a kormány által javasolt módosítás semmilyen új dologban nem korlátozza az Uniót.

A jelenlegi tervezet elutasítói ezen túl nem tudnak vagy nem akarnak érvényes érveket felhozni azon véleményük mellett, hogy a javaslat ne kerüljön be az Alaptörvénybe. Nyilván azért nem, mert akkor magának az alkotmányos identitás fogalmának az érvényességét kellene megkérdőjelezniük, ami pedig politikai kommunikációs szempontból védhetetlen alapállás felvételét jelentené. Így sokkal egyszerűbb az októberi népszavazás érvénytelenségére és az uniós intézményrendszer kritika nélküli védelmére hivatkozva az alkotmányozási kényszer hiányáról, az alaptörvény-módosítási javaslat fölöslegességéről és többlettartalom-nélküliségéről beszélni.

A „Nemzeti identitás és alkotmányos identitás az Európai Unió és a tagállamok viszonylatában” elnevezésű szegedi konferencián 2014 novemberében Kruzslíc Péter „Az Európai Unió értékei a szerződések értelmében” című előadásában kifejtette, hogy az identitás és így a nemzeti alkotmányos identitás egyik meghatározó tartalmi eleme, hogy az sajátos, csak az adott rendszerre jellemző. Arról van szó, hogy a kiválasztott értékek és azok az alkotmányos rendelkezések, amelyekben keresztül ezek megjelennek, az adott nemzeti rendszerre jellemzőek, megkülönböztetik azt más nemzeti rendszerektől. A nemzeti alkotmányos identitás - írja tanulmányában Kruzslíc - tehát egyrészt meghatározza az adott alkotmányos rendszert, másrészt megkülönbözteti azt más, eltérő identitású alkotmányos rendszerektől. Ez egybecseng Jacobsohn azon véleményével, amely szerint egy alkotmány identitása tapasztalat útján alakul ki, nem elvont találmány vagy jól körbeburkolt, a társadalmi kultúrába ágyazott központi mag, amely csak arra vár, hogy felfedezzék. Az identitás inkább egyfajta párbeszéd útján alakul ki, és számos, a nemzet múltját kifejező törekvés és vélemény elegyeként jelenik meg, továbbá azok elhatározásaként, akik valamilyen módon szeretnék meghaladni ezt a múltat. Változhat, de ellenálló, elpusztíthatatlan, és eltérő helyzetekben különbözőképpen jelenhet meg.

A mostani módosítás azért is fontos, mert egy újabb apró lépés annak a kikényszerítésére, hogy az Európai Unió vezetői betartsák saját jogszabályaikat, szerződéseiket. Ahogy Sulyok Márton a „Nemzeti és alkotmányos identitás a nemzeti alkotmánybírók...” című tanulmányában kifejti: „A többsebességű Európa vonatkozásában a tagállamok közötti különbségekből fakadó nézeteltérések elcsitításának ellenszere lehet az, hogy az Unió megtanul túrni és tartva magát szerződéses kötelezettségvállalásaihoz, a tagállamokkal szemben ténylegesen tiszteletben tartja azon nemzeti sajátosságokat, amelyeket az egyes alkotmányok, alkotmányjogok megjelenítenek.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Erre már csak azért is szükség van, mert megtapasztaltuk, hogy hazánkat még az uniós kompetencia szempontjából teljes mértékben nemzeti hatáskörbe eső kérdés, az alkotmá-

nyozás esetében is komoly támadások és jogsérelmek érték, emlékszünk rá, 2011-ben. Erre a legdurvább példa a Tavares-jelentés volt, amivel kapcsolatban Gál Kinga európai parlamenti képviselő joggal jegezte meg, hogy az Európai Parlament tulajdonképpen a hatáskörét túllépve egy bíróságot játszott, megsértve ezzel a magyar országgyűlési képviselők méltóságát és szuverenitását. A dokumentum, mármint a Tavares-jelentés olyan elemeket kért számon a Magyar Országgyűlésen, amit más országoktól az Európai Parlament nem követelt meg.

(17.50)

A jelentés tulajdonképpen megkísérelte átvenni a magyar polgárok által választott Országgyűlés szerepét, és közvetlenül kívánt beavatkozni magyar közjogi és politikai kérdésekbe. - véli Gál Kinga képviselőtársunk. Ez az eljárás szembemegy az Európai Unió szerződésével. A jelentés elfogadásának fontos tanulsága volt: az európai baloldal nem rendelkezett a szükséges többséggel a 7. cikk Magyarországgal szembeni elindításához, hiszen a liberálisok erre irányuló javaslatát az EP nagy többséggel leszavazta. Fontos megjegyezni azt is, hogy a Tavares-jelentésnek sem jogi, sem költségvetési, sem gazdasági következménye nem lett Magyarország számára, viszont - fűzöm hozzá én Gál Kinga szavaihoz - máig ható belpolitikai hatása van, hiszen az Alaptörvény legitimitását megkérdőjelezők számára politikai hivatkozási alapot jelent.

Az alkotmányos identitás fogalmának Alaptörvénybe emelése ezért is fontos aktus. Egyértelművé teszi a nemzeti alkotmányos identitás elsőbbségét, miközben kimondatlanul is magában hordozza az európai uniós alkotmányos identitás definiálásának szükségességét, illetve azt is, hogy az uniós és a nemzeti alkotmányos identitások egymáshoz való viszonyát a közeljövőben rendeznünk kell. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Farkas Gergely képviselő úr, frakcióigazgató következik. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ahogy képviselőtársaim már itt a korábbiakban elmondták, a Jobbik támogatja az alaptörvény-módosítást, többek között abból az alapelvből kiindulva, amellyel mi is egyet tudunk érteni, hogy egy nagyobb közösség vezetősége - ebben az értelemben az Európai Unió vezetősége - ne tudja ránk erőszakolni a saját akaratát, ha ezt egy kisebb közösség - ebben az értelemben Magyarország - nem szeretné. Ugyanezt a logikát követve azonban - és ezt ajánlom az önök figyelmébe - engedjék meg, hogy kicsit beszéljek választókerületem központjáról, Kiskunhalasról, ahol önök egy nyílt tábort is nemrégiben létrehoztak.

Miről van itt szó? Arról van szó, hogy Magyarország - mint egy nagyobb közösség - vezetősége, az

önök kormánya egy kisebb közösség - ebben az esetben Kiskunhalas és környéke - választópolgárainak az akaratát figyelmen kívül hagyva egy nyílt tábor hoztak létre a helyi lakosok ellenzése mellett. Úgy gondolom, hogy egyértelmű a párhuzam, ha az alaptörvény-módosításnál önök az Európai Unió vezetőségének szeretnének ezzel üzeni, és önök fontosnak tartják azt, hogy egy nagyobb közösség ne tudja ráerőszakolni egy kisebb közösségre az akaratát, akkor úgy gondolom, hogy ennek a párhuzamnak meg kellene állnia a helyét a mi kisebb választókerületünk esetén is. Önöknek következetesnek kellene lenni, és figyelembe kellene venni Kiskunhalas választóinak és környéke választóinak az akaratát.

Hogy mennyire nem csak a Jobbik elképzeléseiről van szó, hadd hívjam fel az önök figyelmét, hogy Kiskunhalas esetében egy nagy összefogás alakult ki azzal kapcsolatban, hogy Kiskunhalas városa nem kér a nyílt befogadóállomásból, nem szeretnének ilyen intézményt Kiskunhalason. Úgy, ahogy Magyarország sem szeretne olyan migránsokat itt látni, akikről nem tudjuk, hogy milyen szándékkal, honnan jöttek, mi a céljuk, úgy Kiskunhalas városa sem szeretne a településükön olyan migránsokat látni, akikről szintén elmondhatóak ezek a jelzők.

Hogy ez a széles körű összefogás mennyire széles, arra jó bizonyíték, hogy a város polgármestere, a képviselő-testülete, de még a civil szervezetek is azon az állásponton vannak, hogy nem kér Kiskunhalas ebből a befogadótáborból. És mindezt az egész helyzetet megcifrálja az a tény, hogy a város polgármestere konkrétan az önök pártszövetségének polgármesterjelöltjeként nyerte meg a választást, a város képviselő-testületében az önök képviselői ülnek többségben, és a város, a térség országgyűlési, kormánypárti országgyűlési képviselője is szintén a nyílt befogadótábor ellenében van.

Nem tudom, hogy önök ilyenkor hogyan beszél meg azt Bányai Gáborral - megszólítanám szívesen, de most pont nincs jelen, ami a parlamenti aktivitását figyelembe véve annyira nem meglepő (*Derűtség a Jobbik soraiban.*), - szívesen meghallgattam volna az ő szavait is, hogy miért nem áll ki a saját választókerületéért, miért nem hallatja azoknak a hangját, akik ott felszólaltak, és arra kérték Bányai Gábort is, hogy a kormánynál tegyen meg mindent ennek a tábornak a bezárása érdekében. Sajnálatos módon itt a parlamentben hallgat ez ügyben, pedig nagyon fontos lenne.

Fontos lenne, mert egy aláírásgyűjtés is elindult Kiskunhalason, egy civil szervezet, az úgynevezett Konok Kunok Egyesülete több ezer aláírást gyűjtött össze annak érdekében, hogy zárják be ezt a tábor. Ezeket az aláírásokat Bányai Gábor kormánypárti képviselő kapta meg, aki azóta szépen eltűnt ezekkel az aláírásokkal, ahelyett, hogy mondjuk, itt a kormánypártnak vagy a kormány valamelyik tagjának átnyújtotta volna egy plenáris ülés keretén belül, vagy valamilyen más módon lobbizott volna a saját városáért, ehelyett ő eltűnt, és azóta is hallgat ezzel a kérdéssel kapcsolatban.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársak! Én arra kérem önöket, hogy legyenek következetesek: ha nagyban önök azt mondják, hogy az Európai Unió ne tudja a saját akaratát rákényszeríteni egy kisebb közösségre, hazánkra, így akkor ezt az elvet magukra is tartsák mérvadónak, és önök se akarják egy kisebb közösségre ráerőszakolni az akaratukat. Kiskunhalas városa és a környékbeli lakosok nem szeretnének nyílt befogadótábor, nem szeretnék azt, hogy ott kószáljanak emberek. Eddig is számos konfliktus volt a táborban, itt a teljesség igénye nélkül: verekedések voltak, migráns támadt a tábor egyik biztonság-őrére, migránsok szöktek meg a táborból, tömegverekedés alakult ki, és még lehetne sorolni, hogy mi minden probléma volt eddig csak a táboron belül. Arra kérem önöket, hogy ne várjuk meg azt, amíg a városban a civil lakossággal, a kiskunhalasiakkal is történik valami, hanem előzzük meg a bajt, zárjuk be a tábor.

Egyedüli pozitívuma a tábornak, hogy munkahelyeket tud teremteni, de munkahelyeket más módon is lenne lehetőség teremteni, ezen befogadótábor helyett egy börtön létesítése már nagyon szükséges lenne Kiskunhalas városának, ezt a testület is, az ottani képviselő-testület is támogatja, a többi tábor területét is lehetne turisztikai célokra használni, tehát lenne lehetőség munkahelyeket teremteni.

Én arra kérem önöket, hogy legyenek következetesek, és teljesítsék azt is, amit a saját képviselőtársuk, Bányai Gábor is az aláírásával támogatott, a Jobbik is régóta hangoztat, miszerint zárják be a kiskunhalasi nyitott menekülttábor. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjából Szászfalvi László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény hetedik módosítása az ország védelméről szól, az ország védelme pedig nem lehet más, csakis nemzeti ügy, nemzeti sorskérdés. Szól a biztonságunkról, szól a közbiztonságról, a nemzetbiztonságról, szól az embereknek, a családjainknak és a gyermekeinknek a biztonságáról. Szól az Alaptörvény módosítása az állami szuverenitásunkról, a szabadságunkról és a függetlenségünk védelméről, szól nemzeti identitásunk megvédéséről, az anyanyelvünk, a kultúránk, hagyományaink, nemzeti értékeink védelméről, és szól a keresztény-keresztény európai gyökereink védelméről.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az Alaptörvény módosítását a kormány nem jókedvében terjesztette be ide az Országgyűlés elé, azt nyilvánvalóan megelőzte a migránsválság, az Európai Bizottság kötelező betelepítési kvótajavaslatát és annak fenntartása, illetve népszavazás alkalmával az arra adott elsőpró, 98 százalékos elutasítása. Az egyértelmű tény, azt gondolom, mindannyiunk számára, hogy a migránsválság a XXI. század legnagyobb ki-

hívása mindannyiunk számára, s ez a válság felkészületlenül találta Európát, az Európai Uniót. Az illegális migráció embercsempészek által irányított és Soros György szervezetei által támogatott hódítási kísérlet, amelyre az Európai Unió nem volt képes hatékony és gyors választ adni. A Brüsszel által erőltetett kötelező betelepítési kvóta már az elején halott ügy volt, de ezt a mai napig a tehetetlen európai vezetők nem látják be. Az önkéntes kvóta is teljes mértékben megbukott, a kötelező kvóta pedig egyértelműen megvalósíthatatlan megoldás lenne, a kvótát elutasítók megbüntetésére pedig egyenesen abszurd elképzelés.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért van óriási jelentősége a népszavazásnak, a magyar emberek véleménynyilvánításának. 3,3 millió magyar ember egyértelműen és világosan állást foglalt, hogy ezt nem akarják, hogy ezt nem engedik. Állást foglaltak abban, hogy nem adják át annak a döntési jogát, hogy kikkel és hogyan kívánunk együtt élni.

(18.00)

Állást foglaltak abban, hogy ragaszkodnak ahhoz, hogy Magyarország továbbra is magyar ország legyen, állást foglaltak a nemzetek Európája mellett, és állást foglaltak Magyarország szuverenitása mellett.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény módosítása ennek az állampolgári akaratnak az érvényesítését jelenti a magyar Alaptörvényben. Itt és most is ismét szeretném hangsúlyozni, hogy nem valakikkel szemben történt vagy történik valamilyen kormányzati, parlamenti lépés, még inkább nem volt és nincs szó gyűlöletkeltésről. Az alaptörvény-módosítás önmagunkért, az ország, a nemzet védelméért történik meg, nem mások ellen, hanem a mi nemzeti közösségünkért. Ki más védené meg a magyarokat, ha nem a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés? Ki más állna ki a magyar emberekért, a magyar családokért, ha nem a Magyar Országgyűlés vagy a magyar kormány? Senki, senki más az égadta világon.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! KDNP-s országgyűlési képviselőként szeretnék reagálni, amint megtették már előttem néhányan, Sallai R. Benedek nagyotmondási és hadarásverseny-beszédére és Fodor Gábor képviselő úr szavaira is - kár, hogy elment. Tudniillik úgy látjuk és az a határozott véleményünk, hogy az illegális migráció és a menekültek között világos különbséget kell tenni. Úgy gondolom, hogy az elmúlt hónapokban a Kereszténydemokrata Néppárt és a kormány is folyamatosan hangsúlyozta ezt a világos különbségételt, a kormány kiemelten támogatta a különböző karitatív szervezetek munkáját, amelyet lelkiismeretesen végeztek minden olyan helyen, ahol szükség volt rájuk. Annak idején a horvát-magyar határon, Barcson és Zákányban a választókerületemben számos alkalommal győződtem meg arról, hogy ezek a karitatív szervezetek a honvédek, illetve a rendőrök mellett milyen lelkiismeretesen végezték a maguk munkáját.

Az egy másik kérdés, hogy az illegális migránsok milyen agresszióval és agresszivitással válaszoltak esetenként erre a lelkiismeretes munkára.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány volt az, amely minden nemzetközi szerződést és az Európai Unió szabályait a lehető legtökéletesebben betartotta, igyekezett betartani, és ezek után is ezt fogja tenni. A menekültek menekültstátuszi elismerése a jogszabályi és a nemzetközi szerződések szigorú keretében folyt és folyik ma is. De ez nem keverhető össze egy olyan migrációs nyomással, egy tömeges illegális migrációs rohammal, hódítással, amely kezelhetetlen és katasztrofális helyzetbe hozta Európát, az európai társadalmakat, az európai civilizációt, az európai egységet, ha lehet így fogalmazni, a különböző nemzeti közösségek együttélésében.

Tisztelt Országgyűlés! A liberális politikusok az elmúlt évtizedekben sokszor aggódtak és sokszor féltettek bennünket Magyarországon és a magyar egyházakat, hogy nehozzá államegyházakká váljanak. Nagyon kíváncsian várom, hogy mikor fognak aggódni ezek a liberális politikusok akár Magyarországon, akár az Európai Unió más tagországaiban, tagállamaiban az illegális migráció következtében a saria bevezetésének tárgyában és annak minden következményét vizsgálva.

Tisztelt Országgyűlés! Egy dologban értek egyet Fodor Gábor képviselőtársammal: erős Európára van szükség. Erős Európát akarunk reményesség szerint mindannyian. De ennek a megvalósítását, ennek a megvalósulását bizonyára egészen másképpen látjuk. Erős Európa csak erős nemzetek, erős nemzeti kultúrák, erős nemzeti identitások megmaradása és együttélése alapján jöhet létre; egység a különbözőségben, európai egység a nemzeti kultúrák és a nemzetek különbözőségében. Az Alaptörvény mostani módosítása ezért, ezért is rendkívül fontos.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Ház! Az Alaptörvény rendkívül fontos dokumentum, de nem szentírás. Akkor, amikor a történelmi helyzet úgy kívánja, akkor, amikor az állampolgáraink, a gyermekeink és családjaink érdekei ezt kívánják, akkor módosítani nem szégyen, hanem kötelesség. Az egyik püspökünk így fogalmaz egy írásában: „Hűtlen az, aki jobban szereti az idegent, mint a sajátjait.” A sajátjaink szeretete, tisztelete, védelme nem szégyen, hanem kötelesség. Kötelesség és felelősség nekünk közösen itt az Országgyűlésben, itt, az ország Házában.

A KDNP a maga részét ehhez hozzá kívánja tenni kötelessége és felelőssége szerint. Erre kérünk minden országgyűlési képviselőt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat ismételtelen. Tisztelt Or-

szágyűlés! Most kétperces felszólalásra megadom a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelve a felszólalásokat, azt látjuk, hogy a kormányoldal igyekszik az alkotmánymódosítás szövegéről, annak igazságáról, szépségéről, emelkedettségéről szólni - ez így van jól. Az ellenzék pedig igyekszik a kormánypártokat szidni - ez így van jól. *(Dr. Apáti István: Kritika!)* De azt kérném, hogy az igazat és csak az igazat mondják, ugyanis hadd emlékeztessenek arra, hogy Gyöngyösi Márton azzal vádolt minket, mi mindnyájan megszávtuk a lisszaboni szerződést. *(Dr. Apáti István: Olvastuk!)* Ez nem igaz. *(Dr. Latorcai János: Meg kell nézni!)* Képviselő úr, önnek is mondom: csak az igazat! A KDNP-frakció nem szavazta meg *(Apáti István: Mi sem!)* sem a lisszaboni szerződést, sem az ahhoz kapcsolódó alkotmány-módosítást. Köszönöm, hogy elismeri. *(Dr. Apáti István: Nem mondtam semmit!)*

Ha már erről van szó, hadd szóljak a kampánystratégia jól tetten érhető elveiről. A baloldal arról szól, hogy Magyarországon az ország és a lakói szegényednek, a politikusok gazdagodnak, és lökik ezt a szöveget orrvérzésig. A Jobbik, úgy látszik, mára azt döntötte el, hogy arról beszél, a Fidesz képviselői az Unióban betelepítés pártiak. *(Z. Kárpát Dániel: Nem kellett volna megszavazni!)* Ez nem igaz. Ehhez hasonló, az előbbi Gyöngyösi-féle felszólaláshoz hasonló csúsztatások vannak, mert a felelős politizálásról, úgy látszik, egy olyan pártnak, amelyik soha nem gyakorolta ezt, nincs fogalma. *(Z. Kárpát Dániel: Ez nem érv!)* Mert a felelős politizálás, ha megnézi, bár most nincs időm kifejteni: a kanadai szabadkereskedelmi egyezmény kapcsán az a felelős, amit mi képviseltünk. *(Z. Kárpát Dániel: Szerintünk meg minősített hazaárulás!)* Majd sor kerül arra, ami a következő két-három évben fog megvalósulni a ratifikációs vitában, ott megint más lesz a helyzet. Köszönöm a figyelmüket. *(Apáti István: Majd meglátjuk!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Hórcsik Richárd képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magam is úgy vélem, hogy az október 2-ai népszavazás eredményének egyenes következménye az Alaptörvény hetedik módosítása, amely Magyarország biztonságát és a tagállami hatáskörök védelmét szolgálja.

Mint az Európai ügyek bizottsága elnökének szilárd meggyőződése, hogy az Európai Unió, az Európai Bizottság a jelenlegi helyzetében nem engedheti meg magának, hogy figyelmen kívül hagyja egy

tagállami népszavazás eredményét. Jól láttuk azt, hogy a brit népszavazás következménye, a brexit hatása az egész integrációra kiterjedt, nemcsak Nagy-britanniára, hanem az Unió 27 tagállamára is, hiszen érint minden európai uniós politikát és intézményt.

(18.10)

S ennek a magyar népszavazásnak a célja az volt, hogy az Országgyűlés hatásköreinek védelmét az Európai Bizottság lopakodó hatáskörével szemben megtegyük. Igen, többször elhangzott ez a kifejezés, hogy az Európai Bizottság az elmúlt fél évben nem csinált mást, mint kikerülve az Európai Tanács határozatát, úgynevezett alsóbb szintű lopakodó jogalkotással megpróbálja ráerőszakolni a tagállamokra, így Magyarországra is a kötelező betelepítést. Éppen ezért kérdeztem meg az egyik európai bizottsági ülésen, az úgynevezett COSAC-ülésen, hogy az Európai Unió a jogállamok közössége-e. Van az európai jog, és azt nem minden tagországnak kell betartania? És ha valakinek kötelezettségszegési eljárást kellene indítani a Bizottság részéről, akkor magának a Bizottságnak az ellenében kellene tenni?

Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai uniós tag-ságunk alkotmányos megalapozását, ahogy hallottuk ma többször a vitában, az Alaptörvény E) cikke biztosítja. Ez a cikk az úgynevezett csatlakozási klauzula, amiről megint sok szó esett a mai vitában, és amelynek alkotmányos előképe 2002-re nyúlik vissza. A jelenlegi hatályos E) cikk alapján Magyarország az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Azaz a hatáskörök átruházására csak az Európai Unió tagjaként, az Európai Unió javára kerülhet sor. Tehát, ahogy Szájer képviselőtársam is mondta, közösen gyakoroljuk a bizonyos hatásköröket az Európai Unió többi tagállamával.

Meggyőződésem az is - többször ért bennünket vád -, hogy az alaptörvényi rendelkezés igenis összhangban van az Európai Unióról való szerződéssel, amelyik világosan kimondja, hogy az Unió működése az átruházott hatáskörök elvén alapul. Azaz minden olyan hatáskör, amit a szerződések nem ruháztak rá az Európai Unióra, az márpedig a tagállamoknál marad. Az uniós hatáskörök gyakorlására a szubsidiaritás és az arányosság elve az irányadó. Ezen elvek gyakorlati érvényesülését a nemzeti parlamentek éppen a lisszaboni szerződés második számú jegyzőkönyvében szabályozott eljárás által tudják előmozdítani.

De azt is meg kell jegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a tagállami hatáskör-átruházás nem korlátlan. A hatáskörök átruházására csak az EU-szerződésből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértéket, mégpedig a szerződésben nevesített egyes konkrét tárgykörökre vonatkozóan kerülhet sor. Tempora mutantur - változnak az idők, mondták a régi rómaiak. Úgy vélem, hogy a több mint 12 évvel ezelőtti uniós tag-

ságunk kezdete óta éppen itt az idő, hogy a hatáskör-átruházás korlátait egyértelműen megjelenítsük az Alaptörvényben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitákban már többször elhangzott a nemzeti identitás részének tekinthető alkotmányos identitás fogalma. Hallottuk azt is, hogy a nemzeti identitás kapcsán a kiindulópontot ebben a tekintetben az európai uniós szerződés 4. cikk (2) bekezdése jelenti, amely alapján az Unió tiszteletben tartja a tagállamok nemzeti identitását. A nemzeti identitások pedig részét képezik a tagállami alkotmány legfontosabb alapelveinek, amelyek egyúttal az uniós jognak a tagállami alkotmánnyal szembeni korlátait is jelentik. A 4. cikk (2) bekezdése azt is előírja, hogy az Unió tiszteletben tartja az alapvető állami funkciókat, köztük az állam területi integritásának a biztosítását, valamint a közrend fenntartását és a nemzeti biztonság védelmét.

Ez is olyan vita, ami már többször előfordult itt a Magyar Országgyűlésben, hogy van-e jogunk, hogy saját magunk határozzuk meg, hogy kivel akarunk együtt élni, hogy a magyar határokat megvédjük. Igenis, most is szeretném hangsúlyozni, egyértelműen az Európai Unió cikke, a lisszaboni szerződés kimondja, hogy a közrend fenntartása és a nemzeti biztonság védelme nemzeti hatáskör. Bárki bármit mond, ezt nem lehet megcáfolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megjegyzem, hogy a szerződés 4. cikk (2) bekezdése azonban nem tekinthető deklaratív nyilatkozatnak, azt is mondhatnám, hogy az Unió udvarias kalaplengetésének a tagállamok felé, hanem jogi kötelezettséget ró az uniós tagintézményekre és a tagállami alapstruktúrák tiszteletben tartására. Ugyanakkor úgy vélem, azt is érdemes szem előtt tartanunk, hogy a nemzeti identitás fogalma pontosan nem meghatározott, és azt mondom, hogy tagállamonként mást-mást értenek alatta. Nyilvánvaló, hogy az uniós intézményeknek rugalmas megközelítést célszerű alkalmazniuk a tagállami nemzeti identitások vonatkozásában. A nemzeti identitás ugyanis nem merev és nem örök érvényű, hanem azt is mondhatnám, hogy fejlődő, akár társadalmi, akár alkotmányos impulzusok által.

Két példát szeretnék említeni. Az első példa, hogy a társadalmi fejlődés eredményeként Írország nemzeti identitása napjainkban alaposan eltér attól, amilyen az 1937-es alkotmány elfogadásakor volt. Bizony a 2015-ös májusi ír alkotmányos népszavazás az azonos neműek házasságáról évtizedekkel azelőtt egyszerűen elképzelhetetlen lett volna.

Az alkotmányban is megjelenő nemzeti identitás változására van egy másik kiváló példa, a francia alkotmány 2005-ben történt kiegészítése az úgynevezett környezeti chartával. Szeretném hangsúlyozni, hogy itt az uniós jog szerint a környezetvédelem az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörhöz tartozik, és lehetővé teszi, hogy a tagállam az uniós joghoz képest még szigorúbb védőintézkedéseket alkalmazzon. Ezt tette egyébként a francia jogalkotó az alkotmány kiegészítésével. Tehát én ezzel a két példával is arra szeretnék ráerősíteni, hogy a nemzeti

identitás nem merev és örök, hanem egy fejlődő dolog az Európai Unióban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény E) cikkének mostani kiegészítése tehát az alkotmányos identitás, az állami lét, a szuverenitás alapelveit rögzíti a magyar jogi hierarchia csúcsán. Az uniós hatáskörgyakorlás korlátját a most tárgyalt alaptörvény-módosítás alapján a Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jog gyakorlása jelenti. E jogokról tehát Magyarország nem mondott le, amikor aláírta a lisszaboni szerződést, és nem is mondhat le.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az uniós jog korlátai kapcsán végül rámutassak egy nagyon fontos dologra, a tagállami alkotmánybírósgok szerepére. A Német Szövetségi Alkotmánybíróság a lisszaboni szerződésről hozott döntésében kifejlesztette, és azt is mondhatnám, új tartalommal töltötte meg az alkotmányos identitás fogalmát, amiről ma is nagyon sok szó esett. Ebbe a fogalomba tartoznak a büntetőjogra vonatkozó döntések, a döntési monopólium a rendőrség hazai, illetve a hadsereg külhoni bevetéséről, aztán az alapvető pénzügyi-költségvetési döntések, az életkörülmények meghatározása egy szociális államban, továbbá olyan kérdések, amelyek különös kulturális vonatkozással bírnak, mint a családjog, az iskolai és oktatási rendszer vagy a vallási közösségek helyzete.

(18.20)

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, az előbb felsorolt szabályozási területek az uniós jog elsőbbségének korlátjaként értelmezhetők. Erre a következtetésre a magyar Alkotmánybíróság is eljutott, éppen a lisszaboni szerződés alkotmányosságának vizsgálata során - még jól emlékszem, 2010-ben történt ez -, ugyanis 2010-ben az Alkotmánybíróság felhívta a figyelmet, hogy a lisszaboni szerződés nem európai szuperállamot hoz létre. Az Európai Unió mint önálló jogi személy tevékenységét a tagállamok kormányai továbbra is irányítani és ellenőrizni tudják.

Engedjék meg, hogy röviden idézzek a 143/2010. határozat egyik párhuzamos indoklásából, amely éppen Trócsányi miniszter úrhoz, az akkori alkotmánybíróhoz köthető. Idézem: „Ezen túlmenően fontos emlékeztetünk arra, hogy amikor a tagállamok a szuverenitásukból fakadó hatáskörük egy részét vagy annak gyakorlását átruházták a közösségi uniós szervekre, nem mondtak le államiségük, szuverenitásuk és függetlenségük lényegéről, államrendjük alapjainak szabad meghatározásáról.” Tehát véleményem szerint egyértelmű, hogy az uniós jogrend a lisszaboni szerződést követően sem üresíti ki az állami függetlenséget, a szuverenitást biztosító alaptörvényi szabályokat.

Úgy hiszem, ebben a vitában nagyon fontos rögzítenünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Alaptörvény módosítása éppen az alkotmányos identitás kifejtésére vagy megerősítésére vállalkozik a válasz-

tóktól kapott felhatalmazás alapján. Az E) cikk ki-
egészítése tehát nem irányul az európai uniós jog
ellen, annak teljes egészében megfelel, és egyben
illeszkedik az alkotmányvédő tagállami intézkedések
sorába.

Tisztelt Elnök Úr! A fentiek alapján üdvözlöm a
miniszterelnök úr által a kormány nevében benyújtott
módosítást, és kérem képviselőtársaimat, támogassák
annak mielőbbi elfogadását. Köszönöm, hogy
meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt
Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő
asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon,
képvisező asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt
Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény
módosítása talán a legkomolyabb, legfelelősségtelje-
sebb feladata az Országgyűlésnek, ezért úgy gondolom,
az ezzel kapcsolatos vitában is egy ilyen hozzáállás
lenne az, ami elvárható lenne a képviselőktől. Mivel
ez a legkomolyabb feladata az Országgyűlésnek,
ilyenkor mindig érdemes egy kicsit a politikai
kultúráról is beszélni, mert nagyon sok tanulsággal
szolgál mind a választópolgárok, mind saját magunk
számára az, hogy ez egyes pártok, az egyes képviselők
hogyan nyilvánulnak meg egy alaptörvény-
módosítás kapcsán.

Talán azt is mondhatjuk, hogy az Alaptörvény
eddig módosításai közül ez a legnagyobb hatású, a
legnagyobb jelentőségű, ez az, ami hosszú távon
leginkább meghatározza hazánk sorsát. Úgy érzem,
ennek az Alaptörvénynek a módosítása kapcsán a
XX. századi politikai kultúra rendkívül mélyen meg-
nyilvánul még mindig, rendkívül érzékelhető Ma-
gyarországon, egész egyszerűen a pártok képviselői
sokkal inkább a saját logikájuk szerint működnek,
semmint a nemzeti érdeket tudnák figyelembe venni.

A népszavazást követően nyilvánvaló volt, hogy
elindul egy értelmezési verseny, és ezt a népszava-
zást, amely bár jogilag nem volt érvényes, de mégis
3,3 millió ember azonos véleményét nyilvánította, a
különböző oldalak, a különböző pártok képviselői
eltérően fogják értékelni. De az, hogy a kormány-
pártok saját magukkal is ellentmondásba kerülnek,
azt mutatja, hogy mennyire nagy zavar van ezzel
kapcsolatban. Nemcsak párton belül vannak ellentmondá-
sok, hanem van olyan államtitkár, nevezetesen Dömötör
Csaba, aki saját magának ellentmondó véleményeket
is megfogalmazott a népszavazással kapcsolatban:
egyszer azt mondta, hogy az emberek Orbán Viktorra
és Orbán Viktor politikájára szavaztak, majd ugyanő
azt mondta, hogy a népszavazás eredménye párt-
politikától mentes, és nem szabad sem személyekre,
sem pártokra vonatkoztatni annak eredményét.

Az érvényesség kapcsán gyakran hivatkoznak
egyrészt arra, hogy melyek azok az országok, ahol ez
a népszavazás érvényes lett volna. Csakhogy, tisztelt
képvisezőtársam, önök úgy gondolják, hogy azok az

országok nem jó szabályozást alkottak, ahol ez érvé-
nyes lett volna, hiszen azt a szabályozást, ami az
érvényességi küszöböt ilyenre emelte, éppen önök
alkották meg. Tehát hivatkozhatnak bármely más
országra, bármely nemzetközi példát elmondhatják,
magyarországi korábbi szabályozásokat is, önök úgy
gondolták, hogy a legjobb szabályozás a népszavazás
érvényességére vonatkozóan az, ami most van. Ezt
önök alkották, tehát ne hivatkozzanak se korábbi
népszavazásokra, se más országok népszavazási
szabályozására, mert önök nem azokat a megoldásokat
választották.

Németh Szilárd még a mai napon is igyekezett
ezt megvédeni, azt mondván, hogy a komolyságát
szerették volna a népszavazás intézményének meg-
adni. Akkor Németh Szilárd úgy gondolja, hogy a
3,3 millió ember akaratának a kinyilvánítása egy
népszavazáson nem elég komoly? Az a komoly, ha
érvényes egy népszavazás, akkor lehet csak komolyan
venni az eredményét? Mert megvédte azt a
szabályozást, amit önök megalkottak. Ha azt lehet
komolyan venni, akkor ezt nem lehet komolyan venni?
Ebből ez következne.

Az ellenzékkel kapcsolatos kiszólásaik, úgy
gondolom, a leginkább mutatják azt, hogy mennyire
XX. századi a politikai kultúra: úgy vitatkoznak a
szocialistákkal, hogy itt sincsenek, a szocialisták
nem vesznek részt a vitában. Rendben van, ha egy-
egy képviselőjük elmondja ezzel kapcsolatban a
véleményét, és egyébként joggal ostromozza őket
ezért, de az, hogy minden képviselőjük vagy
minden második felszólalójuk elkezd vitatkozni
a szocialisták álláspontjával, egész egyszerűen
szánalmas. Nem a szocialistákkal kellene
vitatkozni, hanem azon kellene munkálkodni,
hogy az Alaptörvény betervezett szövege minél
egyértelműbb legyen, és minél nagyobb védelmet
mutasson a konkrét ügygel kapcsolatban.

Szászfalvi képviselő úr is és Rétvári Bence is
a kötelességet és a felelősséget kérte számon az
ellenzéken, ostromozva a Jobbikot is. Tisztelt
Képviselőtársaim! Mi vagyunk azok, akik ennek a
kötelességnek és felelősségnek a tudatában ülünk
most is itt, és szavaztuk meg önöknek a kéthar-
mados törvényeket például akkor is, amikor a
honvédségnek a határra vezénylését kellett
lehetővé tenni, és nem azért, hogy Orbán Viktort
hatalmon tartsuk, és nem azért, mert a Fidesz
kistestvérei lennének, ahogy ezzel a szocialis-
ták szoktak bennünket ostromozni, hanem azért,
mert mi valóban nemzeti ügynek tekintjük ezt,
és Rétvári Bence vádaskodásaival szemben nem fog
megváltozni az álláspontunk az alaptörvény-
módosítással kapcsolatban. Köszönöm a
figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt
Országgyűlés! Felszólalásra következik Hollik
István képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Öné
a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót.
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!
Azért

egy rövid gondolat erejéig érdemes reflektálnom, úgy gondolom, Dúró Dóra szavaira. Nem tudom, önök vagy jobbikos képviselőtársaink láthatóan igen erősen próbálják egymást győzködni arról, hogy ez a népszavazás egy felesleges eljárás volt. Ennek ellenére mi úgy gondoljuk, hogy ez nem igaz, úgy gondoljuk, hogy erre a népszavazásra szükség volt ahhoz, hogy megtudjuk az emberek véleményét. (*Dúró Dóra: Nem tudtátok?*) Ebben a tekintetben a majdnem 3 millió 400 ezer ember véleményét mi fontosnak tartjuk, és ebben a tekintetben azt, hogy mi a további feladatunk és mi a kötelességünk, eligazító javaslatnak is tartjuk, hiszen teljesen egyértelmű, hogy többen szavaztak nemmel a kényszerbetelepítésre, mint igennel az Európai Unióba való belépésünkre. Ha azt elfogadtuk helyes és legitim döntésnek, márpedig elfogadtuk, mert az Európai Unióba akarunk tartozni, és ez a véleményünk most sem változott meg, akkor azt gondolom, ezt a döntést is politikailag érvényesnek kell tekintenünk.

A másik kérdés: kétségbe vonhatja a szavainkat, de azt gondolom, ahogy ön bennünket felelőtlenséggel vádol, én azt gondolom, az is felelőtlenség az önök részéről, hogy pont a Fidesz-KDNP lépését kérdőjelezi meg, ami arra irányulna, hogy meg szeretnénk védeni a hazánkat. Önök folyamatosan azt mondják, hogy mi vagyunk azok, akik ezt az ügyet eláruljuk, mi vagyunk azok, akik nem próbáljuk meg megvédeni a hazánkat ettől a veszélytől.

(18.30)

Úgy gondolom, hogy ez felelőtlen érvelés. Ha önök is a józanság talaján maradnának - bár értem én, hogy párpolitikai érdekük ezt kívánja meg önöktől -, akkor nem vádaskodnának, pont minket nem támadnának ezzel.

Mivel a vitában számtalan érv elhangzott az Alaptörvény hetedik módosításával kapcsolatban, megpróbálom ezeket nem megismételni, és felszólásomban röviden az alkotmányos identitásnak most az Alaptörvénybe beemelését kívánt fogalmát járnám körül.

Az alkotmányos identitás már a létevel is egy olyan jogi és politikai természetű dilemmát hoz, illetve hozott felszínre, amely Európában az elmúlt évtizedben nyugodni látszott, hiszen az öreg kontinens, Európa elmúlt évtizedei a jólétről, a stabilitásról, a prosperitásról, az európai emberek gyarapodásáról szóltak, és arról szóltak, hogy hatvan éve el tudtuk kerülni a háborús konfliktusokat. Így tehát az Európai Unió léte, létezése az európai emberek számára a biztonságot és a jólétet jelentette, ezen szavak szinonimájaként használták őket.

Eppen ezért az európai együttműködés jogi határai, a tagállamok területére vonatkozó viták vagy éppen egy-egy nemzetállam népessége, etnikai összetétele, kultúrája ebben az összefüggésben szóba sem került, nem volt ugyanis semmilyen olyan közvetlen veszély, amely ezeket a kérdéseket, ezeket a

vitákat felszínre hozta volna. Azt láthatjuk, hogy ez a helyzet változott meg gyökeresen 2008-ban, hiszen a gazdasági válság azt a jólétet veszélyeztette, amely a közösen vallott európai identitás híján abroncsként összetartotta az Európai Unió tagállamait. Ezt a bizonytalanná vált helyzetet tetézte a 2015-ben elindult újkori népvándorlás, mely a gazdasági jólét mellett az európai emberek biztonságérzetét is megszüntette. Így tehát közös európai identitás híján válsághelyzetben természetes, hogy az identitásunkat és a nemzeti szuverenitást érintő viták ismét felerősödtek, talán olyan erősséggel csaptak fel, mint eddig az Európai Unió történetében még sohasem.

Ha az alkotmányos identitással kapcsolatos vitákra gondolunk, akkor az látszik világosan, hogy ennek van egy politikai természetű dimenziója és egy jogi természetű. Kezdjük a jogival! Az európai kontinens jelen pillanatban a különböző jogrendszerek és bíróságok küzdelmének a terepe. Erről már beszélt Szájer József és Trócsányi miniszter úr is. Azt lehet mondani, hogy olyan cseles és hatalmas gigászok küzdenek itt, mint az uniós jog és a fölötte őrködő luxemburgi bíróság, vagy éppen az Emberi Jogok Európai Egyezménye és az egyezmény pallosaként működő strasbourgi bíróság. Mind a két gigász a nemzetek feletti szupranacionális szint képviselője, de az az érdekes, hogy béke még közöttük sincs, finoman szólva sem.

Láthatunk erre példát is, hiszen a lisszaboni szerződés egyértelműen tartalmazza azt a rendelkezést, amely szerint az Európai Unió csatlakozik az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez, s így módon a luxemburgi bíróság, az Európai Unió Bírósága az egyezménnyel összefüggő kérdésekben a strasbourgi bíróság alá kéne hogy rendeződjön. Ez így elég egyértelmű helyzetnek tűnik, valljuk be. Volt is európai szinten nagy meglepetés, amikor a luxemburgi bíróság az egyik véleményében lényegében megtorpedózta ezt a csatlakozási megállapodást. Tette mindezt jórészt az uniós jogrend autonómiájával, valamint a hatásköri renddel kapcsolatos érvekre hivatkozással. Az ugyanakkor mindenki számára egyértelmű volt, hogy a dolog mögött az áll, hogy a luxemburgi bíróság erősen vonakodik behajtani a fejét a strasbourgi bíróság igájába. Jelenleg mindenki a kiutat keresi, de a feszültségek azóta sem csillapodtak.

A szupranacionális szinten zajló küzdelem mellett ugyanakkor van egy másik vetület is, amely a nemzetek feletti és a nemzeti állami szint harcaként írható le. A potenciális feszültségcök pedig a nemzetek feletti jogrendet érvényesítő luxemburgi és strasbourgi bíróság, valamint a nemzetállami alkotmányos jogrend felett őrködő tagállami alkotmánybíróság körül azonosíthatók.

Az előttünk fekvő alaptörvény-módosítás ebben a tekintetben ezt a jogi vitát, legalábbis Magyarországon az alkotmányos identitás fogalmának beemelésével, ahogy azt már többen is említették, körülhatárolja azokat az entitásokat, amelyek megléte nélkül nem beszélhetünk nemzeti szuverenitásról, ezt egyértelműen eldönti. Egyértelműsíti, hogy Alaptörvé-

nyünk az ország területe, népessége tekintetében elsőbbséget élvez az uniós joggal szemben.

Az alkotmányos identitásról szóló politikai viták talán még jobban láthatók, mint az előbb taglalt jogi természetűek, és azt láthatjuk, hogy ez jelenleg is zajlik, és hogy az ellenzék és a kormánypártok ebben az alaptörvény-módosításban elfoglalt pozíciója is részben tükrözi ezt a vitát. Azzal egyébként, hogy például a baloldal nem is vesz részt ebben a vitában, és már előre deklarálta, hogy az Alaptörvény módosítását nem fogja megszavazni, teljesen világos, hogy melyik álláspont mellett tette le a voksát, hiszen a küzdő felek itt is jól beazonosíthatók, és hasonlóak, mint a jogi természetű viták esetében.

Vannak azok, akik egy multikulturális, föderatív Európát akarnak építeni szupranacionális, nemzetek fölötti vezetéssel, amely eltünteteti a nemzeti parlamentek hatáskörét, szuverenitását. Ők azt mondják, hogy a bevándorlás jó, sőt gyógyír Európa minden bajára. Azt láthatjuk, hogy ezt a véleményt az európai baloldal és a liberálisok egyértelműen osztják. Ha megnézzük a kvótával kapcsolatos vitákat az Európai Parlamentben vagy akár itt a magyar Parlament falai között, akkor azt láthatjuk, hogy az európai baloldal egyértelműen ezt az álláspontot osztja, és támogatja a kötelező betelepítési kvótákat.

Ennek a küzdelemnek a másik felén lennénk mi, az a 3,3 millió ember, aki nem szeretne ilyen Európában élni, sőt azt mondja, hogy ha erre az útra lépünk, akkor a kontinens egyenesen a vesztébe rohan. Mi egy erős, de nemzetállamokra épített Európában hiszünk, amely identitásának alapját kereszténység adja. Igen, mi kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy alkotmányos identitásunk részét képezi az a kulturális hagyomány is - nemcsak a népességünk összetétele, nemcsak az ország területe, hanem az a kulturális hagyomány is -, amit mi kereszténységnek hívunk. Mi úgy gondoljuk, az elsődleges felelősségünk tehát az, hogy ezt az örökséget megvédjük és továbbadjuk az utódainknak.

Mi ezért támogatjuk az Alaptörvény előttünk fekvő módosítását, és arra kérem ellenzéki és kormánypárti képviselőtársaimat, hogy önök is tegyenek így. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr, államtitkár úr!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha egy Alaptörvény módosításáról beszélgetünk, akkor nem árt, ha néhány fogalmat a helyére teszünk, hiszen itt elhangzottak fogalmak. Nagyon sajnálom, hogy az LMP képviselői nincsenek bent a teremben, hiszen ők vetették fel, hogy van olyan, hogy Alaptörvény, időnként meg alkotmányról beszélünk, és micsoda dolog az, hogy ugyanazt a szót használjuk két ugyanolyan fogalomra. Nos, le-

het, hölgyeim és uraim, hogy időnként ugyanazt a fogalmat használjuk rá, és szinonimaként kezeljük ezt a két fogalmat, de ha egy Alaptörvény módosításáról beszélünk, e Ház falai között illik tudni, hogy Alaptörvény és alkotmány között van különbség, hiszen alkotmány alatt a magyar közjogi hagyományok alapján és jogdogmatikai szempontból egy szélesebb szabályrendszert értünk, mint Alaptörvény alatt, tehát az alkotmány mindazon szabályok összességét jelenti, amely szabályok alapján egy ország működik. Ennek egyik fontos eleme, de nem kizárólagos eleme az Alaptörvény. Ezért van az, hogy a különböző országok alaptörvényei időnként szélesebb körű, időnként pedig szűkebb körű szabályokat határoznak meg, hiszen az alkotmányosság követelményét nemcsak az Alaptörvény, hanem az ahhoz kapcsolódó további jogszabályok egészítik ki.

Fölvetődött itt a vita során az, hogy vajon egy ilyen támogatás, a 3 millió 360 ezer ember szavazata elég erős-e ahhoz, hogy Magyarországon Alaptörvényt módosítsunk, és hogy ez tükrözi-e az emberek többségének a véleményét. Nos, ha abból a logikából indulnánk ki, amiből Fodor Gábor indult ki, akkor azt mondhatnánk, hogy ma Magyarország nem lenne a NATO tagja, ma Magyarország nem lenne az Európai Unió tagja.

(18.40)

Hiszen ezeken a szavazásokon nem szavazott annyi ember a csatlakozás mellett, mint ahányan akár most is szavaztak nemmel a 2016-os magyarországi népszavazáson. Tehát a legitimáció, ami e tekintetben jelent egyfajta jogi legitimációt is, de még inkább egyfajta politikai legitimációt, erős és egyfajta kötelezettséget teremt. Kötelezettséget teremt arra, hogy a Magyar Országgyűlés foglalkozzon ezzel a kérdéssel, és akár alaptörvény-módosítással vagy máshogy, de erősítse meg az emberek szándékát. Hiszen az az új egység, ami létrejött Magyarorszáért ezen a népszavazáson, kötelezettséget teremt, és ennek megfelelő a mostani alaptörvény-módosítás is.

Kötelezettséget jelent, és ezt mondom jobbikos képviselőtársaimnak is, hiszen itt nem egy kérésről van szó. Nem arról van szó, mint ahogy Staudt Gábor megfogalmazta, hogy itt most a kormánypárti képviselők egy kérést fogalmaznának meg a Jobbik irányába azzal kapcsolatban, hogy támogassák az Alaptörvény módosítását, hanem a másik oldalról megjelenik egy kötelezettség, egy képviselői kötelezettség, hogy legyünk elkötelezettek abban az irányban, amiben az embereknek egy ilyen nagy többsége, egy új egység állást foglalt. Ennek megfelelően tehát, önöknek is, kedves képviselőtársaim, van kötelezettségük ezzel kapcsolatban.

Nem arról beszélünk, hogy szó szerint kell egy népszavazás döntését beilleszteni az Alaptörvénybe. Ezt megint csak LMP-s képviselőtársaimnak mondom, akik nincsenek most itt a teremben. De itt arról van szó, hogy ahhoz, hogy megjelenjen egy gondolat, ami megjelent egy népszavazáson, és ezt alaptörvé-

nyi szintre akarjuk emelni, akkor annak szintje egy elég magas szint, ami utána egy keretrendszer teremt, és ezek között a keretek között alkalmazható az a döntés, amit az emberek a népszavazás során meghoztak. Ennek megfelelő a mostani Alaptörvény is, ami többféle szabályt tartalmaz ezzel kapcsolatban. Nem véletlen, hogy konkrétan, *expressis verbis* kimondja, hogy idegen népesség Magyarországra nem telepíthető be.

Fölvetődött itt a kérdés, hogy a betelepítés fogalma egyáltalán létező fogalom-e, tehát hogy miről beszélünk akkor, amikor betelepítésről beszélünk. Itt egyébként az európai jogban és az Európai Bizottság gyakorlatában is megjelenő fogalmakról beszélünk. Amikor az Európai Bizottság resettlementről vagy relocationról beszél, ez két különböző fogalom. A relocation azt jelenti, hogy a már az Európai Unióban levő bevándorlókat valamilyen formában el kell osztani, ez a kötelező betelepítésnek az a rendszere, amiről általában beszélni szoktunk; vagy egyébként a resettlement azokat az embereket is jelenti, és keveszer beszélünk arról a veszélyről, ami felvetődik nap mint nap az Európai Bizottságban is, amikor az Európai Unió kívülről akarnak embereket behozni, és azokat is ugyanúgy egy kvóta szerint elosztani az Európai Unió területén.

Egyértelmű a magyar Alaptörvény rendelkezése, egyértelmű most ennek a módosításnak a rendelkezése, és az is egyértelmű, hogy ez összhangban áll az európai joggal. Ez egy fontos kitétel e tekintetben, hiszen olyan szabályt emelünk be most az Alaptörvénybe, ami egyébként egy létező szabály, vagy gondolatvilágában, vagy szavaiban is akár, de létezik más európai jogok, más európai alaptörvények, alkotmányok szabályozásában. Ez a kitétel egy fontos kitétel a tekintetben, hogy a későbbiekben mit fog szólni az Európai Unió vagy az Európai Bizottság ehhez a módosításhoz, azaz tud-e ezzel kapcsolatban mondani valamit.

Itt egy nagyon fontos kérdésre kell kitérni, amire kitértünk már korábban. Ez a kérdés pedig az, hogy hogyan viszonyul a magyar jog, hogyan viszonyul a nemzetállami jog az európai joghoz. Vajon létezik-e olyan, hogy az európai jog felsőbbrendűsége, vagy nem létezik ilyen, hogy az európai jog felsőbbrendűsége? Ha ezt a kérdést tisztázni szeretnénk, akkor alapvetően abból kell kiindulni, hogy mi az európai jog forrása. Ugye, az Európai Unió részéről folyamatosan, már a 70-es évektől kezdve létezik egy lopakodó jogalkotás, azaz európai szabályozási körbe kíván bevonnani olyan szabályokat, amelyek nemzeti hatáskörben vannak. Többször, több alkotmánybíróság is elutasította ezt. Még azt is mondták, főként a német alkotmánybíróságnak van több döntése is e tekintetben, hogy abban az esetben, amikor átadott vagy közösen gyakorolt hatáskörök vannak, akkor is annak a gyakorolt hatáskörnek a korlátját a nemzeti jog, a nemzeti alkotmányok mindenképpen jelentik. Mert itt olyan hatáskörök érintéséről is szó van, ami a nemzeti szuverenitást is érintheti, az alkotmányos identitást, hogy az előbb már többször

emlegetett és részleteiben kifejtett fogalmakról beszéljünk.

Ennek megfelelően tehát, ha európai jogról beszélünk, annak a forrása nem más, mint mindig a nemzeti jog, hiszen a nemzeti jog az, ami lehetővé tette egyáltalán az Európai Unióhoz való csatlakozási szerződésünk megkötését is. Tehát itt, a hierarchiában fölülte áll a nemzeti jog és főként a nemzeti alkotmány alkalmazása az európai jog alkalmazásának. Tehát egy európai szabályról, egy európai uniós szabályról is bármikor ki lehet mondani, hogy az egy nemzeti alkotmányba ütközik, az alkotmány szabályával ellentétes, ezért annak nemzeti alkalmazhatósága kizárt lehet e tekintetben.

Ezért fontos tehát, hogy a mi alaptörvény-módosításunk egy olyan európai megoldást tartalmaz, amennyiben az Országgyűlés azt elfogadja, amelyik egyébként elfogadható Európában, tükrözi azoknak az embereknek a véleményét, azoknak az embereknek az akaratát, akik a népszavazáson egy egység mellett kiálltak és Magyarországot kiálltak, és emellett minden európai fórumon megvédhető, összhangban áll az európai alkotmánybírók gyakorlatával, és összhangban áll az európai alkotmányokkal, alaptörvényekkel is.

Ami a politikai részét illeti ennek a mostani alaptörvény-módosításnak, az embert időnként meglepetések érik. Nem a szocialisták részéről, akik nem jöttek el, bár korábban egyébként, még a népszavazás előtt úgy nyilatkoztak, ha a parlament elé kerül egy ezzel kapcsolatos szabályozás, akkor ezt a szabályozást támogatni fogják. Hát, úgy látszik most a padosorokból is, hogy ez a támogatás nincsen meg, és szavakban is elutasították ezt a támogatást. Meglepőbb viszont ennél az LMP magatartása, viselkedése. Egy ideig úgy tűnt, hogy egy ilyen típusú magyarországi szabályozást, ennek a védelmi szintnek, a magyarországi védelmi szintnek az emelését támogatni fogják. Most, amikor arra került a sor, hogy az Országgyűlés asztalán fekszik már egy ilyen alaptörvény-módosítás, ők kihátrálnak ebből a módosításból. Nem kell minősíteni azt a hozzászólást, ami itt elhangzott ezzel az alaptörvény-módosítással kapcsolatban, de mindenestre semmiképpen sem mondható támogató hozzászólásnak, amit Sallai R. Benedek megejtett itt az Országgyűlésben, vagy pedig az LMP társelnöke mondott el itt korábban.

Ami a legfontosabb dolog, hogy a politikai támogatás meg kell legyen és meg is van egy ilyen alaptörvény-módosításhoz. Azaz egy Alaptörvény módosításának ez a formája bírja az emberek akaratát, és ehhez kapcsolódó volt az a népszavazás, ami Magyarországon lezajlott, és ezzel kapcsolatban is méltatlanok azok a támadások, amelyek magát a népszavazást érintik. Hiszen nem lehet azt mondani azokra az emberekre, akik elmentek a népszavazásra és döntöttek, hogy felelőtlen emberek. Ezt a jobbikos képviselőtársaimnak mondom. Nem felelőtlen emberekről van szó. Azok elmentek, komolyan gondolták és komolyan odatették a voksukat. Egy olyan népszavazáson, ahol több ember ment el, amely sike-

resebb népszavazás volt, mint az eddigi népszavazások bármelyike, hiszen többen szavaztak egy irányba, mint az eddigi, 1990 óta fennálló népszavazások bármelyikén.

Tehát ezeknek az embereknek az akaratát nem lehet figyelmen kívül hagyni. És el kell oszlatni bizonyos tévedéseket is. Itt elhangzott a frakcióvezetőjük részéről, hogy a brexit-népszavazás esetén mennyit költött Nagy-britannia, az ottani adófizetők arra, hogy ezt a népszavazást lefolytassák. Nos, kedves képviselőtársaim, az az összeg körülbelül 50 milliárd magyar forintnak felel meg, tehát ezzel kapcsolatban elég tévesek voltak azok a számok és adatok, amiket az önök képviselőtársa, az önök frakcióvezetője mondott. Nem lehet összehasonlítani a kettőt nyilván, de azért meg kell jegyezni, hogy ott egy egészen más nagyságrendben folyt, nyilván több pénzzel rendelkező országról is beszélünk, az a kampány, mint ami egyébként itt Magyarországon folyt.

De a másik része ennek a történetnek az, hogy azért ebben a kérdésben nem feltétlenül a számokból kell kiindulni. Nem abból kell kiindulni, hogy az emberek megkérdezésének van-e költsége vagy nincs költsége. Hiszen az emberek megkérdezése egy alapvető fontosságú kérdésben, abban a kérdésben, hogy milyen Európai Uniót szeretnénk, fontos, és ezt nem lehet felelőtlenségnek tekinteni, mert ez egyfajta kötelezettség. Ez minden kormány kötelezettsége. A legutóbbi országgyűlési választáson még nem volt ilyen jellegű probléma, még nem volt ismert ez a probléma, és amikor az emberek felhatalmazták kormányzásra a Fidesz-KDNP szövetségét, akkor még nem foglaltak abban az alapvető kérdésben állást, hogy ebben a kérdésben milyen Európai Uniót szeretnénk.

(18.50)

Ezért kötelességünk volt megkérdezni az emberek véleményét, és az emberek jelentős többséggel elmondták ezzel kapcsolatban az álláspontjukat, és ezt nekünk, országgyűlési képviselőknek követni kell, az Alaptörvény módosításában meg kell jeleníteni, és ezt támogatni kell, s erre kérem képviselőtársaimat is, azokat a képviselőket is és azokat a frakciókat is, akik nincsenek jelen a teremben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem kívánok sokat reagálni az elhangzottakra, bár lehetne. Elég álszent a kormánypárti képviselőtársam azon indoklása, miszerint csak olyat csinálnak, amire felhatalmazást kapnak egy népszavazás után. Szávay képviselőtársammal pont azon lamentáltunk az utóbbi másodpercekben, hogy magát az Alaptörvényt is társadalmi felhatalmazás

nélkül tetszetek tető alá hozni. Nemhogy népszavazást nem írtak ki róla, kivel beszéltek meg ennek részleteit, kérem szépen? Utána teljes gazdasági szektorokat kapcsolnak ki, gondoljunk csak a földpiac egy részére, gondoljunk a trafikokkal kapcsolatos visszaélésekre. Tehát hagyjuk ezt az indoklást, játszsának őszintén, próbálják meg!

Egyetlen politikai erő van ebben az erőterben, amely következetesen a nemzetét védő álláspontot képviselt ebben a kérdéskörben, ez pedig a Jobbik. *(Dr. Apáti István: Lehet, hogy fáj, de ez az igazság.)* Elhangzottak itt többször azok a tények, amelyekre önök nem mertek reagálni, nem mertek férfiként beleállni a vitába, gyáva, bágyatag mosolygásra ragadtatták magukat, mintha igazuk lenne a nagy mellényük mögött, de a helyzet az, hogy nem tudtak a konkrét kérdésekre válaszolni.

A konkrét kérdések a következők. Hogy lehet az, hogy amikor a Jobbik a népszavazás ötletét behozta a parlament elé, önök bárgyú kifogásokkal ezt lesöpörték? Hogy lehet, hogy a röszkei incidens idejében, amikor ki lehetett volna írni ezt a népszavazást, el lehetett volna fogadtatni, érvényessé lehetett volna tenni, mert olyan volt a társadalmi közhangulat, „közel-Keleti pályaudvar” volt, migránsok masíroztak az autópályán; igen, érvényes lehetett volna a népszavazás, az önök képviselői azt mondták, hogy ez nem egy jó módszer, ez a veszélyek nem megfelelő felmérése, és egyáltalán bizonytalan lenne egy ilyen csatába belemenni.

A helyzet az, hogy vártak egy évet, mire a társadalmi közhangulat olyan állapotra váltott, ahol már nem volt biztos az érvényesség, önök mégis kitálaták, hogy le kell bonyolítani a népszavazást. És mit csináltak? Amikor kérdésessé vált az érvényesség az utolsó egy-két hétben, bár szemrehányást tettek a Jobbiknak önök, hogy nem mozgósított eleget, a maguk miniszterelnöke, Orbán Viktor személyesen konkrétan kiszállt ennek a kampányából. Hol tartott lakosságifórum-sorozatot az önök miniszterelnöke? Sehol. A fideszes többségű Sümegen Toroczka László tartott lakossági fórumot. Vona Gábor is tartott ilyen fórumot. Hol volt az utóbbi két hétben a miniszterelnök? Erre válaszoljanak. A személyes mozgósítást miért spórolták meg ebben a kérdéskörben, és miért próbálják elkenni a felelősséget? Eleve ennek az indoklása röhejes volt, hiszen sikerként állították be az egész népszavazási folyamatot, de azért az állítólagos kudarcért a Jobbikot tették felelőssé. Tehát egy aljas kettős beszédet fogantatosítottak akkor is.

Aztán itt volt a következő lépés, amikor a teljesen jogos alaptörvény-módosítás került szóba. Idézzük fel, hogy mikor! Hollik képviselőtársam, voltak már vitáink ez ügyben, nem most merült fel az alaptörvény-módosítás ötlete. Ezt a Jobbik hozta az a Ház elé. Ön ezt nagyon jól tudja. Szerintem azt is tudja, hogy melyik hónap melyik napján történt, több ilyen alkalom is volt. És mi történt akkor? Az Igazságügyi bizottság előtt mit mondott, mondjuk, Vas Imre vagy mondjuk, Rubovszky elnök úr? Mik

voltak az indoklások, amikor önök lesöpörték még azt is, hogy a fideszes népszavazási kérdést a fideszes Alaptörvénybe beletegyük? Ez volt a Jobbik javaslata. Önök azt mondták, hogy ez bizonytalan, nem megfelelően mértük fel a problémát. Ismerős valahonnan? És egyáltalán, nem kezeljük megfelelően a helyzetet.

Ugyanezt az alaptörvény-módosítási szándékot egy pár hónap fáziskéséssel, veszélyeztetvén az országot addig is, megjelenítik előttünk, pedig akkor, amikor a Jobbik ezt behozta, tehát még egyszer mondom, ugyanezt a koncepciót, akkor Rubovszky elnök úr mit mondott, amikor azt hitte, hogy a kamerák már nem forognak? Azt, hogy ő akár hárszabálysértés árán is meg fogja akadályozni, hogy a jobbikos alaptörvény-módosító javaslat keresztül mehessen. Ezt az aljasságot is képesek voltak elkövetni, mert önök csak játszanak ezzel az országgal. Belevitték egy olyan orosz rulettbe Magyarországot, egy olyan házárjátékba, ahol szánalmasan izzadságszagú az ön magyarázata. Próbál egy érvénytelen népszavazást mentetetni? Mennyit fog ez a magyarázat érni a brüsszeli térben? Nevetséges! Önök megroppantották Magyarország tárgyalási pozícióit. Úgy roppantották meg ezeket a tárgyalási pozíciókat, hogy már a visegrádiak utolsó találkozásán is mi volt abban a záródokumentumban? És erre is kérem, válaszoljon majd, amikor gombot nyom.

A visegrádiak záródokumentumában hogy lehetett szó arról, hogy különböző hiányterületekre adott esetben munkaerőt importálnak vagy az Európán belüli munkaerőmozgást ily módon könnyítik meg harmadik országból érkező munkavállalók tekintetében is? Azt is magyarázza meg nekem, hogy lehetett az, hogy Varga Mihály, az önök nemzetgazdasági minisztere elismerte, hogy van olyan szándéka, van a kormánynak olyan szándéka, hogy idegenből munkaerőt importál Magyarországra harmadik országokból. Hollik képviselőtársam, honnan kívánják a munkaerőt importálni? Államtitkár úr, honnan akarnak ide idegeneket betelepíteni szezonális munkavégzés céljából? Ha pedig csak szezonálisan hoznák ide őket a hiányszakmákba, akkor miért beszélnek arról, hogy olyan harmadik országokból érkeznek, ahonnan a beilleszkedésük könnyebb? Államtitkár úr, beilleszkedés szezonális munkavégzéshez? Ne nézzenek már bennünket teljesen madárnak!

Válaszoljanak ezekre a konkrét kérdésekre, amit a frakcióvezetőnk is feltett, és önök egy szánalmas röhögcselésbe fojtották azt a ki sem bontakozó vitát, hiszen a felszólalóik az itt nem lévő szocialistákkal vitatkoznak. Válaszoljanak tehát, hogy a visegrádi záródokumentumba hogy kerültek a harmadik országból érkező munkások! Válaszoljanak arra, hogy Rubovszky elnök úr miért akarta akár hárszabálysértés árán is elkaszálni azt, amit önök most nómunkaként a fideszes szabadságharc részeként idehozni akarnak; bocsánat, KDNP-s is, mert Hollik képviselőtársam is próbálta ezt védeni. Magyarázzák meg nekünk azt, hogy amikor felmerült a be nem fogadott

migránsok után fizetendő bírság koncepciója Brüsszelben, akkor Navracsics biztos úr miért nem emelt vétőt lényegében az önök színeiben ezen koncepció ellen! Mert meg lehet magyarázni, hogy a biztosok függetlenek, persze, nem képviselhetik úgy a hazájukat, de azért ezt az embert önök küldték oda.

S ha már itt tartunk, a TTIP brüsszeli felmerülési kapcsán a fideszes képviselők miért szavaztak igennel, miért voltak megengedők, vagy pedig miért engedik keresztül most a CETA-t, miért tartják hasznosnak Magyarország számára azt az örületet, ami egy gazdasági nehézbombázással ér fel?

Folytathatnám a kérdések sorát, hogy a magyarországi nyitott szállókon miért költ ez a mostani kormány a döntései okán naponta többet egy migráns eltartására, mint egy magyar munkakeresőre vagy egy kórházban fekvő betegére? Mert Apáti képviselőtársam írásbeli kérdéséből ez a számok szintjén kerekperccel kiderült. És önöknek a számokkal kellene vitatkozni, nem velünk és nem a távol lévő szocialistákkal.

Feltehetek még egy kérdést. Hol az önálló határőrség? 1300 ide betelepítendő ember ellen jogosan küzdenek, nyilván nem az emberek, hanem a mechanizmussal szemben, de eközben a határainkon az átszivárgás folyamatos, mert önök képtelenek egy megfelelő hatékonysággal működő önálló határőrséget kialakítani. A rendőreinknek és a honvédeinknek is máshol lenne elsősorban feladatuk, ezt ön is nagyon jól tudja, csak ide sem rendelik a megfelelő költségvetési forrásokat, ugyanezt a kétkulacos politikát folytatják, mint sok más kérdésben. Adott esetben a lisszaboni szerződés kérdésköre is idehozható, igen, de most a CETA a legjobb példája annak, ahol Magyarország önfeladását kormányzati szinten majdnem kétharmados felhatalmazással megvalósítják.

Engedni akarják önök, hogy ratifikáljanak egy olyan megegyezést, ahol multicégek választott bíróságok előtt államokat tudnak beperelni? Ennek a ratifikációját készítik elő. Elképesztő hazaárulásra ragadtatják magukat! És kioktatják itt az ellenzéket, az itt lévőket és az egyébként nagyon helytelen módon távol lévő részét is, hogy mit kellene csinálniuk azon koncepció alapján, amit itt a Jobbik behozott a Házba alaptörvény-módosítás gyanánt; amit akkor hazug indokokkal elkaszáltak, most pedig kioktató módon elvárják tőlünk azt a támogatást, amiről tudják, hogy megfelelő szöveg esetén meg fogunk adni, mert minket nem pártpolitikai érdek vezérel, hanem nemzeti érdek egyértelműen, de nézzenek egy kicsit magukba.

Nézzenek magukba, hogy ugyanezen koncepciót miért kaszálták el teljesen más jellegű érvrendszerrel, és most miért támogatják ugyanezt! Honnan ered ez a kettős játék? Mitől van ilyen önbizalomhiányuk? Majdnem kétharmados felhatalmazással? Miért ezt a csikicsukit folytatni? Miért kell Brüsszelben szentesíteni a záródokumentumokat, itthon pedig verbális háborút folytatni ellene? Miért kell a visegrádi országok találkozásán aláírni ilyet?

Miért kell a saját miniszterüknek munkaerőimportról beszélni, amikor nem hozták be ide azóta sem a szakképzési törvény olyatén módosítását, amelynek értelmében a hiányszakmákban a megfelelő hatékonysággal képezhetnénk szakemberek tömegeit. Miért nincs itt előttünk? Miért nem hozták be az utóbbi hónapokban?

(19.00)

Erre válaszoljanak! Konkrét kérdések, konkrét dátumokkal. Konkrét, aláírt hazaárusítási módszereket soroltuk fel, illetve azokat a hiányosságokat és mulasztásokat, amelyek nélkül - alaptörvény-módosítás ide vagy oda - nem lehet az alapproblémát feloldani, és akkor a demográfiai krízisről még nem is beszéltünk.

De amellett, hogy támogatunk minden jó szándékú kezdeményezést, önknek ezeket a kételyeket el kellene tudni oszlatniuk. A zavart nevetgélésükből viszont arra következtetünk, hogy a kétkulacos politikájuknak köszönhetően megint nem tudnak ezekre a kérdésekre válaszolni, és a harmadik Orbán-kormány sem képes felelős kabinetként működni. Nagyon sajnáljuk, hogy ezen majd a Jobbiknak kell változtatnia. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Fel szólalásra következik Demeter Zoltán képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az identitásról sok szó esett már eddig is, és úgy gondolom, hogy mindez azért van, mert az identitás egy meghatározó fogalom ebben a törvényjavaslatban vagy ennek a vitájában. Mint közismert, az identitás egy latin eredetű szó, melynek a jelentése azonosság. Az identitás ugyanis az önazonosság világát adja, vagyis azt, hogy ki vagyok én, mégpedig egy sajátos állandóság, azonosság értelemben. Aztán az identitásnak fontos alkotóeleme a csoport-hovatartozás, a szűkebb értelemben vett társas identitás. A társas identitás egy csoporttal való azonosulás, tehát az én „mi”-vé alakítása. Erikson elmélete szerint az emberben a húszas éveire általában lezárul az identitásválság korszaka, és kialakul az egyén identitása.

Ha a rendszerváltástól számítjuk Magyarország éveit, akkor azt mondhatjuk, hogy éppen jó időben vagyunk alkotmányos identitásunk rögzítését tekintve, persze nem elfeledve a több mint ezeréves történelmi múltunkat, amiből éppen nemzeti önazonosságunk táplálkozhat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a XXI. század kihívása, ami az egyénnek és a nemzetállamoknak is nagy próbatétele, az egységesítés, a homogenizálási törekvések elleni küzdelem, már persze azoknak, akikben egyáltalán van ilyen szándék. Meg vagyok győződve róla, hogy önazonosság nélkül ebbe a küzdelemben eleve talán azt mondhat-

juk, hogy fegyvertelenül érkezünk, és nem is lenne mit megvédenünk. A globalizáció egyik eredménye és talán célkitűzése, hogy ugyanazon termékek és szolgáltatások a világ szinte bármely pontján elérhetőek legyenek. A keresletet a kínálattal összehozva a legegyszerűbb persze, ha a fogyasztói csoportot is homogenizáljuk. Nem szeretnék túl messzire menni, csupán csak érzékeltetni szeretném, hogy véleményem szerint ideológiák küzdelméről is szól ez a mostani kiállításunk, ugyanis vannak a globalizációnak feltétlen hívei, és vannak, akik még hisznek a nemzetállamok jövőjében és erejében.

Alaptörvényünk hetedik módosítása annak is deklarálása, hogy a magyar nemzetnek van önazonossága, vagyis alkotmányos identitásunk létezik, amelyről nem vagyunk hajlandóak lemondani. Ezer év küzdelmében történelmi megpróbáltatásaink után, a diktatórikus törekvéseket követően most sem akarunk népek, nemzetek olvasztótégelyévé válni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önazonosság elmentéje az önfeladás. Október 2-án a magyar állampolgárok arról dönthettek, hogy vajon melyiket választják. S meggyőződésem, hogy a magyar emberek mérlegelték a lehetőségeket, és jól döntöttek, amikor az előbbi mellett, az önazonosság mellett foglaltak állást. A területiség elvéből következően, úgy gondolom, államról nem is beszélhetünk annak határai meghatározása és védelme nélkül. Ha úgy tetszik, az állam fogalma elválaszthatatlan annak határaitól és nem utolsósorban annak biztonságos garantálásától. Államról csak akkor beszélhetünk, ha ezen a meghatározott területen szuverenitással rendelkező közösség él, és ezzel rendelkezik is.

Ma már tény, hogy az Európai Unió vezetői és az európai politikai elit többsége az önazonosság helyett az önfeladást választotta, a közösség határait figyelmen kívül hagyta, sőt gyakorlatilag feladta, hiszen másfél millió ember ellenőrzés nélkül jöhetett be az Európai Unió belső országaiba, így téve kockára az Európai Unió biztonságát, ugyanakkor a terrorizmus veszélyét is ránk hozta, ahogyan láthattuk mindezt Brüsszelben, Párizsban vagy Kölnben.

Véleményem szerint - ahogyan a népszavazás eredménye is bizonyítja - közel 3,4 millió ember nem szavazata valóban bizonyítja, hogy Magyarország nem szenved identitászavarban, sőt reményeim szerint bizonyos értelemben talán most ébred tudatára. Éppen ezért alkotmányozó felelősségünk ennek és a választói akaratnak az Alaptörvényben való rögzítése.

Az előttünk fekvő javaslat talán éppen az elmondott érvek alapján is az alkotmányos önazonosságunk védelméből eredeztethetően deklarálja, hogy az Európai Unió nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népeiségére, államformájára és az állami berendezkedésre vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát. Területi egységünkben is következően ugyanis mi, magyarok magunk akarjuk meghatározni azt, hogy kívül szeretnénk itt Magyarországon együtt élni.

Ezen a ponton azonban szeretném jelezni, hogy alkotmányos önazonosságunk része az, amit az Alap-

törvényünk is rögzít, hogy a hazánkban élő nemzetiségek államalkotó tényezők. István királyunk intelmeit megfogadva természetesen vállaljuk, hogy a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját megőrizzük, mert tudjuk, hogy ezzel is erősebbek vagyunk.

Különböző kvóták alapján kényszerbetelepítést azonban nem lehet Magyarországra erőltetni. Ezt a népszavazáson résztvevők egyértelműsítették. A betervezett alaptörvény-módosítás ezért - ahogyan elhangzott már itt ma - *expressis verbis* kimondja, hogy Magyarországra idegen népesség nem telepíthető be. Ez a választók 98 százalékának az akarata, amit véleményem szerint is az Országgyűlés nem hagyhat figyelmen kívül.

Alkotmányos önazonosságunk elválaszthatatlan része - és erről is szólni kell - a szolidaritás is, ami álláspontom szerint jelen helyzetben megkérdőjelezhetetlen, hiszen Magyarország védelmet nyújt az üldözötteknek.

(19.10)

Magyarország kérelemre menedékjogot biztosít azoknak, akiket hazájukban faji, nemzeti hovatartozásuk, vallási, illetve politikai meggyőződésük miatt üldöznek vagy az üldöztetéstől való félelmük megalapozott. És úgy gondolom, hogy ez nemcsak a nemzetközi jogból fakadó kötelezettségünk, hanem történelmünkéből fakadó erkölcsi kötelességünk is.

A szolidaritás mellett fontos nyelvünk és kultúránk védelme, közösségelvűségünk, és a kereszténység-keresztényesség nemzetmegtartó erejének a rögzítése ugyanúgy alkotmányos identitásunk alkotóeleme. És ennek Alaptörvénybe foglalása történelmi jelentőségű, vagyis megfelelő fegyver szuverenitásunk védelme érdekében, és egyszersmind nemzetünk és Magyarország jövőjébe fektetett remény. Ezért is kérem a tisztelt Országgyűlést, a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő Alaptörvény módosítását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nyomon követtem a vitát, és Tuzson Bence képviselőtársunk azt mondta, hogy arra utalt, hogy ez nem egy kérés volt, ami a kormány részéről megfogalmazódott, hanem kötelességünk, hogy támogassuk ezt az alaptörvény-módosítást. Lehet, hogy Tuzson Bence nincs itt, sajnálom, hogy nincs itt, vagy nem hallja, remélem, hallja, amit mondok, ez nem egy Fidesz-kongresszus, hogy amit Orbán Viktor betervezett, azt kötelezően csak igennel lehet illetni. Ez a Magyar Országgyűlés. Önök hozhatnak be egy olyan alaptörvény-módosítást vagy más törvénymódosítást, ami teljesen elutasítandó, hozhatnak be egy olyat, amelynek a cél-

jaival egyet lehet érteni, de a leírt szöveget nem lehet abban a formában támogatni.

Azt kell mondjam, hogy hála istennek, ez a javaslat azért nem ilyen, nagyon sok előremutató javaslat szerepel benne, a kritikáinkat is elmondtuk, akár a sarkalatososságra vonatkozóan, hogy nyilván egy sarkalatos törvényben kell meghatározni, hogy milyen módon lehet majd a jövőben egyedileg kérelmeket elbírálni. Hiszen ha egy sima többségi döntést várunk el, akkor bármelyik kormány, hiába az Alaptörvényben meg van határozva, hogy a Magyar Országgyűlés dönt, és törvényben dönt, és ha sima többséggel ezt meg lehetne tenni, akkor nem túl sokat tettünk.

Aztán valóban nagyon érdekes hallgatni a fideszes-KDNP-s felszólalókat, akik még annak idején, amikor mi javasoltuk az alaptörvény-módosítást, homlokegyenest más érvekkel jöttek elő, és higgyék el, hogy ha Alaptörvényt tudtak hozni felhatalmazás nélkül, és nem kérdezték meg az embereket, hogy elfogadják-e azt az Alaptörvényt, amit itt egyébként a Fidesz-KDNP-többség fogadott el, akkor azt hiszem, hogy ehhez sem kellett volna népszavazás, hogy köztudottan a magyar emberek javarésze nek az elutasító gondolatait közösen az Alaptörvénybe ültessük.

Arra is fel kell hívnom a figyelmet, hogy azért még néhány kérdés itt nyitva marad. Bár úgy gondoljuk, hogy valóban ez az Alaptörvénybe iktatott alkotmányos védelem, bár egy eszköz, hogy megvédjük magunkat, de gondoljanak arra, hogy mi lesz akkor, hogyha meghozzák azokat a másodlagos jogalkotási eszközöket, amelyeket adott esetben az alapszerződésekre hivatkozással nem hozhatnának meg. A kvótadöntés pont ilyen volt, hiszen az a passzus, amire hivatkozik az azt meghozó Európai Tanács, az tulajdonképpen egy segítségnyújtási passzus azoknak az országoknak, akik egyfajta válsághelyzetbe kerülnek a sok bevándorlónak a kezelése okán, bevándorlók, menekültek kezelése okán, de ez nem jelenti azt, hogy ezt egy kötelező döntéssel minden országra rá lehet erőltetni, ráadásul úgy nem, hogy egy sima többségi döntéssel az Európai Tanácsban. Na, úgy már talán lehetne, hogy egy egyhangú döntéssel, de azt meg tudják a brüsszeli vezetők, hogy egy egyhangú döntéshez nem tudják megkapni a támogatást.

De mi van akkor, és örülünk neki, hogy egyébként Szlovákia és utóbb Magyarország is megtámadta ezt a döntést, de mi lesz akkor, ha az Európai Unió Bírósága, bár jogilag ez szerintem hibás döntés lenne, ha azt mondja, hogy ez a kötelező kvótadöntés vagy a korábbi döntés, illetve majd a kötelezőkvótadöntés igenis rendben volt, és levezethető a lisszaboni szerződésből? Na, ekkor leszünk egy komoly, valódi szabadságharcos - azt kell mondjam - szituációban, amikor meg kell mutatni, hogy hogy lehet az ilyen döntéseknek ellenállni. Ez nem lesz könnyű, de ez az alaptörvény-módosítás talán azért előrébb vihet minket. És higgyék el, zárógondolatként - mert elég kevés időnk van, sokan szólnánk hozzá -, hogy az alkotmányos identitás, amit mondanak, az azért is

sántít, hiszen, ahogy mondtam, ezt az Alaptörvényt sajnálatos módon csak a Fidesz-KDNP támogatta, nem tudtak olyan kompromisszumokra jutni, hogy mondjuk, a Jobbik is igent mondjon rá, tehát szerintem, ha önök a történelmi alkotmányra gondolnak, akkor egy történelmi önazonosság, amit itt inkább használni kellene vagy egy hasonló kifejezést. Ez így nem pontos. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoporthoz.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, mert Z. Kárpát Dániel több kérdést is intézett felénk, személyesen felém is. Én nagyon sajnálom, hogy a Jobbiknak olyan a vitakultúrája, hogy kérdéseket, sőt vádakot megfogalmaznak, de a kérdésre adott válaszokat már nem várják meg. *(Dr. Staudt Gábor: Lásd Tuzson Bencét!)* Az a helyzet, hogy azt látom, hogy sajnos a Jobbik számára azt adták ki, hogy ebben az Alaptörvényről szóló, 7. módosításról szóló vitában a Fidesz-KDNP-t támadják, és sajnálom, hogy többek között Z. Kárpát Dániel is a felszólalásában 8-10 percen keresztül vádaskodott. Például a saját módosító javaslatokról, amely a sarkalatoságot illeti, egyetlen szót sem mondott. Én úgy gondolom, hogy azért érdemes lett volna erre is jobbikosként néhány szót szólni.

Az a helyzet, hogy ebből az derült ki, és ha Z. Kárpát Dániel kérdezett, most én is kérdezek, az ő kérdéseiből és vádaskodásaiból számomra az derült ki, hogy azt akarja itt sugallni, hogy Orbán Viktor és a Fidesz-KDNP az, aki tulajdonképpen, bár szavakban a kötelező kvóta ellen van, de tulajdonképpen a kötelező kvóta nagy támogatója. Önök ezt mondják. *(Dr. Staudt Gábor: Nem ezt mondta!)* Az lenne a kérdésem, hogy ezt felelős álláspontnak tartják-e. *(Dr. Apáti István: A szövegértéssel van probléma.)* Idejönnek és visegrádi 4-es záródokumentumokra, Európa tanácsi záródokumentumokra hivatkozva azt akarják elhíttetni a magyar emberekkel, hogy mi vagyunk azok, akik a kötelező betelepítési kvótát nem gátoljuk? Önök nem Európában vagy Magyarországon élnek! A magyar miniszterelnök az jelenleg, akit legerősebb európai politikusként ismernek *(Dr. Apáti István: Már nem!)*, aki egyébként a kötelező betelepítési kvóta ellen van. A helyzet az, tisztelt képviselőtársaim, hogy sajnos azt kell lássuk ezek alapján, hogy az önök politikájának a középpontjában nem Magyarország áll. Az önök politikájának a középpontjában az áll, hogy hogyan lehet leváltani a Fidesz-KDNP-kormányt. Önök erre koncentrálnak.

Én arra kérném önöket, főként egy ilyen nemzeti ügy kapcsán, hogy koncentrálnak a valós dologra, hogy hogyan tudjuk megvédeni Magyarországot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vannak idők, amelyek komoly, súlyos feladatokat rónak a világra, amelyek sorsfordító történelmi helyzetek elé állítják a nemzeteket vezetőket, és amely idők egyúttal világosan megmutatják azt is ország-világ előtt: ki az, aki valóban az általa képviselt emberek és hazája érdekeiért száll síkra, és ki az, aki önös pártérdekek vagy egyéb hatalmi mechanizmusok által vezetve saját népe, saját nemzete ellen fordul.

Az ilyen időkben mérettetik meg nekünk, az Országgyűlés képviselőinek is igazi elkötelezettségünk, valódi hazaszeretetünk. Csak az lehet közöttünk honatya és honanya - anyanyelvünk, lássuk be, milyen szépen fogalmaz -, aki mindent megtesz a magyar emberek biztonságáért; aki kész megvédeni hazánkat, kész megvédeni kultúránkat, kereszténységünket, akinek első gyermekeink egyben Magyarországot jövője. Aki nem így érez, tisztelt képviselőtársaim, aki nem így gondolkodik vagy cselekszik, az nem érdemli meg a honatya vagy honanya köztiszteletű elnevezést.

(19.20)

Azt ma csak politikai kalandornak hívhatjuk. Politikai kalandornak, tisztelt képviselőtársaim, aki nem képes, nem tud vagy nem akar a nemzetünk számára helyes útra rátérni, még akkor sem, ha már látja, hogy az az út, amelyen ő ész nélkül száguld előre, szakadékba vezet. És még akkor sem látja be tévedését, ha több mint 3 millió 300 ezer ember hívja fel a veszélyre a figyelmét.

Ma már mindenki világosan látja Magyarországon és világszerte is kezdenek ráébredni, hogy egy modern kori szervezett népvándorlás zajlik a világban, amelynek bizony okai vannak. Ezeknek az okoknak a megszüntetése és orvoslása lenne ma az igazi feladata a világnak, az ENSZ-nek, az Európai Unió országainak és a világ nagyhatalmainak. Ebben vagyunk mi is érdekelték, mi, magyarok. Ennek megoldására dolgozta ki a magyar kormány is a javaslatcsomagját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma olyan történelmi kort élünk, amelyben csak a felelős gondolkodás, a valódi cselekvés és a széles körű összefogás jelenti a kiutat, a megmaradást. Ma mindannyiunknak fel kell tennünk a kérdést, hogy akarjuk-e meghallani, akarjuk-e megérteni több mint 3 millió 300 ezer ember közös kiáltását. Én hallom a szavukat, tisztelt képviselőtársaim, köztük a választókerületemben, a rákosmentiek és a kőbányaiak szavát.

Kérdezném a baloldali pártok képviselőit, ha jelen lennének az ülésteremben az Alaptörvény vitája során, hogy meghallják-e tisztelt baloldali képviselőtársaim is a nép, az emberek, a magyar emberek szavát. Ha nem hallanák, akkor szeretném nekik tolmácsolni. Azt mondják az emberek, hogy nem akarnak együtt élni a félelemmel. Azt mondják az emberek, hogy nem akarnak együtt élni a terrorral. Azok sem, tisztelt képviselőtársaim, akik elmentek szavazni, és azok sem, akik otthon maradván a többiekre bízta ezt a fontos döntést.

Mi, országgyűlési képviselők döntéseinkkel felelősek vagyunk a magyarok biztonságáért. Felelősek vagyunk közös jövőnkért, amelyért tennünk kell minden lehetséges rendelkezésünkre álló eszközzel. Alaptörvényünk jelen módosítása is ezt a célt szolgálja. Így tudunk kellő súlyt adni a nép akaratának.

Az Alaptörvény módosítása elengedhetetlenül szükséges ahhoz is, hogy az ország határait megvédjük. Ez mindannyiunk kötelessége. Ennélfogva nem is lehet pártpolitikai kérdésnek beállítani, bárhogy szeretnék, ez kizárólag közös nemzeti ügy vagy legalábbis annak kellene lennie minden párt részéről. Sajnáljuk, hogy ezt nem minden párt látja így. Célunk az, hogy az emberek túlnyomó többségének akaratával egyezően megtiltsuk a kényszerbetelepítést Magyarországra.

Az Alaptörvény hetedik módosítását a magyar emberek felhatalmazása tette tehát lehetővé, hiszen több mint 3 millió 300 ezer ember szavazott nemmel a kötelező betelepítési kvótára. Nem lehet figyelmen kívül hagyni több mint 3 millió 300 ezer ember szavazatát és szavát. Nem elhanyagolható kisebbség, akiről beszélünk.

Ezeknek az embereknek az akarata egységes, pártok feletti volt. Ők kiálltak mindannyian saját magukért és Magyarország jövőjéért. Ezzel létrehoztak egy új egységet Magyarorszáért. A magyar kormánynak és Országgyűlésnek, nekünk pedig erkölcsi kötelességünk, hogy erre a jogalkotás szintjén is reagáljunk.

Az október 2-ai népszavazáson Magyarország, gyermekeink és unokáink jövőjéről mondtunk véleményt, hogy kikkel éljünk együtt, mi legyen a kultúránkkal, mi legyen eddigi életformánkkal, keresztény gyökereinkkel. Az emberek döntésének érvényt kell szereznünk itt, az Országgyűlésben is. A kormányfő ennek a 3 millió 300 ezer embernek a nevében kezdeményezte az alaptörvény-módosítást, hogy világosan, egyértelműen kimondjuk: a magyar parlament hozzájárulása nélkül Brüsszel semmilyen uniós előírással sem telepíthet Magyarországra bevándorlókat. Megtiltjuk a javaslat szerint a csoportos kényszerbetelepítést Magyarországra, mert ez szuverenitási kérdés, és semmilyen brüsszeli döntés nem kérdőjelezheti meg Magyarország területi egységére és a népességére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem akarom és a Rákosmentén és Kőbányán élők sem akarják, de mondjuk ki, Magyarországon senki nem akarja, nem

akarhatja, hogy gyermekeink a jövőben félelemben és terrorfenyegetettségben éljék le életüket. Mi nem akarjuk gyermekeinket állandó veszélynek kiténni. Mi nem akarjuk, hogy gyermekeink szexuális bűncselekmények áldozataivá váljanak. Mi nem akarjuk kockáztatni gyermekeink jövőjét. Ha önök sem akarják és egyetértenek ezekkel a gondolatokkal, kérem, támogassák az Alaptörvény ezt célzó módosítását, és bátor igen szavazataikkal tegyenek hitet Magyarország jövője, biztonságunk, kultúránk mellett. Azt gondolom, hogy ma ezzel teszünk a legtöbbet a brüsszeli kényszerbetelepítés és a terrorizmus veszélyei ellen itt e Házban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk jól, hogy az Európai Unióba tavaly másfél millió ember érkezett, és az idén is már több mint félmillióan jutottak be a kontinensre. A migrációs nyomás pedig továbbra sem csökken, sőt az előrejelzések szerint hosszú távon is fennáll majd. Az Európai Unió további millióknak adna meghívót a kontinensre azzal, ha a nemzeti önrendelkezést csorbítva magához venné a menekültkérelmek elbírálását, és megvalósítaná az Európába érkezők kötelező elosztási mechanizmusát. Brüsszel ahelyett, hogy megállítaná a bevándorlást, futószalagon szállítaná be az embereket az Európai Unióba. Az újonnan érkező illegális bevándorlók egyedi kérelmét is a bevándorláspárti brüsszeli bürokraták bírálják el, az ő szempontjaik szerint. Ennek a folyamatnak, tisztelt képviselőtársaim, Magyarország is áldozata lenne, hiszen a magyar emberek akarata ellenére telepítenének tízezret az országba, felső korlát nélkül.

A bevándorlók betelepítése a biztonsági kockázatok mellett azzal a veszéllyel is jár, hogy hosszú távon - akár örökre és visszafordíthatatlanul - megváltoztatják a nemzetek kultúráját, hagyományait. Mi ezt felismertük, és egyértelműen kimondtuk: ezt nem hagyjuk.

Tisztelt Ház! Minden ember látja ma Magyarországon néhány politikus kivételével, hogy olyan korban élünk, amikor komoly történelmi feladatok nehezeden ránk. Azt is tudják az emberek, hiszen a nép bölcsessége megkérdőjelezhetetlen, hogy a komoly feladatok megoldásához felelősségteljes, megfontolt döntések szükségesek. Most ilyen szavazás előtt állunk az Alaptörvény módosításakor. Most majd világosan megmutatkozik, ki az, aki valóban az általa képviselt emberek és hazánk érdekeiért száll síkra, és ki az, aki önös párt- vagy egyéb érdekek által vezérelve a magyar nép ellen fordul. Most méretetik meg nekünk, az Országgyűlés képviselőinek is igazi elkötelezettségünk, hazaszeretetünk, és most lesz, tisztelt képviselőtársaim, a napnál is világosabb, hogy ki hazánk, kultúránk, biztonságunk védelmezője, és ki az, aki a sötét oldal idegen érdekeinek szolgálatában feláldozza nemzetünk jövőjét; és aki jelképesen szólva: serényen varrja már gyermekeink szemfedelét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akik itt, a teremben vagyunk - a Jobbik képviselői vannak a Fidesz-KDNP képviselőin kívül csak jelen -, kinyilatkoztat-

tuk mindannyian, hogy az Alaptörvény módosításával egyetértünk.

(19.30)

Én azt gondolom, hogy akik itt, e Ház falai között ebben a vitában ma részt vesznek és az alaptörvény-módosítást támogatják, ők valóban hazánkért, a biztonságunkért, a nemzetünkért és gyermekeinkért dolgoznak és tevékenykednek, és fognak szavazni is, reményeink szerint a Jobbik is. Azok a pártok pedig, amelyek nem képviseltetik magukat itt, én azt gondolom, az utolsó gondolatom rájuk vonatkozott. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tavaly szeptember 18-án szűkebb pátriámat, Dél-Somogyot is derékba kapta az illegális bevándorlók kontinenshódító áradata. Aki látta az egy hónapig tartó invázió kicsiny Zákányon keresztülmásírozó 128 ezres seregét, vagy a Barcsnál ránk zúduló Európa-idegen tömeget, és elgondolkodott, az törvénytörően beleborzongott abba az iszonyatos prognózisba, hogy mindez csak gyenge előszele lehetett annak a százmilliós migránsapokalipszisnek, amely a XXI. században még Európára ronthat.

A lényegét Huari Bumedi, Algéria elnöke már '76-ban elmondta az ENSZ előtt, és minden más csak szofisztikált ballib mellébeszélés. „Egy napon emberek milliói fognak felkerekedni, hogy behatoljanak az északi és nyugati országokba - mondta. - És bizonyosan nem barátként, mert azért fognak oda behatolni, hogy meghódítsák azokat, és meg is fogják hódítani, benépesítve fiaikkal. Asszonyaik hasa fogja nekünk elhozni a győzelmet.” Ez így is lesz, ha a Nyugat, és benne mi, nem akarunk szaporodni, mondván, a gyerek csak gátolja individuális és nárcisztikus hedonizmusát. Üres területek nem maradnak, hiszen az USA nagyhatalmi zsarnoksága és demokráciaexportja szétbombázta azokat a gátakat, amelyek eddig megfoglalták az afrikai és ázsiai áradatot. Ráadásul közben a klímaváltozás is élethetlenné teszi a migrációs tömegeket kibocsátó területeket, ahol az iszonyatos népességszaporulat fékevesztett rákos daganatként burjánzik.

A múlt század közepén 40 milliós Nigéria mára majd' 200 milliósra duzzadt, a század végére pedig elérheti az egymilliárdos népességet is. Hasonló demográfiai robbanás játszódik le az arab térségben is. Ezért fel kell tenni a kérdést: ha eddig sem tudtak ott normálisan megélni, akkor ilyen brutális népszaporulat mellett mi lesz velük a jövőben? Akkor a majd most még nem célszáznak tekintett Magyarország is paradicsomnak fog tűnni számukra. Emlékezetes

az úgynevezett szír menekült, Daham Al Hasan esete, aki három feleségével és húsz gyerekével kapott menedékjogot Dániában, potom 9 millió forintnyi éves pluszkiadást generálva a szociális rendszernek.

Mindezt jó figyelembe venni, amikor naiv széplelkek meg balos filozófusok azon DK-s elmebetegség mellett érvelnek, hogy a kiürülő falvainkba akár 20 ezer idegent is be lehetne telepíteni, akikből a családgyesítéssel persze gyorsan százazrek lennének, teljesen felborítva hazánk etnikai összetételét. Ebből nem kérünk, mert hiába vannak hazug párhuzamot a liberálnácik a kivándorló magyar tömegek és a migránsok közé, előbbiek dolgoznak és integrálódnak, utóbbiak - tisztelet a kevés kivételnek - meg nem. És hiába forgatják ki az aradi 13 példázatát, Pöltenberg a bitó alatt is azt vallotta, hogy csak a nyelve német, a szíve magyar, mert a szabadságért dobog. Viszont láttuk, hogy ettől az inváziós tömegtől mily mesze állnak az európai értékek és a beilleszkedési hajlandóság.

Frakcióvezetőnk, Volner János hosszan sorolta a Fidesz kétarcú politikájára a példákat. De mi a Jobbik választása, mi a Jobbik válasza minderre? A székelly író, György Attila már megírta a Harcosok könyvében: „Nézz szét magad körül, vedd számba őseidet, erkölcsöidet, hazádat, istenedet, és kivont karddal kezdedben ragaszkodj hozzá!” Miért is? Mert Magyarország a magyaroké. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Tilki Attila képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Október 2-án több mint 3 millió 361 ezer ember döntött a kvóta, a kényszerbetelepítés elutasítása mellett. A rendszerváltás óta még soha egyetlen népszavazáson sem szavaztak ilyen egységesen egy irányba a magyarok. Többen szavaztak Brüsszel ellen, mint bármilyen párt szavazóbázisa a rendszerváltás óta eltelt negyedszázad történetében.

Magyarországon létrejött egy új egység; az emberek világosan elmondták, mit akarnak. Az „Új egység Magyarországért” egybehangzó akarata, hogy hazánkba ne legyen kényszerbetelepítés. A népszavazáson a kényszerbetelepítés és a brüsszeli bevándorlási politika szenvedett vereséget. A magyar emberek Magyarországért álltak ki, nem az Európai Unió ellen, hanem Európáért, a kultúránkért és a biztonságunkért.

Szabolcs-Szatmár-bereg megye országgyűlési képviselője vagyok, azon belül is a választókerületem kelet felől Kárpátaljával, Ukrajnával határos. A tavalyi migránsáradatból a térségem keveset érzékelt, bár több tucat muszlim migráns mégis érkezett Ukrajna felől. Nem özőnlöttek a migránsok Fehérgyarmaton, Vásárosnaményon, Mándokon vagy Záhonyon keresztül, mégis a választókerületemből nagyon sokan, 37 131-en úgy gondolták, hogy élnek a választójo-

gukkal, és közülük 35 115-en úgy gondolták, hogy fontos számukra az identitásunk és a nemzeti szuverenitásunk.

Olyan vidéke ez az országnak, ahol mindig is különösen fontos volt az emberek magyarsága. Ady Endre csodálatosan ír az itt élő emberekről, amikor Móricz Zsigmond „Hét krajcár” című elbeszéléséről mondja el a véleményét a Nyugaton: „Mert errefelé prédikáltak valamikor Méliusz Juhászék, bölcs világ ez, legmagyarabb világa a világnak. Hiszen itt vannak, akik Kalvin istenéből bölcs, külön, magyar istent csináltak, errefelé nem koronáz Ugocsa, ezen a tájon verődött össze Esze Tamás kuruc hada. Ez itt a magyar föld, az első foglalóké, magyar, tehát véres, szomorú, fáradt, sivár, de harcos, de szép, de elpusztíthatatlan.”

Az Európai Unió jelenlegi politikai vezetése a lopakodó föderalizmus jegyében nem képes és nem is akar normális választ adni a migráció kihívásaira. A népszavazás eredményessége szükségessé teszi számunkra, hogy újradefiniáljuk önmagunk és nemzeti alkotmányos rendszerünk viszonyát az Európai Unióhoz. Ez természetesen azt is maga után vonja, hogy meghatározzuk alkotmányos identitásunkat.

Mára az Európai Unió már a jogközösség és az önálló államiság között helyezkedik el, és nem túlzás azt állítani, hogy Brüsszel elveszítette a józan eszét, és képtelen felismerni, hogy rossz úton jár a kötelező kvóta tagállamokra való ráerőltetésével. A népszavazás eredménye egy új egységet teremtett hazánkban. Ezért elengedhetetlenül szükséges, hogy végre ténylegesen kijelöljük saját szuverenitásunk határait.

Az első módosítással a Nemzeti hitvallást érintve, rögzítve valljuk, hogy történeti Alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége. Alkotmányos önazonosságunk követelése azért is fontos, mert az Európai Unió a népszavazás után továbbra is elfogadhatónak tartja azt az eljárást, hogy az EP és a Miniszterek Tanácsa együttesen kerülje meg az állam- és kormányfők fórumát. Az EP baloldali liberális és kommunista többsége semmilyen kivételt nem kíván megengedni a kötelező betelepítési kvóta alól, így Magyarországnak és a V4 országainak is kötelező lenne bevándorlókat fogadni. Sajnos, a magyarországi baloldalra és liberális szövetségeseikre az Európai Unió továbbra is támaszkodik, támaszkodhat, ugyanis mindent megtesznek azért, hogy a több mint 3 millió 300 ezer ember véleményét semmibe vegyék vagy megpróbálják lekicsinyíteni. A Magyar Narancsban Kis János a cikkében azt állítja, hogy nem népszavazás volt október 2-án, mert az demokratikus intézmény, ez népszavaztatás volt, az pedig az autokrácia tartozéka. Szerinte a referendum győztese az ellenzék lett.

Az MSZP álközményjogi érveléssel igyekszik az Alaptörvény módosítását illegitimnek beállítani. Az európai joggyakorlat alkotmánymódosítás esetén több megoldást ismer. Az egyik: kötelező népszavazás minden egyes alkotmánymódosítás esetén - ez a gyakorlat Írországnak jellemző. Azt írja az ír alkot-

mány: az alkotmány valamennyi rendelkezése módosítható megváltoztatás, kiegészítés vagy hatályon kívül helyezés formájában, kötelező népszavazással. A második gyakorlat: olyan ország, ahol lehet is népszavazást tartani, bizonyos esetekben kell, bizonyos esetekben viszont nem - erre példa Franciaország.

(19.40)

Franciaországban a két háznak azonos szöveggel kell megszavaznia a javaslatot. Az alkotmánymódosítás akkor lép hatályba, ha népszavazás hagyta jóvá. Ez a kötelező népszavazásra példa. Van azonban olyan eset Franciaországban, amikor nem kell népszavazást tartani. Ez akkor van, hogy a kormányjavaslatot nem bocsátják népszavazásra, ha a köztársasági elnök úgy dönt, hogy azt a kongresszusként összehívott parlament elé terjeszti. Ebben az esetben az alkotmánymódosító javaslat csak akkor tekinthető jóváhagyottnak, ha megkapja a leadott szavazatok háromötödét.

Magyarországon a minősített többség intézménye működik. Közép- és Kelet-Európában található olyan államok, amelyek államelmélete szerint a parlament testesíti meg az államhatalom egységét. Ilyen például Magyarországon kívül Szlovákia, ahol azt mondja ki az alkotmány, hogy a Nemzeti Tanács tagjai háromötödének igenlő szavazata kell ahhoz, hogy sikeres legyen az alkotmánymódosítás.

Az MSZP véleményéhez visszatérve, nem illegitim erejű az elsőpró számú nem szavazatot produkáló népszavazás után alaptörvény-módosítást tartani, hisz politikai értelemben kellő felhatalmazásunk van arra, hogy 3 millió 300 ezer ember véleményét figyelembe véve utasítsuk el a kötelező kvóta ránk erőltetését. A minősített többség pedig elegendő az alkotmánymódosításhoz.

És itt a válasz a Jobbiknak is, hiszen ha vannak olyan államok, ahol kötelező népszavazást tartani, például Írország, minden esetben kötelező népszavazást tartani, akkor miért baj, ha Magyarország annak ellenére, hogy minősített többséggel megváltoztathatta volna az alkotmányt, mégis úgy gondolta, mégis úgy gondoltuk, hogy erről a jövőnkét hosszú időre meghatározó kérdéstről megkérdezzük az emberek véleményét.

A Jobbik álláspontja a népszavazással kapcsolatban, ha már az Alaptörvény módosításánál tartunk, olyan, mint ami a Napóleonnak - egyesek szerint Talleyrand-nak - tulajdonított ironikus mondás, mely szerint „az alkotmány legyen rövid és homályos”. Tehát a népszavazásról a Jobbik álláspontja rövid és homályos volt. Nos, a Jobbik kettős játékot űzött a szimpatizánsaival. (*Moraj a Jobbik soraiból. - Szávay István: Hülyeség! Teljesen egyértelműen elmondtuk!*) Az elnökük a szavazásra és a nemre buzdított, míg sok-sok helyi meghatározó véleményű jobbikosnak az otthon maradásra szóló utasítás érkezett ugyanonnan. (*Moraj a Jobbik soraiból. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Kicsoda? Kiről beszélsz?*) Természetesen a cél a miniszterrel-

nők lemondása volt, ugyanis azzal, hogy a népszavazás előtt két héttel (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ül le!*) a Jobbik elnöke eredménytelen népszavazás esetén lemondásra szólította fel a miniszterelnököt, Orbán Viktort, azt üzenté szavazóinak, hogy ha meg akarják bizonyítani a Fideszt, akkor maradjatok otthon. (*Moraj a Jobbik soraiból. - Szávay István: Jézuson, ezt honnan szedted?*) Kérem, hogy a jobbikos szavazókat is vegyék komolyan! Pontosan értettek ezekből az üzenetekből.

Z. Kárpát Dániel - nagy ívű hazaárulók, így fogalmazott, hogy konkrét hazaárulás, hazaárulási metódus (*Dr. Apáti István: Ne igazd fel magad!*) - konkrét kérdésekre konkrét választ várt. Konkrét kérdést teszek fel, kedves uraim. Mivel magyarázzák azt, hogy Szabolcs-Szatmár-bereg megyében, a jobbikos vezetésű Tiszavasváriban mégis otthon maradt a jobbikos önkormányzati képviselő a népszavazástól? (*Szávay István: Ó, találtál egy embert!* - *Dr. Apáti István: És ezt te honnan tudod?*)

Vagy mivel magyarázzák azt, hogy a megyében mérhető és tudható, mivel kistélepülési térség országgyűlési képviselője vagyok, pontosan tudom azt - mielőtt Kubatov-listáznának -, pontosan tudom azt, hogy kik nem mentek el szavazni a jobbikos meghatározó emberek közül. (*Moraj a Jobbik soraiból.*) Tuzsér, Mándok 15-20 százalékkal teljesített kevesebbet, mint korábban egyébként szokott. Ez a kettős játék. Ez a szomorú, hogy ilyen esetben egy magát jobboldali pártnak valló csoport mégsem a nemzet ügyét veszi fontosnak, hanem csak kisstíliú pártérdek miatt a haza sorsát kockáztatja. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: És ezt ti mondjátok! Maga a népszavazás volt kisstíliú!*) Én úgy gondolom, hogy ha valamit jobboldali emberként hazaárulásnak lehet minősíteni, akkor talán ezt.

Vagy mivel magyarázzák azt, hogy állandóan a határország létrehozását említik itt a parlamentben, mi pedig létrehoztuk a határvadászokat és odavezényeltük megerősíteni a rendőrséget. Jogászok is vannak önök között, most is itt ülnek a teremben. Nem az a lényeg, hogy minek nevezzük, hanem az a lényeg, hogy milyen feladatokat lát el. (*Dr. Apáti István: Ez az, hogy nem látja el!*) A határvadászok is pontosan határvédelmet látnak el, de önöknek egy cél a fontos (*Zaj. - Az elnök csenget.*), hogy a Fideszt hogyan lehetne megbuktatni, a minden szinten „következetes” Jobbik; a következetesség persze idézőjelbe teendő, hiszen érdekes alakváltozáson mentek keresztül az utóbbi időben. (*Moraj a Jobbik soraiból. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Mondják ezt a liberálisok! És miben?*)

Nos, tisztelt jobbikosok, és még megkaptuk a fenyegetést Staudt Gábortól, hogy érdekes módon tudnak kérni a fideszes képviselőket, hiszen szükség van a Jobbik támogatására. A fociiban a saját cseleinkben is el lehet botlani. (*Dr. Apáti István: Ezt csinálta a főnököd!*) Megpróbáltak cselezni a választásokon. Most én kérdezem: be merik azt vállalni, hogy nem szavazzák meg az alaptörvény-módosítást, ha megfelelő normaszöveg lesz, csak azért, mert a

két héttel ezelőtti választások előtti két héttel történt interpellációkban hangzott el az önök elnökétől (*Moraj a Jobbik soraiból. - Dr. Apáti István: Nem! Napirend előtti volt!*), hogy ellenkező esetben, ha nem lesz érvényes, akkor majd mondjon le Orbán Viktor? (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!*)

Nos, önök higgyék el, hogy a mi padsorainkban nagyon sok egyéni országgyűlési képviselő van (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Mészáros Lőrinc!*), és mi kapcsolatot tartunk a választóinkkal. Tudomásom szerint a Jobbiknak egy van, az összes többi képviselőjük listás, mozognak a légüres térben. Nehezen fogják tudni elmagyarázni majd a választóiknak, hogy mi ez a kettős beszéd. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Fogalmazd meg!*)

A módosítással kapcsolatban - a hetedik módosításnál tartunk (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nem jött össze elsőre!* - *Derűltég a Jobbik soraiból.*) - nyilván azzal fognak majd élcélni, hogy mi ez a gránitszilárdságú alkotmány (*Szávay István: Kőbe vésett!*), hogy már hetedszer kell módosítani. Megjegyzem, hogy alkotmány megalkotásához a jogi szabályozások minősített kétharmados többséget írnak elő. Tehát amikor az alkotmányt megalkottuk, azt megfelelő felhatalmazással tettük meg. Itt már többen kifogásolták, hogy alkotmány alakítására, megalkotására sem volt jogi felhatalmazásunk. Sajátosan értelmezik a demokráciát, a szabadon választott parlament tagjait, akiket a választópolgárok választottak meg 2014-ben, illegitimnek tekintik.

Nos, a gránitszilárdsággal kapcsolatban pedig csak annyit, hogy a nehéz módosíthatóság és a módosítások száma között fordított arányosság áll fenn. Az 1848-as svájci alkotmány tekintetében szigorúak a követelmények, mert Svájcban mindig kötelező a népszavazás alkotmánymódosítás esetén, mégis ezt a szigorú alkotmányt sikerült 1874 és 1991 között 133 alkalommal módosítani, mégsem mondja azt senki, hogy miféle gránitszilárdságú az a svájci alkotmány. (*Moraj a Jobbik soraiból. - Dr. Apáti István: Összevissza beszél!*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mielőtt elmondanám, amit szerettem volna, azért erre reagálnék egy pár szóban. Az egyik az, hogy jogilag egy kicsit aggályos lehet az, hogy ön honnan tudja azt, hogy ki volt Tiszavasváriban szavazni és ki nem. (*Dr. Tilki Attila: Egyéni képviselő vagyok! Ismerjük a várost!*) Attól még az adatvédelmi szabályok szerint nem szabadna tudnia, hogy ki volt szavazni és ki nem. Úgy látszik, már ezt a választási trükköt is átvette az MSZP-től a Fidesz, hogy káderezik, hogy kik voltak és kik nem (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Ismerik az embereket!* - *Dr. Apáti István: Na de ilyen sokat?*),

úgy, hogy lehessen mozgósítani az aktivistákat, hogy azok még rángassák be Mari nénit a Kökörös utca-ból, aki még nem volt szavazni. A másik dolog pedig az, hogy az okfejtéséről pedig eszembe jutott egy régi klasszikus vicc, amikor a logikát azzal akarják megmagyarázni, bizonyos tulajdonságát kiemelve egy embernek, hogy van-e otthon akváriuma vagy nincsen. Körülbelül ez volt a logikai összefüggés a mondanójában, mint a viccbe, de erre most nem is akarok kitérni.

Beszéljünk magáról az alaptörvény-módosításról! Az alaptörvény-módosításra szükség van. Ezt én szociális szakpolitikusként is belátom. Ander Balázs beszélt a felszólalásában arról, hogy milyen következményei lennének, ha bevándorlók tömegei fordulnának szociális ellátásért, pénzbeli ellátásért akár a magyar államhoz, de gondoljunk bele abba is, hogy magára a szociális ellátórendszerre milyen csapást mérne egészen más kultúrájú emberek tömeges megjelenése az országban. Úgy gondolom, az amúgy is romokban heverő, többek között a szociális életpályamodell bevezetésének hiánya miatt romokban heverő szociális ellátórendszert végleg a padlóra küldené egy ilyen helyzet. Ha kiragadunk egy példát, és akár a gyerekjóléti szolgálatokat nézzük, amelyeknek magukkal a családokkal kell foglalkozniuk, gondoljunk bele abba, hogy milyen megoldhatatlan helyzetek adódhatnának abból, hogy magáról a család fogalmáról, magáról az együttélés kultúrájáról egészen máshogy gondolkodó emberekkel hogyan lehetne az európai normát és az itteni, akár törvényekben is meghatározott viselkedésformákat tudatosítani és akár be is tartatni velük, tehát katasztrofális állapotok lennének.

(19.50)

Ezek azok a helyzetek, amelyek kiküszöbölhetők és megvédhetők az alaptörvény-módosítással, viszont vannak olyan szituációk és helyzetek, amelyek a kormány felelőssége szerint más jogszabályok módosítását igényelnék. Jelenleg is hallottunk eseteket, mik történtek. A szociális ellátórendszeren belül két konkrét ágazatot emelnék ki. Az egyik a hajléktalan-ellátás, amely a mai napig viseli magán a menekültválság terheit. Ugyanis az önkormányzatok elfogadott törvénye szerint a hajléktalanellátó intézmények kötelesek befogadni a Magyarország területén tartózkodó menekülteket. Ez akár konfliktusokhoz is vezethet, akár tisztázatlan elszámolási tételeket is jelenthet egy-egy ellátó számára. A másik pedig a gyermekvédelmi rendszer. Nagyon jól tudjuk, tetten érhető, sajtóorgániumok le is hozták, hogy a főtí gyermekintézményben is volt egy olyan ember, aki hamis papírokkal kiskorúnak hazudta magát, és később tetten érték egy terrorcselekmény elkövetőjeként Nyugat-Európában.

Ezektől a helyzetektől más jogszabályok módosításával meg tudjuk óvni akár a gyermekvédelmi intézményeinket, akár a hajléktalanellátó intézményeinket, viszont ahhoz, hogy ez tömegesen a szociális

ágazatot ne érintse, ténylegesen az Alaptörvény módosítására van szükség. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vas Imre képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először én is a korábban elhangzottakra reagálnék. Egyrészt Z. Kárpát Dániel azt vetette szemünkre, hogy nem adunk magyarázatot, és felvetette a határőrség létrehozását. Az én emlékeim szerint erre a kérdésre, hogy miért jobb együtt a rendőrség és a korábbi határőrség, erre Kontrát államtitkár úr, Kósa Lajos a Honvédelmi és rendészeti bizottságban és több képviselőtársunk legalább 15-20 alkalommal választ adott. *(Dr. Apáti István: Csak nem megfelelő volt a válasz!)* Az lehet, hogy önnek nem megfelelő, de szerintem minden logikus érvek megfelelt a válasz. *(Dr. Apáti István: Jogom van hozzá!)*

A másik pedig, hogy az előttem szóló azt kérdezte, miből következtetünk arra, hogy a jobbikosok otthon maradtak. Ferencvárosban és Józsefvárosban a Jobbik semmiféle kampánytevékenységet nem fejtett ki *(Magyar Zoltán: Adjatok húszmilliárdot nekünk is! - Dr. Apáti István: Nem szégyelled magad!)* a teljes kampányidőszak alatt. Egyetlenegy plakátot nem tettek ki... *(Dr. Apáti István: Nekünk milliónk nem volt annyi, mint nektek milliárdotok! Nem szégyelled magad? - Az elnök csejget.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim, önöknek megvan a felszólalás lehetősége! A párbeszédet, kérem, bármennyire fáradtak vagyunk, most ne alkalmazzuk! *(Dr. Apáti István: Ne idegesítsen akkor!)* Képviselő úr, ön fog felszólalni legközelebb. Legyen kedves ezt tudomásul venni! Köszönöm.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Ahhoz, hogy 2-3 aktívista kiálljon és kampányoljon, nem kell pénz. Ezt sem láttam, egyiket sem Ferencvárosban, sem Józsefvárosban. Bár tudom, hogy önöknek nincsen egyéni képviselőjük, csak egy, amíg a Fidesz-KDNP-nek 94 egyéni képviselője van. *(Bana Tibor: Fordul a kocka!)*

A 2016. október 2-ai népszavazáson a magyar választópolgárok egyöntetűen kifejezték véleményüket, hiszen az érvényes szavazók 98 százaléka elutasította a kötelező kényszerbetelepítést. Ennek tudatában elkötelezték magukat, a választópolgárok döntését szem előtt tartva kívánjuk módosítani az Alaptörvényt.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja határozottan támogatja a T/12458. számon benyújtott alaptörvény-módosító javaslatot, amely történelmi, politikai egységet hozott létre a magyar kormányfő mögött, és amely az Alaptörvény hetedik módosítására irányul. A javaslat gyermekeink, család-

dunk biztonságát helyezi előtérbe. A migráció veszélyeiről számos tapasztalatot szerezhettünk tavaly nyáron, kora ősszel Józsefvárosban, a II. János Pál pápa téren és a Keleti pályaudvar előtt. Örülünk, hogy ez a veszély elmúlt, nem szeretnénk, ha az európai politikusok felelőtlensége miatt ismét a tavaly nyári, kora őszi helyzet alakulhatna ki.

A biztonság kérdésén túlmenően a javaslatban megfogalmazódik a nemzeti identitás erősítésének kívánalma, amellyel szintén egyetértünk. Ez a cél fontos gyermekeink nevelése során, ezt mi, politikusok személyes példamutatással is erősíthetjük. Az öt cikkből álló változtatás módosítja többek között a Nemzeti hitvallásunkat, kimondva: valljuk, hogy a történelmi alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége. Tulajdonképpen nemcsak az állam minden szervének kötelessége az alkotmányos identitás védelme, hanem minden egyes polgár személyes felelőssége egy olyan értékrend kialakítása, amely tekintettel van a régi magyar hagyományaink ápolására, védelmére.

A választópolgárok akarata értelmében a legjelentősebb pontja a javaslatnak az a modifikálási szándék, amely világosan rögzíti, hogy Magyarország területére idegen népesség nem telepíthető be. Idegen állampolgár Magyarország területére csak az Országgyűlés által megalkotott törvény szerinti eljárásban meghozott, magyar hatóságok által elbírált, egyedi kérelem alapján érhet. Természetesen e szabályozás ugyanakkor az Európai Gazdasági Térség állampolgárait nem vonatkozik, hiszen az esetükben a lakóhely létesítése bejelentéssel valósulhat meg a jövőben is.

Említésre méltó továbbá, hogy Magyarország alaptörvényi szintre emeli azt a nemzetközi szokásjogban elfogadott, állami gyakorlat által is igazolt és egyúttal az Egyesült Nemzetek Szervezete nemzetközi jogi bizottsága külföldiek kiutasításának nemzetközi jogi szabályozásáról szóló tervezetében is rögzített elvet, hogy az államnak jogában áll meghatározni azokat a feltételeket, amelyek alapján idegeneket beengednek az országba.

Osszességében elmondható, hogy Magyarország uniós tagállamként való részvétele érdekében a közös hatáskörnyakornak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, és ez nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát. Ezek a szabályok, amelyeket lefektet ez a javaslat, úgy gondolom, megteremtik azokat a jogszabályi feltételeket, amelyek hozzájárulnak az ország biztonságához, ahhoz, hogy életünket nyugodtabban élhessük.

Kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Apáti

István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, volt olyan országos népszavazás, amelynek az érvényessége azon múlt, hogy az akkori ellenzéki párt elfelejtett mozgósítani, csak ez nem 2016. október 2-án, hanem 2004. december 5-én történt meg. Tetszik érteni, fideszes és KDNP-s képviselőtársaim? *(Dr. Völner Pál: Ott sem voltál!)* Akkor önök a kettős állampolgársági népszavazás kapcsán sunyin elfelejtették mozgósítani a saját választóikat, csak ezt elfelejtik elmondani. Mert volt olyan népszavazás, csak az 2004. december 5-én történt, úgyhogy szégyelljék magukat! A másik pedig az... *(Dr. Völner Pálnak:)* Hiába csodálkozik, államtitkár úr, ez így történt! *(Dr. Völner Pál: Ott sem voltál!)* Ott voltam, én elmentem szavazni. Én elmentem szavazni. De várjunk! Én végighallgattam önöket, nem volt könnyű dolgom, de most akkor önök is végighallgatnak majd szépen engem.

A másik: nekünk millióban sem állt annyi forint rendelkezésünkre, mint önöknek milliárdban. Az anyagi erőforrásainkhoz képest mindent megtettünk. A másik: nem furcsa az, tisztelt képviselőtársaim, hogy az MSZP, a baloldal az otthonmaradás mellett kampányolt, mi azt mondtuk, hogy menjenek el a választók és szavazzanak nemmel, mégis kiket okolnak: minket. Mi buzdítottunk a részvételre, mi buzdítottunk a nem szavazatokra, a nemmel való szavazásra, mégsem az otthonmaradás mellett kampányoló baloldalt ekézik, hiszen ő már nem ellenfelük, hanem minket.

(20.00)

De csak magukat okolhatják! Mi időben szólunk, hogy ez egy kockázatos és borzasztóan veszélyes kalandorpolitika, amibe beleviszik, belenavigálják az országot. Önök semmiért nem vállalják a felelősséget! Az önök kedves vezetője mindig csak a sikerekért felelős, a kudarcokért soha, azért nem tudja vállalni a felelősséget, ahhoz nem elég gerinces. Meg úgy látom, sajnos ez az önök képviselőinek a többségére is elmondható.

A másik: hagyjuk már ezt az egyéni meg listás képviselői történetet! 2002-ben és 2006-ban nem hangzottak az érveket. Egyetlen valódi mérőszám van egy képviselő teljesítményének a megítéléséhez, ez pedig az, hogy egyéni képviselőként az adott körzetében a pártlistára leadott szavazatokhoz képest hogy teljesített, több szavazatot kapott-e, mint saját pártjának a listáján, magyaráz, népszerűbb-e, mint a saját pártja, vagy közel annyit kapott, esetleg kevesebbet. Mert ne gondolják már azt, tisztelet a kivételnek, hogy a személyes minőségük miatt ülnek itt

olyan sokan! Van, aki igen. Önök között is van olyan, aki rászolgált arra, hogy ebben az Országgyűlésben egyéni képviselő legyen, ez nem vitás. De egyébként ott mifelénk, Szabolcs-Szatmár-bereg megyében mire büszke Tilki Attila és társai? A megfenyegetett közmunkásokra? A megfenyegetett közszolgákra? A megfenyegetett polgármesterekre? A sokszor köztörvényes bűnözőkkel szállított cigány szavazatokra? Meg arra, hogy határon túli honfitársainkat szavazógépnek tekintik, átjelentkeztetik állandó lakóhelyre valamelyik anyaországi településre, hogy ott már ne csak listára, hanem egyéni jelöltre is tudjanak szavazni?

Erre olyan büszkék?! Meg arra, hogy 2010-ben és 2014-ben olyan kedvező körülmények között vághattak neki a választásoknak - 2010-ben a Gyurcsány-kormány leváltása miatti választói igény volt ez, 2014-ben meg a meghekkelt választási rendszer, a teljesen átírt, átrajzolt választókerületek -, hogy ha a kutyát meg a seprűnyelet elindítják Fidesz-logóval, az is bekerül az Országgyűlésbe; kis túlzással mondhatom mindezt. Van, akinek van oka arra önök közül, hogy büszke legyen arra, hogy egyéni képviselő, de azért jobb lenne, ha a jó részük egy kicsit szerényebb lenne, és az előbb említett mérőszámot meg arányszámot tekintené kiindulópontnak, amikor ellenzéki képviselőtársai valós megítéléséről beszél.

Ami pedig a konkrét javaslatot, a konkrét vitahelyzetet vagy vitakérdést illeti: egy gondolat erejéig ki kell térni arra, hogy mi a liberálisok valós szándéka. Nagyon sajnálom, hogy Fodor Gábor már nincs itt. A valós szándék megmutatkozott az ő egyik tavalyi javaslatából, amikor is azt terjesztette a Ház elé, hogy az a bevándorló, aki legalább öt éve Magyarországon él, kapjon választójogot.

Ez az ő valós szándékuk, nevezetesen az, hogy tudják vagy sejtik, aggódnak, és jogos is az aggodalmuk, hogy magyar választópolgárok szavazataival belátható időn belül nem fognak ismét a hatalomba visszakerülni. Következésképpen követik az európai baloldali azon gyalázatos hagyományait, hogy szavazógépnek használják a migránsokat. Például Franciaországban is látszik, hogy az oda betelepültek, az oda bevándoroltak 90 százaléka az ottani baloldalt támogatja. Ők valójában ezért migránssimogatók, ezért kampányoltak az igen mellett, illetőleg ezért szerették volna vagy szeretnék megfúrni ezt az alaptörvény-módosítást is.

Csak maguknak tehetnek szemrehányást a népszavazás érvénytelensége miatt. Időben szólunk, évekkal ezelőtt, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ne tegyék olyan magasra az érvényességi küszöböt, ne legyen 50 százalékos, mert adott esetben ez egy komoly kérdésben - és lám, ez valóban egy komoly és sorsfordító kérdés - még visszaüthet. És ez a rendszer rögtön az első éles helyzetben a saját kiagyaloí, a saját megalkotói ellen fordult.

Csak maguknak tehetnek szemrehányást! Vagy alacsonyabb érvényességi küszöböt kellett volna beiktatni, vagy az érvényességi küszöb esetleges eltörlésén is lehetett volna gondolkodni. Vagy ha az

utolsó pillanatban, augusztus végén ránk hallgatnak, hogy a kivándoroltaknak, vagyis a külföldi munkát vállaló, de magyarországi állandó lakóhellyel rendelkező honfitársainknak megadják a levélben való szavazás jogát, az adott esetben több százezer szavazatot jelenthetett volna, hiszen az ottaniak, például Németországban vagy Angliában láttak már no-go zónát közelről, amiről sokan itt csak beszélünk, azt ők megtapasztalták, és valószínűleg nagyobb aktivitást tanúsítottak volna, ha nem kell száz kilométereket utazni azért, hogy szavazatot adjanak le, hanem egyszerűen, gyorsan, kényelmesen szavazhattak volna levélben. Ezt is önök söpörték le az asztalról elég nagyképpén, s lám a saját maguk által kovácsolt kardba dőltek bele markolatig.

Ami pedig a határvédelem kérdését illeti: tisztelt Tilki képviselőtársam, nem ugyanaz egy önálló, legalább 6 ezer fős létszámmal működő, kifejezetten a határvédelemre kiképzett szervezet, mint az, hogy néhány készenléti rendőrt, közmunkást vagy frissen toborzott belügyist átcímkezzünk határőrnek. Ráadásul most 1500-nál tart a létszám, ha jól tudom. A 6 ezer is egy minimális létszám, az 1500 meg egész egyszerűen nevetségesen kevés, nevetségesen alacsony. Mi lesz akkor, ha a déli határaink mellett a keleti határszakaszainkat is védeni kell? Nem lesz elég katona, nem lesz elég rendőr, nem lesz elég átcímkeztetett határőr. Ezért volt ősbűn az, hogy 2007 elejétől koprodukcióban megszüntették az önálló határőrséget az MSZP-vel, a baloldallal együttműködve, és beolvasztották a rendőrség kötelékébe.

Ami pedig még közelebről az alaptörvény-módosítást illeti: olyan szöveg elfogadásában vagyunk mindannyian érdekeltek a magyar emberek biztonosságának megteremtése érdekében, amelyik hermetikusan zár, vagyis nemcsak a megünasig emlegetett, mantrázott kötelező betelepítési kvóta ellen hat egyfajta politikai ellenszérumként vagy jogalkotási orvossággként, hanem amely jogcím megnevezésétől függetlenül az összes lehetséges kikaput kizárja. Mert ha mondjuk, egy csengeri vagy egy mátészalkai ember egy népes afgán, szír vagy pakisztáni családot kap a szomszédságába, őt nem fogja az vigasztalni, hogy nem kötelező betelepítési kvóta jogcímén kapta a szomszédságba ezt a családot, hanem relokáció, visszatoloncolás vagy önkéntes kvóta jogcímén. Magyarul, minden olyan jogcímet ki kell zárni, aminek a végeredménye az lehet, hogy átmeneti vagy tartós jelleggel illegális bevándorlókat telepítenek magyar emberek nyakára vagy közvetlen közelébe.

Természetesen nem azért fogjuk vélhetően, nagy valószínűséggel támogatni - megnyugtatom Tilki képviselő urat - ezt a javaslatot, mert annyira kedveljük a Fidesz-KDNP-t, az önök politikáját meg hozzáállását, sőt sokszor az undok, kifejezetten utálatos, ellenséges, gyomorforogató kategóriába tartozó felszólalásaikkal önök szerintem pont azt akarják kiprovokálni, hogy elvegyék a kedvünket az alaptörvény-módosítástól és behajszoljanak minket abba, hogy mégse szavazzuk meg ezt a javaslatot. Hiszen önöknek ez lenne a legjobb! Önöknek az lenne a

legjobb, ha azt tudnák mondogatni még másfél éven keresztül, hogy ez a csúnya, gaz Jobbik nem szavazta meg az alaptörvény-módosítást, nem védtük meg a hazánkat, nem védtük meg a magyar embereket, hanem a baloldallal kerültünk egy platformra. Önöknek annál, hogy megszavazzuk, csak egy lenne a jobb, ha nem szavaznánk meg.

Ezt azért tisztán látjuk, de ezt az örömet nem fogjuk önöknek megadni. Sokszor annyira utálatosan nyilvánultak meg, tisztelt Vas Imre képviselő úr, nem ön, mert ön papírból olvasta fel, tehát ön nem tudott utálatossá válni emiatt, de olyan undok módon álltak hozzá önök közül többen - nem mindenki, de több képviselőtársa -, hogy ez az érzésem alakult ki a vita közben.

Mi ugyanakkor a magyar emberek érdekében szeretnénk támogatni ezt a javaslatot, de az meg alapvető jogunk és kötelességünk, hogy jobbító szándékú javaslatainkat, módosító indítványainkat elmondjuk, letegyük ezeket az asztalra, az meg alapvető elvárás önök felé, hogy ezeket nagyon komolyan tegyék megfontolás tárgyává, és ha egy mód van rá, támogassák, különösen a majdan az egyedi kérelmek elbírálását szabályozó törvény sarkalatos tételeit, hiszen soha nem lehet tudni, hogy egy, két vagy több ciklus múlva milyen összetételű parlament fog működni, nehogy akkor egy esetlegesen a nemzet érdeke szempontjából kedvezőtlen, vagy az érdekeinkkel ellentétes parlamenti összetétel esetén könnyen lehessen akár feles többséggel is módosítani ezt a javaslatot, mert ez életveszélyes, hiszen akkor majd egyedi kérelmek alapján fogják tömegesen betelepíteni ezeket a tömegeket.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. Ha felingerelnek, akkor majd megint fogok reagálni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Jó estét kívánok! Üdvözlöm önöket. Még amikor bókolnak egymásnak, az is olyan, mint a kutyaharapás, ezért inkább ne tegyék. *(Derültség.)* Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Tilki képviselő úr próbálkozik. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Megnyugtató volt hallani Apáti képviselő úr szavait, aki azt mondta el, hogy a Jobbik vélhetően meg fogja szavazni az alaptörvény-módosítást. Én úgy gondolom, azért fontos, hogy a már említett saját cselükben ne essenek el, ezért kényszerpályán vannak. Nem kell összeesküvés-elméleteket gyártani!

Hogy ki kinek örül, hogy egyéni képviselőként mennyien mennek el szavazni és hogy mennyien el szavazni, ahhoz egy papírból olvasok. Azért olvasom papírból, hogy véletlenül se hagyjak ki egy szót se. Egy centrista idézetet szeretnék a figyelmébe ajánlani: mindig csak annyit mutassunk magunkból, amennyit érünk.

A közélet, bízom benne, felismeri az érték és a hözöngés közötti értékrendbeli különbséget. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most előre bejelentett felszólalóként Bana Tibor képviselő urat hallhatjuk, aki a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Túl vagyunk egy 15 milliárd forintba kerülő közvélemény-kutatáson. Azt gondolom, hogy ez meglehetősen drága volt, sokkal jobb célokra is el lehetett volna költeni ezt az összeget. Közben pedig a mai vitán, ami az Alaptörvény módosításáról kellene hogy szóljon, folyamatosan azt halljuk kormánypárti oldalról, hogy mi, jobbikosok voltunk és vagyunk azok, akik a pártérdekünket a nemzeti érdekek fölé helyezjük.

(20.10)

Ez egy rendkívül álságos és cinikus érvelés a Fidesz részéről, hiszen ha megnézzük az elmúlt évek eseményeit, akkor láthatjuk azt, hogy éppen a Jobbik volt az a párt itt az Országgyűlésben, amely minden esetben támogatta azokat a kormányzati oldalról vagy a Fidesz oldaláról benyújtott kezdeményezéseket, amelyek abba az irányba mutattak, hogy a bevándorlástól megvédjük az országot. Ezzel szemben az a valóság, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy éppen önökre jellemző ez a hozzáállás. Hiszen a referendum tekintetében az önök számára az volt az elsődleges, hogy ezzel a népszavazással eltereljék a figyelmet az ország problémáiról, az egészségügy és az oktatás minden korábbinál nehezebb helyzetéről, valamint arról, hogy rendszerszinten működtetik a korrupciót, és igyekeznek a saját haveri körüket helyzetbe hozni. Ez jellemzi leginkább az önök kormányzását 2010 óta.

És szintén elképesztő volt azt hallani október 3-án, a népszavazást követően, hogy azok, akik nem mel voksoltak a népszavazáson, mindannyian a Fideszt és annak politikáját támogatták, vagy éppen az is elhangzott, hogy ők Orbán Viktorra szavaztak. Helyre kellene tenni ezt az érvelést, tisztelt képviselőtársaim, mert ezek után azt gondolom, meglehetősen hiteltelen az, hogy önök érvelnek azzal, hogy mások helyezik esetlegesen a pártérdekeket a nemzeti érdekek elé. Mondjuk, a szocialisták esetében ennek az érvelésnek lehetne létjogosultsága, hiszen ők a mai vitán nem is vesznek részt, ahogyan a DK képviselői sem. Hozzáteszem, hogy nekünk, jobbikosoknak sem hiányzik az, hogy az ő álláspontjukat itt hallhassuk. De mégis, miután megvan a társadalmi támogatottságuk, jó lett volna, ha ők is kifejtik véleményüket, ha egyáltalán van. Hiszen láthattuk azt, hogy egyik nap ezt mondják, másik nap azt, és teljesen kaotikus az ő mozgásuk és működésük. De azt gondolom, ezzel nincs is probléma.

Több szempontból is érdemes megközelíteni az előtűnt fekvő javaslatot. Én megtenném ezt egy részt mint az Országgyűlés európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottságának alelnöke. És itt szeretném azt aláhúzni, hogy természetesen azokat a kormányzati lépéseket mi mindenképpen támogatni tudjuk,

amelyek abba az irányba mutatnak, hogy erősítsük a visegrádi 4-ek közötti együttműködést. Mi is azt gondoljuk, hogy ez fontos lenne. Sőt, ezen túl is meg kell találni azokat a partnereket az Európai Unió tagállamai vagy éppen egyéb országok között, akikkel a migráció kérdésében határozottan fel tudunk lépni nemzeti érdekeinkért. Gondolok itt, mondjuk, a balti országokra, vagy éppen arra, hogy éppen múlt csütörtökön volt az osztrák parlamentben egy szavazás arról, hogy Ausztria csatlakozna a V4-ekhez. Az Osztrák Szabadságpárt, az FPÖ nyújtotta be egyébként ezt a kezdeményezést, és bár ez nem szerzett többséget, de azt gondolom, hogy az elmúlt hónapok mozgásai alapján látni lehet azt, hogy Ausztria is, szerencsére, egyre inkább ebbe az irányba mozdul el. Ilyen szempontból, úgy hiszem, mindenképpen érdemes figyelniük majd a december eleji elnökválasztások eredményét.

A Jobbik minden esetben letette az asztalra konkrét javaslatát, megtettük ezt az Alaptörvény módosítása tekintetében is, hiszen mi voltunk azok, akik ezt elsőként javasoltuk. Akkor még éppen kormánypárti oldalról hangzott el, hogy erre nincs szükség, más megoldásokat kell találni. Tehát ilyen szempontból is cinikus az önök mai érvelése, amit itt a vitában többen is előadtak az önök padsoraiból.

És hogy még egy dologra rávilágítsak, ezt első sorban a Jobbik körmendi választókerületi elnökeként tenném meg. Szintén az önökre jellemző kettős beszédet támasztja alá az a helyzet, hogy a választókerületben, a körmendi körzetben, Szentgotthárdon és Körmend városában is nyílt migránstáborok működtek, illetve működnek. Engem ez rendkívül felháborít körmendi születésű, szentgotthárdi országgyűlési képviselőként. Természetesen a Jobbik kezdetektől tiltakozott ezeknek a migránstáboroknak a létezése ellen.

Itt is meg kell azt jegyezni, hogy a Jobbik olyan irányban is megtette a javaslatát, hogy ha már ilyen táborok létesítésére szükség van, bár a kormány azt mondta, hogy megvédjük az országot, megvédjük a magyarokat, és ha ez valóban így történt volna, és a déli határvédelem erősebb lett volna, és Toroczkai László ásothalmi polgármester javaslatát korábban befogadták volna, akkor ilyen számban sem érkeztek volna migránsok az országba. De ezt tegyük félre! Ha már ilyen táborokra szükség van, akkor ezeket mindenképpen lakott területen kívül kellene elhelyezni, és zárttá kellene legalábbis tenni őket.

Ezzel szemben sajnos a szentgotthárdiaknak is szembesülniük kellett bevándorlók tömegeivel, és Körmenden továbbra is ez a helyzet. Holott, most egy önöknek tetsző érveléssel jönnek elő talán, a népszavazáson az országos átlag feletti részvételi arány volt jellemző mindkét településen. És most Körmend esetét érdemes nézni. Ennek alapján tehát feltétlenül meg kellene tenni azokat a lépéseket a kormánynak, hogy bezárják ezt a befogadóállomást. Hiszen önök arra hivatkoznak, hogy fontos a Fidesz számára az emberek véleménye, hát, a körmendiek hangját mégsem hallották meg, figyelmen kívül

hagyták azt akkor is, amikor a Jobbik tüntetést szervezett a tábor bezárásáért, és úgy tűnik, hogy egyelőre figyelmen kívül hagyják most is. Holott most már eljutottunk oda végre, hogy a város kormánypárti polgármestere, Bebes István is megfogalmazott egy levelet a belügyminiszternek. Sajnos, a válaszból nincs információ, de remélem azt, hogy mielőbb felszámolásra kerülhet ennek következtében is a befogadóállomás. Bár azért azt érdemes megjegyezni, hogy korábban egy másfajta hozzáállás jellemezte polgármester urat és a térség fideszes országgyűlési képviselőjét is, egyedül mi, jobbikosok voltunk azok, akik civilekkel közösen a kezdetektől felemeltük a szavunkat ennek a befogadóállomásnak a létezésével szemben, ami egyrészt a körmendiek biztonságát nap mint nap veszélyezteti.

De kicsit a reklám helyeként azért azt idehoznám, hogy Körmendnek van nyáron egy nagy rendezvénye, az AlteRába fesztivál, amely a tavalyi évben rendkívül jól sikerült. Azt gondolom, az idei AlteRába is remek alkalom volt, bár az időjárás kicsit közbeszólt, de ez a rendezvény is veszélybe kerülhet akkor, ha továbbra is ilyen nagy számban migránsok maradnak a városban.

Nem mellékesek azok a lépések sem, amiket Ausztria tett az elmúlt időszakban. Látható, hogy az osztrákok is folyamatosan szigorítanak. Tehát valóban, azt el kell ismerni, hogy jelenleg kevesen tartózkodnak a körmendi befogadóállomáson, bár korábban százas nagyságrendben is voltak bevándorlók a városban, és ez komoly problémákat okozott, most tényleg csak tucatnyian vannak ott, de meg kell azt előzni, hogy akár néhány héten, akár néhány hónapra belül sokkal többen érkezzenek. A körmendiek egyértelműen nemet mondtak a bevándorlókra most, a referendum alkalmával és a korábbi eseményekkor is. Ezért követelem a kormánytól, hogy azonnal zárják be a körmendi migránstábort, számolják fel ezt a befogadóállomást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét kétperces felszólalásra kért lehetőséget Tilki képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Mindig tetszik, ha az igazság bajnokaként tünteti fel magát a Jobbik. Most is elhangzott egy nagyon érdekes mondat Bana képviselő úrtól, amely szerint voltak olyanok, akik azt mondták, hogy a 3 millió 300 ezer szavazat mind fideszes szavazat volt. Meg kellene keresni azt, aki ezt mondta. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Én arra hívnám fel a figyelmet, amit itt mondott a miniszterelnök úr: a népszavazás elérte célját, mert mától nem a magyar kormány és nem annak feje, még csak nem is az itt ülő magyar parlamenti képviselők akaratát képviseljük Brüsszelben, hanem 3 millió 300 ezer magyar ember akaratát. Ebben én nem látom sehol, hogy csak Fidesz-szavazók voltak a 3 millió 300 ezer ember között.

De térjünk vissza még egy szembesítésre! A lisszaboni szerződést is általában szeretik önök ilyen boszorkánykonyhához hasonlítani. Ugye, azt mondta Gyöngyösi képviselőtársuk, hogy már ott megfogalmazódott az európai egyesült államok képe. Na most, pontosan kell követni, és meg kell nézni, hogy a volt bizottsági elnök, Romano Prodi mikor mondta: 2012-ben mondta, hogy az európai egyesült államok vagy megalakul, vagy Európa kilép a történelemből. 2012-ben, nem pedig a lisszaboni szerződés megalkotásakor mondta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Arról, hogy az önök kommunikációja összevissza volt ebben a kérdésben, Tilki képviselő úr, nem mi tehetünk. Van egy ilyen mondata is Orbán miniszterelnök úrnak, amit ön mondott, meg elhangzott a választások után az is, hogy soha ennyien még nem támogatták a Fideszt. Ez is elhangzott egyébként ebben a vitában.

Sajnálom, hogy elment Vas Imre képviselő úr, mert rá is szeretnék még reagálni... - ó, visszajött, nagyszerű. Meglehetősen olcsó, képmutató és demagóg érvekkel jöttek kormányparti képviselőtársaink ebbe a vitába. De a vita mélypontját, már nem először, Vas Imre képviselő úr jelentette, aki képes volt odáig elmenni, hogy saját körzetének sikertelen eredményeit, amiért, gondolom, nyilván nem dicsérték meg önt a pártjában, képviselő úr... Meg Kocsis Máté, a Fidesz kommunikációs igazgatója, vagy nem tudom, most éppen az-e, nehéz ezt önöknél követni, Kocsis Máté a polgármester, ön ennek a körzetnek az országgyűlési képviselője, és egész Budapesten ebben a körzetben sikerült a legrosszabb részvételi arányt hozni.

(20.20)

Képviselő úr, ne haragudjon, ez már tényleg mindennek az alja, hogy még ezt is a Jobbikra fogja, hogy azért lett ilyen gyenge a részvétel, mert a Jobbik nem mozgósított kellően ebben a kerületben. Azért ez mégiscsak elképesztő... *(Dr. Vas Imre: Én ezt nem mondtam!)* Dehogynem! Konkrétan erről beszélt, képviselő úr, ne mondja!

Ami a felszólalásom tárgyát illeti, két dologra szeretném felhívni a figyelmüket, az egyikről sokszor volt szó, a másik témáról kevesebb alkalommal. Az egyik az, hogy mondjuk ki azért világosan - Tuzson Bence is beszélt erről -, hogy ennek a népszavazásnak alkotmányos kötelessége nincs. Nem azért vitáztunk most erről a kérdéstről, mert ez a népszavazás ilyen kötelezettséget rótt ránk. Ez a népszavazás ugyanis nem lett érvényes. Számos oka lehet ennek, hogy miért nem lett érvényes, többek között egyébként azért nem lett érvényes, mert önök továbbra is erőszakkal és szánt szándékkal távol tartják az ur-

náktól azokat a százezreket, akik az önöket megelőző szocialista kormányok meg a Fidesz-kormány katasztrofális gazdaságpolitikája miatt voltak kénytelenek elhagyni az országot. Száz- meg százezer ember él Nyugat-Európában és a tengerentúl, akik számára önök továbbra sem biztosítják, hogy a határon túli magyarokhoz hasonlóan levélben is leadhassák a voksukat. Ennek meg is látszott az eredménye, alig tízezeren szavaztak egyébként a külképviseleteken.

Nem adjuk fel ezt a küzdelmet, évek óta ezzel a kérdéssel foglalkozunk, legutóbb nemrégiben szavazták le az ezzel kapcsolatos javaslatunkat, be fogjuk nyújtani még egyszer, mert továbbra is elfogadhatatlannak tartjuk ezt a diszkriminációt. Az teljesen világos, hogy ezektől az emberektől önök félnek, ezek az emberek, a határon túli magyarokhoz hasonlóan vagy velük ellentétben nyilván nem fognak majd kilencvenvalahány százalékos többséggel önökre szavazni a következő választáson, még akkor sem, ha adott esetben most, ismerve a migránsproblémát, inkább a kormányzat és a Jobbik álláspontjával tudtak volna azonosulni.

S ha már migránsügyről van szó, és örülök, hogy akkor Tilki képviselő úr, sőt Dunai Mónika is itt van, akikkel együtt dolgozunk a Nemzeti összetartozás bizottságában, hadd hívjam fel önöket és a tisztelt kormányt a figyelmét még egy problémára, ami nem Magyarországot érinti, de a magyarságot, az pedig az, hogy mi lesz a környező országok magyarlakta településeivel. Ne legyen kétségünk ugyanis afelől - nem látjuk még, hogy mi lesz ennek az egész kvótaügynek a kimenetele, hogyan birkózik meg Európa a betelepítés problémájával -, ha arra kerülne sor, hogy valamilyen módon a szomszédos országok - és beszéljünk konkrétan Romániáról és Szlovákiáról - majd valamilyen módon rákényszerülnek vagy esetleg vállalják migránsok befogadását, akkor afelől legyünk egészen biztosak, hogy úgy fogják majd csűrni-csavarni a vonatkozó jogszabályokat meg számításokat, hogy azoknak a migránsoknak a döntő többségét vagy lényegesen nagyobb arányát egészen biztos, hogy magyarlakta településekre és városokba fogják vinni. Ezzel kapcsolatban, úgy gondolom, hogy sokkal nagyobb odafigyelésre lenne szükség a kormány részéről, akár már most is. Ne legyenek illúzióink sem a szlovák, sem a román szomszédainkkal kapcsolatban. Egyébként az, hogy ez mennyire így lesz, annak már egy kiváló előjele volt az, hogy az egyik legnagyobb befogadótábort sem máshova, mint Bősre, tehát a magyarlakta terület kellős közepére nyitották meg Ficóék annak idején, tehát ez igenis egy reális veszély.

Ezzel kapcsolatban egyébként hadd említsek meg egy másik érdekes történetet, az pedig az, ami Délvidéken történik. Délvidéken ugyanis már most is történik a magyarlakta falvakba tömeges idegenbetelepítés, egyetlenségyszer nem hallottam, hogy a kormány vagy a kormánypartok részéről ez ügyben bárki felszólalt volna úgy, hogy a Jobbik, személyesen én magam is több alkalommal felvetettük már ezt az Országgyűlésben, méghozzá Koszovóból elmenekült,

albán nyelvű, még csak szerbül sem tudó muszlim cigányok betelepítése zajlik magyar falvakba... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* Muszlim cigányok, így van, korábban Martonosra vagy Péterrévére, most éppen Kishegyesre.

Kishegyesre most éppen ötven cigány családot telepítenek be. Ezek olyanok, akiket már Németországból visszatoloncoltak, kaptak négy-öt ezer eurót, ebből tudnak házat venni, és az önök ottani szövetségesei, a VMSZ is meglehetősen kétkulacsos politikát játszik ezzel kapcsolatban, mert miközben kiállnak a kvótareferendum mellett, a VMDK-s Tari Istvánnak azt a javaslatát a Nemzeti Tanácsban viszont nem fogadták el, amely szintén szeretne volna kimondani azt, hogy a Nemzeti Tanács tiltakozik a magyarlakta településekre a koszovói cigánymuszlim betelepítés ellen. Erre is azért hadd hívjam fel a képviselőtársaim figyelmét.

Ha Magyarországot meg akarjuk védeni, akkor legalább ennyire fontos ebben az ügyben legalábbis vagy ebben az ügyben is a külhoni magyarság mellett, a külhoni magyarságot érintő hasonló veszélyek mellett vagy ellen is kiállni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Vas Imre képviselő úr, Fidesz. Tessék!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Szávay képviselőtársamra szeretnék reagálni, hogy ne adjon olyat a számba, amit nem mondtam. *(Dr. Apáti István: Nana!)* De ha már a számoknál tartunk, majd' ötezerrel többen szavaztak a nemre 2016. október 2-án, mint ahány szavazatot egyébként én 2014. április 6-án kaptam. *(Szávay István: És akkor mi van?)* Igaz, önök egyébként valóban *(Dr. Apáti István: Mozgósított a Jobbik?)* nem kampányoltak, mi viszont kampányoltunk, úgyhogy... *(Dr. Apáti István: Teljes logikai sakk-matt! - Az elnök csenget.)* Hát, szerintem nem sakk-matt, úgyhogy képviselőtársam.. Ráadásul egyébként Szávay képviselőtársam a részvételi arányokkal és a korábbi részvételi arányokkal sincs tisztában, mert egyébként Budapesten mindig Józsefvárosban volt egyébként a legkisebb a részvétel, legyen ez országgyűlési, önkormányzati választás, népszavazás. Úgyhogy egyébként kifejezetten sokan elmentek, és sokan szavaztak a nemre.

Ez az érvelése Szávay képviselőtársamnak nem jött össze. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Normál szót kérő felszólaló képviselőként Tilki Attila képviselő úr, Fidesz.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán éppen ezért lett volna fontos - ezt most Szávay képviselőtársamnak címezem -, mert megjegyzem, hogy mi szoktunk beszélgetni, de én nem vagyok a Nemzeti összetartozás bizottságában, hanem a Kül-

ügyi bizottságnak vagyok a tagja, de nyilván hasonló területtel foglalkozik a Külügyi bizottság is.

Ha már logikai bukfencekkel próbálja magát hergelni Apáti képviselő úr, és sakk-mattal, akkor talán érdemes lenne azon elgondolkodni, hogy pont a Szávay képviselő úr által elmondott esetek miatt is lett volna érdemes érvényessé tenni a népszavazást, nem pedig arra biztatni suttogó propagandával, szigorú pártérdek miatt a jobbikosokat, hogy ne menjetek el szavazni, mert akkor le fog mondani Orbán Viktor. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Senki nem mondott ilyet, ez hülyeség!)*

De a kérdés az, hogy tegyük fel, eredményes lett volna a népszavazás, meglett volna az a szavazatszám, ami szükséges, akkor ez megátolja-e a szomszédos országokat, hogy esetlegesen magyarul településekre fognak majd telepíteni, ha a kötelező kvótát nem tudjuk mi, magyarok, magyarok irányításával megakadályozni; nyilván a válasz az, hogy valószínűleg nem. Higgycs el, hogy nemcsak ön van képen a határon túli ügyekben - úgye, délvidéki esetet hozott fel példaként. A román kormányzat Tasnádra telepített volna migránsokat, és természetesen mi, határ mellett élő politikusok, egyeztetve a szomszédos Szatmárban az RMDSZ-szel, mint a vezető párttal, sikeresen megakadályozták még azt a szándékot is, amit a román politika szeretett volna megvalósítani.

Az alkotmány... - írja Jon Elster, ez egy norvég politológus; az alkotmányt ettől a politológustól vett képpel élve Odüsszeuszhoz lehetne hasonlítani, aki legénységével az árbochoz köttette magát, hogy ne legyen képes engedni a szirének csábító, de egyben halálos éneknek. Ez a mi esetünkben azt is jelenti, hogy csak kivételes helyzetben célszerű módosítani az Alaptörvényt. Úgy gondolom, hogy most ez a kivételes helyzet van Európában, hogy a magyar nemzet önvédelmét bele kell, megfelelő felhatalmazás birtokában bele is fogjuk fogalmazni az Alaptörvényünkbe, és ehhez kérem szépen a jobbikos képviselőtársaim támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr. Parancsoljon! Felhívom a figyelmét - vissza fogom adni az idejét -, hogy kevesebb mint egy perce van a Jobbiknak. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Tudom, csak nagyon röviden. Köszönöm szépen. Valóban tévesztettem egyet, Tilki képviselő úr, ön tényleg nem tagja ennek a bizottságnak, de tudom, hogy a téma iránt nagy érzékenységgel rendelkezik, s egy elismerésre méltó dolog egyébként, amit ön az előbb itt említett Tasnád kapcsán.

Attól függetlenül azt szeretném jelezni, hogy ezt a két kérdést nem kötöttem össze, ezt csak ön kötötte össze, tehát az, hogy érvényes az népszavazás vagy nem, nyilván nem ró semmilyen kötelezettséget a

szomszédos államokra. Én hangsúlyosan felhívtam erre az önök figyelmét, hogy ez zajlik. Nagyon örülök, hogy ezt Tasnádon sikerült megakadályozni. Nagyon jó lenne, ha mondjuk, éppen Kishegyesen is sikerülne megakadályozni, hogy egy kis délvidéki magyar faluba ne rakjanak be ötven albánul beszélő muszlim cigányt, mert az nyilván az ottani magyar közösség végét fogja jelenteni.

(20.30)

Direkt utoljára kértem magam felszólalóként ezzel a témával, hogy egy kis kitekintést tudjunk ebben a vitában ilyen területekre is tenni, ezt ezért szerettem volna elmondani, ezért tartottam volna fontosnak. Nagyon örülnék, ha az államtitkár úr legalább egynéhány mondat erejéig erre a témára, ha már ez a végére maradt, majd szíveskedne reagálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Normál szót kérő felszólalóként Tilki Attila képviselő úr, Fidesz, tessék!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én egyébként örülök annak, hogy itt a vita végén egy olyan területet érintettünk Szávay képviselőtársammal, ami minden határ mellett lévő képviselőnek is, különösen nyilván nekünk, de minden magyar képviselőnek vagy minden magyar jobboldali képviselőnek fontos. Természetesen erre figyelni kell, és természetesen a nemzetközi fórumok segítségét is kell majd ehhez kérni, hogy talán a szomszédoknál el tudjuk érni azt - bár én nem gondolom, hogy sikertelenek leszünk a Brüsszel elleni harcban, de itt már vaglyagos dolgokról meg feltételes módban beszélünk többen. Úgy gondolom, a magyar kormány sikerrel fogja felvenni ezt a küzdelmet is.

Azt szerettem volna mondani, hogy talán ez egy kicsit normálisabb felütés volt a köztünk zajló vitának, egy normálisabb problémamegoldás. Milyen jó lenne, ha a Jobbik tényleg nem arról beszélne mindig, hogy ő az autentikus, ő már megmondta, ő már ekkor tudta, ők az igaziak, hanem valós problémákról, mint jelen esetben amit Szávay képviselő úr felvetett. Lehet, hogy kapni fog ezért a pártjában, hogy itt félig-meddig megdicsértem, de mennyivel normálisabb lenne, ha előremutató és pozitív, a magyarokat és a magyarságot érintő dolgokról beszélgetnénk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kötelességem ismételtlen megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Dr. Völner Pál jelzésre:)* Völner államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak röviden, lehet, hogy lesz benne néhány ismétlés. Először is szeretném megköszönni mindenkinek az aktivitását, aki gyakorlatilag illő módon vette ki a részét ennek a témának, ennek a módosításnak a megtárgyalásából. Remélem, hogy a távol maradók is majd a szavazásnál esetleg megváltoztatják az álláspontjukat, vagy felméri ennek a kérdésnek a jelentőségét, súlyát.

Elhangzott néhány kérdés, bár részben a képviselőtársaim egymásnak is megválaszták ezeket a kérdéseket, de az összefoglaló kedvéért. Sallai R. Benedek kérdezte, hogy mik az új elemek ebben az alaptörvény-módosításban. Először is: a „csoportos betelepítés” fogalma egy új elem, valamint a kvótákkal kapcsolatban volt kérdés, hogy a „kvóta” szót nem látta magában a módosításban. Valóban van egy absztrakciós szint, ami nem kívánja meg, hogy szó szerint szerepeljenek a cél eléréséhez kívánt dolgok, de itt a kérelmek egyedi elbírálásának a kötelezettsége biztosítja a kvóta kivédését, és gyakorlatilag ez a fajta megfogalmazás, ami a mostani módosításban található, a szuverenitás átruházásának a határait, annak a határvonalait a korábbinál pontosabban, világosabban jelöli meg, illetve maga az alkotmányos önazonosság mint identitás alaptörvényi szinten jelenik meg. Magának a törvényalkotónak pedig sui generis joga az, hogy megalkosson új jogi fogalmakat, amelyeket aztán akár a sarkalatos törvényben, akár más törvényekben világosan és részletesen kifejthet.

Az érvénytelen népszavazással kapcsolatban volt olyan célozgatás, talán Fodor Gábor képviselőtársam részéről, hogy ennek alkotmánymódosítási következményei nem lehetnének, de mindenki tudja, hogy az Országgyűlést megilleti az alaptörvény-módosítás joga. Abban az esetben lehetne ez vitatható, ha az igének kerültek volna többségbe, ami azért elég messze volt ezzel a bizonyos 2 százalékos alatti aránnyal.

Nem lehetett volna kiírni a népszavazást, mert tiltott tárgykör. Ebben mind a Választási Bizottság előtt, mind a Kúria előtt, mind pedig az Alkotmánybíróság előtt különböző köröket lefutottak, akik ezt vitatták; ezek az ügyek lezárultak, tehát ez most már nem lehet vitatéma.

Azzal kapcsolatban hogy a közösségi jognak primátusa lenne a nemzeti alkotmányokkal szemben, amikor a miniszter úr összefoglalta a vezérszónoki kör után az elhangzottakat, elég világosan kifejtette az álláspontját. Ezt a kérdéskört mind a luxemburgi bíróság, mindenki az eddigiek folyamán udvariasan kerülgette, de mind Franciaországban, mind Németországban, mind az Unió egyéb nagy tagállamaiban nehéz lenne elképzelni, hogy ez nyíltan kimondásra kerüljön, és ezt az ottani alkotmánybírók elfogadnák.

Az „idegen” fogalma is, mint említettem az előbb, egy olyan fogalomalkotási lehetőség, ami aztán részletes kifejtésre kerülhet.

Hogy az Alaptörvénnyel kapcsolatban mi lenne az „identitás” fogalmában nehezen megfogható?

Mint az előbb kifejtettem, gyakorlatilag konkrétan benne van az a négy elem, ami meghatározza akár az államformára, a népességre és az egyéb kitételekre vonatkozó megfogalmazásokat, amelyek beemelésre kerültek a mostani módosítással.

A Jobbik részéről elhangzott, hogy ők különböző időpontokban tettek javaslatot mind népszavazásra, mind alaptörvény-módosításra. Ha ennek ütemezését megvizsgáljuk a történetek függvényében, akkor láthatjuk, hogy a tavaly nyári időpontban még nem volt kvótatéma az Unióban, illetve nem volt elfogadott olyan kvótahatározat, amelynek mentén a népszavazás felmerülhetett volna. Miután ez megtörtént, a luxemburgi pert elindítottuk, és az állandó kvóták kérdése került szóba, akkor vetette fel a kormány, hogy a népszavazásnak aktuálisra van. Ekkor merült fel a Jobbik részéről, hogy elég lenne az alaptörvény-módosítás, de ma akik itt állunk vagy ülünk vagy vitatkozunk ezen a témán, nagyon jól tudjuk, hogy ez a bizonyos fajta 98 százalékos nem arány egy erős érv mellett, hogy az Alaptörvény módosításra kerüljön, és nemcsak a kormány hóbortjáról van szó, hogy egy alaptörvény-módosítást kezdeményezett.

A vita egyéb elemeibe nem bocsátkoznék bele; elég jóra sikerült itt a zárszó, amikor végül is sikerült eljutnunk odáig, hogy itt egy nemzeti ügyről van szó, ami a magyarság egészét érinti. Úgyhogy az egyéb felvetésekkel, amelyek nem konkrétan az alaptörvény-módosításhoz kapcsolódtak, és a vita folyamán eléggé részletesen kitérőre kerültek, nem foglalkoznék. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólások** következnek. *(Szávay István felől, mikrofonját felcsatolja.)*

Elsőként Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője jelentkezett napirend utáni felszólalásra - *(Szávay István közbeszólása, miközben leül. - Szávay István felé:)* majd megadom a szót, addig próbálja a mikrofont meg a száját csendben tartani -, „Egy bátor bírónő” címmel mondhatja el napirend utániáját. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Úgy is kezdeném, hogy végre egy tökös bírónőről tudok beszámolni, hiszen Magyarországon, főleg amióta a Fidesz van kormányon, egy példátlanul bátor indoklással és ítélettel szembesülhettünk a minap, ami alapján nemcsak Kishantos menekülhet meg, hanem bizony a Fidesz teljes birtokpolitikája is megbukhat. Ha valóban az Alkotmánybíróságon olyan döntés születik, amely a mi álláspontunk szerint megfelelő lenne és egyébként jogilag tökéletesen alátámasztható, akkor megsemmisülhet az NFA-jogszabályok egy jelentős

része, amely alapján nemcsak Kishantost semmizték ki, nemcsak az ökogazdaságot tették tönkre, hanem egyébként az állami földeket is eladták.

A bíróság másodfokon a felperes kishantosi ökogazdaság kontra Nemzeti Földalapkezelő Szervezet és magyar állam közötti perben, ahogy már mondtam, az NFA-törvény számos pontját indítványozta megsemmisíteni, ezért az Alkotmánybírósághoz fordult. Csak az utóbbi vonatkozásában 250-300 ezer hektárra vonatkozó föld adásvételi szerződése semmisülhet meg 270 milliárd forint értékben, ennyit kellene a magyar államnak visszafizetni, illetve az azóta eltelt idő miatt, gondolom, a kamatokat is, amennyiben az AB ezt a döntést meghozza.

A bíróság egyúttal egyébként több kormányrendeletet, a 6-28. §-ok alaptörvény-ellenességét is megálapította, és indítványozta ezek megszüntetését.

(20.40)

Itt arra a kormányrendeletre gondolok, ami megalapozta végül is az állami földek eladását, sőt a rendelkezés visszamenőleges hatállyal való megsemmisítéséről beszélt.

A bírónő elmondta, hogy az egész privatizáció egyébként az Egyesült Nemzetek Szervezetének korrupció elleni egyezményébe is ütközik. Döbbenet szavak, de mélységesen egyetértünk vele. A célja egyébként elősegíteni a közügyekben és a köztulajdonnal kapcsolatban a becsületességet, a számonkérhetőséget, a közügyek és a köztulajdon helyes kezelését. Ezek mind-mind sérültek nemcsak a bírónő, hanem a Jobbik és a gazdák jelentős száma szerint is. Ezen véleményeket végre nemcsak mi tudjuk itt elmondani a Parlament falai között, hanem a magyar bíróság épületében is elhangozhattak.

A kifogásolt jogszabályok továbbá sértik Magyarország Alaptörvényét, ami különösen aktuális a mai napon, és különösen furcsa, hogy éppen a Fidesz által megszavazott és létrehozott Alaptörvény több pontját említi, többek között: Magyarország gazdasága az értéktérmető munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik; Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit; Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait. Ezekkel mind-mind ütközik tehát a privatizáció. Illetve azt a cikkelyt is érdemes megemlítenem, amelyre mi is többször hivatkoztunk itt a Ház falai között: a természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

A bíróság határozatában felhívta a figyelmet arra, hogy az NFA-törvény értelmében a Nemzeti Földalapba tartozó földterületeket a földbirtokpolitikai irányelvek szerint kell hasznosítani, tehát nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely ezen elvek körében egy objektív, átlátható, a pályázatok

értékelésekor irányadó, mindenki számára előzetesen megismerhető, utólag is ellenőrizhető követelményrendszert határozott volna meg.

Ezek azok a hiányosságok, amiket mi is most már évek óta folyamatosan hangoztatunk, s amelyek alapján mi is úgy gondoljuk, hogy az egész rendszer gyakorlatilag kódolta önmagában a korrupciót.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az NFA-törvény tehát sérti a jogbiztonságot, nem beszélve arról, hogy az állami földek hasznosításához sarkalatos törvényt kellett volna módosítani. Ezt is elmondtuk egy évvel korábban, figyelmeztettük a kormányt, hogy ez nem így működik, hogy egy sarkalatos jogszabály rendelkezése alá tartozó területeket, gondol egyet a kormány, éppen összevesztett a kollégiumi szobatársával Orbán Viktor, és ennek hatására privatizálják az összes állami földet, hanem bizony ez egy sarkalatos jogszabály által szabályozott terület, be kell volna hozni ide a Ház falai közé, és kétharmadot kellett volna hozzá kapniuk, ami nyilvánvalóan nem lett meg, ezért kerülték meg ezt a módot, pedig ez lett volna az egyenes és a tisztességes.

Így tehát ezúton is hálámat fejezem ki minden, a magyar nemzet tulajdonáért aggódó állampolgár nevében a bírónő harciassága és kiállása miatt. Bizom abban - bár illúzióim nincsenek -, hogy az Alkotmánybíróság is egy korrekt döntést fog hozni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, jelentkezett napirendi utáni felszólalásra: „Tíz évvel ezelőtt gyilkolták meg olaszlisztkai cigányok Szögi Lajost” címmel. Tessék!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! 2006. október 15-én délután fél négykor Szögi Lajos tiszavasvári tanár két kisebb gyermekével, a 14 esztendőes Emesével és az 5 éves Zsófiával a közeli Vámosújfaluba tartott, hogy legidősebb lányát, Zsuzsát hazavigye. Miközben szabályosan haladt át Olaszlisztkán, az autója előtt átszaladt az úttesten egy cigány kislány, aki aztán az út melletti vizesárokba esett.

Szögi Lajos megállt, hogy megnézzze, nem lett-e baja a gyereknek. Addigra a lány bátyja a kocsihoz rohant, és annak motorháztetejére felugorva ököllel betörte a szélvédőt. Szögi Lajos ekkor megpróbált elindulni, de nem tudott, mivel ekkorra odaért a kislány apja, még fiatalos bátyja és további három rokona is, akik együttes erővel kirángatták a kocsiból, majd ütlegelni, rugdosni kezdték. Újabb és újabb családtagok, szomszédok érkeztek, miközben az anya távolabbról azt üvöltötte: „Öljétek meg a magyart, mert meghalt a gyerek!”, holott annak semmi baja nem esett. A későbbi vizsgálatok megállapították, hogy a jármű - a média állításaival ellentétben - még csak hozzá sem ért a kislányhoz.

Szögi Lajos könyörgött, hogy a gyermekeit ne bántsák, a cigányok viszont ezután csak azért is azt

ordították a két kislánynak, hogy ha nem fogják be a szájukat, akkor meg fogják őket erőszakolni. Ők ekkor elmenekültek a város közepe felé, és egy szembejövő asszony autóját megállítva, majd a telefonját elkérve értesítették édesanyjukat és nővérüket. Mire azonban Sátoraljaújhelyről a mentők megérkeztek, Szögi Lajos már belehalt súlyos fejsérüléseibe. Orvos szakértői vélemény szerint - kimondani is szörnyű - 45 ütés, rúgás érte a tanárt, amelyek közül a legtöbb a fejét és a nyakát találta el.

Tisztelt Képviselőtársak! Szögi Lajos 1962. március 4-én született Tiszavasváriban, iskoláit helyben, a Kabay János ének-zene tagozatos általános iskolában és a Váci Mihály Gimnáziumban végezte. Már az általános iskolában is bekapcsolódott az intézményben működő természetvédelmi szakkörbe, majd később gimnazistaként a Madártani Egyesület munkájába, amelyet egészen haláláig segített. Pedagógusi végzettséget szerzett földrajz-biológia szakon, és 1986-ban vissza is tért tanárként alma materébe, a Kabay János Általános Iskolába. Ugyanebben az évben megházasodott, felesége pedig három lánygyermekkel ajándékozta meg.

Ezt követően fáradhatatlanul szervezte természetvédelmi, főként madárvédelmi táborait, a Nemzetközi Természetvédelmi és Ornitológiai Tábor egyik fő szervezője és vezetője volt. De hamar bekapcsolódott abba a környezeti nevelőmunkába is, ami a Bölcs Bagoly Természetvédelmi Oktatóközpontban folyt, a gyerekek pedig rajongással követték mindenhova. Ott volt a KOKOSZ, azaz a Környezet- és Természetvédelmi Oktatóközpontok Országos Szövetsége létrehozásánál, amely szervezetnek tragikus haláláig elnöke is volt.

Tisztelt Országgyűlés! Az olaszlisztkai lincselés után nem álltak sorba jogvédő szervezetek és külföldi hírügynökségek a Szögi család lakásának ajtajában, nem lármázták fel a nemzetközi közvéleményt sem, a liberális értelmiség is elfelejtett sipákolni, és bizony három évet kellett várni a jogerős ítélet megszületéséig. A mintegy negyven lincselőből csupán nyolcra sikerült rábizonyítani szörnyű tettüket, hármat életfogytig tartó szabadságvesztésre, további hármat 15-15 és 17 év fegyházbüntetésre, kettőt pedig 10-10 év fiatalokorúak börtönére ítélték.

2010-ben a Szabolcs-Szatmár-bereg Megyei Bíróság 46 millió forint kártérítés és annak kamatai megfizetését írta elő az elkövetőknek, ám nevükön ekkor már nem volt értékesíthető vagyontárgy. Felháborító módon az Országgyűlés fideszes többsége az elmúlt hat évben minden olyan jobbikos javaslatot elutasított - Staudt Gábor képviselőtársammal foglalkoztunk ezzel a kérdéssel például -, amely arra vonatkozott, hogy az állam vegyen részt a hasonló ügyekben a kárenyhítésben, illetve hogy az állam esetleges követelése ne előzze meg a hozzátartozók igényét. Szögiéknek ugyanis esélyük sincs a jogerősen megítélt kártérítésükhöz hozzájutni, miközben a kormány 2014-ben 70 millió forintot ítélt meg a 2008-2009-es romagyilkosságok áldozatainak. Ez a kettős mérce méltatlan és elfogadhatatlan még akkor

is, ha a megítélt összeg nyilvánvalóan nem enyhítheti a veszteséget és a gyászt.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2006-ban a lincselés helyszínén emlékművet avattak, az olaszliszkai önkormányzat 2011-ben emléknappá nyilvánította október 15-ét, és 2015-ben Tiszavasváriban Szögi Lajos utcára nevezték át a helyi Zalka Máté utcát. 2007-ben a diákjait egész életében békességre, a természet szeretetére és aktív védelmére nevelő tanár posztumusz Pro Natura díjat kapott. Nevét viseli az évtizedeken keresztül általa vezetett Bölcs Bagoly Oktatóközpont, valamint a KOKOSZ Szögi Lajos Képző és Továbbképző Központja is. Emléket állítottak számára a Kis-Tisza Ökocentrumban, és tisztelői minden évben Szögi Lajos-emléktúrát szerveznek, amelyre idén éppen tegnap került sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Rend nemhogy két hét alatt nem lett, de még most sincs. Cigánybűnözés viszont igenis van. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2016. október 24-én kerül sor.

Megköszönöm munkájukat. Az **ülést bezárom**. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

(Az ülés 20 óra 49 perckor ért véget.)

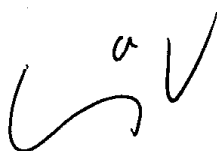
Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)